2026/2108
19.9.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/2108

af 16. september 2026

om oprettelse af EU-toldkodeksen og af Den Europæiske Unions Toldmyndighed og om ophævelse af forordning (EU) nr. 952/2013

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen og det indre markeds funktion bygger på toldunionen. Af hensyn til både de økonomiske operatører og toldmyndighederne i Unionen blev toldlovgivningen, der tidligere var indeholdt i flere forskellige retsakter, samlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 [3] i en enkelt retsakt, EU-toldkodeksen. Nævnte forordning indeholder de generelle regler og procedurer til sikring af gennemførelsen af de toldmæssige foranstaltninger og andre foranstaltninger, der er indført på EU-plan i forbindelse med handelen med varer mellem Unionen og lande eller områder uden for Unionens toldområde, og bestemmelserne om opkrævning af importafgifter. Medlemsstaternes toldmyndigheder er ansvarlige for at gennemføre disse regler gennem varetagelsen af operationelle opgaver såsom anvendelse af toldprocedurer, gennemførelse af risikoanalyse og kontrol og pålæggelse af sanktioner i tilfælde af overtrædelser af toldlovgivningen.

(2) Gennemførelsen af forordning (EU) nr. 952/2013 har afdækket svagheder på flere områder. Disse svagheder omfatter: utilstrækkelig eller ineffektiv indsats med hensyn til den beskyttelse af Unionen og dens borgere mod ikkefinansielle risici i forbindelse med varer, der er fastlagt i andre EU-politikker end toldlovgivningen; toldmyndighedernes begrænsede kapacitet til effektivt at håndtere den stigende mængde varer, der importeres fra tredjelande via fjernsalg (e-handelstransaktioner); den begrænsede kapacitet i den IT-systemarkitektur, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 952/2013, til at digitalisere toldprocesser med henblik på at holde trit med den teknologiske udvikling og navnlig teknologier, der er baseret på udnyttelse af data; samt manglen på effektive strukturer til forvaltning af toldunionen, hvilket resulterer i forskellig praksis og uensartet gennemførelse af toldreglerne i medlemsstaterne. Disse svagheder fører til, at der opstår hindringer for, at toldunionen og dermed det indre marked fungerer efter hensigten, på grund af interne og eksterne risici og trusler.

[1] EUT C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2024 (EUT C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) og Rådets førstebehandlingsholdning af 3.9.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 16.9.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Toldlovgivningen bør tage hensyn til den hurtige udvikling af globale handelsmønstre, teknologi, forretningsmodeller og interessenternes, herunder virksomhedernes, forbrugernes og borgernes, behov. Der er derfor behov for en lang række ændringer af forordning (EU) nr. 952/2013. Nævnte forordning bør af klarhedshensyn ophæves og erstattes.

(4) For at sikre effektive midler til at nå toldunionens mål bør en række regler og procedurer, der regulerer, hvordan varer føres ind i eller ud af Unionens toldområde, revideres, forenkles og harmoniseres. Der bør stilles en række moderne, integrerede interoperable elektroniske tjenester til rådighed til indsamling, behandling og udveksling af de oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af toldlovgivningen, nemlig Den Europæiske Unions tolddatacenter (»EU's tolddatacenter«). Der bør oprettes en toldmyndighed for Den Europæiske Union (»Den Europæiske Unions Toldmyndighed« eller »EU-Toldmyndigheden«) som et centralt, operationelt organ, der tilvejebringer kapacitet til koordineret forvaltning af toldunionen på specifikke områder.

(5) Siden vedtagelsen af forordning (EU) nr. 952/2013 har toldmyndighedernes rolle udviklet sig til i stigende grad at omfatte anvendelsen af EU-ret og national ret, der fastsætter krav for varer, der er underlagt toldtilsyn, navnlig de ikkefinansielle krav for varer, der er nødvendige for, at sådanne varer kan indføres og omsættes i det indre marked. Antallet af sådanne ikkefinansielle krav er steget eksponentielt i årenes løb i takt med EU's virksomheders og borgeres voksende forventninger med hensyn til sikring, sikkerhed, tilgængelighed for personer med handicap, bæredygtighed, menneskers, dyrs og planters sundhed og liv, miljøet, beskyttelsen af menneskerettighederne og de intellektuelle ejendomsrettigheder samt Unionens værdier. Der skal indføres nye værktøjer såsom det digitale produktpas, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ([4]), for at sikre, at anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, som defineret i nærværende forordning, i forbindelse med produkter, fortsat opfylder disse forventninger. Det er derfor nødvendigt at afspejle det stigende antal og kompleksiteten af ikkefinansielle risici ved i toldmyndighedernes opgave at medtage en specifik henvisning til beskyttelse af samfundsinteresserne inden for deres kompetence og, hvor det er relevant, i tæt samarbejde med andre kompetente myndigheder.

(6) I lyset af udviklingen i toldmyndighedernes rolle og de forretningsmodeller, som de opererer i, og for at toldmyndighederne kan »fungere som én enhed« og bidrage til et velfungerende indre marked, er det nødvendigt mere præcist at beskrive den opgave, som toldmyndighederne skal opfylde, ved at angive deres mål og opgaver mere præcist. Desuden vil den hurtige teknologiske udvikling, navnlig inden for kunstig intelligens, have en betydelig indvirkning på toldmyndighedernes aktiviteter, herunder inden for risikoanalyse i realtid.

(7) Toldmyndighederne bør bestræbe sig på at opfylde deres opgave og samtidig også sigte mod omkostningseffektivitet ved at undgå dobbeltarbejde og ved at fremme toldprocessernes effektivitet og en effektiv anvendelse af dertil knyttede ressourcer på EU-plan og nationalt plan. De bør indsamle, analysere og udveksle relevante oplysninger til støtte for evidensbaseret beslutningstagning. Hvis der er aktiveret en nødsituationstilstand for det indre marked i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2747 ([5]), kan toldmyndighederne bidrage til strømmen af kriserelevante varer.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2747 af 9. oktober 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger vedrørende en nødsituation for det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 (forordningen om nødsituationer for det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed) (EUT L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Der bør i denne forordning opretholdes en retlig ramme for anvendelsen af visse bestemmelser i toldlovgivningen på handel med EU-varer mellem dele af toldområdet, hvor Rådets direktiv 2006/112/EF ([6]) eller (EU) 2020/262 ([7]) finder anvendelse, og dele af dette område, hvor disse direktiver ikke finder anvendelse, eller på handel med EU-varer mellem dele af dette område, hvor disse direktiver ikke finder anvendelse. I betragtning af at de pågældende handlede varer er EU-varer, og i betragtning af at denne handel inden for Unionen involverer foranstaltninger af fiskal art, er det berettiget, at der indføres passende forenklinger af toldformaliteterne for sådanne varer.

(9) Visse definitioner, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 952/2013, bør tilpasses, så de tager højde for nærværende forordnings bredere anvendelsesområde, bringes på linje med dem, som er fastlagt i andre EU-retsakter, og præciserer terminologi med forskellige betydninger i forskellige sektorer. Der bør indføjes nye definitioner i toldlovgivningen for at præcisere visse aktørers roller og ansvarsområder i toldprocesserne. For importørens og eksportørens vedkommende bør de nye definitioner gøre disse personer ansvarlige over for toldmyndighederne for, at de varer, som disse personer handler med, overholder forskrifterne, herunder for så vidt angår finansielle og ikkefinansielle risici, i overensstemmelse med den produktspecifikke lovgivning med henblik på at styrke toldtilsynet. Med hensyn til det nye begreb »fjernsalgsimportør« bør nye definitioner sikre, at en økonomisk operatør og ikke forbrugeren i visse tilfælde i forbindelse med onlinesalg fra lande uden for Unionen betragtes som importøren og er forpligtet til at bære det deraf følgende ansvar, og sikre, at den pågældende økonomiske operatør er forpligtet til at overholde den relevante toldlovgivning og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, når varerne føres ind i eller ud af Unionens toldområde, og at sikre eller stille til rådighed og opbevare passende regnskaber vedrørende en sådan overholdelse. Der bør også indføres nye definitioner i forbindelse med det bredere anvendelsesområde for bestemmelserne om toldtilsyn, risikostyring og toldkontrol. Det bør også præciseres, at når definitionerne i Unionens toldlovgivning henviser til toldbestemmelser i internationale aftaler, omfatter det de relevante multilaterale miljøaftaler, som Unionen og medlemsstaterne er part i, i det omfang sidstnævnte aftaler regulerer varernes overensstemmelse.

(10) Ud over deres traditionelle rolle med at opkræve told, moms og punktafgifter og anvende toldlovgivningen spiller toldmyndighederne også en afgørende rolle i håndhævelsen af andre EU-retsakter og, hvor det er relevant, anden relevant national lovgivning. Der bør indføres en definition af »anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne« for at skabe en effektiv ramme for regulering af anvendelsen af og tilsynet med de særlige krav til varer, der er fastsat i disse retsakter. Begrebet anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, bør omfatte foranstaltninger, der begrundes på grundlag af den offentlige moral, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers, dyrs og planters liv og sundhed, beskyttelse af miljøet, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi og beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret og andre samfundsinteresser, herunder kontrol med narkotikaprækursorer, varer, der krænker visse intellektuelle ejendomsrettigheder og penge samt handelspolitiske foranstaltninger, foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og restriktive foranstaltninger vedtaget på grundlag af artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Forskelle mellem nationale lister over forbud og restriktioner volder betydelige vanskeligheder for import til flere medlemsstater. For at lette handelen og sikre toldmyndighedernes funktion er det vigtigt, at Unionen arbejder for en gradvis harmonisering af de nationale lister over forbud og restriktioner. Desuden er det vigtigt, at der vedtages harmoniserede definitioner af de juridiske begreber, der anvendes, når der er fastsat forbud og restriktioner, for at undgå, at medlemsstaterne fortolker dem forskelligt.

([6]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) For at øge den juridiske klarhed bør visse regler vedrørende toldafgørelser ændres. For det første bør det præciseres, at toldmyndigheden med kompetence til at træffe en toldafgørelse, er den kompetente toldmyndighed på det sted, hvor ansøgeren er etableret, idet etablering er det hovedprincip, hvorefter bestemte økonomiske operatører på visse betingelser og inden for en forud fastsat tidsramme, der er underlagt revision, kan drage fordel af de forenklinger, der indføres ved denne forordning, og betale told, hvor de er etableret. For det andet bør der også af hensyn til fuldstændigheden og den juridiske klarhed indføres en frist på 30 dage, inden for hvilken en ansøger skal forelægge toldmyndighederne yderligere oplysninger, hvis de mener, at ansøgningen om en toldafgørelse ikke indeholder alle de nødvendige oplysninger.

(12) Konsekvenserne af, at en toldmyndighed ikke træffer afgørelse om en ansøgning inden for de fastsatte frister, bør afklares. Princippet om, at ansøgningen i sådanne tilfælde anses for at være genstand for en negativ afgørelse, og at ansøgeren kan indbringe en sag i overensstemmelse med de generelle regler om toldafgørelser, bør også fastsættes.

(13) Som fremhævet af Den Europæiske Revisionsret i sin særberetning nr. 4/2021 med titlen »Toldkontrol: Utilstrækkelig harmonisering skader EU's finansielle interesser« og i evalueringen af gennemførelsen af forordning (EU) nr. 952/2013 er det også ønskeligt at afhjælpe manglen på ensartet overvågning af opfyldelsen af de kriterier og overholdelse af de forpligtelser, der fastsættes i toldafgørelser, ved at styrke de relevante bestemmelser. På den ene side bør indehavere af toldafgørelser ikke blot opfylde de forpligtelser, der er fastsat i den relevante afgørelse, men også løbende overvåge deres opfyldelse deraf og sørge for en intern organisation, hvorigennem sådanne selvovervågningsaktiviteter kan forebygge, afbøde eller afhjælpe eventuelle fejl i deres toldprocesser. På den anden side bør toldmyndighederne regelmæssigt overvåge indehaverne af toldafgørelsers gennemførelse af sådanne afgørelser, navnlig hvis disse indehavere har været etableret i Unionens toldområde i mindre end tre år og derfor potentielt er mere tilbøjelig til at medføre risici, for at sikre, at indehaveren opfylder de forpligtelser, der er fastsat i nævnte afgørelse. Hvis toldmyndighederne bliver opmærksomme på, at en indehaver af en toldafgørelse ikke længere opfylder de kriterier eller overholder de forpligtelser, der er fastsat i denne afgørelse, bør de uden unødigt ophold træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med de gældende regler. Dette er især relevant, når disse personer har en særlig status såsom autoriseret økonomisk operatør eller betroet erhvervsdrivende (»Trust and Check trader«) og derfor nyder godt af en visse lettelser i toldprocesserne. For at styrke risikostyringen på EU-plan bør toldmyndighederne desuden underrette EU-Toldmyndigheden om alle toldafgørelser, der træffes som følge af en ansøgning, og underrette den om overvågningsaktiviteterne, således at der kan tages hensyn til disse oplysninger i forbindelse med risikostyringen.

(14) Ud over afgørelser vedrørende bindende tariferingsoplysninger (»BTO-afgørelser«) og afgørelser vedrørende bindende oprindelsesoplysninger (»BOO-afgørelser«), som vedtages af toldmyndighederne efter ansøgning og på visse betingelser, er der nu blevet indført afgørelser vedrørende bindende værdiansættelsesoplysninger (»BVO-afgørelser«) i toldlovgivningen ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1072 ([8]). Af hensyn til dem, der anvender toldlovgivningen, bør der i samme retsakt fastsættes regler for disse tre typer afgørelser vedrørende bindende oplysninger.

([8]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1072 af 25. januar 2024 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2446 for så vidt angår afgørelser vedrørende bindende oplysninger på området toldværdiansættelse og afgørelser vedrørende bindende oprindelsesoplysninger (EUT L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Rettighederne og forpligtelserne for de personer, der er ansvarlige for varer, der føres ind i og ud af Unionens toldområde, bør fastlægges mere klart. Personer, der udfører almindelige toldtransaktioner, bør fortsat være registreret hos de toldmyndigheder, der er ansvarlige for det sted, hvor de er etableret. En enkelt registrering bør være gyldig for hele toldunionen, men den bør holdes ajour. Økonomiske operatører bør derfor have pligt til at underrette toldmyndighederne om ændringer i deres registreringsdata. De personer, der er ansvarlige for varer, der føres ind i og ud af Unionens toldområde, bør sikre, at varerne overholder gældende ret, herunder regler om beskyttelse af borgernes sikring og sikkerhed, samt lovgivning, der har til formål at forebygge risici for menneskers, dyrs eller planters sundhed og liv, miljøet eller forbrugerne, såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 ([9]) om produktsikkerhed i almindelighed, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2853 ([10]) om produktansvar og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ([11]) om markedsovervågning og produktoverensstemmelse. Importørens forpligtelser bør også fastlægges, navnlig forpligtelsen til at være etableret i Unionens toldområde og undtagelserne fra denne forpligtelse. Disse forpligtelser bør følge de eksisterende regler om, at klarereren skal være etableret i Unionen. På samme måde bør eksportørens forpligtelser fastlægges.

(16) Hvis den person, der leverer varer ved fjernsalg eller formidler fjernsalg af varer, angiver, at vedkommende handler som importør, bør denne person sikre, at varerne overholder toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, med henblik på at bringe produkter i omsætning på Unionens indre marked.

(17) Økonomiske operatører, der opfylder visse kriterier og betingelser, således at de af toldmyndighederne anses for at overholde reglerne og være pålidelige erhvervsdrivende, kan få status som autoriseret økonomisk operatør og derigennem nyde godt af lettelser i toldprocesserne. Selv om ordningen med autoriserede økonomiske operatører sikrer, at de erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med størstedelen af Unionens handel, er pålidelige, har den visse svagheder, der påpeges i evalueringen af forordning (EU) nr. 952/2013 og i Revisionsrettens konklusioner. For at håndtere disse problemer, navnlig med hensyn til forskellige nationale praksisser og udfordringer med hensyn til overvågning af de autoriserede økonomiske operatørers overholdelse af forskrifterne, bør de relevante regler ændres, således at der indføres en forpligtelse for toldmyndighederne til at overvåge denne overholdelse mindst hvert tredje år.

(18) Ændringer i toldprocesserne og den måde, hvorpå toldmyndighederne opererer, nødvendiggør et nyt partnerskab mellem toldmyndigheder og økonomiske operatører, nemlig ordningen med betroet erhvervsdrivende. Kriterierne og betingelserne for at blive en betroet erhvervsdrivende bør bygge på kriterierne for status som autoriseret økonomisk operatør, men bør også sikre, at den erhvervsdrivende anses for at være gennemsigtig over for toldmyndighederne. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve, at betroede erhvervsdrivende giver toldmyndighederne adgang til deres elektroniske systemer med regnskaber vedrørende deres overholdelse af forskrifterne og deres varers bevægelser, forudsat at en sådan adgang er forholdsmæssig og strengt nødvendig. En sådan gennemsigtighed bør ledsages af visse fordele, hvilket kan indebære muligheden for at frigive varerne på vegne af toldmyndighederne uden behov for deres aktive medvirken, medmindre der kræves en godkendelse forud for frigivelse i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og muligheden for at udsætte betalingen af toldskylden. Status som betroet erhvervsdrivende bør ikke gives til personer, der har begået gentagne eller alvorlige overtrædelser af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF og Rådets direktiv 87/357/EØF (EUT L 135 af 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2853 af 23. oktober 2024 om produktansvar og om ophævelse af Rådets direktiv 85/374/EØF (EUT L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) For at sikre toldunionens integritet og medlemsstaternes toldmyndigheders konsekvente anvendelse af status som betroet erhvervsdrivende er det nødvendigt at indføre en mekanisme, der gør det muligt for EU-Toldmyndigheden og Kommissionen at gribe ind i tilfælde, hvor der er tegn på, at en erhvervsdrivende, der har status som betroet erhvervsdrivende, ikke opfylder kravene. En sådan mekanisme bør give EU-Toldmyndigheden mulighed for i samarbejde med de kompetente toldmyndigheder at kontrollere overholdelsen af kravene for status som betroet erhvervsdrivende, navnlig når en anden medlemsstat end den, hvor den erhvervsdrivende er etableret, nærer rimelig tvivl om den erhvervsdrivendes overholdelse. Denne mekanisme er afgørende for at forhindre ulovlig anvendelse af status som betroet erhvervsdrivende og forhindre indførsel i Unionens toldområde ad bagdøren. For at forhindre forskelle i håndhævelsen, hvis etableringsmedlemsstaten ikke handler rettidigt eller hensigtsmæssigt, bør Kommissionen have beføjelse til at gribe ind ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der pålægger denne medlemsstat at suspendere eller tilbagekalde status som betroet erhvervsdrivende.

(20) Muligheden for at drive et toldoplag til fjernsalg bør sammen med andre bestemmelser om fjernsalg og forenklinger tilskynde til anvendelse af bulkmængder i stedet for pakker, hvilket vil gøre strømmen af individuelle pakker nemmere at håndtere for toldmyndighederne. Et toldoplag til fjernsalg bør give mulighed for at frigive varer til fri omsætning på salgstidspunktet og udgående fra lageret, hvilket betyder, at varerne på det tidspunkt, hvor de anbringes på lageret, skal opfylde de betingelser, der ville gælde for dem, hvis de blev bragt i omsætning på EU-markedet på det pågældende tidspunkt. Toldmyndighederne bør kunne kontrollere, om varerne, der indføres i bulkmængder, overholder kravene på EU-markedet på det tidspunkt, hvor de indføres på toldoplaget. Et sådant toldoplag til fjernsalg bør kun være tilgængeligt for økonomiske operatører, der opfylder de kriterier om pålidelighed, der gælder for status som betroet erhvervsdrivende, for at undgå misbrug fra upålidelige økonomiske operatørers side.

(21) Ændringer i toldprocesserne nødvendiggør også en præcisering af toldrepræsentanternes rolle. Både direkte og indirekte repræsentation bør fortsat være mulig, men det bør præciseres, at den indirekte repræsentant for en importør eller eksportør påtager sig alle de forpligtelser, der påhviler den importør eller eksportør, altså ikke blot forpligtelsen til at betale eller stille sikkerhed for toldskylden, men også overholdelsen af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne. Derfor kræves det, at toldrepræsentanter skal være hjemmehørende i Unionens toldområde, når de repræsenterer importører eller eksportører, for at sikre passende ansvarlighed for de finansielle og ikkefinansielle aspekter af importørernes og eksportørernes forpligtelser. Anvendelsen af en indirekte toldrepræsentant, der er etableret i Unionen, er derfor et tilgængeligt og forholdsmæssigt alternativ for importører og eksportører, der ikke har en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen. Desuden bør toldrepræsentanter, der er etableret i tredjelande, fortsat kunne levere deres tjenesteydelser i Unionen, hvis de repræsenterer personer, for hvilke det ikke er et krav at være etableret i Unionens toldområde.

(22) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([12]) spiller en afgørende rolle i Unionens udenrigshandel, men konfronteres ofte med forholdsmæssigt større administrative byrder og overholdelsesbyrder i forbindelse med opfyldelsen af toldkrav. Det er derfor vigtigt at tage hensyn til deres særlige situation og støtte foranstaltninger, der gør det lettere for dem at overholde kravene, herunder gennem forenklede procedurer, klar vejledning og tilgængelig toldrepræsentation. Der bør vedtages retningslinjer med henblik på at støtte mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i erkendelse af de unikke udfordringer, som sådanne virksomheder konfronteres med, samtidig med at integriteten og sikkerheden i procedurerne i forbindelse med udenrigshandel bevares, når status som autoriseret økonomisk operatør og betroet erhvervsdrivende anvendes. Der bør løbende gøres en indsats for at forenkle procedurerne og gøre dem mere tilgængelige for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, så det sikres, at deres afgørende rolle i Unionens udenrigshandel lettes og fremmes.

([12]) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) For at sikre et ensartet digitaliseringsniveau og skabe lige vilkår for økonomiske operatører i alle medlemsstater samt bidrage til et velfungerende indre marked bør der oprettes et EU-tolddatacenter sammensat af en række centraliserede, sikre og cyberrobuste elektroniske tjenester og systemer til toldformål. EU's tolddatacenter bør gøre det muligt at gennemføre toldlovgivningen såsom toldformaliteter, toldkontrol, beregning af og meddelelse om toldskyld, EU-håndteringsgebyr, punktafgifter og moms, forvaltning af sikkerhedsstillelse og toldovervågning af varer. EU's tolddatacenter bør også bidrage til gennemførelsen af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne. Det bør sikre kvaliteten, integriteten, sporbarheden og uafviseligheden af de data, der behandles deri, så hverken afsender eller modtager senere kan anfægte, at dataudvekslingen har fundet sted. Databehandling i EU's tolddatacenter bør overholde de relevante regler for cybersikkerhed og behandling af personoplysninger. Kommissionen og EU-Toldmyndigheden bør i samarbejde med medlemsstaterne i fællesskab udvikle EU's tolddatacenter. Kommissionen bør også få til opgave at udvikle, drive og vedligeholde EU's tolddatacenter og bør kunne overdrage denne opgave til EU-Toldmyndigheden.

(24) I betragtning af den rolle, som EU's tolddatacenter spiller med hensyn til at sikre integriteten og sikkerheden af data, der behandles i Unionen til toldformål, hvilket udgør en samfundsinteresse og kan betragtes som en grundlæggende samfundsinteresse, er det nødvendigt at beskytte de data, der forvaltes i EU's tolddatacenter, herunder personoplysninger og andre følsomme data vedrørende varestrømme og gennemførelsen af EU-ret og national ret, mod uautoriseret adgang og enhver anden trussel mod sådanne datas integritet og sikkerhed. Det er derfor nødvendigt, at den infrastruktur og de tjenester, hvorigennem EU's tolddatacenter drives, underlægges visse betingelser for at sikre Unionens suverænitet i denne henseende. Opfyldelse af disse betingelser bør påvises ved hjælp af dokumentation, og i tilfælde af kritiske tjenester er det vigtigt, at denne dokumentation suppleres med sikkerhedsscreening af fysiske og juridiske personer som fastsat i EU-retten eller national ret. Desuden bør EU's tolddatacenter så vidt muligt udformes, så der undgås situationer med leverandørfastlåsning.

(25) For at sikre EU's tolddatacenters pålidelighed, interoperabilitet og langsigtede bæredygtighed er det vigtigt, at udviklingen og vedligeholdelsen af det overholder internationalt anerkendte standarder og bedste praksis inden for softwareudvikling, systemtest, pilotforsøg og godkendelsesprocedurer. Dette indebærer omfattende funktionel og ikkefunktionel afprøvning, strukturerede pilotfaser med deltagelse af repræsentative interessenter og klart definerede acceptkriterier til validering af ydeevne, overholdelse og sikkerhed. Disse foranstaltninger har til formål at sikre, at systemet kan understøtte harmoniserede toldformaliteter i Unionen og opfylder både medlemsstaternes og de økonomiske operatørers operationelle krav.

(26) Aktiviteterne til gennemførelse af EU's tolddatacenter bør omfatte foranstaltninger, der skal sikre dets uafbrudte tilgængelighed og drift, selv i tilfælde af en alvorlig krise. Forretningskontinuitetsforanstaltninger bør navnlig omfatte redundans, failovermekanismer og datagenopretningsprotokoller samt procedurer, der skal følges i tilfælde af manglende tilgængelighed eller svigt i EU's tolddatacenter. Der, hvor EU's tolddatacenter er afhængigt af fysisk infrastruktur, bør der overvejes redundante løsninger på geografisk spredte steder for at sikre forretningskontinuitet i tilfælde af svigt på ét sted.

(27) EU's tolddatacenter har til formål at erstatte de eksisterende elektroniske systemer, der er udviklet af medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, hvoraf nogle gradvist udfases i løbet af omstillingen. Disse eksisterende nationale elektroniske systemer vil ikke blive taget i brug igen, hvis funktionerne i EU's tolddatacenter ikke er tilgængelige inden for de fastsatte frister. Der bør derfor findes en midlertidig løsning for et sådant tilfælde. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols seneste praksis ([13]) bør det præciseres, at automatisk udveksling af oplysninger mellem økonomiske operatører, toldmyndigheder og andre interessenter gennem og af EU's tolddatacenter ikke udelukker disse myndigheders eller disse økonomiske operatørers ansvar i forbindelse med de pågældende toldprocesser. Selv når en toldmyndigheds involvering i vedtagelsen af en foranstaltning er begrænset til elektronisk kommunikation via EU's tolddatacenter, bør det antages, at denne myndighed har truffet denne foranstaltning, som om EU's tolddatacenter handlede på dens vegne.

([13]) Rettens kendelse af 7. februar 2023, *Euranimi* mod *Kommissionen*, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) EU's tolddatacenter bør muliggøre udveksling af data med andre systemer, platforme eller miljøer med henblik på at øge kvaliteten af de data, som toldmyndighederne anvender til at udføre deres opgaver, samt for at dele relevante tolddata med andre myndigheder med henblik på at øge effektiviteten af kontrollen på det indre marked. I overensstemmelse med tilgangen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 ([14]) og Kommissionens meddelelse af 23. marts 2017 med titlen »Den europæiske interoperabilitetsramme – strategi for gennemførelse« bør EU's tolddatacenter fremme interoperabilitet på tværs af grænser og sektorer i Europa. Det bør udnytte potentialet i eksisterende kilder til risikooplysninger, der er tilgængelige på EU-plan, såsom de hurtige varslingssystemer for fødevarer og foder (RASFF) og for nonfoodprodukter (Safety Gate), informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS) og IP-håndhævelsesportalen. Det bør understøtte udviklingen af strategisk og operationelt samarbejde, herunder informationsudveksling og interoperabilitet, mellem toldmyndigheder og andre myndigheder, organer og tjenester inden for rammerne af deres respektive beføjelser. Desuden bør EU's tolddatacenter levere en bred vifte af avancerede dataanalyser, herunder gennem anvendelse af kunstig intelligens. Denne dataanalyse bør lette risikoanalyse, økonomisk analyse og prædiktiv analyse med henblik på at foregribe eventuelle risici i forbindelse med sendinger, der kommer ind i eller forlader Unionen.

(29) For at sikre et bedre tilsyn med handelsstrømmene og en strømlinet metode til at samarbejde med andre kompetente myndigheder end toldmyndighederne bør EU's tolddatacenter være i stand til at anvende samarbejdsrammen inden for rammerne af EU-kvikskrankemiljøet på toldområdet og, hvis denne ramme ikke kan anvendes, tilbyde disse andre kompetente myndigheder en specifik tjeneste, hvorigennem de kan indhente de relevante data, meddele oplysninger til og dele oplysninger med toldmyndighederne og sikre, at de sektorspecifikke krav overholdes. Denne specifikke tjeneste vil være nødvendig, hvis de andre kompetente myndigheder ikke har et elektronisk system, der kan kobles sammen med EU's tolddatacenter.

(30) For at teste funktionerne i EU's tolddatacenter, inden det sættes i drift for alle økonomiske operatører, uanset deres status eller den pågældende toldproces, bør Kommissionen have mulighed for at beslutte at iværksætte en pilotfase på frivillig basis. En sådan pilotundersøgelse skal teste gennemførelsen af visse processer og funktioner på frivillig basis uden retlige forpligtelser. Af hensyn til gennemsigtigheden og formidlingen af oplysninger til interesserede parter er det vigtigt, at Kommissionen offentliggør planlægningen, tilrettelæggelsen og varigheden af denne pilotfase og de funktioner, der skal anvendes og testes.

(31) Myndigheder, virksomheder, forbrugere og borgere bør kunne indberette varer, der skal importeres til eller eksporteres fra Unionen, og som ikke er i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne. De oplysninger, der indberettes om disse varer, bør være tilgængelige i EU's tolddatacenter, og det bør være muligt at anvende dem med henblik på risikostyring.

(32) Ved siden af EU's tolddatacenter bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at udvikle deres egne applikationer til anvendelse af data fra EU's tolddatacenter. Medlemsstaterne skal sikre, at deres applikationer er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 ([15]), navnlig hvad angår foranstaltninger til styring af cybersikkerhedsrisici. For at reducere produktionstiden bør medlemsstaterne kunne overdrage finansieringen og mandatet til udvikling af sådanne applikationer til EU-Toldmyndigheden. I så fald bør EU-Toldmyndigheden udvikle applikationerne til gavn for alle medlemsstater. Dette kan gøres ved at udvikle open source-kodeapplikationer, der ikke er forhandlerafhængige og uden fastlåsning af leverandør, i overensstemmelse med rammen for udveksling og genanvendelse af IT-løsninger.

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 af 13. marts 2024 om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen (forordningen om et interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) EU's tolddatacenter bør muliggøre datastrømme. Brugerne bør kunne overføre og behandle alle relevante data, der er nødvendige for at opfylde deres forpligtelser i henhold til toldlovgivningen, i EU's tolddatacenter. Disse data bør behandles på EU-plan og suppleres med en EU-dækkende risikoanalyse. De som resultat heraf fremkomne data bør stilles til rådighed for medlemsstaternes toldmyndigheder, således at de kan behandle dataene med henblik på at opfylde deres forpligtelser. Endelig bør resultatet af de kontroller, der er foretaget efter behandling af data fra EU's tolddatacenter, rapporteres tilbage til dette datacenter. Det er vigtigt, at EU's tolddatacenter gør det muligt at behandle de data, der er tilgængelige deri, med mindst mulig forsinkelse.

(34) De data, der fremsendes til EU's tolddatacenter, er i vid udstrækning ikkepersonoplysninger, som fremsendes af økonomiske operatører om de varer, som de handler med. Disse data kan dog også omfatte personoplysninger, navnlig navne på personer, der handler på vegne af en økonomisk operatør eller en myndighed. For at sikre, at personoplysninger og forretningsmæssige oplysninger beskyttes på samme måde, bør der fastsættes specifikke regler for adgang, regler for fortrolighed og betingelser for anvendelsen af EU's tolddatacenter. Det bør navnlig fastsættes, hvilke enheder der ud over de berørte personer, Kommissionen, toldmyndighederne og EU-Toldmyndigheden må tilgå eller behandle data, som er tilgængelige i EU's tolddatacenter, og i den forbindelse bør der både tages hensyn til disse enheders behov og behovet for at sikre, at de til toldmæssige formål indsamlede personoplysninger og fortrolige data kun anvendes til yderligere formål i mindst muligt omfang.

(35) Medlemsstaterne bør have mulighed for i samråd med Kommissionen at udpege specifikke data, hvis videregivelse vil skade deres væsentlige sikkerhedsinteresser, og som skal mærkes teknisk i EU's tolddatacenter på en sådan måde, at viderebehandling af sådanne data er begrænset til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, medmindre disse myndigheder udtrykkeligt giver tilladelse til yderligere behandling. En person, der overfører data til EU's tolddatacenter, bør klart fastsætte begrænsninger for behandling af sådanne data, der kan knyttes til specifikke forsyningskæder eller datakategorier. For at udnytte denne mulighed bør den berørte medlemsstat underrette Kommissionen om de specifikke væsentlige sikkerhedsinteresser, der er på spil, og forklare, hvorfor den mener, at disse interesser ikke kan beskyttes tilstrækkeligt inden for den generelle ramme for bestemmelser vedrørende databehandling i EU's tolddatacenter.

(36) Forudsat at databeskyttelsesreglerne, navnlig reglerne om følsomme tolddata og kommercielt følsomme data, overholdes, kan aggregerede ikkefortrolige, ikkepersonlige og ikkekommercielt følsomme tolddata efter behørigt begrundet anmodning stilles til rådighed for tredjeparter til specifikke formål.

(37) For at sikre, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan udøve sine undersøgelsesbeføjelser i forbindelse med svigagtige aktiviteter, der skader Unionens interesser, bør OLAF have en adgang til data fra EU's tolddatacenter, som er meget lig Kommissionens adgang. OLAF bør derfor have ret til at behandle disse data i overensstemmelse med betingelserne vedrørende databeskyttelse som fastsat i den relevante EU-lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([16]) og Rådets forordning (EF) nr. 515/97 ([17]).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) bør ligeledes efter anmodning kunne indhente data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter for at sikre, at den kan foretage sine efterforskninger af toldrelaterede spørgsmål.

(39) Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) bør efter anmodning kunne indhente data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter for at kunne udføre sine opgaver som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ([18]). Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) bør efter anmodning kunne indhente ikkepersonoplysninger, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter.

(40) For at bevare de funktioner, der udføres i medlemsstaternes nationale IT-systemer, bør medlemsstaternes skattemyndigheder have mulighed for at behandle data direkte inden for EU's tolddatacenter. De myndigheder, der er ansvarlige for fødevaresikkerhed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ([19]), og de myndigheder, der er ansvarlige for markedsovervågning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1020, bør have stillet de rette tjenester og værktøjer til rådighed i EU's tolddatacenter, således at de kan anvende de relevante tolddata til at bidrage til at håndhæve den relevante EU-lovgivning og til at samarbejde med toldmyndighederne for at minimere risikoen for, at produkter, der ikke opfylder kravene, indføres i Unionen.

(41) I henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([20]) underretter EU-Toldmyndigheden og de kompetente toldmyndigheder uden unødigt ophold EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3. EU-Toldmyndigheden og de kompetente toldmyndigheder bør afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe fortroligheden af en strafferetlig efterforskning af de samme forhold, der foretages af den kompetente nationale retsinstans eller retshåndhævende myndighed eller af EPPO, i fare.

(42) Reglerne og bestemmelserne vedrørende adgang til EU's tolddatacenter og udveksling af oplysninger bør ikke berøre toldinformationssystemet (CIS), der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 515/97, og rapporteringsforpligtelserne i forbindelse med situationsbevidsthed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ([21]).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Kommissionen bør fastsætte gennemførelsesbestemmelser, der fastsætter modaliteterne for de berørte myndigheders adgang til EU's tolddatacenter, efter at have vurderet de eksisterende beskyttelsesforanstaltninger, som hver myndighed eller kategori af myndigheder har indført for at sikre korrekt behandling af personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data.

(44) EU's tolddatacenter bør højst lagre personoplysninger i en periode på ti år. Denne periode er begrundet i toldmyndighedernes mulighed for at anmelde toldskylden op til ti år efter at have modtaget de nødvendige oplysninger om en sending og for at sikre, at Kommissionen, EU-Toldmyndigheden, OLAF, EPPO, toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder kan krydstjekke oplysningerne i EU's tolddatacenter med de oplysninger, der er lagret i og udvekslet med andre systemer. Denne periode bør desuden tilpasses den opbevaringsperiode, der kræves i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, når en sådan lovgivning er relevant for toldkontrollen. Opbevaringsperioden bør også suspenderes, når der er behov for personoplysninger med henblik på retslige og administrative procedurer, undersøgelser eller efterforskning og efterfølgende kontrol, for at undgå, at personoplysninger slettes og derfor ikke vil kunne anvendes til disse formål.

(45) Beskyttelsen af personoplysninger og andre data i EU's tolddatacenter bør også omfatte regler om begrænsning af registreredes rettigheder. Toldmyndighederne, Kommissionen eller EU-Toldmyndigheden bør derfor om nødvendigt kunne begrænse de registreredes rettigheder for at sikre, at håndhævelsesaktiviteter, risikoanalyse og toldkontrol ikke bringes i fare. Sådanne begrænsninger kan eventuelt også anvendes, når det er nødvendigt for at beskytte retslige eller administrative procedurer efter håndhævelsesaktiviteter. Sådanne begrænsninger bør være behørigt begrundede i forhold til toldmyndighedernes, Kommissionens eller EU-Toldmyndighedens aktiviteter og beføjelser og begrænses til den tid, der er nødvendig for at udøve disse beføjelser.

(46) Behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør foretages under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([22]) eller (EU) 2018/1725 ([23]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ([24]) inden for deres respektive anvendelsesområder. Enhver anden myndighed eller ethvert andet organ end toldmyndighederne, Kommissionen og EU-Toldmyndigheden, der behandler personoplysninger i EU's tolddatacenter, betragtes som dataansvarlig i overensstemmelse med de gældende regler.

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) For at sikre interoperabilitet og udveksling af data med visse andre ikketoldrelaterede EU-systemer og for så vidt angår de toldformaliteter, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 ([25]), bør EU's tolddatacenter integrere Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø for systemet til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CWS-CERTEX), der er oprettet ved nævnte forordning. Indtil EU's tolddatacenter fuldt ud integrerer EU CWS-CERTEX, bør EU's tolddatacenter foretage den forretningsmæssige og tekniske omdannelse af data for at muliggøre udveksling af data gennem EU CWS-CERTEX.

(48) Der bør fastsættes datakrav for at give de økonomiske operatører fælles vejledning om de data, som de har brug for til at opfylde deres formål, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af toldlovgivningen. EU's tolddatacenter vil være et centralt indgangspunkt for sådanne data, og derfor bør reglerne for formatering og kodning af sådanne data fastsættes i de tekniske specifikationer for EU's tolddatacenter, som er et mere fleksibelt instrument end retlige regler. Der er imidlertid behov for en harmoniseret tolddatamodel med semantiske datakrav.

(49) Et toldrisikoforvaltningslag på EU-plan er afgørende for at sikre en harmoniseret anvendelse af toldkontrol i medlemsstaterne. Der findes i øjeblikket en fælles ramme for risikostyring, der giver mulighed for at identificere fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder med hensyn til finansielle risici med henblik på at foretage toldkontrol, men den har betydelige mangler. For at afhjælpe manglen på harmoniseret anvendelse af toldkontrol og harmoniseret risikostyring, hvilket skader Unionens og medlemsstaternes finansielle og ikkefinansielle interesser, bør reglerne om risikostyring revideres for at fastlægge en mere solid tilgang til risikostyring, der tager højde for både finansielle og ikkefinansielle risici. Dette omfatter håndtering af de strukturelle udfordringer i forbindelse med risikostyring af finansielle risici, som Revisionsretten har identificeret. Det bør navnlig beskrives, hvilke aktiviteter der indgår i toldrisikostyring, ved hjælp af en cyklisk tilgang. Det er også vigtigt at fastlægge Kommissionens, EU-Toldmyndighedens og medlemsstaternes toldmyndigheders roller og ansvarsområder. Det er også af afgørende betydning at tillægge Kommissionen beføjelse til at fastlægge fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder og udpege specifikke områder inden for anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, når disse fortjener prioritet behandling med hensyn til fælles risikostyring og kontrol, uden at det går ud over sikkerheden.

(50) Der bør derfor indføres risikostyringsaktiviteter og -bestemmelser på EU-plan for at sikre indsamling på EU-plan af omfattende risikostyringsrelevante data, herunder resultater og evaluering af alle kontroller. Der bør indgå bestemmelser om fælles risikoanalyse og udstedelse af tilsvarende EU-kontrolanbefalinger til toldmyndighederne. I overensstemmelse med følg eller forklar-princippet bør disse kontrolanbefalinger følges, medmindre der anføres tvingende grunde til ikke at følge dem. Der bør også gives mulighed for at give instruks om, at varer bestemt til Unionen ikke må lastes eller transporteres. Analysen af risici og trusler på EU-plan bør baseres på løbende ajourførte data på EU-plan og bør identificere de foranstaltninger og kontroller, der skal gennemføres ved grænseovergangsstederne for indpassage i og udpassage fra Unionens område.

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 af 23. november 2022 om oprettelse af Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet og om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 (EUT L 317 af 9.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) I forbindelse med samarbejdet med navnlig retshåndhævende myndigheder og sikkerhedsmyndigheder bør risikostyring på EU-plan, hvor det er muligt, bidrage til og drage fordel af strategiske analyser og trusselsvurderinger, der foretages på EU-plan, herunder dem, der foretages af Europol og Frontex, for at bidrage til en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet. Overtrædelse af toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, bør have indvirkning på risikoprofilen for importører, herunder fjernsalgsimportører eller eksportører.

(52) Processen med at henføre varer under en toldprocedure skal tages op til fornyet overvejelse for at afspejle de nye roller og ansvarsområder for de personer, der er involveret i proceduren. Ansvaret for at give toldmyndighederne oplysningerne skal derfor påhvile den person, der er ansvarlig for varerne, dvs. importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren, snarere end klarereren. Den ansvarlige person bør tilvejebringe dataene til toldmyndighederne eller stille dem til rådighed for dem, så snart dataene foreligger, og under alle omstændigheder inden varernes frigivelse til en toldprocedure, således at toldmyndighederne kan foretage en risikoanalyse og træffe passende foranstaltninger.

(53) For så vidt angår e-handel og i betragtning af den større mængde transaktioner, der foretages via e-handel, er det imidlertid hensigtsmæssigt, at personer, der gør brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, i direktiv 2006/112/EF (»one-stop-shoppen for import-ordningen« eller »IOSS-ordningen«), meddeler data om deres salg af varer, der skal importeres, senest dagen efter at betalingen modtages.

(54) Toldmyndighederne bør under behørigt begrundede omstændigheder kunne tillade, at betroede erhvervsdrivende færdiggør indberetningen af data om deres frigivne varer på et senere tidspunkt, da disse erhvervsdrivende løbende udveksler data om deres transaktioner med toldmyndighederne og kan betragtes som pålidelige. Sådanne omstændigheder kan være forbundet med dokumentationen eller til den kendsgerning, at det er umuligt at fastsætte varernes endelige toldværdi på tidspunktet for frigivelsen.

(55) For at forenkle toldprocessen for varers indpassage i Unionens toldområde og samtidig sikre, at der kun er én person, der er ansvarlig for disse varer, bør forskellige aktører i forsyningskæden meddele deres del af de relevante oplysninger om de pågældende varer og knytte dem til en bestemt sending. Varer bør kun føres ind i Unionens toldområde, hvis der er en importør eller en indirekte repræsentant, der handler på vegne af den importør, der er etableret i Unionen, og som påtager sig ansvaret for disse varer. Importøren eller den indirekte repræsentant, der handler på vegne af importøren, bør meddele oplysninger om varerne og den toldprocedure, som de bør henføres under, til toldvæsenet, og bør gøre det så tidligt som muligt, om muligt inden varernes fysiske ankomst. En tjenesteyder eller toldagent bør kunne meddele oplysninger i importørens navn og på dennes vegne, men importøren bør fortsat være ansvarlig for at sikre, at varerne er i overensstemmelse med de finansielle og ikkefinansielle risici. De transportører, der faktisk transporterer varerne, bør også meddele nogle oplysninger om varerne inden lastning eller ankomst (»forhåndsoplysninger for fragt«) og bør knytte deres oplysninger til importørens oplysninger, hvis de tidligere er meddelt, uden nødvendigvis at have adgang til alle de data, som importøren har meddelt. For at tage højde for de mere komplekse forsyningskæder og transportnet bør det være muligt at anmode visse andre personer om at supplere oplysningerne om de varer, der skal føres ind i Unionens toldområde. Importøren, transportøren eller en anden person, der indgiver oplysninger til toldmyndighederne, bør være forpligtet til at ændre dem, hvis de ved, at oplysningerne ikke længere er korrekte, men inden toldmyndighederne har opdaget uregelmæssigheder, som de har til hensigt at kontrollere.

(56) Ikke-EU-varer, der føres ind i Unionens toldområde, bør anses for at være under midlertidig opbevaring fra det tidspunkt, hvor transportøren meddeler deres ankomst, og indtil de henføres under en toldprocedure, medmindre de allerede er henført under forsendelse. For at sikre et passende toldtilsyn bør denne situation være tidsbegrænset og ikke vare længere end 90 dage, undtagen i særlige tilfælde.

(57) Det er nødvendigt at opretholde de regler, der afgør, om varer er EU-varer eller ikke-EU-varer, og om status som EU-varer kan formodes eller skal bevises, navnlig når varerne midlertidigt forlader Unionens toldområde.

(58) Når toldmyndighederne har de oplysninger, der er nødvendige for den relevante procedure, bør de på grundlag af en risikoanalyse beslutte, om de skal foretage yderligere kontrol af varerne, frigive dem, afvise eller suspendere deres frigivelse eller lade tiden gå med det resultat, at varerne betragtes som frigivet. Toldmyndighederne bør træffe en sådan afgørelse i samarbejde med andre kompetente myndigheder, hvor det er nødvendigt. Toldmyndighederne bør derfor afvise at frigive varerne, hvis de har bevis for, at varerne ikke opfylder gældende lovmæssige krav. Hvis det konstateres, at en økonomisk operatør gentagne gange systematisk overtræder lovgivningen i forbindelse med fjernsalg, bør det udgøre et sådant bevis i en periode på mindst seks måneder for alle varer, for hvilke denne økonomiske operatør giver meddelelse om ankomst med henblik på overgang til fri omsætning. Hvis toldmyndighederne skal høre andre kompetente myndigheder for at afgøre, om varerne opfylder gældende lovmæssige krav, bør de suspendere frigivelsen af disse varer, i det mindste indtil denne høring finder sted. I sådanne tilfælde bør toldmyndighedernes efterfølgende afgørelse vedrørende varerne være afhængig af de andre kompetente myndigheders svar. For at undgå at blokere både erhvervsdrivende og myndigheder i de tilfælde, hvor det tager nogen tid at nå frem til konklusioner med hensyn til overholdelsen, bør toldmyndighederne have mulighed for at frigive varerne, på betingelse af at den erhvervsdrivende fortsat oplyser dem om, hvor varerne befinder sig.

(59) Af hensyn til retssikkerheden for de erhvervsdrivende, der har meddelt oplysningerne rettidigt, uden at toldmyndighederne forpligtes til at reagere på alle sendinger, bør varer, der ikke er blevet udtaget til kontrol inden for en rimelig frist, anses for at være frigivet. Kommissionen bør have ret til at fastsætte denne frist i delegerede retsakter og om nødvendigt tilpasse den til den pågældende type af trafik eller den pågældende type af grænseovergangssteder.

(60) Da betroede erhvervsdrivende anses for at være pålidelige og i så tæt på realtid som teknisk muligt forsyner toldmyndighederne med data om transporten af varer og om overholdelse og med fuld adgang til deres systemer, regnskaber og transaktioner, bør sådanne erhvervsdrivende kunne frigive deres varer under toldmyndighedernes tilsyn uden at afvente deres indgriben. Betroede erhvervsdrivende bør derfor kunne frigive varer på toldmyndighedernes vegne ved modtagelse af disse varer på importørens, ejerens eller modtagerens forretningssted eller ved afsendelse fra eksportørens, ejerens eller afsenderens forretningssted. Da betroede erhvervsdrivende skulle fungere på en gennemsigtig måde, bør hver ankomst og levering af varer registreres korrekt i EU's tolddatacenter. Betroede erhvervsdrivende bør være forpligtet til at underrette toldmyndighederne, hvis der opstår et problem, således at disse myndigheder kan træffe en endelig afgørelse om frigivelsen af varerne. Hvis betroede erhvervsdrivendes interne kontrolsystemer er tilstrækkeligt robuste, bør toldmyndighederne i samarbejde med andre kompetente myndigheder kunne give disse erhvervsdrivende tilladelse til selv at foretage visse kontroller. Toldmyndighederne bør dog bevare muligheden for til enhver tid at kontrollere varerne.

(61) Der bør træffes foranstaltninger til at regulere overgangen fra et system baseret på toldangivelser til et system baseret på, at oplysningerne meddeles eller gøres tilgængelige for EU's tolddatacenter. Økonomiske operatører bør have mulighed for at indgive toldangivelser for at angive, at de har til hensigt at henføre varer under en toldprocedure i overgangsperioden. Så snart kapaciteterne i EU's tolddatacenter er tilgængelige, bør økonomiske operatørerne dog også have mulighed for gennem EU's tolddatacenter at tilvejebringe oplysninger til toldmyndighederne eller stille dem til rådighed for dem, og toldmyndighederne bør ikke længere give økonomiske operatører tilladelse til at ansøge om forenklinger i forbindelse med toldangivelsen. Ved overgangsperiodens udløb bør alle bevillinger ophøre med at være gyldige, da toldangivelser ikke længere vil eksistere. I forbindelse med fjernsalg af varer bør overgangsperioden for indgivelse af toldangivelser begrænses, indtil kapaciteterne i EU's tolddatacenter til at behandle de relevante data om fjernsalg er tilgængelige.

(62) Den nøjagtige identifikation af den person, der handler som »importør«, afhænger af stadiet og arten af den pågældende toldproces. Der bør kun være én importør ad gangen.

(63) I tilfælde af fjernsalg anses den person, der leverer varer ved fjernsalg eller formidler fjernsalg af varer, for at være den person, der afgør, at varer fra et tredjeland skal føres ind i Unionens toldområde, fordi vedkommende fastlægger forsyningskæden og er ansvarlig for risikoen for tab, skade eller forsinkelse frem til leveringen af varerne til forbrugeren. For at varer kan overgå til fri omsætning, vil importøren i forbindelse med fjernsalg derfor enten være den person, der leverer varer ved fjernsalg, eller den person, der formidler fjernsalg af varer, afhængigt af de ordninger, der er truffet, og den importør, der er fastlagt på denne måde, bør angives som sådan.

(64) Den person, der leverer varer ved fjernsalg eller formidler fjernsalg af varer, der skal importeres fra tredjelande til Unionens toldområde, og som er importøren, bør være ansvarlig for at give toldmyndighederne de krævede oplysninger om fjernsalg inden frigivelsen af varerne. Den således identificerede person bør opfylde en importørs forpligtelser.

(65) Hvis en person, der leverer varer ved fjernsalg eller formidler fjernsalg af varer, der skal importeres fra tredjelande til Unionens toldområde, ikke er etableret i Unionens toldområde, bør det være muligt at henføre varerne under en toldprocedure, hvis en indirekte repræsentant med status som autoriseret økonomisk operatør henfører varerne i eget navn og på vegne af importøren ved fjernsalg og påtager sig de forpligtelser, som påhviler importøren ved fjernsalg i denne henseende.

(66) Bestemmelserne i denne forordning, herunder dem, der vedrører en fjernsalgsimportør, udgør hverken de jure eller de facto en generel overvågningsforpligtelse for udbydere af formidlingstjenester.

(67) I henhold til artikel 29 i TEUF betragtes fra tredjeland hidrørende varer som varer, der frit kan omsættes, hvis formaliteter i forbindelse med indførelsen er blevet opfyldt, og der er opkrævet told og gebyrer med tilsvarende virkning. Overgang til fri omsætning bør dog ikke forstås som et bevis for overholdelse af toldlovgivning og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

(68) Processen med at føre varer ud af Unionens toldområde bør strømlines og forenkles i overensstemmelse med processen for at føre varer ind. Det bør derfor kræves, at der er en person, der er etableret i Unionen, som er ansvarlig for varerne, dvs. eksportøren. Eksportøren bør tilvejebringe toldmyndighederne de relevante oplysninger eller stille dem til rådighed for dem, inden varerne føres ud af Unionen, med angivelse af, om der er tale om eksport af EU-varer eller ikke-EU-varer, og tilpasse oplysningerne som nødvendigt.

(69) For at sikre en korrekt risikostyring med hensyn til varer, der føres ud af Unionens toldområde, bør toldmyndigheden, der er ansvarlig for eksporten, pålægges at foretage en risikoanalyse af oplysningerne om varerne og træffe eller anmode om passende foranstaltninger, inden varerne føres ud af Unionens toldområde. Disse foranstaltninger bør omfatte anmodninger om, at den toldmyndighed, der er ansvarlig for varernes afsendelsessted og for udpassagestedet og om nødvendigt andre kompetente myndigheder foretager kontrol, hvilket supplerer de foranstaltninger, der er fastsat i forbindelse med henførelsen af varerne under en toldprocedure, som også finder anvendelse, når varerne skal eksporteres.

(70) For at sikre, at procedurerne vedrørende afgiftssuspension også er gennemsigtige, er det hensigtsmæssigt at strømline bestemmelserne om krav med henblik på bevillinger til særlige procedurer. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør navnlig betingelserne for at afgøre, om en udtalelse på EU-plan er nødvendig for at vurdere, om indrømmelse af en bevilling berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt, den såkaldte »undersøgelse af de økonomiske forudsætninger«, kodificeres og reguleres i delegerede retsakter. Da indvirkningen på EU-producenternes interesser desuden kan afhænge af mængden af varer, der er henført under den særlige procedure, bør der fastsættes en bestemt tærskel, hvorunder der skønnes ikke at være nogen negativ indvirkning på sådanne interesser.

(71) Artikel 9 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen henviser til et bilag (»Rhinmanifestet«), der lettede transporten af varer på Rhinen og de dermed forbundne bifloder ved at betragte dem som en told-forsendelsesprocedure over fire nationale grænser i medlemsstaterne, nemlig Belgien, Tyskland, Frankrig og Nederlandene, samt Schweiz. Ifølge oplysninger fra toldmyndighederne anvendes Rhinmanifestet ikke længere i praksis som en toldforsendelsesprocedure i de medlemsstater, der grænser op til Rhinen. I stedet transporteres varer på Rhinen og dens bifloder nu via proceduren for EU-forsendelse, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013, gennem det nye IT-baserede forsendelsessystem. Henvisningen til Rhinmanifestet bør derfor udgå for så vidt angår de tilfælde, hvor en transport af varer betragtes som ekstern eller intern forsendelse.

(72) For at øge gennemsigtigheden med hensyn til den person, der er ansvarlig for at opfylde forpligtelserne i forbindelse med proceduren for EU-forsendelse, og med hensyn til indholdet af og risiciene i forbindelse med sendingen, bør det kræves, at den ansvarlige for forsendelsesproceduren som minimum giver oplysning om den importør eller eksportør, der indleder transporten af varer, transportmidlet og identifikationen af de varer, der er henført under proceduren. Sådanne oplysninger vil gøre det muligt for toldmyndighederne at føre mere effektivt tilsyn med den berørte procedure for EU-forsendelse og foretage en risikoanalyse. Proceduren for EU-forsendelse bør være obligatorisk, medmindre varer henføres under en anden toldordning umiddelbart efter indpassage i eller udpassage fra Unionens toldområde. Hvis importøren eller eksportøren endnu ikke er kendt, bør ihændehaveren af varerne anses for at være importøren eller eksportøren af varerne og være betalingspligtig for told og andre skatter og gebyrer. Proceduren for EU-forsendelse bør erstattes af toldtilsyn, hvis varer importeres eller eksporteres af en betroet erhvervsdrivende.

(73) En ændring af bilag 6 til toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) ([26]), der trådte i kraft den 1. juni 2021, ændrede forklarende bemærkning 0.49 for at give økonomiske operatører, der opfylder visse krav, mulighed for at blive »godkendt afsender«, hvilket afspejler de eksisterende lempelser, der indrømmes økonomiske operatører, der er anerkendt som »godkendt modtager«. Det er derfor nødvendigt at medtage denne nye mulighed i denne forordning for at bringe Unionens toldlovgivning i overensstemmelse med denne internationale aftale.

(74) Afskaffelse af afgiftsfritagelsen for import af varer til en værdi af højst 150 EUR indebærer, at der anvendes bestemmelser om fastsættelse af toldværdien med henblik på at opkræve værditold i forbindelse med importerede varer, der købes i e-handelstransaktioner mellem virksomheder og kunder som defineret i direktiv 2006/112/EF. Et sådant fjernsalg bør udgøre grundlaget for toldværdiangivelsen i henhold til transaktionsværdimetoden. Dette princip finder også anvendelse i situationer, hvor varer ikke købes ved fjernsalg, før de føres ind i Unionens toldområde, men mens de henføres under toldoplagsproceduren.

([26]) Ændringer til toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen, 1975) (EUT L 193 af 1.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Transaktioner inden for fjernsalg adskiller sig betydeligt fra traditionelle transaktioner mellem virksomheder, hvilket resulterer i øget kompleksitet. Disse forskelle påvirker, hvordan toldmyndighederne reelt anvender værdiansættelsesreglerne i praksis. Det massive omfang og den hastighed, hvormed e-handelstransaktioner gennemføres, det store antal involverede købere og sælgere og spredningen af salget udgør særlige udfordringer. Under hensyntagen til e-handelens særlige karakter og toldmyndighedernes rolle med hensyn til at bidrage til et velfungerende indre marked bør toldmyndighederne, hvis en importør i forbindelse med toldprocedurer, der har til formål at kontrollere rigtigheden af den angivne transaktionsværdi af varer, der er købt ved fjernsalg, ikke fjerner rimelig tvivl om, at den angivne transaktionsværdi afspejler den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for disse varer, og den oprindeligt angivne transaktionsværdi derfor afvises, kunne udvise fleksibilitet til at fastsætte den passende sekundære metode til værdiansættelse til at genfastsætte toldværdien af disse varer.

(76) I øjeblikket inddrives toldskyld af den medlemsstat, hvor toldangivelsen indgives. Det er den erhvervsdrivendes valg, om dette skal ske i det land, hvor den første indpassage finder sted, eller om pågældende vil anvende en toldprocedure og betale told i en anden medlemsstat. For betroede erhvervsdrivende er det hensigtsmæssigt at anvende forskellige regler til at definere det sted, hvor toldskylden opstår, således at importafgifterne betales til den medlemsstat, hvor denne erhvervsdrivende er etableret. Det er hensigtsmæssigt, fordi det er det sted, hvor toldmyndigheden har det mest fuldstændige kendskab til de relevante økonomiske operatørers regnskaber, transaktioner og kommercielle adfærd. Toldskylden for økonomiske operatører, der ikke er betroede erhvervsdrivende, bør imidlertid opstå på det sted, hvor varerne fysisk befinder sig, i det mindste indtil tilsynsmodellen er blevet evalueret.

(77) I forbindelse med e-handelstransaktioner er importøren ved fjernsalg den person, der er ansvarlig for toldskylden. Når der gøres brug af IOSS-ordningen, bør toldskylden opstå på det tidspunkt, hvor betalingen af onlinesalget accepteres. Hvis denne ordning ikke anvendes, bør toldskylden opstå, når varernes tilgængelighed underrettes i de medlemsstater, hvor varerne skal leveres.

(78) For at dække de stigende omkostninger ved behandling af et meget stort antal anmodninger om henførsel af varer, der sælges ved fjernsalg, under proceduren for overgang til fri omsætning, bør der fastsættes et EU-håndteringsgebyr, der står i et rimeligt forhold til de anslåede omkostninger ved de tjenesteydelser, der er tæt forbundet med toldtilsynet med sådanne varer, da disse varer sendes direkte til forbrugeren, hvilket gør det umuligt for andre myndigheder at kontrollere dem efter toldbehandlingen. Selv om det vil være op til medlemsstaterne at beslutte, om omkostningerne ved ekstraordinære kontrolforanstaltninger eller de omkostninger, som andre myndigheder end toldmyndighederne har afholdt i forbindelse med kontrollen eller tilintetgørelsen af varerne, skal dækkes af økonomiske operatører, bør EU-håndteringsgebyret navnlig dække omkostningerne ved at kontrollere dataene og foretage en risikoanalyse og ved den relevante infrastruktur og kontrol, herunder relevante tjenester, der leveres af EU-Toldmyndigheden.

(79) Der bør fastsættes et lavere EU-håndteringsgebyr, når varerne sælges ved fjernsalg fra et toldoplag til fjernsalg, da det er lettere og mere effektivt for toldmyndighederne at føre tilsyn med bulkmængder af varer, der opbevares på et oplag, end varer, der er pakket i individuelle pakker og sendes direkte til forbrugeren.

(80) Debitor for EU-håndteringsgebyret bør være den samme person som er debitor for toldskylden, som bør være fjernsalgsimportøren. Hvis bestemmelserne om fjernsalgsimportører endnu ikke finder anvendelse, bør debitor være klarereren. I tilfælde af fjernsalg vil klarereren typisk være den person, der har ret til at anvende IOSS-ordningen, eller en indirekte toldrepræsentant. Forbrugeren bør derfor ikke være debitor for EU-håndteringsgebyret.

(81) Det bør fastsættes, at den første delegerede retsakt om fastsættelse af håndteringsgebyret træder i kraft hurtigt for at gøre det muligt at anvende det EU-håndteringsgebyr, der indføres ved denne forordning, i praksis for at imødegå det stigende pres på toldmyndighederne som følge af den betydelige mængde pakker, der føres ind i Unionens toldområde.

(82) Da flere foranstaltninger såsom told og gebyrer finder anvendelse pr. varepost, bør der indføres en definition heraf. En varepost bør defineres som en eller flere varer i en sending, der deler visse dataelementer, herunder tarifering og oprindelse, i overensstemmelse med de gældende datakrav. Denne definition bør finde anvendelse både i forbindelse med toldangivelser i de eksisterende digitale værktøjer på nationalt plan og EU-plan, herunder når tariferingen af de pågældende varer i toldangivelsen kun er på underpositionsniveau i det harmoniserede system, og i forbindelse med de relevante datakrav, der er fastsat til dette formål, når EU's tolddatacenter bliver tilgængeligt.

(83) Det er hensigtsmæssigt at styrke den mekanisme, hvis formål er en konsekvent og effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger over for varestrømme vedtaget af Rådet i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF. EU-Toldmyndigheden bør yde støtte til Kommissionen og medlemsstaterne, hvis sådanne foranstaltninger vedtages, for at sikre, at disse foranstaltninger ikke omgås. Den bør give toldmyndighederne vejledning i form af ikkebindende henstillinger, f.eks. ved at fremme konsekvent toldpraksis, inden for medlemsstaternes ansvar for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Toldmyndighederne bør sikre, at de tager alle nødvendige skridt inden for deres kompetence til at overholde disse foranstaltninger, og de bør underrette Kommissionen og EU-Toldmyndigheden herom. EU-Toldmyndigheden bør identificere potentielle uoverensstemmelser i anvendelsen af disse foranstaltninger og overvåge deres gennemførelse og aflægge rapport herom til Kommissionen.

(84) Der bør indføres en krisestyringsmekanisme til håndtering af potentielle kriser i toldunionen. Manglen af en sådan mekanisme på EU-plan blev fremhævet i Kommissionens meddelelse af 28. september 2020 med titlen »Handlingsplan for at bringe toldunionen til det næste niveau«. Der bør derfor etableres en mekanisme, der inddrager EU-Toldmyndigheden som en central aktør i forberedelsen, koordineringen og overvågningen af gennemførelsen af de praktiske foranstaltninger og ordninger, som Kommissionen beslutter at indføre, når der opstår en krise. EU-Toldmyndigheden bør opretholde kriseberedskab under hele krisen.

(85) Den eksisterende forvaltningsramme for toldunionen mangler en klar operationel forvaltningsstruktur og afspejler ikke udviklingen på toldunionen siden dens oprettelse i 1968. Inden for rammerne af forordning (EU) nr. 952/2013 er de nationale toldmyndigheder ansvarlige for aktiviteterne i forbindelse med risikostyring i handelsstrømme, såsom gennemførelsen af og afgørelser om kontrol på stedet. Intensiteten af godstrafikken ved de ydre grænser er ikke ens i Unionen. På trods af det samarbejde mellem de nationale toldmyndigheder, der har eksisteret siden oprettelsen af toldunionen, og som har ført til udveksling af bedste praksis og ekspertise og udvikling af fælles retningslinjer, har det ikke ført til udvikling af en harmoniseret tilgang og operationelle rammer. Der er ingen central risikoanalysekapacitet, ingen fælles tilgang til risikoprioritering på EU-plan, en begrænset koordinering af toldtiltag og -kontrol og ingen ramme for samarbejdet mellem forskellige myndigheder inden for forvaltningen af det indre marked.

(86) En central, operationel EU-struktur, som kan samle ekspertise og ressourcer og bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at træffe afgørelser i fællesskab, bør afhjælpe sådanne svagheder. Det bør navnlig fokusere på områder som dataforvaltning og risikostyring og bør forberede uddannelsesindholdet for toldembedsmænd og toldpersonale i Unionen med henblik på at supplere og støtte uddannelse, der tilbydes af medlemsstaterne. Det bør også bidrage til oprettelsen af et EU-system til anerkendelse af ekspertisen hos uddannelsesinstitutioner, der tilbyder uddannelse på toldområdet, på grundlag af Kommissionens initiativ med titlen »EU Customs Certificate of Recognition« (EU-certifikat for anerkendelse af tolduddannelse) og koordinere og støtte medlemsstaternes frivillige oprettelse af specialiserede ekspertisecentre. Dette har til formål at få toldunionen til at »fungere som én enhed«, samtidig med at det anerkendes, at forskellig praksis i medlemsstaterne kan skyldes objektive forhold, f.eks. geografiske forskelle, anvendt transportform, varetype eller grænsetype. Oprettelsen af en ny myndighed, EU-toldmyndigheden, er afgørende for at sikre, at toldunionen fungerer effektivt og hensigtsmæssigt, koordinere toldtiltag centralt og understøtte toldmyndighedernes aktiviteter.

(87) EU-Toldmyndigheden bør styres og drives under hensyntagen til principperne i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om og fælles tilgang til decentraliserede agenturer af 19. juli 2012.

(88) Ved valget af EU-Toldmyndighedens hjemsted skal Europa-Parlamentet og Rådet sikre, at myndighedens beliggenhed i betragtning af dens karakter sætter den i stand til fuldt ud at udføre sine opgaver og beføjelser, ansætte højt kvalificeret og specialiseret personale og tilbyde passende uddannelsesmuligheder. Endvidere skal Europa-Parlamentet og Rådet tage følgende kriterier i betragtning ved valget af EU-Toldmyndighedens hjemsted: tilgængeligheden af passende kontorlokaler og evnen til at huse det relevante personale, inden EU-Toldmyndigheden bliver operationel, adgangsforhold til stedet og forekomsten af tilstrækkelige uddannelsesfaciliteter for personalets børn, passende adgang til arbejdsmarkedet, social sikring og lægebehandling for både personalets børn og ægtefæller og geografisk balance. I betragtning af disse kriterier bør EU-Toldmyndigheden være beliggende i Lille, Frankrig.

(89) Medlemsstaterne bør sikre, at toldmyndighederne har tilstrækkelige ressourcer, uddannelse og udstyr til at kunne udføre deres opgave.

(90) Det er vigtigt, at toldmyndighederne investerer i et tilstrækkeligt antal behørigt uddannede medarbejdere for at sikre, at Unionens toldsystemer, som står over for en eksponentiel stigning i efterspørgslen, fungerer. Uden de nødvendige investeringer i personale er det ikke muligt at indfri det fulde potentiale ved de digitale løsninger. Derfor bør det i forbindelse med investeringer i digitale systemer sikres, at der afsættes tilstrækkelige midler til medarbejdere og til uddannelse af disse med henblik på erhvervelse af de nødvendige færdigheder til at betjene avanceret udstyr og teknologi til big dataanalyse, afsløring og kontrol, for herigennem at garantere, at toldkontrollen udføres ensartet i Unionen.

(91) Medlemsstaterne og Kommissionen bør være repræsenteret i en bestyrelse for at sikre, at EU-Toldmyndigheden fungerer effektivt. Sammensætningen af bestyrelsen, herunder valget af formand og næstformand, bør overholde princippet om kønsbalance og tage hensyn til relevant erfaring og relevante kvalifikationer. I betragtning af Unionens enekompetence med hensyn til toldunionen og den tætte forbindelse mellem toldområdet og andre politikområder bør enten formanden eller næstformanden vælges blandt de bestyrelsesmedlemmer, som Kommissionen har udpeget. Bestyrelsen bør for at sikre, at EU-Toldmyndigheden fungerer effektivt og formålstjenligt, navnlig vedtage et samlet programmeringsdokument, herunder årlig og flerårig programmering, varetage sine opgaver i forbindelse med EU-Toldmyndighedens budget, vedtage og offentliggøre en konsolideret årlig aktivitetsrapport om EU-Toldmyndighedens aktiviteter og sikre, at der ikke offentliggøres følsomme data, vedtage de finansielle bestemmelser, som finder anvendelse på EU-Toldmyndigheden, udnævne en administrerende direktør og fastlægge procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende EU-Toldmyndighedens operationelle opgaver. Bestyrelsen bør bistås af et forretningsudvalg.

(92) EU-Toldmyndigheden bør nedsætte Det Rådgivende Toldudvalg, hvis opgave vil være at rådgive EU-Toldmyndigheden om gennemførelsen af tekniske foranstaltninger og afgørelser, om gennemførelses- og standardiseringsspørgsmål, herunder harmoniseringsaktiviteter, om de operationelle aspekter af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og om andre af EU-Toldmyndighedens aktiviteter. Ved sammensætningen af Det Rådgivende Toldudvalg bør der tilstræbes en afbalanceret repræsentation af kommercielle og ikkekommercielle interesser og, inden for kategorien kommercielle interesser, med hensyn til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og andre virksomheder. Det Rådgivende Toldudvalg bør høres regelmæssigt og bør kunne rådgive EU-Toldmyndigheden på eget initiativ.

(93) For at sikre, at EU-Toldmyndigheden fungerer effektivt, bør den tildeles et selvstændigt budget med indtægter fra Unionens almindelige budget og eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne. Under ekstraordinære og behørigt begrundede omstændigheder bør EU-Toldmyndigheden kunne modtage yderligere indtægter via bidragsaftaler eller tilskud og via beløb opkrævet for publikationer og andre tjenester, som den leverer.

(94) EU-Toldmyndigheden bør gøre brug af de oplysninger, som den har til rådighed vedrørende udfordringer for toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, til regelmæssigt at foretage en trusselsvurdering. På grundlag af en sådan trusselsvurdering bør EU-Toldmyndigheden udarbejde henstillinger og fremsende dem til Kommissionen. På grundlag af disse henstillinger bør Kommissionen identificere områder, der kræver prioriteret behandling. Det er vigtigt, at Rådet har en politisk og strategisk drøftelse om de områder, der kræver prioriteret behandling, og at EU-Toldmyndigheden sørger for passende opfølgning, herunder når den udarbejder sit årlige og flerårige arbejdsprogram og udarbejder den årlige rapport om sine aktiviteter.

(95) I forbindelse med deres opgave bør EU-Toldmyndigheden og toldmyndighederne arbejde tæt og regelmæssigt sammen med markedsovervågningsmyndigheder, sundheds- og plantesundhedsmyndigheder, retshåndhævende organer og myndigheder, grænseforvaltningsmyndigheder, miljøbeskyttelsesorganer, statistikmyndigheder og skattemyndigheder, eksperter i kulturgoder og mange andre myndigheder med ansvar for sektorpolitikker. I betragtning af udviklingen på det indre marked og toldvæsenets voksende rolle, den øgede mængde forbud og restriktioner og stigningen i e-handelen er det nødvendigt at strukturere og styrke dette samarbejde på EU-plan, internationalt og nationalt plan. I stedet for et samarbejde med fokus på individuelle sendinger eller specifikke begivenheder i forsyningskæden bør en ramme til at støtte samarbejdet mellem toldmyndighederne og andre myndigheder med ansvar for relevante politikområder udvikles og regelmæssigt ajourføres af EU-Toldmyndigheden. Et sådant samarbejde bør omfatte: udvikling af lovgivning og politiske løsninger på specifikke områder, udveksling og analyse af oplysninger, opbygning af en overordnet samarbejdsstrategi i form af fælles tilsynsstrategier, samarbejde om operationel gennemførelse, overvågning og kontrol, udveksling af relevante færdigheder og bedste praksis samt innovations- og forskningsaktiviteter på områder, der er relevante for toldvæsenet.

(96) Kommissionen bør også lette anvendelsen af dele af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, ved at opstille og regelmæssigt ajourføre en liste over EU-lovgivning, der pålægger krav til varer omfattet af toldkontrol, som har til formål at beskytte samfundsinteresser såsom menneskers, dyrs eller planters sundhed og liv, forbrugere og miljøet.

(97) For at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne bør den fælles operationelle indsats styrkes for at støtte en effektiv toldkontrol ved Unionens grænser. EU-Toldmyndigheden bør koordinere og støtte den operationelle koordinering af toldsamarbejdet, herunder inden for risikostyring. EU-Toldmyndigheden bør i samarbejde med medlemsstaterne planlægge, tilrettelægge og koordinere den fælles kontrol, der foretages af toldmyndighederne inden for Unionen og med tredjelande. I forbindelse med samarbejdet mellem toldmyndighederne i Unionen berører denne forordning ikke konventionen, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ([27]) (Napoli II). EU-Toldmyndigheden bør opretholde det nødvendige samarbejde med relevante EU-myndigheder og nationale myndigheder, der gennemfører relevante undersøgelser og aktiviteter til bekæmpelse af svig, herunder OLAF og EPPO. Det er vigtigt, at EU-Toldmyndigheden også samarbejder med EU's innovationsknudepunkt for indre sikkerhed, hvor det er relevant for EU-Toldmyndighedens aktiviteter.

(98) For at udveksle bedste praksis og øge den operationelle effektivitet bør medlemsstaterne desuden efter anmodning kunne stille toldembedsmænd midlertidigt til rådighed til at arbejde for toldmyndighederne i en anden medlemsstat. Vilkårene og betingelserne for sådanne midlertidige udsendelser bør fastsættes af de berørte medlemsstater. EU-Toldmyndigheden bør efter anmodning yde støtte eller koordinering. Hvor det er relevant, kan den udvikle retningslinjer eller modelordninger for at lette denne form for samarbejde.

(99) EU-Toldmyndigheden og Europol bør kunne udveksle strategiske og andre ikkeoperationelle oplysninger såsom risikoindikatorer, hvor dette er nødvendigt til forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik. Sådanne oplysninger kan benyttes af EU-Toldmyndigheden til formål vedrørende risikoanalyse.

(100) For at øge klarheden og gøre samarbejdsrammen mellem toldmyndighederne og andre partnermyndigheder mere effektiv bør en liste over de tjenester, der tilbydes af toldmyndighederne, klart definere toldmyndighedernes mulige rolle i anvendelsen af andre relevante politikker ved Unionens grænser. Desuden bør anvendelsen af denne samarbejdsramme overvåges af EU-Toldmyndigheden. EU-Toldmyndigheden bør arbejde tæt sammen med Kommissionen, OLAF, andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer såsom Europol, EPPO og Frontex samt med specialiserede agenturer og netværk på de politikområder, der er relevante for EU-Toldmyndighedens aktiviteter, såsom EU-Netværket for Produktoverensstemmelse.

(101) I en stadig mere forbundet verden er tolddiplomati og internationalt samarbejde vigtige aspekter af toldmyndighedernes arbejde rundt om i verden. Det bør være muligt for det internationale samarbejde at omfatte muligheden for udveksling af tolddata på grundlag af internationale aftaler eller selvstændig EU-lovgivning og ved hjælp af passende, sikre og strengt overvågede kommunikationsmidler såsom EU's tolddatacenter på betingelse af overholdelse af fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger.

(102) Et effektivt samarbejde mellem tilgrænsende lande er afgørende for at sikre, at toldtransaktionerne fungerer gnidningsløst, at den lovlige handel lettes, og at Unionens finansielle interesser og politikker beskyttes. Et sådant samarbejde er af særlig betydning ved fælles toldgrænseovergangssteder, hvor koordineret toldkontrol øger effektiviteten og retssikkerheden. Medlemsstaterne bør derfor bevare kapaciteten til at indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande om toldsamarbejde ved fælles grænseovergangssteder, hvis sådanne aftaler er forenelige med EU-retten. Denne kapacitet omfatter aftaler vedrørende fælles grænseovergangssteder, der er beliggende enten på en medlemsstats område eller på et tilgrænsende tredjelands område, og hvor toldmyndighederne i denne medlemsstat og i dette tilgrænsende tredjeland anvender deres respektive toldlovgivning i henhold til en bilateral aftale.

([27]) EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.

(103) Der bør i denne forordning fastlægges en fælles ramme, der fastsætter en minimumsliste over overtrædelser af toldlovgivningen, der er underlagt sanktioner, og visse regler for ikkestrafferetlige sanktioner, som skal gennemføres af medlemsstaterne. Det er op til medlemsstaterne at vælge, hvilken form for foranstaltning der er passende til at håndtere disse overtrædelser. Der bør også opstilles en minimumsliste over omstændigheder, som medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret bør tage behørigt hensyn til, når de træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en sanktion, og når de træffer afgørelse om sanktionens type eller alvor. Kommissionen bør overvåge den korrekte gennemførelse af disse bestemmelser, hvor det er relevant. Sanktionerne for overtrædelse af toldlovgivningen bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(104) Denne forordning harmoniserer ikke de nationale procedureregler vedrørende administrative sanktioner og regulerer heller ikke, hvilke myndigheder der pålægger sanktioner, så længe princippet om, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, opretholdes. Reglerne om sanktioner kan f.eks. anvendes på en sådan måde, at sanktionen pålægges direkte af de kompetente myndigheder eller af en kompetent national domstol efter anmodning fra en kompetent administrativ myndighed eller af de kompetente toldmyndigheder gennem en forligsprocedure, samtidig med at den har tilsvarende virkning.

(105) I betragtning af den centrale rolle, som fjernsalgsimportører spiller i forbindelse med tilrettelæggelsen af store mængder import af lav værdi, herunder via onlineplatforme og websteder, er der behov for at etablere en sammenhængende, forholdsmæssig og afskrækkende ramme for sanktioner, der skal anvendes, hvis fjernsalgsimportører ikke opfylder deres forpligtelser. Navnlig i tilfælde af fortsat og systematisk manglende overholdelse af toldlovgivningen i forbindelse med fjernsalg bør sanktionerne være afskrækkende og effektive. Omfanget, den grænseoverskridende rækkevidde og den udbredte virkning af systematisk manglende overholdelse berettiger, at der i denne forordning fastsættes strenge minimums- og maksimumsniveauer for økonomiske sanktioner baseret på den samlede værdi af de varer, der importeres til Unionen af den økonomiske operatør, der ikke opfylder kravene, samtidig med at medlemsstaternes mulighed for at fastsætte yderligere sanktioner i deres nationale lovgivning bevares. Harmoniseringen af sanktioner for systematisk manglende overholdelse i Unionen har til formål at forhindre, at økonomiske operatører foretager »grænseshopping« i forbindelse med fjernsalg. Økonomiske operatører, der systematisk undlader at overholde reglerne, bør klassificeres som højrisiko økonomiske operatører og bør miste enhver betroet handelsstatus og adgang til handelsfremmende foranstaltninger.

(106) Hvis der fortsat forekommer systematisk manglende overholdelse, selv om der pålægges stadig større pengekrav, bør der pålægges yderligere sanktioner. Dette er nødvendigt på grund af den fortsatte tilsidesættelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, som underminerer toldunionens og det indre markeds integritet, skaber urimelige konkurrencefordele for økonomiske operatører, der ikke opfylder kravene, og muligvis skader forbrugerne. I overensstemmelse hermed og med henblik på at opfylde toldmyndighedernes opgave skal der indføres et yderligere lag af strenge sanktioner for at modvirke enhver forekomst af en sådan multisystematisk manglende overholdelse. Som reaktion på en sådan adfærd bør toldmyndighederne kunne suspendere overgangen til fri omsætning af alle varer, der importeres af en økonomisk operatør i forbindelse med fjernsalg. Hvis det er relevant, og hvis det er begrundet i arten af en sådan yderligere systematisk overtrædelse, bør de relevante kompetente myndigheder desuden midlertidigt kunne suspendere adgangen til den overtrædende økonomiske operatørs onlinegrænseflade. Med henblik herpå bør rettidig fremsendelse af oplysninger om overtrædelsen til de relevante myndigheder sætte dem i stand til at danne sig et fuldstændigt billede af situationen og sikre en koordineret reaktion.

(107) For at muliggøre effektiv overvågning og en passende grad af gennemsigtighed bør registre over alle ikkestrafferetlige sanktioner, der pålægges af medlemsstaternes toldmyndigheder, stilles til rådighed i EU's tolddatacenter. Disse registre bør angive overtrædelsens art og størrelsen af det pålagte pengekrav eller identificere eventuelle andre ikkestrafferetlige sanktioner, der er pålagt. Et sådant centraliseret system bør tilvejebringe de data, der er nødvendige for at vurdere håndhævelsespraksis og identificere potentielle markedsforvridninger eller økonomiske operatørers »grænseshopping«-praksis.

(108) Kommissionen bør revidere denne forordnings bestemmelser om overtrædelser og sanktioner for at sikre, at de fungerer og anvendes korrekt, og for at forhindre eventuel fragmentering af det indre marked eller økonomiske operatørers undgåelse af jurisdiktion. En sådan revision bør finde sted efter en vurdering af de data om sanktioner, der er registreret i EU's tolddatacenter, navnlig når der konstateres risici for forskelle eller forvridninger på det indre marked. Det er vigtigt at sikre lige vilkår og afhjælpe eventuelle huller i lovgivningen eller uoverensstemmelser i anvendelsen af sanktioner.

(109) Hvis der begås en overtrædelse af toldlovgivningen, der henhører under mere end én medlemsstats jurisdiktion, er det nødvendigt med et samarbejde mellem disse medlemsstater. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af den samme overtrædelse af toldlovgivningen, samarbejde i overensstemmelse med gældende ret. EU-Toldmyndigheden bør have mulighed for at støtte og lette dette samarbejde.

(110) Toldunionens resultater bør evalueres mindst en gang om året for at gøre det muligt for Kommissionen med hjælp fra medlemsstaterne at udstikke passende politiske retningslinjer. Kommissionen kan offentliggøre en ikkefortrolig udgave af evalueringsrapporten. Indsamlingen af oplysninger fra toldmyndighederne bør formaliseres og uddybes, da en mere omfattende rapportering vil forbedre benchmarkingen og kunne bidrage til at ensrette praksis og vurdere virkningen af toldpolitiske afgørelser. Der bør derfor indføres en retlig ramme for evaluering af toldunionens resultater. For at muliggøre en tilstrækkeligt detaljeret analyse bør målingen af toldaktiviteternes resultater ikke kun foretages på nationalt plan, men også på lokalt plan.

(111) EU-Toldmyndigheden bør støtte Kommissionen i evalueringsprocessen ved at indsamle og analysere data i EU's tolddatacenter og identificere, hvordan toldaktiviteter og -aktioner understøtter opfyldelsen af toldunionens strategiske mål og prioriteter og bidrager til toldmyndighedernes opgave. EU-Toldmyndigheden bør navnlig identificere de vigtigste tendenser, styrker, svagheder, mangler og potentielle risici og give anbefalinger til forbedringer til Kommissionen. I forbindelse med samarbejdet med navnlig retshåndhævende myndigheder bør EU-Toldmyndigheden også ud fra et operationelt perspektiv deltage i strategiske analyser og trusselsvurderinger, der foretages på EU-plan, herunder dem, der foretages af Europol og Frontex.

(112) Betroede erhvervsdrivende bør være underlagt deres etableringsmedlemsstats tilsyn. Som en undtagelse og med forbehold af revision vil økonomiske operatører, der ikke er betroede erhvervsdrivende, forblive under tilsyn af toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor varerne fysisk befinder sig. Senest den 31. december 2031 bør Kommissionen evaluere disse to tilsynsmodeller, herunder deres effektivitet med hensyn til at afsløre og forebygge svig. Denne evaluering bør også tage hensyn til indirekte beskatning. På grundlag af denne evaluering bør Kommissionen have ret til ved delegeret retsakt at beslutte, om de to tilsynsmodeller bør fortsætte, eller om den toldmyndighed, der er ansvarlig for den betroede erhvervsdrivendes etableringssted, i alle tilfælde bør frigive varerne. Stedet for toldskyldens opståen bør også reguleres i overensstemmelse med bestemmelsen af den ansvarlige toldmyndighed.

(113) For at sikre, at Unionens toldregler fortsat er tilpasset den økonomiske, sociale, politiske og teknologiske udvikling og de økonomiske operatørers og toldforvaltningens behov, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår følgende:

— præcisering af, hvilke bestemmelser i toldlovgivningen der finder anvendelse på handel med EU-varer, der involverer særlige fiskale områder, og visse forenklinger af disse bestemmelser

— de tilfælde, hvor den kompetente toldmyndighed ikke er toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret

— i forbindelse med afgørelser vedrørende anvendelse af toldlovgivningen: de data, der er nødvendige for ansøgninger og afgørelser; betingelserne for antagelse af en ansøgning om en afgørelse; undtagelser vedrørende visse frister; den dato, fra hvilken afgørelsen får virkning; tilfældene, hvor afgørelsen ikke er gyldig uden tidsbegrænsning; den frist, inden for hvilken ansøgeren kan udøve sin ret til at blive hørt; regler for de tilfælde, hvor ansøgerens ret til at blive hørt ikke finder anvendelse; den mulige afkortning af fristerne for vedtagelse af toldafgørelser, når EU's tolddatacenter er operationelt; detaljerede regler for overvågning af afgørelser; de tilfælde, hvor en afgørelse skal revurderes, og de tilhørende regler; de tilfælde, hvor en gunstig afgørelse kan tilbagekaldes for andre personer end personer, der ikke opfylder kravene, og hvor virkningen af tilbagekaldelsen eller ændringen kan udskydes; og reglerne for Kommissionens afgørelser om at anmode medlemsstaterne om at tilbagekalde en afgørelse vedrørende bindende oplysninger

— størrelsen af EU-håndteringsgebyret for fjernsalg

— minimumsdatakravene og de specifikke tilfælde for registrering af økonomiske operatører og visse andre personer hos toldmyndighederne og for ugyldiggørelsen af en sådan registrering

— forenklings- og lettelsesforanstaltningerne for autoriserede økonomiske operatører

— for så vidt angår toldrepræsentanten, de tilfælde, hvor kravet om at være etableret i Unionens toldområde fraviges

— funktionerne i EU's tolddatacenter og den registrerede, der er omfattet af portabilitet fra EU's tolddatacenter til nationale systemer, idet de formål, hvortil toldmyndighederne, EU-Toldmyndigheden og Kommissionen har tilladelse til at behandle data, præciseres og suppleres, anmodninger fra andre EU-organer, -kontorer og -agenturer om at indhente data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter; og de datakrav, der udgør EU's tolddatamodel.

— visse detaljerede regler vedrørende varers toldmæssige status

— data, betingelser, frister og særlige tilfælde for henførsel af varer under en toldprocedure og de tilfælde, hvor dataene kan ændres eller ugyldiggøres efter frigivelsen

— en rimelig frist, efter hvilken toldmyndighederne anses for at have frigivet varerne, hvis de ikke har udvalgt dem til kontrol, og de tilfælde, hvor dette gør sig gældende

— proceduren for frigivelse af varer på toldmyndighedernes vegne og betingelserne, indholdet og proceduren for den kontrol, der foretages af betroede erhvervsdrivende

— i forbindelse med toldangivelser: de tilfælde, hvor en toldangivelse kan indgives ved hjælp af andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker; betingelserne for at give bevilling til at indgive forenklede angivelser; fristerne for indgivelse af supplerende angivelser, tidsfristerne for den dokumentation, der skal være til rådighed, og de tilfælde, hvor forpligtelsen til at indgive sådanne angivelser ikke finder anvendelse; de tilfælde, hvor en toldangivelse kan ugyldiggøres uden ansøgning fra klarereren, og betingelserne for indrømmelse af bevillinger til centraliseret toldbehandling og for indgivelse af en toldangivelse i form af en indskrivning i klarererens regnskaber

— de tilfælde, hvor varer kan konfiskeres

— i forbindelse med forhåndsoplysninger for fragt: det forventede toldsted for første indpassage; de forhåndsoplysninger for fragt, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed; fristerne; de specifikke tilfælde, hvor forhåndsoplysninger for fragt kan tilvejebringes eller stilles til rådighed af andre personer end importøren; de tilfælde, hvor forpligtelsen til at fremlægge sådanne data ikke finder anvendelse; de betingelser, hvorunder en person, der meddeler forhåndsoplysninger for fragt eller gør dem tilgængelige, kan begrænse synligheden af oplysningerne i forbindelse med identifikationen, og de data i forhåndsoplysninger for fragt, der ikke kan ændres

— i forbindelse med varers indpassage i Unionens toldområde: de specifikke frister for, hvornår risikoanalysen skal gennemføres; de særlige tilfælde og de andre personer, der kan blive pålagt at give det faktiske toldsted for første indpassage meddelelse om varernes ankomst i tilfælde af omdirigering, samt betingelserne og fristerne for anvisning og godkendelse af andre steder end det udpegede toldsted til frembydelse af varerne

— i forbindelse med midlertidig opbevaring: de tilfælde, hvor der ikke kræves oplysninger om midlertidig opbevaring; de data, der skal tilvejebringes til eller stiller til rådighed for toldmyndighederne; de særlige tilfælde, hvor oplysninger om midlertidig opbevaring kan ændres eller ugyldiggøres; betingelserne for godkendelse af faciliteter til midlertidig opbevaring; tilfælde og betingelser for transport af varer under midlertidig opbevaring og den type oplysninger, der skal være indeholdt i de regnskaber, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed i EU's tolddatacenter

— de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer til proceduren for overgang til fri omsætning, eller undtagelser, der er berettiget for den pågældende type trafik

— de tilfælde, hvor varer anses for at være returneret i samme stand som den, de var i ved deres eksport

— de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under eksportproceduren

— de tilfælde, hvor der skal indgives en reeksportmeddelelse, og de tilfælde, hvor den kan ændres eller ugyldiggøres

— i forbindelse med oplysningerne forud for afgang ved udførsel fra Unionens toldområde: dataene i oplysningerne forud for afgang og de frister, inden hvilke de skal tilvejebringes eller stilles til rådighed; de tilfælde, hvor denne forpligtelse ikke skal finde anvendelse; de betingelser, hvorunder den person, der meddeler oplysninger forud for afgang eller gør dem tilgængelige, kan begrænse synligheden af identifikationen og kommercielt følsomme data, og de data i oplysninger forud for afgang, der ikke kan ændres

— i forbindelse med varers udpassage: de specifikke frister for, hvornår risikoanalysen af oplysningerne forud for afgang skal gennemføres, og de data, der skal meddeles det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor varerne føres ud af Unionens toldområde

— i forbindelse med særlige procedurer: de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse, oplagrings-proceduren, proceduren for midlertidig import, proceduren for særligt anvendelsesformål, proceduren for aktiv forædling og proceduren for passiv forædling; betingelserne for at indrømme bevilling til særlige procedurer og undtagelserne derfra; de tilfælde, hvor forædlingens økonomiske karakter begrunder, at toldmyndighederne uden at indhente EU-Toldmyndighedens udtalelse foretager en vurdering af, om indrømmelsen af en bevilling til en procedure for aktiv forædling berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt; de tilfælde, hvor der anses at foreligge dokumentation for en sådan negativ indvirkning; listen over varer, der betragtes som følsomme; de typer oplysninger og data, der skal være indeholdt i regnskaberne, og undtagelserne fra forpligtelsen til at tilvejebringe dem eller stille dem til rådighed i EU's tolddatacenter; fristen for afslutning af en særlig procedure; tilfælde, betingelser, form og krævede data og oplysninger med henblik på overdragelse af rettigheder og forpligtelser; de tilfælde, hvor importører og eksportører kan transportere varer, der er henført under en særlig procedure, dog ikke forsendelses- eller frizoneproceduren, og de tilknyttede betingelser; de sædvanlige behandlinger af varer, der er henført under toldoplagsproceduren eller en forædlingsprocedure, og visse detaljerede regler vedrørende ækvivalente varer

— i forbindelse med transit: de specifikke tilfælde, hvor EU-varer skal henføres under proceduren for ekstern forsendelse; betingelserne for at indrømme bevillinger til godkendt afsender og godkendt modtager til TIR-formål og de yderligere datakrav og betingelserne for godkendelse af forenklinger

— i forbindelse med oplagring: betingelserne for tildeling af bevilling til drift af et toldoplag til fjernsalg

— i forbindelse med midlertidig import: den specifikke anvendelse af ikke-EU-varer og betingelserne for fuldstændig eller delvis afgiftsfritagelse, der er fastlagt i toldlovgivningen, og som skal opfyldes med henblik på anvendelse af proceduren for midlertidig import

— i forbindelse med aktiv forædling: betingelserne for midlertidig reeksport af varer med henblik på yderligere forarbejdning

— reglerne for fastsættelse af ikkepræferenceoprindelse og reglerne vedrørende præferenceoprindelse

— i forbindelse med fastsættelse af toldværdien: betingelserne for at tildele bevilling til forenklinger i forbindelse med fastsættelsen af toldværdien i specifikke tilfælde og de data, der er nødvendige for at fastsætte toldværdien med henblik på eksportafgifter

— i forbindelse med fastsættelse af toldskyld: detaljerede regler for beregning af import- eller eksportafgiftsbeløbet for en vare, for hvilken der er opstået toldskyld inden for rammerne af en særlig procedure; den specifikke frist, hvorefter stedet for toldskyldens opståen fastlægges, hvis dette ikke kan bestemmes, når varerne er blevet henført under en toldprocedure, som ikke er blevet afsluttet, eller en midlertidig opbevaring ikke er afsluttet korrekt; de tilfælde, hvor toldmyndighederne er fritaget for underretning om toldskylden og de oplysninger, som betroede erhvervsdrivende og importører ved fjernsalg skal give med henblik på meddelelse af toldskyld

— i forbindelse med sikkerhedsstillelse: de specifikke tilfælde, hvor der ikke kræves sikkerhedsstillelse for varer, der er henført under proceduren for midlertidig import, og tærsklen for afkald på sikkerhedsstillelse; reglerne for fastlæggelse af sikkerhedsstillelsens form, når der ikke er tale om et betalingsmiddel, der er anerkendt af toldmyndighederne, eller et tilsagn fra en kautionist; formerne for sikkerhedsstillelse og de regler, der finder anvendelse på kautionisten; betingelserne for tildeling af bevilling til at anvende en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb eller tildeling af fritagelse for sikkerhedsstillelse og fristerne for frigivelse af en sikkerhedsstillelse

— i forbindelse med betaling af toldskyld: suspension af fristen for betaling af import- eller eksportafgifter svarende til en toldskyld og fastsættelse af suspensionsperioden; ajourføring af de tærskler, under hvilke toldmyndighederne ikke opkræver kreditrenter og morarenter, og over hvilke de skal godtgøre eller eftergive import- eller eksportafgiftsbeløbet; de regler, som Kommissionen skal overholde, når den træffer afgørelse om godtgørelse af og fritagelse for toldskyld, og, for så vidt angår toldskyldens ophør, listen over misligholdelser, der ikke har væsentlige følger for den midlertidige opbevarings eller den pågældende toldprocedures korrekte forløb

— i forbindelse med toldsamarbejde: de betingelser og procedurer, i henhold til hvilke en medlemsstat kan bemyndiges til at opretholde eller indlede forhandlinger med tredjelande med henblik på en bilateral aftale om udveksling af oplysninger

— i forbindelse med sanktioner i tilfælde af fjernsalg: det betydelige antal toldkontroller, som de kompetente myndigheder skal foretage, og tærsklen for tilfælde baseret på overtrædelsens grovhed, der anses for at være tilstrækkeligt repræsentativ med henblik på at fastslå en sådan systematisk manglende overholdelse med henblik på at fastslå systematisk manglende overholdelse på en ensartet og effektiv måde og sikre en høj grad af overholdelse og tackle systematiske mangler, og under hensyntagen til faktorer såsom omfanget og den specifikke indvirkning af fjernsalg, risiciene for forbrugersikkerheden, proportionaliteten, forskellige forretningsmodeller og behovet for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og ikkefinansielle interesser

— undtagelserne med henblik på at fastlægge det kompetente toldsted for tilsynet med henførslen af varer under en toldprocedure, og stedet for toldskyldens opståen i lyset af den vurdering, som Kommissionen skal foretage af effektiviteten af det toldtilsyn, der er indført ved denne forordning.

(114) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter, herunder på ekspertniveau, bl.a. i Erhvervskontaktgruppen, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([28]).

(115) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på:

— at fastsætte procedureregler for samarbejdet mellem toldmyndighederne i forbindelse med kontrol

— at fastsætte proceduren for indgivelse og antagelse af en ansøgning om en toldafgørelse og for at træffe sådanne afgørelser

— at fastsætte regler for annullering af gunstige toldafgørelser

— at fastsætte procedureregler for tilbagekaldelse, suspension eller ændring af gunstige toldafgørelser

— at vedtage afgørelser, hvorved det pålægges medlemsstaterne at tilbagekalde afgørelser vedrørende bindende oplysninger

— at fastsætte procedureregler for anvendelse af en afgørelse vedrørende bindende oplysninger, efter at den ophører med at være gyldig eller tilbagekaldes, og for meddelelse til toldmyndighederne om, at udstedelsen af sådanne afgørelser er suspenderet, og for tilbagekaldelse af en sådan afgørelse

— at fastsætte proceduren for opkrævning af EU-håndteringsgebyret fra økonomiske operatører

— at fastsætte regler for valutaomregning

([28]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI:: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— at fastsætte procedurer for anmodninger om aggregerede ikkefortrolige, ikkepersonlige og ikkeforretningsmæssigt følsomme tolddata, der indgives til medlemsstaternes toldmyndigheder eller EU-Toldmyndigheden, og den form for og de kategorier af data, der kan stilles til rådighed efter en sådan anmodning

— at fastsætte regler for fastlæggelse af, hvilken toldmyndighed der er ansvarlig for registrering af økonomiske operatører og visse andre personer

— at fastsætte procedureregler for høringer i forbindelse med fastlæggelse af status som autoriseret økonomisk operatør

— at vedtage modaliteterne for anvendelsen af kriterierne for indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør og betroet erhvervsdrivende og individuelle afgørelser vedrørende suspension eller tilbagekaldelse af statussen som betroet erhvervsdrivende, hvis den kompetente myndighed ikke forelægger EU-Toldmyndigheden oplysninger med henblik på kontrol af denne status, eller hvis de handlinger, der udføres på grundlag af EU-Toldmyndighedens henstilling, ikke er tilstrækkelige

— at fastsætte regler om høring af andre myndigheder med henblik på fastlæggelse af status som betroet erhvervsdrivende, om revurdering af denne status og relaterede høringer og om typerne af relaterede overvågningsaktiviteter

— at fastsætte de tekniske ordninger for de nuværende elektroniske toldsystemer og et arbejdsprogram for deres udfasning og indfasningen af EU's tolddatacenter

— at fastsætte regler og modaliteter for behandling af data i EU's tolddatacenter

— at fastsætte modaliteter for EPPO's anmodning om og indhentning af data fra EU's tolddatacenter

— at fastsætte modaliteter for Europols og Frontex' anmodning om og indhentning af data i EU's tolddatacenter, fastlægge proceduren for kontrol af sådanne anmodninger, fastsætte begrænsninger og ansvar for yderligere videregivelse af sådanne data og om nødvendigt kræve, at den anmodende myndighed udpeger et specifikt kontaktpunkt eller én eller flere specifikke kontaktpersoner eller tilvejebringer yderligere beskyttelsesforanstaltninger

— at fastlægge de fælles dataansvarliges roller med hensyn til databehandling i EU's tolddatacenter og deres forhold til de registrerede

— at fastsætte beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre misbrug af, ulovlig adgang til eller videregivelse af personoplysninger, der er omfattet af begrænsninger

— at fastlægge de tekniske ordninger for interoperabilitet og forbindelse vedrørende EU's tolddatacenter

— undtagelsesvis og midlertidigt at give medlemsstaterne tilladelse til at anvende andre elektroniske tjenester eller systemer end dem, der er indført i EU's tolddatacenter

— at fastsætte foranstaltninger for at sikre en harmoniseret anvendelse af toldkontrol og risikostyring, herunder udveksling af oplysninger og fastlæggelse af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder

— at fastsætte foranstaltninger vedrørende kontrol af data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed, undersøgelse og prøveudtagning af varer, resultater af kontrollen samt identifikation

— at fastlægge de foranstaltninger, som skal anvendes på kontrol efter frigivelse, og passende metoder

— at fastsætte de havne eller lufthavne, hvor der skal gennemføres toldkontrol og opfyldes toldformaliteter for så vidt angår håndbagage og indtjekket bagage

— at fastsætte procedureregler for fremlæggelse og kontrol af bevismateriale for toldmæssig status som EU-varer

— at fastsætte procedureregler for ændring og ugyldiggørelse af data med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure

— at fastsætte proceduren for indgivelse af toldangivelsen, når der anvendes andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker, og for fastsættelse af de kompetente toldsteder

— at fastsætte proceduren for indgivelse af en standardtoldangivelse, en forenklet angivelse og en supplerende angivelse

— at fastsætte proceduren for indgivelse af en toldangivelse inden frembydelsen af varer for toldmyndighederne, for antagelse af en toldangivelse, for ændring eller ugyldiggørelse af en toldangivelse efter frigivelsen af varerne, for centraliseret toldbehandling og for indgivelse af en toldangivelse i form af en indskrivning i klarererens regnskaber

— at fastsætte proceduren for salg og donation af varer, for tilintetgørelse af varer og for afståelse af varer til staten

— at fastsætte proceduren for tilvejebringelse, modtagelse, ændring og ugyldiggørelse af forhåndsoplysninger for fragt og afbødende foranstaltninger

— at fastsætte proceduren for meddelelse om ankomst

— at fastsætte proceduren for fysisk frembydelse af varer for toldmyndighederne

— at fastsætte proceduren for indgivelse, ændring og ugyldiggørelse af oplysninger om midlertidig opbevaring og for transport af varer mellem faciliteter til midlertidig opbevaring

— at fastsætte procedureregler for fremskaffelse af dokumentation for, at betingelserne for fritagelse for importafgifter for returvarer er opfyldt, og procedurereglerne for fremskaffelse af bevis for, at betingelserne for fritagelse for importafgifter for produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra havet, er opfyldt

— at fastsætte procedureregler for eksport og udpassage

— at fastsætte proceduren for indgivelse, ændring eller ugyldiggørelse af en reeksportmeddelelse.

— at fastsætte proceduren for fremsendelse, tilgængeliggørelse, modtagelse, ændring og ugyldiggørelse af oplysninger forud for afgang og for instruks til den person, der har givet oplysningerne forud for afgang, om, at varerne ikke må lastes eller transporteres

— at fastsætte procedureregler for indrømmelse af bevilling til særlige procedurer eller drift af lagerfaciliteter til oplæggelse af varer på toldoplag, procedurereglerne for undersøgelse af de økonomiske forudsætninger, herunder for udstedelse af en begrundet udtalelse fra EU-Toldmyndigheden, der vurderer, om indrømmelse af en bevilling til en procedure for aktiv eller passiv forædling berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt, og reglerne for fastsættelse og overvågning af den mængde, ud over hvilken en sådan negativ indvirkning opstår

— at fastsætte procedureregler for afslutning af en særlig procedure og for overdragelse af rettigheder og forpligtelser, for transport af varer og for anvendelse af ækvivalente varer i forbindelse med særlige procedurer

— at fastsætte procedureregler for anvendelse af bestemmelserne i internationale forsendelsesinstrumenter i Unionens toldområde

— at fastsætte procedureregler for henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse og for afslutningen af denne procedure, for gennemførelsen af forenklingerne af denne procedure og for toldtilsyn med varer, der passerer gennem et tredjelands område under proceduren for ekstern EU-forsendelse

— at fastsætte proceduren for henførsel af varer under toldoplagsproceduren eller frizoneproceduren

— at fastsætte procedureregler for betingelserne for henførsel af varer, der er bestemt til fjernsalg, under toldoplagsproceduren i et toldoplag til fjernsalg

— at fastsætte foranstaltninger vedrørende ensartet forvaltning af toldkontingenter og andre kontingenter og toldlofter og forvaltning af toldovervågning med overgang til fri omsætning eller eksport af varer

— at fastlægge tariferingen af varer

— at fastsætte procedureregler for fremlæggelse og kontrol af bevismateriale for ikkepræferenceoprindelse af varer

— at fastsætte procedureregler for varers præferenceoprindelse og foranstaltninger, hvorved et præferenceberettiget land eller område indrømmes en midlertidig undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse for varer, der er omfattet af præferenceforanstaltninger, som er vedtaget ensidigt af Unionen

— at fastsætte foranstaltninger, der fastlægger nærmere angivne varer oprindelse

— at fastsætte procedureregler for fastsættelse af varers toldværdi

— at fastsætte foranstaltninger, som fastlægger en passende metode til toldværdiansættelse eller kriterier herfor, der skal anvendes til at fastsætte toldværdien i specifikke situationer, herunder fjernsalg

— at fastsætte procedureregler for sikkerhedsstillelse, fastlæggelse af størrelsen af, tilsyn med og frigivelse af sikkerhedsstillelser og for tilbagekaldelse og annullering af et tilsagn fra en kautionist

— at fastsætte procedureregler vedrørende det midlertidige forbud mod anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse

— at fastsætte foranstaltninger med henblik på gensidig bistand mellem toldmyndighederne, når der opstår toldskyld

— at fastsætte procedureregler for godtgørelse af og fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløbet med henblik på at informere Kommissionen om godtgørelser og fritagelser, og de afgørelser, der skal træffes af Kommissionen om godtgørelse eller fritagelse

— at aktivere de nødvendige foranstaltninger og ordninger, der skal anvendes i tilfælde af en krise

— at præcisere EU-Toldmyndighedens uafhængige status og fastlægge nærmere opgaver og ansvarsområder for EU-Toldmyndighedens datarevisor

— at bemyndige medlemsstaterne til at indgå bilaterale aftaler med tredjelande om udveksling af oplysninger med henblik på toldsamarbejde

— at præcisere, hvilke data medlemsstaterne skal give EU-Toldmyndigheden med henblik på vurdering og rapportering, samt dataenes fortrolighedsniveau og udformningen af resultatmålingen.

Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([29]).

(116) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af:

— gennemførelsesretsakter, hvorved det pålægges medlemsstaterne at tilbagekalde afgørelser vedrørende bindende oplysninger, idet sådanne afgørelser kun berører en enkelt medlemsstat og tager sigte på at sikre overholdelse af toldlovgivningen

— gennemførelsesretsakter om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, idet sådanne afgørelser direkte berører den person, der ansøger om den pågældende godtgørelse eller fritagelse

— gennemførelsesretsakter, der præciserer EU-Toldmyndighedens datarevisors uafhængige status og fastsætter vedkommendes nærmere opgaver og ansvarsområder

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— gennemførelsesretsakter, der bemyndiger en medlemsstat til at indgå en bilateral aftale om udveksling af oplysninger med henblik på toldsamarbejde, idet sådanne bilaterale aftaler kun berører en enkelt medlemsstat.

(117) I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, vedrørende:

— foranstaltninger med henblik på ensartet anvendelse af toldkontrol og risikostyring, herunder udveksling af risikooplysninger og -analyser, fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder

— fastlæggelse af tariferingen af varer

— fastlæggelse af nærmere angivne varers oprindelse

— fastlæggelse af en passende metode til toldværdiansættelse eller kriterier herfor, der skal anvendes til at fastsætte toldværdien af varer i specifikke situationer, herunder fjernsalg

— midlertidige forbud vedrørende anvendelsen af samlet sikkerhedsstillelse

— aktivering af de nødvendige foranstaltninger og ordninger, der skal anvendes i tilfælde af en krise

— hurtig bemyndigelse af en medlemsstat til at indgå en bilateral aftale med et tredjeland om udveksling af oplysninger med henblik på toldsamarbejde.

(118) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre de grundlæggende mål om at sikre, at toldunionen fungerer effektivt, og gennemføre den fælles handelspolitik nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastlægge de bestemmelser og procedurer, der gælder for varer, som føres ind i eller ud af Unionens toldområde. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.

(119) Fra den 1. marts 2031 bør økonomiske operatører være i stand til på frivillig basis at begynde at anvende kapaciteterne i EU's tolddatacenter. Senest den 1. marts 2034 bør EU's tolddatacenter være fuldt udviklet, og alle økonomiske operatører bør anvende det.

(120) Denne forordning bør anvendes inden for en ambitiøs tidsplan, men anvendes gradvist. De bestemmelser i denne forordning, der tillægger Kommissionen gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser, bør derfor finde anvendelse, så snart denne forordning træder i kraft, for at give Kommissionen mulighed for at revidere de eksisterende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og, hvor det er relevant, vedtage nye delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter på grundlag af de nye delegationer af beføjelser og tillæggelse af beføjelser, så snart denne forordning træder i kraft. For at gøre det muligt for medlemsstaterne og de økonomiske operatører at tilpasse sig de nye regler bør langt størstedelen af bestemmelserne i denne forordning derimod finde anvendelse fra 12 måneder efter dens ikrafttræden. Dette omfatter ophævelsen af den nuværende EU-toldkodeks, som først bør få virkning efter denne tilpasningsperiode på 12 måneder. Endelig bør de bestemmelser, der henviser til fjernsalg og EU-Toldmyndigheden, med undtagelse af dem, der regulerer EU-Toldmyndighedens retlige status og påbegyndelsen af dens aktiviteter, finde anvendelse fra den 1. juli 2028.

(121) Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for rettidig gennemførelse heraf bør Kommissionen på enhver måde tilstræbe at sikre, at de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning, træder i kraft i tilpas god tid inden anvendelsesdatoen for de relevante bestemmelser i denne forordning.

(122) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 11. juli 2023 –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Toldlovgivningens anvendelsesområde og toldmyndighedernes opgave

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres en EU-toldkodeks. Den fastlægger de almindelige regler og procedurer, der gælder for varer, som føres ind i eller ud af Unionens toldområde.

Ved denne forordning oprettes også Den Europæiske Unions Toldmyndighed (»EU-Toldmyndigheden«), og reglerne, de fælles standarder og forvaltningsrammen for oprettelsen af Den Europæiske Unions tolddatacenter (»EU's tolddatacenter«) fastlægges.

2. Med forbehold af international ret og internationale konventioner samt EU-ret på andre områder finder denne forordning ensartet anvendelse i hele Unionens toldområde.

3. Visse bestemmelser i toldlovgivningen finder anvendelse uden for Unionens toldområde i henhold til EU-retten på særlige områder eller internationale konventioner.

4. Visse bestemmelser i toldlovgivningen, herunder de forenklinger, som den foreskriver, finder anvendelse på handelen med EU-varer mellem dele af Unionens toldområde, hvor direktiv 2006/112/EF eller (EU) 2020/262 finder anvendelse, og dele af dette område, hvor disse direktiver ikke finder anvendelse, eller på handelen mellem dele af dette område, hvor disse direktiver ikke finder anvendelse.

Artikel 2

Toldmyndighedernes opgave

Med henblik på at få toldunionen til at fungere som én enhed, opnå en ensartet gennemførelse af toldlovgivningen, herunder harmoniserede toldkontrolregler, og muliggøre et velfungerende indre marked har toldmyndighederne til opgave at beskytte Unionens og dens medlemsstaters finansielle og økonomiske interesser ved effektivt at opkræve told og andre gebyrer og ved at bekæmpe svig, lette lovlig erhvervsaktivitet, bidrage til fair handel og til generel forsyningskædesikkerhed og bekæmpe ulovlig handel.

Desuden skal toldmyndighederne bidrage til at garantere sikringen af og sikkerheden for Unionen og dens borgere og til at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed og liv, forbrugerne og miljøet samt andre samfundsinteresser, der beskyttes af anden lovgivning, som anvendes af toldmyndighederne inden for deres kompetence, og, hvor det er relevant, i tæt samarbejde med andre kompetente myndigheder.

Artikel 3

Toldområde

1. Unionens toldområde omfatter følgende områder, herunder deres søterritorium, indre farvande og luftrum:

a) Kongeriget Belgiens område

b) Republikken Bulgariens område

c) Den Tjekkiske Republiks område

d) Kongeriget Danmarks område, med undtagelse af Færøerne og Grønland

e) Forbundsrepublikken Tysklands område, med undtagelse af øen Helgoland og Büsingenområdet (traktat af 23. november 1964 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Det Schweiziske Forbund)

f) Republikken Estlands område

g) Irlands område

h) Den Hellenske Republiks område

i) Kongeriget Spaniens område, med undtagelse af Ceuta og Melilla

j) Den Franske Republiks område, med undtagelse af de franske oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) finder anvendelse

k) Republikken Kroatiens område

l) Den Italienske Republiks område, med undtagelse af kommunen Livigno

m) Republikken Cyperns område i henhold til bestemmelserne i tiltrædelsesakten fra 2003

n) Republikken Letlands område

o) Republikken Litauens område

p) Storhertugdømmet Luxembourgs område

q) Ungarns område

r) Republikken Maltas område

s) Kongeriget Nederlandenes område i Europa

t) Republikken Østrigs område

u) Republikken Polens område

v) Den Portugisiske Republiks område

w) Rumæniens område

x) Republikken Sloveniens område

y) Den Slovakiske Republiks område

z) Republikken Finlands område, og

za) Kongeriget Sveriges område.

2. Følgende områder, herunder deres søterritorium, indre farvande og luftrum, der er beliggende uden for medlemsstaternes områder, anses i overensstemmelse med de konventioner og traktater, der gælder for dem, som hørende til Unionens toldområde:

a) hvad angår Frankrig, Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet den 18. maj 1963 i Paris (Journal Officiel de la République française (Den Franske Republiks officielle tidende) af 27. september 1963, s. 8679)

b) hvad angår Cypern, baseområderne Akrotiri og Dhekelia, hvorover Det Forenede Kongerige udøver overhøjhed, som fastlagt i traktaten om oprettelse af Republikken Cypern, der blev undertegnet den 16. august 1960 i Nicosia (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Artikel 4

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere, hvilke bestemmelser i toldlovgivningen vedrørende fremlæggelse af data, bevis for toldmæssig status og brugen af proceduren for intern EU-forsendelse, der finder anvendelse på den handel med EU-varer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 4, og fastlægge forenklinger af disse bestemmelser, forudsat at disse delegerede retsakter ikke berører den korrekte anvendelse af de relevante foranstaltninger af fiskal art. De pågældende delegerede retsakter kan omhandle særlige omstændigheder for handel med EU-varer, hvor kun én medlemsstat er involveret.

KAPITEL 2

Definitioner

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »toldmyndigheder«: medlemsstaternes toldadministrationer, der er ansvarlige for at håndhæve toldlovgivningen, og alle andre myndigheder, der i henhold til national ret har beføjelse til at håndhæve visse dele af toldlovgivningen

2) »toldlovgivning«: samtlige følgende:

   a) denne forordning og de bestemmelser, der ændrer, supplerer eller gennemfører den, og som vedtages på EU-plan eller på nationalt plan

   b) den fælles toldtarif

   c) de retsakter, der opretter en EU-ordning vedrørende fritagelse for toldafgift

   d) toldbestemmelser i internationale aftaler, hvis disse bestemmelser gælder i Unionen, og

   e) forordning (EU) 2022/2399 og de bestemmelser, der ændrer, supplerer eller gennemfører den

3) »anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne«: anden lovgivning end toldlovgivningen, som finder anvendelse på varer, der føres ind i, ud af eller passerer gennem Unionens toldområde, eller på varer, der skal bringes i omsætning på EU-markedet, og som toldmyndighederne deltager i gennemførelsen af

4) »handelspolitiske foranstaltninger«: som led i anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 207 i TEUF, bortset fra midlertidig eller endelig antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger i form af forhøjede toldsatser på specifikke varer, herunder navnlig særlige overvågningsforanstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger i form af import- eller eksporttilladelser

5) »person«: en fysisk person, en juridisk person eller en sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til EU-retten eller national ret anerkendes at have rets- og handleevne

6) »økonomisk operatør«: en person, der som led i sit erhverv er involveret i aktiviteter, der er omfattet af toldlovgivningen

7) »etableret i Unionens toldområde«:

   a) for så vidt angår en fysisk person: det at have sit sædvanlige opholdssted i Unionens toldområde

b) for så vidt angår en juridisk person eller en sammenslutning af personer: det at have sit hjemsted, sit hovedsæde eller et fast forretningssted i Unionens toldområde

8) »fast forretningssted«: et fast forretningssted, hvor både de nødvendige menneskelige ressourcer og de nødvendige tekniske ressourcer varigt er til stede, og hvorigennem en persons toldrelaterede transaktioner helt eller delvis udføres

9) »etableringsmedlemsstat«:

a) den medlemsstat, hvor en person er etableret i overensstemmelse med nr. 7), eller

b) hvor en juridisk person eller en sammenslutning af personer har sit hjemsted, hovedsæde eller faste forretningssted i forskellige medlemsstater, den medlemsstat, hvor hovedbogholderiet i forbindelse med told for denne person eller sammenslutning af personer føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af toldaktiviteterne udføres eller skal udføres

10) »toldafgørelse«: enhver handling, der udføres af toldmyndighederne, og som vedrører toldlovgivningen, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkninger for den eller de berørte personer

11) »toldprocedure«: enhver af følgende procedurer, som varer kan henføres under i overensstemmelse med denne forordning:

a) overgang til fri omsætning

b) særlige procedurer

c) eksport

12) »toldformaliteter«: alle handlinger, der skal foretages af en person og af toldmyndighederne for at overholde toldlovgivningen

13) »importør«:

a) i tilfælde af fjernsalg importøren ved fjernsalg

b) i andre tilfælde den person, der bestemmes ved anvendelse af nr. i)-v):

i) en person, der har beføjelse til at beslutte og har besluttet, at varer fra et tredjeland skal føres ind i Unionens toldområde

ii) en person, der har overtaget beføjelsen fra den i nr. i) omhandlede person

iii) en efterfølgende person, der har beføjelse til at beslutte og har besluttet at få varer henført under en toldprocedure

iv) den transportør, der fører varer ind i Unionens toldområde, eller

v) ihændehaver af varer

14) »fjernsalgsimportør«: enten den person, der leverer varer ved fjernsalg, eller den person, der formidler fjernsalg

15) »fjernsalg«: fjernsalg af varer indført fra tredjelande eller tredjelandsområder, jf. artikel 14, stk. 4, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF

16) »IOSS-ordning«: særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, i direktiv 2006/112/EF

17) »eksportør«:

a) en privatperson, der medbringer varer, som skal føres ud af Unionens toldområde, hvis disse varer er indeholdt i vedkommendes personlige bagage

b) i tilfælde, der ikke er omfattet af litra a):

i) en i Unionens toldområde etableret person, der har beføjelse til at beslutte og har bestemt, at varer skal føres ud af dette toldområde, eller

ii) hvis der ikke er nogen person som omhandlet i nr. i), enhver i Unionens toldområde etableret person, som er part i en kontrakt, i henhold til hvilken varer skal føres ud af dette toldområde

18) »reeksport«: den handling, hvorved en eksportør fører ikke-EU-varer ud af Unionens toldområde

19) »oplysninger forud for afgang«: datasæt, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne, og som vedrører varer, der skal føres ud af Unionens toldområde

20) »toldrepræsentant«: en person, som af en anden person er udpeget til at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der kræves i henhold til toldlovgivningen, for så vidt angår denne anden persons forbindelse med toldmyndighederne

21) »data«: enhver digital eller ikkedigital repræsentation af handlinger, kendsgerninger eller oplysninger og enhver samling af sådanne handlinger, kendsgerninger eller oplysninger, herunder i form af dokumenter, lyd- eller videooptagelser eller audiovisuelle optagelser

22) »toldovervågning«: indsamling og analyse af oplysninger om varer, der føres ind i eller ud af eller passerer gennem Unionens toldområde, med henblik på at overvåge disse bevægelser på EU-plan, sikre ensartet anvendelse af toldkontrol og overholdelse af toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og bidrage til risikoanalyse og -styring

23) »risiko«: sandsynligheden for og indvirkningen af en hændelse, der opstår i forbindelse med varer, som forsendes mellem Unionens toldområde og lande uden for dette område, og i forbindelse med tilstedeværelse inden for Unionens toldområde af ikke-EU-varer, og som vil udgøre en trussel mod:

a) Unionens og dens medlemsstaters finansielle eller økonomiske interesser

b) Unionens og dens borgeres sikring og sikkerhed, menneskers, dyrs eller planters sundhed, miljøet eller enhver anden samfundsinteresse

c) en korrekt anvendelse af EU-foranstaltninger eller nationale foranstaltninger

24) »økonomisk analyse«: evaluering eller kvantificering af en politik eller et økonomisk fænomen med henblik på at forstå, hvordan økonomiske faktorer påvirker den måde, som en politik, et geografisk område eller en hvilken som helst persongruppe fungerer på, med henblik på at træffe bedre afgørelser i fremtiden

25) »risikostyring«: den systematiske identifikation af risici, herunder identificering af profiler for økonomiske operatører, der udgør en risiko, og mistænkelige transaktioner, og gennemførelse af alle foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse eksponeringen for risici og minimere den potentielle indvirkning heraf

26) »toldtilsyn«: handlinger, der generelt udføres af toldmyndighederne med henblik på at sikre overholdelse af toldlovgivningen og om nødvendigt af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller med henblik på på anden måde at bidrage til styringen af risici i forbindelse med varer og deres forsyningskæder

27) »toldkontrol«: specifikke handlinger, der udføres af toldmyndighederne med henblik på at sikre overholdelse af toldlovgivningen og om nødvendigt af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller med henblik på på anden måde at bidrage til styringen af risici i forbindelse med varer og deres forsyningskæder

28) »revision«: en type toldkontrol i form af specifikke handlinger, der udføres af toldmyndighederne med henblik på at indsamle og evaluere dokumentation for, at en økonomisk operatørs forvaltning, organisation, interne procedurer eller interne systemer overholder de relevante regler og krav

29) »frigivelsessted«:

a) det kompetente toldsted

b) det sted, der er anvist eller godkendt af toldmyndigheden, herunder det sted, som en betroet erhvervsdrivende (»Trust and Check trader«) har angivet, eller

c) en frizone

30) »meddelelse om varers tilgængelighed«: den handling, hvorved en person underretter toldmyndigheden om, at varer fysisk befinder sig på frigivelsesstedet, og at de data, der er nødvendige for at henføre disse varer under den pågældende toldprocedure eller under midlertidig opbevaring eller for at afslutte proceduren for EU-forsendelse, er tilvejebragt eller stillet til rådighed

31) »stikprøvekontrol«: toldkontrol baseret på principper for stikprøveudtagning med hensyn til en relevant population

32) »ihændehaver af varer«: person, som har fysisk kontrol med varer

33) »transportør«:

a) i forbindelse med indpassage den person, som fører varer ind i Unionens toldområde, eller som påtager sig ansvaret for transporten af varer ind i dette område; dog gælder følgende:

i) i tilfælde af kombineret transport forstås ved »transportør« den person, der er ansvarlig for et transportmiddel, som, når det kommer ind i Unionens toldområde, bevæger sig ved egen kraft som et aktivt transportmiddel

ii) i tilfælde af skibs- eller lufttrafik, hvor der foreligger en sharing- eller charteraftale om et skib eller fly, forstås ved »transportør« den person, der indgår en kontrakt, og udsteder et konnossement eller et luftfragtbrev, for varers faktiske transport ind i Unionens toldområde

b) i forbindelse med udpassage den person, som fører varer ud af Unionens toldområde, eller som påtager sig ansvaret for transporten af varer ud af dette område; dog gælder følgende:

i) i tilfælde af kombineret transport, hvor det aktive transportmiddel, der forlader Unionens toldområde, udelukkende transporterer et andet transportmiddel, der, efter at det aktive transportmiddel er ankommet til bestemmelsesstedet, fortsætter ved egen kraft som et aktivt transportmiddel, forstås ved »transportør« den person, som bliver ansvarlig for det transportmiddel, der fortsætter transporten ved egen kraft, når det transportmiddel, der forlader Unionens toldområde, har nået bestemmelsesstedet

ii) i tilfælde af skibs- eller lufttrafik, hvor der foreligger en sharing- eller charteraftale om et skib eller fly, forstås ved »transportør« den person, der indgår en kontrakt og udsteder et konnossement eller et luftfragtbrev for varers faktiske transport ud af Unionens toldområde

34) »risikoanalyse«: behandling af data, herunder personoplysninger, med henblik på at identificere eller kvantificere mulige risici ved hjælp af, hvor det er relevant, analysemetoder og systemer for kunstig intelligens (AI-systemer) som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 ([30])

35) »risikosignal«: angivelse af en mulig risiko baseret på automatiserede behandlingsaktiviteter, der gennemfører risikoanalyse med hensyn til data, oplysninger eller dokumenter

36) »risikoanalyseresultat«: i forbindelse med et risikosignal bestemmelse af, at en risiko er til stede eller ikke er til stede, på grundlag af en automatisk proces eller en yderligere menneskelig vurdering af risikosignalet

37) »risikoafbødningsforanstaltninger«: foranstaltninger til at forebygge, reducere eller styre en risiko eller begrænse dens indvirkning, herunder:

a) at give en transportør eller eksportør instruks om, at varer ikke må lastes eller transporteres

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

b) at anmode om relevante yderligere oplysninger eller tiltag

c) at identificere situationer, hvor en anden toldmyndigheds eller anden kompetent myndigheds indgriben kan være hensigtsmæssig

d) at anbefale det mest hensigtsmæssige sted at foretage kontroller og de mest hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på disse kontroller

e) at foretage toldkontrol

f) at bestemme, hvilken rute der skal følges, og hvilken frist der skal overholdes, når varer skal føres ud af Unionens toldområde

38) »kontrolanbefaling«: en toldmyndigheds eller EU-Toldmyndighedens risikoanalysebaserede konklusion om, hvorvidt der bør gennemføres en risikoafbødningsforanstaltning og, hvor det er relevant, hvornår og hvor den bør gennemføres

39) »kontrolbeslutning«: konkret handling, hvorved toldmyndighederne beslutter, om en kontrol skal finde sted

40) »kontrolresultat«: det foreløbige og endelige resultat af en kontrol, herunder angivelse af eventuelle yderligere tiltag og de berørte kompetente myndigheder i forbindelse med resultatet

41) »fælles prioriteret kontrolområde«: et udvalg af særlige toldprocedurer, varetyper, trafikruter, transportformer eller økonomiske operatører med henblik på at gøre disse til genstand for mere omfattende risikoanalyse og risikoafbødningsforanstaltninger i en vis periode, uden at dette berører andre former for kontrol, som toldmyndighederne sædvanligvis foretager

42) »fælles risikokriterier og -standarder«: parametre for risikoanalyse af et risikoområde og tilhørende standarder vedrørende den praktiske anvendelse af disse parametre

43) »tilsynsstrategi«: en tilgang til håndtering af en risiko, som har til formål at afbalancere operationelle toldtilsynsbestræbelser og risikoafbødningsforanstaltninger i hele forsyningskæden på en forholdsmæssig og effektiv måde

44) »sending«: varer, der befordres i henhold til samme transportkontrakt af en afsender til én modtager med samme transportmiddel, herunder multimodalt, som kommer fra samme område eller tredjeland, og som er af samme type, klasse eller beskrivelse eller pakkes sammen

45) »toldmæssig status«: varers status som EU-varer eller ikke-EU-varer

46) »EU-varer«: varer, som falder ind under en af følgende kategorier:

a) varer, som fuldt ud er erhvervet inden for Unionens toldområde, uden at der i dem indgår varer, som er importeret fra tredjelande

b) varer, som er indført i Unionens toldområde fra tredjelande og bragt i fri omsætning

c) varer, som er erhvervet eller fremstillet inden for Unionens toldområde enten udelukkende af de i litra b) omhandlede varer eller af de i litra a) og b) omhandlede varer

47) »ikke-EU-varer«: andre varer end EU-varer eller varer, som har mistet deres toldmæssige status som EU-varer

48) »frigivelse af varer«: handling, hvorved toldmyndighederne eller andre personer på deres vegne gør varer tilgængelige til de formål, der er angivet for den toldprocedure, som det er hensigten at henføre varerne under

49) »summarisk indpassageangivelse«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde og inden for en bestemt frist oplyser toldmyndighederne om, at varer vil blive ført ind i Unionens toldområde

50) »summarisk udpassageangivelse«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde og inden for en bestemt frist oplyser toldmyndighederne om, at varer vil blive ført ud af Unionens toldområde

51) »angivelse om midlertidig opbevaring«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde tilkendegiver, at varer er under midlertidig opbevaring

52) »toldangivelse«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde tilkendegiver at ville henføre varer under en bestemt toldprocedure, hvor det er relevant med angivelse af eventuelle særlige ordninger, der skal anvendes

53) »frembydelse af varer for toldmyndighederne«: meddelelse til toldmyndighederne om varers ankomst til det af toldmyndighederne udpegede toldsted eller til ethvert andet sted, som toldmyndighederne har anvist eller godkendt, og om, at disse varer er tilgængelige med henblik på toldkontrol

54) »klarerer«: person, der foretager en toldangivelse, en angivelse om midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller person, i hvis navn en sådan angivelse eller meddelelse foretages

55) »reeksportangivelse«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde tilkendegiver et ønske om at føre ikke-EU-varer ud af Unionens toldområde, bortset fra ikke-EU-varer, der befinder sig under frizoneproceduren eller midlertidig opbevaring

56) »reeksportmeddelelse«: handling, hvorved en person i den foreskrevne form og på den foreskrevne måde tilkendegiver et ønske om at føre ikke-EU-varer, der befinder sig under frizoneproceduren eller midlertidig opbevaring, ud af Unionens toldområde

57) »fabrikant«:

a) fabrikanten af et produkt i henhold til den anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og som finder anvendelse på produktet

b) producenten i tilfælde af landbrugsvarer som defineret i artikel 38, stk. 1, i TEUF eller råvarer, eller

c) hvis der ikke er en fabrikant eller producent som omhandlet i litra a) og b), den fysiske eller juridiske person eller sammenslutning af personer, som har fremstillet et produkt eller fået det fremstillet, og som markedsfører dette produkt under denne persons eller sammenslutnings navn eller varemærke

58) »produktleverandør«: enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer i forsyningskæden, der helt eller delvis fremstiller et produkt, enten som fabrikant eller på anden vis

59) »midlertidig opbevaring«: situation for ikke-EU-varer, der midlertidigt opbevares under toldtilsyn i perioden mellem det tidspunkt, hvor transportøren meddeler varernes ankomst til Unionens toldområde, og deres henførsel under en toldprocedure eller deres reeksport

60) »forventet toldsted for første indpassage«: det toldsted, som er kompetent for toldtilsyn på det sted, hvortil det transportmiddel, som benyttes til at transportere varerne, forventes at ankomme til Unionens toldområde fra et område uden for dette område

61) »forhåndsoplysninger for fragt«: datasæt, der tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne i forbindelse med varer, der skal føres ind i Unionens toldområde

62) »forædlingsprodukter«: varer, der er henført under en forædlingsprocedure, og som har været genstand for forædlingsprocesser

63) »forædlingsprocesser«: en af følgende processer:

a) bearbejdning af varer, herunder montage, samling eller tilpasning af varer til andre varer

b) forarbejdning af varer

c) tilintetgørelse af varer

d) reparation af varer, herunder istandsætte varer og bringe dem i orden

e) anvendelse af varer, som ikke indgår i forædlingsprodukter, men som muliggør eller letter fremstilling af disse produkter, selv om sådanne varer ved deres anvendelse forbruges helt eller delvis (produktionstilbehør)

64) »den ansvarlige for forsendelsesproceduren«: den person, der indgiver en forsendelsesangivelse eller meddeler de oplysninger, som kræves for at henføre varer under denne procedure, eller på hvis vegne denne angivelse indgives, eller disse oplysninger meddeles

65) »udbyttesats«: den mængde eller den procentdel af forædlingsprodukter, der opnås ved forædling af en bestemt mængde varer, der er henført under en forædlingsprocedure

66) »tredjeland«: et land eller område uden for Unionens toldområde

67) »toldskyld«: en persons forpligtelse til at betale de import- eller eksportafgifter, der efter toldlovgivningen finder anvendelse på bestemte varer

68) »debitor«: enhver person, der hæfter for en toldskyld

69) »importafgifter«: den told, der skal betales ved import af varer

70) »eksportafgifter«: den told, der skal betales ved eksport af varer

71) »godtgørelse«: tilbagebetaling af et import- eller eksportafgiftsbeløb, der er blevet betalt

72) »fritagelse«: bortfald af forpligtelsen til at betale et import- eller eksportafgiftsbeløb, der ikke er blevet betalt

73) »indkøbsprovision«: et beløb, som en importør betaler til en agent for at repræsentere importøren ved indkøb af varer, der skal værdiansættes

74) »krise«: en natur- eller menneskeskabt begivenhed af ekstraordinær karakter og ekstraordinært omfang, der finder sted i eller uden for Unionen, og som bringer borgernes, de økonomiske operatørers eller toldmyndighedernes personales sikkerhed, sundhed og liv i fare, og som kræver hasteforanstaltninger med hensyn til indpassage, udpassage eller transit af varer

75) »kriseresponscelle«: en tjeneste i EU-Toldmyndigheden, der koordinerer EU's kriseindsats inden for toldunionen

76) »mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 2 i henstilling 2003/361/EF

77) »økonomisk operatørs registrerings- og identifikationsnummer« eller »EORI-nummer«: et identifikationsnummer, som er unikt i Unionens toldområde, og som en toldmyndighed tildeler en økonomisk operatør eller en anden person for at registrere den pågældende økonomiske operatør eller person i toldøjemed

78) »varepost«: en eller flere varer i en sending, der har samme tarifering, beskrivelse og, hvis det er fastsat som en del af de datakrav, der gælder for den relevante toldangivelse eller for de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne, oprindelse

79) »fælles grænseovergangssted«: ethvert grænseovergangssted, der er beliggende enten på en medlemsstats område eller på et tilgrænsende tredjelands område, og hvor toldmyndighederne i denne medlemsstat og i dette tilgrænsende tredjeland anvender deres respektive toldlovgivning i henhold til en bilateral aftale.

KAPITEL 3

Kompetent toldmyndighed og toldsteders driftsregler

Artikel 6

Kompetent toldmyndighed

1. Den kompetente toldmyndighed er:

a) for så vidt angår afgørelser vedrørende anvendelse af toldlovgivningen i overensstemmelse med kapitel 4, undtagen i specifikke tilfælde, der er fastlagt i toldlovgivningen, toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret

b) for så vidt angår de aktiviteter, der skal udføres i henhold til artikel 97-100, den toldmyndighed, der er kompetent for toldstedet for første indpassage

c) for så vidt angår de aktiviteter, der skal udføres i henhold til artikel 101, 102 og 103, den toldmyndighed, der er kompetent for toldstedet for første indpassage, eller toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor varerne losses eller omlades, afhængigt af den specifikke situation, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1, 2 og 3

d) for så vidt angår de aktiviteter, der skal udføres i henhold til artikel 104-108 og afsnit V, toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor:

i) de varer, der skal være under midlertidig opbevaring, befinder sig, herunder det sted, hvor forsendelsesproceduren afsluttes, afhængigt af den specifikke situation, eller

ii) de varer, der skal henføres under en toldprocedure, befinder sig

e) for så vidt angår de aktiviteter, der skal udføres i henhold til afsnit VII, bortset fra dem, der er forbundet med henførsel af varerne under en toldprocedure, den toldmyndighed, der er ansvarlig for det sted, hvor varerne forlader Unionens toldområde.

2. Uanset stk. 1, litra d), er den kompetente toldmyndighed:

a) ved overgang til fri omsætning i tilfælde af fjernsalg, hvor importøren ved fjernsalg ikke gør brug af IOSS-ordningen, toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor varerne skal leveres

b) hvis importøren eller eksportøren er en betroet erhvervsdrivende, toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor denne importør eller eksportør eller vedkommendes toldrepræsentant er etableret

c) hvis klarereren har fået tilladelse til at anvende centraliseret toldbehandling i overensstemmelse med artikel 91, toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor denne klarerer er etableret.

3. Den toldmyndighed, der er ansvarlig for etableringsstedet for den betroede erhvervsdrivende, skal:

a) føre tilsyn med, at varerne henføres under den pågældende toldprocedure

b) foretage toldkontrol til verifikation af de meddelte oplysninger

c) hvis det er berettiget, anmode den toldmyndighed, der er ansvarlig for varernes afsendelsessted eller endelige bestemmelsessted, om at foretage toldkontrol

d) hvis der er en risiko, som kun kan afbødes, efter at varerne er ankommet til Unionens toldområde, eller inden de har forladt dette toldområde, anmode den toldmyndighed, der er ansvarlig for det sted, hvor varerne føres ind i eller ud af Unionens toldområde, om at foretage toldkontrol

e) udføre toldformaliteterne med henblik på opkrævning af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til enhver toldskyld.

4. Under hensyntagen til den med rimelighed forventede indvirkning på handelsstrømmene, de tilgængelige kontrolressourcer og risikoens alvor foretager den toldmyndighed, der er ansvarlig for varernes afsendelsessted eller endelige bestemmelsessted eller for det sted, hvor varerne føres ind i eller ud af Unionens toldområde, den toldkontrol, som den toldmyndighed, der er ansvarlig for den betroede erhvervsdrivendes etableringssted i overensstemmelse med stk. 3, litra c) og d), og indehavere af tilladelse til centraliseret toldbehandling, anmoder om, og giver denne toldmyndighed resultaterne af denne kontrol, uden at dette berører dens egen kontrol i forbindelse med varer, der føres ind i eller ud af Unionens toldområde.

5. De kompetente toldmyndigheder skal have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de specifikke tilfælde, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a).

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for det samarbejde mellem toldmyndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

8. Kommissionen vedtager retningslinjer for at præcisere opgaverne for det samarbejde mellem toldmyndighederne, der er omhandlet i stk. 4.

Artikel 7

Driftsregler for de kompetente toldsteder

1. Medmindre andet er fastsat i anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, fastsætter medlemsstaterne deres toldsteders beliggenhed og kompetence.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de officielle åbningstider for deres toldsteder er rimelige og hensigtsmæssige, under hensyntagen til trafikkens og varernes art og de toldprocedurer, som varerne skal henføres under, således at den internationale trafikstrøm hverken forhindres eller forstyrres.

KAPITEL 4

Toldafgørelser

Afdeling 1

Generelle principper

Artikel 8

Afgørelser truffet efter ansøgning

1. Når en person ansøger om en afgørelse vedrørende anvendelse af toldlovgivningen, skal den pågældende fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kompetente toldmyndigheder kan træffe denne afgørelse.

Flere personer kan også ansøge om en afgørelse, og en afgørelse kan træffes vedrørende flere personer, på de betingelser, der er fastsat i toldlovgivningen.

2. Toldmyndighederne verificerer hurtigst muligt og senest 30 kalenderdage fra datoen for modtagelsen af en ansøgning om en afgørelse, om betingelserne for antagelse af denne ansøgning er opfyldt.

Såfremt en toldmyndighed fastslår, at ansøgningen om en afgørelse indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan træffe denne afgørelse, meddeler den ansøgeren, at ansøgningen er antaget, inden for 30 kalenderdage fra datoen for modtagelsen af ansøgningen.

Såfremt toldmyndigheden fastslår, at ansøgningen ikke indeholder alle nødvendige oplysninger, anmoder den ansøgeren om at forelægge de relevante yderligere oplysninger inden for en rimelig frist, som ikke må overstige 30 kalenderdage. I sådanne tilfælde afgør toldmyndigheden inden for en frist på højst 60 kalenderdage fra datoen for modtagelsen af den første ansøgning, om ansøgningen er fuldstændig og derfor skal antages, eller om den er ufuldstændig og derfor skal afvises. Hvis toldmyndigheden ikke inden for denne frist meddeler ansøgeren sin afgørelse, anses ansøgningen for at være godtaget ved udløbet af fristen på 60 kalenderdage.

3. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, træffer de kompetente toldmyndigheder afgørelse som omhandlet i stk. 1 senest 120 kalenderdage fra den dato, hvor ansøgningen blev antaget, og underretter uden ophold ansøgeren om denne afgørelse.

Hvis det ikke er muligt for toldmyndigheden at overholde fristen for at træffe afgørelse, herunder hvis en sådan forsinkelse skyldes igangværende konsultationer med andre kompetente myndigheder eller internationale organer, underretter den ansøgeren herom inden fristens udløb, angiver årsagerne hertil og oplyser, hvilken yderligere frist den finder nødvendig for at træffe afgørelse. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, må denne yderligere frist ikke overstige 30 kalenderdage.

I tillæg hertil kan toldmyndigheden forlænge den frist for at træffe afgørelse, som er fastsat i toldlovgivningen, hvis ansøgeren anmoder om en forlængelse for at foretage justeringer med henblik på at sørge for at opfylde de krævede betingelser og kriterier for at opnå en afgørelse. Disse justeringer og den yderligere frist, der er nødvendig for at foretage dem, meddeles toldmyndigheden, som træffer afgørelse om, hvorvidt den forlængelse, der anmodes om, skal imødekommes.

Hvis toldmyndigheden ikke træffer afgørelse inden for de frister, der er fastsat i første, andet og tredje afsnit, skal ansøgeren modtage en automatisk meddelelse. Ansøgeren kan betragte denne manglende afgørelse som en negativ afgørelse.

4. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, eller medmindre andet er fastsat i selve afgørelsen, får en afgørelse virkning fra den dato, hvor ansøgeren modtager den eller må antages at have modtaget den.

Bortset fra de i artikel 19, stk. 2, omhandlede tilfælde kan afgørelser håndhæves af toldmyndighederne fra datoen for deres vedtagelse.

5. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, er en afgørelse gyldig uden tidsbegrænsning.

6. Inden toldmyndigheden træffer en afgørelse, som vil berøre ansøgeren negativt, meddeler den ansøgeren de grunde, som den agter at basere dens afgørelse på. Ansøgeren skal have mulighed for at udtrykke sin holdning inden for en fastsat frist regnet fra den dato, hvor vedkommende modtog meddelelsen eller må antages at have modtaget den (»ret til at blive hørt«). Efter udløbet af denne frist skal ansøgeren på passende vis underrettes om afgørelsen.

De rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, finder ikke anvendelse:

a) hvis den pågældende afgørelse vedrører bindende oplysninger omhandlet i artikel 15, stk. 1

b) i tilfælde af at omfattelse af et toldkontingent afvises, når den specificerede toldkontingentmængde er nået, jf. artikel 166, stk. 4, første afsnit

c) hvis arten eller graden af truslen mod sikringen af og sikkerheden for Unionens og dens borgere, mod menneskers, dyrs eller planters sundhed, mod miljøet eller mod forbrugerne gør det nødvendigt

d) hvis formålet med den pågældende afgørelse er at sikre gennemførelse af en anden afgørelse, som ansøgeren har fået mulighed for at udtale sig om, jf. dog den pågældende medlemsstats ret

e) hvis det vil skade undersøgelser, der er iværksat med henblik på at bekæmpe svig

f) hvis ansøgningen ikke opfylder betingelserne for at blive antaget

g) hvis toldmyndigheden giver den person, der indgav en summarisk indpassageangivelse, eller som tilvejebragte forhåndsoplysninger for fragt eller stillede dem til rådighed, instruks om, at varerne ikke må lastes eller transporteres

h) hvis afgørelsen vedrører en meddelelse til ansøgeren om en afgørelse fra Kommission som omhandlet i artikel 217, stk. 3

i) hvis et EORI-nummer skal ugyldiggøres efter anmodning fra den pågældende økonomiske operatør, eller hvis der ikke har været nogen toldaktivitet i tre år, eller en økonomisk operatør ikke længere eksisterer

j) hvis arten eller omfanget af en trussel mod Unionens eller dens medlemsstaters finansielle interesser kræver det.

7. En afgørelse, som berører ansøgeren negativt, skal angive de grunde, som afgørelsen bygger på, og henvise til den i artikel 18 omhandlede prøvelsesadgang.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) de data, der er nødvendige for de ansøgninger og afgørelser, der er omhandlet i nærværende artikel

b) de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede betingelser for antagelse af en ansøgning

c) de særlige tilfælde, hvor fristen for at træffe en specifik afgørelse og fristen for en eventuel forlængelse af denne frist adskiller sig fra de frister, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3

d) de i nærværende artikels stk. 4 omhandlede særlige tilfælde, hvor en afgørelse får virkning fra en anden dato end den dato, hvor ansøgeren modtager den eller må antages at have modtaget den

e) de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede særlige tilfælde, hvor en afgørelse ikke er gyldig uden tidsbegrænsning

f) varigheden af den i nærværende artikels stk. 6, første afsnit, omhandlede frist

g) reglerne for de i nærværende artikels stk. 6, andet afsnit, omhandlede tilfælde.

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2 og 3 for at afkorte de frister, der er omhandlet deri, hvis det er relevant, når EU's tolddatacenter er operationelt.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for:

a) indgivelse og antagelse af en ansøgning om en afgørelse omhandlet stk. 1 og 2

b) at træffe de i denne artikel omhandlede afgørelser, herunder, hvor dette er relevant, for så vidt angår retten til at blive hørt og konsultationen af andre berørte medlemsstater.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 9

Forvaltning af afgørelser truffet efter ansøgning

1. Indehaveren af en afgørelse skal opfylde de forpligtelser, der følger af afgørelsen.

2. Indehaveren af en afgørelse overvåger løbende opfyldelsen af de kriterier og overholdelsen af de betingelser såvel som overholdelsen af de forpligtelser, der følger af afgørelsen, og indfører, hvor det er relevant, intern kontrol, der kan forebygge, afsløre og korrigere ulovlige eller irregulære transaktioner.

3. Indehaveren af en afgørelse underretter uden ophold toldmyndighederne om alle forhold, der opstår, efter at afgørelsen er truffet, og som kan påvirke videreførelsen eller indholdet af den.

4. Toldmyndighederne foretager regelmæssig overvågning af, om indehaveren af en afgørelse fortsat opfylder de relevante kriterier og forpligtelser, navnlig om indehaveren af afgørelsen er i stand til at forebygge, reagere på og afhjælpe fejl ved hjælp af passende intern kontrol og give toldmyndighederne meddelelse om enhver mistanke om toldsvig, som indehaveren har kendskab til eller med rimelighed burde have haft kendskab til, eller om oplysninger, der kan føre til afsløring heraf, navnlig i overensstemmelse med artikel 27, 28, 30 og 31. På grundlag af en sådan overvågningsaktivitet vurderer toldmyndighederne risikoprofilen for indehaveren af afgørelsen, såfremt det er relevant. Såfremt indehaveren af afgørelsen har været etableret i Unionens toldområde i mindre end tre år, overvåger toldmyndighederne nøje indehaveren i det første år, efter at afgørelsen er truffet.

5. Toldmyndighederne meddeler EU-Toldmyndigheden de afgørelser, der træffes efter ansøgning, og alle overvågningsaktiviteter, som de udfører i henhold til stk. 4. EU-Toldmyndigheden tager hensyn til disse oplysninger med henblik på risikostyring.

6. Indtil den 28. februar 2034 registrerer toldmyndighederne deres afgørelser i de eksisterende elektroniske systemer for udveksling af oplysninger, der er udviklet af Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen og medlemsstaterne skal have adgang til disse afgørelser og underliggende oplysninger i disse systemer.

7. Uden at det berører andre gældende bestemmer, der angiver, i hvilke tilfælde afgørelser er ugyldige eller bliver det, kan de toldmyndigheder, der har truffet en afgørelse, på et hvilket som helst tidspunkt annullere, tilbagekalde eller ændre den, hvis den ikke er i overensstemmelse med toldlovgivningen. Toldmyndighederne underretter EU-Toldmyndigheden om en sådan annullering, tilbagekaldelse og ændring af toldafgørelser, medmindre disse oplysninger allerede er tilgængelige i EU's tolddatacenter.

8. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, revurderer toldmyndighederne en afgørelse.

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) detaljerede regler for overvågning af afgørelser som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4

b) de særlige tilfælde, hvor afgørelser skal revurderes som omhandlet i nærværende artikels stk. 8, og reglerne for en sådan revurdering.

Artikel 10

Afgørelsers gyldighed i Unionen

Afgørelser vedrørende anvendelse af toldlovgivningen er gyldige i hele Unionens toldområde, medmindre det i afgørelserne fastsættes, at deres virkning er begrænset til én eller flere medlemsstater.

Artikel 11

Annullering af gunstige afgørelser

1. Toldmyndighederne annullerer en afgørelse, der er gunstig for indehaveren af afgørelsen, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

a) Afgørelsen blev truffet på grundlag af urigtige eller ufuldstændige oplysninger.

b) Indehaveren af afgørelsen vidste eller burde med rimelighed have vidst, at oplysningerne var urigtige eller ufuldstændige.

c) Hvis oplysningerne havde været rigtige og fuldstændige, ville afgørelsen have været anderledes.

2. Indehaveren af afgørelsen gives meddelelse om dens annullering.

3. Annulleringen af en afgørelse får virkning fra den dato, hvor den oprindelige afgørelse fik virkning, medmindre andet er fastsat i afgørelsen om annulleringen i overensstemmelse med toldlovgivningen.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter reglerne for annullering af gunstige afgørelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 12

Tilbagekaldelse, suspension og ændring af gunstige afgørelser

1. En gunstig afgørelse tilbagekaldes eller ændres:

a) hvis en eller flere af betingelserne for at træffe afgørelsen ikke var eller ikke længere er opfyldt

b) hvis indehaveren af afgørelsen ikke opfylder de forpligtelser, der er pålagt ved afgørelsen, eller

c) efter ansøgning fra indehaveren af afgørelsen.

2. En gunstig afgørelse suspenderes, hvis:

a) toldmyndigheden finder, at der kan være tilstrækkelige grunde til at annullere, tilbagekalde eller ændre afgørelsen, men endnu ikke råder over alle nødvendige elementer til at træffe afgørelse om annullering, tilbagekaldelse eller ændring

b) toldmyndigheden finder, at betingelserne for afgørelsen ikke er opfyldt, eller at indehaveren af afgørelsen ikke opfylder de forpligtelser, der følger af den, og at indehaveren af afgørelsen bør gives tid til at træffe foranstaltninger for at sikre opfyldelse af betingelserne eller forpligtelserne

c) indehaveren af afgørelsen anmoder om en sådan suspension, fordi indehaveren midlertidigt er ude af stand til at opfylde de betingelser, der er fastsat for afgørelsen, eller de forpligtelser, der er pålagt ved den.

I de tilfælde, der er omhandlet i litra b) og c), skal indehaveren af afgørelsen meddele den toldmyndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse, de foranstaltninger, som indehaveren vil træffe for at sikre opfyldelse af betingelserne eller forpligtelserne, samt det fornødne tidsrum til at træffe disse foranstaltninger.

3. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, kan en gunstig afgørelse, der er rettet til flere personer, kun tilbagekaldes for så vidt angår en person, som ikke overholder en forpligtelse, der er pålagt ved afgørelsen.

4. Tilbagekaldelse, suspension eller ændring af en afgørelse meddeles indehaveren af afgørelsen.

5. Artikel 8, stk. 4, finder anvendelse på tilbagekaldelse eller ændring af en afgørelse.

Toldmyndighederne kan dog undtagelsesvis i tilfælde, hvor afgørelsens indehavers berettigede interesser fordrer det, udsætte den dato, hvor tilbagekaldelsen eller ændringen får virkning, med højst ét år. Denne dato skal fremgå af tilbagekaldelses- eller ændringsafgørelsen.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) de i stk. 3 omhandlede særlige tilfælde, hvor toldmyndighederne har tilladelse til at tilbagekalde en gunstig afgørelse, der er rettet til flere personer, for så vidt angår andre personer end den person, som ikke opfylder en forpligtelse, der er pålagt ved denne afgørelse

b) de undtagelsestilfælde, hvor toldmyndighederne har tilladelse til at udsætte den dato, hvor tilbagekaldelsen eller ændringen får virkning, i overensstemmelse med stk. 5, andet afsnit.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for tilbagekaldelse, suspension eller ændring af gunstige afgørelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 13

Afgørelser truffet uden en ansøgning

Bortset fra tilfælde, hvor en toldmyndighed handler som retsinstans, finder artikel 8, stk. 4-7, artikel 9, stk. 7, og artikel 10, 11 og 12 tilsvarende anvendelse på afgørelser, som toldmyndighederne træffer uden en ansøgning fra den berørte person.

Artikel 14

Begrænsninger gældende for afgørelser om varer henført under en toldprocedure eller under midlertidig opbevaring

Medmindre den berørte person anmoder derom, berører en tilbagekaldelse, ændring eller suspension af en gunstig afgørelse ikke varer, som på det tidspunkt, hvor tilbagekaldelsen, ændringen eller suspensionen får virkning, allerede er henført under en toldprocedure og stadig henføres under nævnte toldprocedure eller er under midlertidig opbevaring som følge af den tilbagekaldte, ændrede eller suspenderede afgørelse.

Afdeling 2

Bindende oplysninger

Artikel 15

Afgørelser vedrørende bindende oplysninger

1. Toldmyndighederne træffer efter ansøgning afgørelser vedrørende bindende tariferingsoplysninger (»BTO-afgørelser«), afgørelser vedrørende bindende oprindelsesoplysninger (»BOO-afgørelser«) og afgørelser vedrørende bindende værdiansættelsesoplysninger (»BVO-afgørelser«).

Sådanne ansøgninger antages ikke i følgende tilfælde:

a) hvis ansøgningen indgives eller allerede er indgivet til det samme eller et andet toldsted af eller på vegne af indehaveren af en afgørelse:

   i) for BTO-afgørelser vedrørende de samme varer

   ii) for BOO-afgørelser vedrørende de samme varer og under de samme omstændigheder, som er bestemmende for opnåelsen af oprindelsesstatus

   iii) for BVO-afgørelser vedrørende varer under de samme omstændigheder, som er bestemmende for toldværdien

b) hvis ansøgningen ikke vedrører en tilsigtet anvendelse af en afgørelse vedrørende bindende oplysninger eller en tilsigtet anvendelse af en toldprocedure.

2. Afgørelser vedrørende bindende oplysninger er kun bindende, hvad angår tariferingen eller bestemmelsen af de pågældende varers oprindelse eller toldværdi for:

a) toldmyndighederne i relation til indehaveren af afgørelsen, kun for så vidt angår varer, for hvilke toldformaliteterne afsluttes efter den dato, hvor afgørelsen får virkning

b) indehaveren af afgørelsen over for toldmyndighederne først fra den dato, hvor vedkommende modtager eller må antages at have modtaget meddelelse om afgørelsen.

3. Afgørelser vedrørende bindende oplysninger er gyldige i en periode på tre år fra den dato, hvor de får virkning.

4. Med henblik på anvendelse af en afgørelse vedrørende bindende oplysninger i forbindelse med en bestemt toldprocedure skal indehaveren af afgørelsen kunne godtgøre:

a) hvis det drejer sig om en BTO-afgørelse, at de pågældende varer på alle måder svarer til de i afgørelsen beskrevne varer

b) hvis det drejer sig om en BOO-afgørelse, at de pågældende varer og de omstændigheder, der er bestemmende for opnåelsen af oprindelsesstatus, på alle måder svarer til de i afgørelsen beskrevne varer og omstændigheder

c) hvis det drejer sig om en BVO-afgørelse, at de omstændigheder, der er bestemmende for de pågældende varers toldværdi, på alle måder svarer til de i afgørelsen beskrevne omstændigheder.

Artikel 16

Forvaltning af afgørelser vedrørende bindende oplysninger

1. En BTO-afgørelse ophører med at være gyldig før udløbet af den i artikel 15, stk. 3, omhandlede periode, når den ikke længere er i overensstemmelse med lovgivningen som følge af enten:

a) vedtagelse af en ændring til de nomenklaturer, der er omhandlet i artikel 166, stk. 2, litra a) og b), eller

b) vedtagelse af foranstaltninger omhandlet i artikel 167, stk. 4.

I sådanne tilfælde ophører BTO-afgørelsen med at være gyldig fra datoen for anvendelsen af ændringen eller foranstaltningerne.

2. En BOO-afgørelse ophører med at være gyldig før udløbet af den i artikel 15, stk. 3, omhandlede periode:

a) hvis BOO-afgørelsen ikke længere er i overensstemmelse med EU-retten som følge af vedtagelse af en juridisk bindende EU-retsakt eller Unionens indgåelse af en aftale, der vil finde anvendelse i Unionen, idet BOO-afgørelsen ophører med at være gyldig fra datoen for anvendelsen af den pågældende retsakt eller aftale, eller

b) hvis BOO-afgørelsen ikke længere er forenelig med den aftale om oprindelsesregler, der er udarbejdet af Verdenshandelsorganisationen (WTO), eller med rådgivende udtalelser, oplysninger, rådgivning og lignende akter vedrørende bestemmelse af varers oprindelse, der har til formål at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af denne aftale, idet BOO-afgørelsen ophører med at være gyldig fra datoen for deres offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. En BVO-afgørelse ophører med at være gyldig før udløbet af den i artikel 15, stk. 3, omhandlede periode:

a) hvis BVO-afgørelsen ikke længere er i overensstemmelse med EU-retten som følge af vedtagelse af en juridisk bindende EU-retsakt, idet BVO-afgørelsen ophører med at være gyldig fra datoen for anvendelsen af den pågældende retsakt, eller

b) hvis BVI-afgørelsen ikke længere er forenelig med artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel eller aftalen om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994 ([31]) eller med de afgørelser, som Toldværdikomitéen har vedtaget til fortolkning af denne aftale, idet BVO-afgørelsen ophører med at være gyldig fra datoen for deres offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Afgørelser vedrørende bindende oplysninger ophører ikke med at være gyldige med tilbagevirkende kraft.

5. Uanset artikel 9, stk. 7, og artikel 11 annullerer toldmyndighederne kun afgørelser vedrørende bindende oplysninger, hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgerne.

([31]) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Toldmyndighederne tilbagekalder afgørelser vedrørende bindende oplysninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, og artikel 12. Sådanne afgørelser tilbagekaldes dog ikke efter ansøgning fra indehaveren af afgørelsen.

7. Afgørelser vedrørende bindende oplysninger må ikke ændres.

8. Toldmyndighederne tilbagekalder BTO-afgørelser, hvis de ikke længere er forenelige med fortolkningen af de i artikel 166, stk. 2, litra a) og b), omhandlede nomenklaturer som følge af:

a) vedtagelse af forklarende bemærkninger, jf. artikel 9, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([32]), idet BTO-afgørelsen tilbagekaldes med virkning fra datoen for offentliggørelsen af disse forklarende bemærkninger i *Den Europæiske Unions Tidende*

b) en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, idet BTO-afgørelsen tilbagekaldes med virkning fra datoen for offentliggørelsen af domskonklusionen i *Den Europæiske Unions Tidende*

c) vedtagelse af tariferingsafgørelser, tariferingsudtalelser eller ændringer til de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem vedtaget af den organisation, der er oprettet ved konventionen om oprettelse af et toldsamarbejdsråd, udfærdiget den 15. december 1950 i Bruxelles, idet BTO-afgørelsen tilbagekaldes med virkning fra datoen for offentliggørelsen af den relevante meddelelse fra Kommissionen i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

9. BOO- og BVO-afgørelser tilbagekaldes, hvis de ikke længere er forenelige med en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, med virkning fra datoen for offentliggørelsen af domskonklusionen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

10. Hvis en afgørelse vedrørende bindende oplysninger ophører med at være gyldig i overensstemmelse med stk. 1, litra b), eller stk. 2 eller 3, eller tilbagekaldes i overensstemmelse med stk. 6, 8 eller 9, kan afgørelsen stadig anvendes i forbindelse med bindende kontrakter, der bygger på afgørelsen og blev indgået, før den ophørte med at være gyldig eller blev tilbagekaldt. Denne forlængede anvendelse finder ikke anvendelse, hvis en BOO-afgørelse træffes for varer, der skal eksporteres.

Perioden for forlænget anvendelse omhandlet i første afsnit må ikke være længere end seks måneder fra den dato, hvor afgørelsen vedrørende bindende oplysninger ophører med at være gyldig eller tilbagekaldes. En foranstaltning omhandlet i artikel 167, stk. 4, en foranstaltning omhandlet i artikel 172 eller en foranstaltning omhandlet i artikel 182 kan imidlertid udelukke denne forlængede anvendelse eller fastsætte en kortere periode. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges en import- eller eksportlicens, træder licensens gyldighedsperiode i stedet for perioden på seks måneder.

([32]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

For at drage fordel af den forlængede anvendelse af en afgørelse vedrørende bindende oplysninger skal indehaveren af denne afgørelse indgive en ansøgning til den toldmyndighed, som traf afgørelsen, senest 30 dage efter den dato, hvor den ophører med at være gyldig eller tilbagekaldes, med angivelse af de mængder, for hvilke der anmodes om en periode med forlænget anvendelse, og af den medlemsstat eller de medlemsstater, hvor varerne vil blive fortoldet i løbet af perioden med forlænget anvendelse. Denne toldmyndighed træffer afgørelse om forlænget anvendelse og giver uden ophold og senest 30 dage efter den dato, hvor den modtager alle oplysninger, der er nødvendige for, at den kan træffe en sådan afgørelse, indehaveren meddelelse herom.

11. Kommissionen underretter toldmyndighederne hvis:

a) vedtagelsen af afgørelser vedrørende bindende oplysninger for varer, for hvilke der ikke er sikret en korrekt og ensartet tarifering eller bestemmelse af oprindelsen eller toldværdien, suspenderes, eller

b) den i litra a) omhandlede suspension tilbagekaldes.

12. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter i form af afgørelser, hvori medlemsstater anmodes om at tilbagekalde en BTO-afgørelse, BOO-afgørelse eller BVO-afgørelse for at sikre en korrekt og ensartet tarifering eller bestemmelse af varers oprindelse eller af toldværdien.

Inden Kommissionen træffer en sådan afgørelse, meddeler den de grunde, som den agter at basere sin afgørelse på, til indehaveren af BTO-afgørelsen, BOO-afgørelsen eller BVO-afgørelsen, som skal have lejlighed til at udtrykke sine synspunkter inden for en frist, der fastsættes fra den dato, hvor indehaveren modtager eller må anses for at have modtaget denne meddelelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 283, stk. 2.

13. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for at træffe de afgørelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 12, herunder om meddelelsen til de berørte personer om de grunde, som Kommissionen agter at basere sine afgørelser på, og den frist, inden for hvilken disse personer kan udtrykke deres synspunkter.

14. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for:

a) anvendelse af en afgørelse vedrørende bindende oplysninger, efter at den ophører med at være gyldig eller tilbagekaldes, i overensstemmelse med stk. 10

b) meddelelse til toldmyndighederne i overensstemmelse med stk. 11.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Afdeling 3

Klager

Artikel 17

Afgørelser truffet af en retsinstans

Artikel 18 og 19 anvendes ikke på klager indbragt med henblik på annullering, tilbagekaldelse eller ændring af en afgørelse vedrørende anvendelse af toldlovgivningen truffet af en retsinstans eller af toldmyndigheder, der handler som retsinstanser.

Artikel 18

Klageadgang

1. En person kan klager over enhver afgørelse, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldlovgivningen, forudsat at afgørelsen berører personen umiddelbart og individuelt.

Enhver person, der har ansøgt toldmyndighederne om en afgørelse, og som ikke har opnået én inden for fristerne i artikel 8, stk. 3, har også adgang til at klage.

2. En sag skal kunne indbringes for mindst to instanser:

a) i første instans for toldmyndighederne eller en retsinstans eller et andet organ, der er udpeget af medlemsstaten til dette formål

b) i anden instans for en højere, uafhængig instans, der kan være en retsinstans eller et tilsvarende specialiseret organ alt efter den berørte medlemsstats nationale ret.

3. Sagen skal indbringes i den medlemsstat, hvor afgørelsen er truffet, eller hvor der er ansøgt om en sådan afgørelse.

4. Medlemsstaterne sørger for, at klageproceduren giver mulighed for en hurtig bekræftelse eller korrektion af afgørelser truffet af toldmyndighederne.

Artikel 19

Suspension af gennemførelse

1. Indbringelse af en sag har ikke suspenderende virkning for gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

2. Uanset stk. 1 suspenderer toldmyndighederne helt eller delvis gennemførelsen af en sådan afgørelse, hvis de har begrundet formodning om, at den anfægtede afgørelse, ikke er i overensstemmelse med toldlovgivningen, eller at den berørte person kan lide uoprettelig skade.

3. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde, hvor den afgørelse, der indbringes, bevirker, at der skal betales import- eller eksportafgifter, er suspension af gennemførelsen af afgørelsen betinget af, at der stilles sikkerhed, medmindre det på grundlag af en dokumenteret vurdering fastslås, at en sådan sikkerhedsstillelse vil kunne give debitor alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Afdeling 4

Gebyrer og omkostninger

Artikel 20

Gebyrer, omkostninger og EU-håndteringsgebyr

1. Toldmyndighederne pålægger ikke gebyrer for gennemførelse af toldkontrol eller anden anvendelse af toldlovgivningen, der finder sted inden for deres kompetente toldsteders officielle åbningstid.

2. Uanset stk. 1 opkræver toldmyndighederne et EU-håndteringsgebyr på et fast beløb pr. varepost for de tjenester, der skal ydes for at behandle en anmodning om henførsel af varer til proceduren for overgang til fri omsætning, når disse varer er solgt ved fjernsalg.

3. Størrelsen af det i stk. 2 omhandlede EU-håndteringsgebyr skal svare til de omtrentlige omkostninger ved de tjenester, der er omhandlet i nævnte stykke. Disse omkostninger skal som minimum omfatte omkostningerne ved kontrol af dataene, ved gennemførelse af risikoanalyser, ved den relevante infrastruktur og ved kontrol, herunder tjenester ydet af EU-Toldmyndigheden.

4. Det i stk. 2 omhandlede beløb skal være lavere, når genstanden for overgang til fri omsætning er varer, der er solgt ved fjernsalg fra et toldoplag til fjernsalg.

5. Debitor for toldskyld ved import skal mindst én gang om måneden betale EU-håndteringsgebyr til de toldmyndigheder, der er kompetente med hensyn til varernes overgang til fri omsætning på tidspunktet for betaling af toldskyld. Hvis der ikke er nogen toldskyld, er den person, der ville have været debitor i tilfælde af toldskyld, debitor for EU-håndteringsgebyret.

For så vidt angår forhold, for hvilke der ikke er fastsat specifikke regler i eller i henhold til denne artikel, finder bestemmelserne om toldskyld tilsvarende anvendelse på EU-håndteringsgebyret.

6. EU-håndteringsgebyret refunderes ikke.

7. Indtil den 30. juni 2028, i overensstemmelse med artikel 285, stk. 2, stiller Kommissionen en passende IT-løsning til rådighed på EU-plan med henblik på beregning af EU-håndteringsgebyret.

8. Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport med en vurdering af de omtrentlige omkostninger ved de tjenester, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

9. Medlemsstaterne kan fastsætte og anvende gebyrer eller inddrive omkostninger for andre specifikke tjenester end dem, der er omhandlet i stk. 2, navnlig følgende:

a) efter anmodning toldpersonales tilstedeværelse uden for officiel åbningstid eller andre steder end på toldmyndighedernes lokaliteter

b) analyser eller ekspertudtalelser om varer og portoudgifter til returnering af varer til en ansøger, især for så vidt angår afgørelser, der træffes i medfør af artikel 15, eller meddelelse af oplysninger i overensstemmelse med artikel 25

c) undersøgelse eller prøveudtagning af varer i verifikationsøjemed eller tilintetgørelse af varer, hvis der er andre omkostninger forbundet hermed end anvendelse af toldpersonale

d) ekstraordinære kontrolforanstaltninger, der er nødvendige som følge af varernes art eller en potentiel risiko.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere nærværende artikel ved at fastsætte størrelsen af EU-håndteringsgebyret omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for opkrævning af EU-håndteringsgebyr fra økonomiske operatører. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 5

Valutaomregning og tidspunkter

Artikel 21

Valutaomregning

1. Den gældende valutakurs offentliggøres og, hvor det er relevant, gøres også tilgængelig online af de kompetente myndigheder, når det er nødvendigt at omregne en valuta af en af følgende årsager:

a) De faktorer, der benyttes til at ansætte toldværdien af varer, er angivet i en anden valuta end valutaen i den medlemsstat, hvor toldværdien ansættes.

b) Værdien af euro i nationale valutaer er nødvendig for at fastlægge tariferingen af varer samt import- og eksportafgiftsbeløbet, herunder hvor det er nødvendigt, for anvendelsen af tærskelværdier, der er fastsat i den fælles toldtarif.

2. Hvis valutaomregning er nødvendig af andre årsager end de i stk. 1 omhandlede, fastsættes den værdi af euro i national valuta, der skal anvendes som led i toldlovgivningen, mindst én gang om året.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter regler for valutaomregning til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 22

Tidsfrister, datoer og tidspunkter

1. Når der fastsættes en tidsfrist eller dato eller et tidspunkt i toldlovgivningen, kan en sådan tidsfrist ikke forlænges eller forkortes og en dato eller et tidspunkt ikke udskydes eller rykkes frem, medmindre det er fastsat deri.

2. De regler for tidsfrister, datoer og tidspunkter, der er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ([33]), finder anvendelse, undtagen hvor toldlovgivningen indeholder andre bestemmelser.

([33]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

KAPITEL 6

Andre bestemmelser

Artikel 23

Fortrolighed af data

1. Data, som toldmyndighederne eller EU-Toldmyndigheden kommer i besiddelse af, og som er af fortrolig art, eller som meddeles fortroligt, skal behandles fortroligt. Uanset dette kan sådanne data videregives, hvis toldmyndighederne eller EU-Toldmyndigheden er forpligtet eller bemyndiget hertil i henhold til EU-retten eller national ret, navnlig af årsager, der vedrører retssager.

2. Medlemsstaterne kan i samråd med Kommissionen udpege specifikke data, hvis videregivelse ville skade deres væsentlige sikkerhedsinteresser, og som skal mærkes teknisk i EU's tolddatacenter på en sådan måde, at enhver viderebehandling af sådanne data er begrænset til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, medmindre disse myndigheder udtrykkeligt giver en anden person tilladelse til yderligere behandling. En person, der overfører data til EU's tolddatacenter, skal klart fastsætte begrænsninger for behandling af kategorier af data, der kan knyttes til specifikke forsyningskæder eller datakategorier.

3. Med henblik på stk. 2 underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om de specifikke væsentlige sikkerhedsinteresser, der er på spil, og forklarer, hvorfor den mener, at disse interesser ikke kan beskyttes tilstrækkeligt inden for den generelle ramme for bestemmelser vedrørende databehandling i EU's tolddatacenter.

4. Enhver videregivelse, udtræk eller meddelelse af data i henhold til denne forordning skal ske med et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau.

5. Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 ([34]) stiller medlemsstaternes toldmyndigheder eller EU-Toldmyndigheden efter anmodning fra den 1. marts 2031 aggregerede ikkefortrolige, ikkepersonlige og ikkekommercielt følsomme tolddata til rådighed.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for de dataanmodninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, og den form og de kategorier af data, der kan stilles til rådighed efter en sådan anmodning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 24

Udveksling af yderligere oplysninger mellem toldmyndigheder og økonomiske operatører

1. Toldmyndigheder og økonomiske operatører kan udveksle oplysninger, som ikke er specifikt påkrævet ifølge toldlovgivningen, især med henblik på gensidigt samarbejde med det formål at identificere og modvirke risici. Denne udveksling kan finde sted i henhold til en skriftlig aftale og kan omfatte toldmyndighedernes adgang til økonomiske operatørers elektroniske systemer.

([34]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Enhver oplysning, der gives af en part til en anden part i løbet af det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, er fortrolig, medmindre begge parter er enige om andet, eller medmindre andet er fastsat i EU-retten eller national ret.

Artikel 25

Oplysninger fra toldmyndighederne

1. Enhver person kan anmode toldmyndighederne om oplysninger vedrørende anvendelsen af toldlovgivningen. Toldmyndighederne kan afvise en sådan anmodning, hvis den ikke vedrører en aktivitet i forbindelse med international varehandel der er reelt tilsigtet.

2. Toldmyndighederne fører regelmæssig dialog med økonomiske operatører og andre myndigheder, der er involveret i international varehandel. De fremmer åbenhed ved at gøre toldlovgivningen, generelle administrative afgørelser og relevante ansøgningsskemaer frit tilgængelige, uden vederlag, hvor dette er praktisk muligt, herunder online.

AFSNIT II

PERSONERS FORPLIGTELSER OG RETTIGHEDER MED HENSYN TIL TOLDLOVGIVNINGEN

KAPITEL 1

Registrering

Artikel 26

Registrering

1. Økonomiske operatører, der er etableret i Unionens toldområde, registrerer sig hos toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor de er etableret, med henblik på at få tildelt et EORI-nummer. Hvis det er muligt, skal denne registrering også omfatte elektronisk identifikation af økonomiske operatører i de nationale elektroniske identifikationsordninger, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ([35]).

2. Registrerede økonomiske operatører underretter toldmyndighederne om enhver ændring af deres registreringsdata, navnlig for så vidt angår enhver ændring af deres etableringssted.

3. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, skal økonomiske operatører, der ikke er etableret i Unionens toldområde, lade sig registrere hos toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor de udfører den første aktivitet, der er omfattet af toldlovgivningen.

4. Andre personer end økonomiske operatører er ikke forpligtet til at lade sig registrere hos toldmyndighederne, undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen.

Når andre personer end økonomiske operatører skal lade sig registrere hos toldmyndighederne, gælder følgende:

a) Hvis sådanne personer er etableret i Unionens toldområde, registrerer de sig hos toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor de er etableret

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

b) Hvis sådanne personer ikke er etableret i Unionens toldområde, registrerer de sig hos toldmyndigheden i den medlemsstat, hvor de første gang indgiver en angivelse, tilvejebringer eller stiller data til rådighed eller ansøger om en afgørelse.

5. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, ugyldiggør toldmyndighederne den i stk. 1 omhandlede registrering. En sådan ugyldiggørelse skal begrundes behørigt.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastsætte minimumsdatakrav for den registrering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1

b) fastsætte de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede særlige tilfælde, hvor økonomiske operatører, der ikke er etableret i Unionens toldområde, er forpligtet til at registrere sig hos toldmyndighederne

c) fastsætte de i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, omhandlede særlige tilfælde, hvor andre personer end økonomiske operatører er forpligtet til at registrere sig hos toldmyndighederne

d) fastsætte de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede særlige tilfælde, hvor toldmyndighederne er forpligtet til at ugyldiggøre en registrering.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter regler for bestemmelse af, hvilken toldmyndighed der er ansvarlig for den registrering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 2

Importør

Artikel 27

Importører

1. Der kan kun være én importør ad gangen.

2. Importøren skal:

a) over for toldmyndighederne tilvejebring eller stille til rådighed og opbevare alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på midlertidig opbevaring eller den toldprocedure, som varerne skal henføres under, jf. artikel 74, 104, 109, 142, 153, 156 eller 158, eller der er nødvendige for at afslutte proceduren for passiv forædling, så snart oplysningerne foreligger, og under alle omstændigheder inden varerne frigives

b) sikre betaling af told og andre gældende gebyrer

c) sikre, at varer, der føres ind i Unionens toldområde, overholder anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og tilvejebringe eller stille til rådighed og opbevare passende regnskab for en sådan overholdelse

d) meddele toldmyndighederne oplysninger vedrørende mistænkelige varebevægelser eller uautoriseret håndtering af varer, som importøren har kendskab til

e) opfylde enhver anden forpligtelse, der påhviler importøren i henhold til toldlovgivningen.

3. Importøren skal være etableret i Unionens toldområde.

Dette krav finder ikke anvendelse på en importør, som:

a) henfører varer under forsendelsesproceduren eller proceduren for midlertidig import

b) indfører varer, der forbliver under midlertidig opbevaring

c) lejlighedsvis henfører varer under toldprocedurer, forudsat at toldmyndighederne finder en sådan henførsel berettiget

d) er etableret i et land, hvis område støder op til Unionens toldområde, og frembyder varerne for et EU-grænsetoldsted, der støder op til dette land, såfremt det land, hvor importøren er etableret, giver gensidige fordele til personer, der er etableret i Unionens toldområde, eller

e) repræsenteres af en indirekte repræsentant, der er etableret i Unionens toldområde.

KAPITEL 3

Eksportør

Artikel 28

Eksportører

1. Eksportøren skal:

a) over for toldmyndighederne tilvejebringe eller stille til rådighed og opbevare alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på den toldprocedure, som varerne skal henføres under, jf. artikel 114, 116 eller 161, eller der er nødvendige for at afslutte den procedure, der er omhandlet i artikel 54, stk. 4, artikel 142, 153 eller 158, så snart oplysningerne foreligger, og under alle omstændigheder inden varerne frigives

b) sikre betaling af told og andre gældende gebyrer

c) sikre, at varer, der føres ud af Unionens toldområde, overholder anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og tilvejebringe eller stille til rådighed og opbevare passende regnskab for en sådan overholdelse

d) meddele toldmyndighederne oplysninger vedrørende mistænkelige varebevægelser eller uautoriseret håndtering af varer, som eksportøren har kendskab til

e) opfylde enhver anden forpligtelse, der påhviler eksportøren i henhold til toldlovgivningen.

2. Eksportøren skal være etableret i Unionens toldområde.

Dette krav finder ikke anvendelse på en eksportør, som:

a) henfører varer under forsendelsesproceduren, afslutter proceduren for midlertidig import eller reeksporterer varer fra midlertidig opbevaring

b) omlader varer i eller reeksporterer dem direkte fra en frizone

c) lejlighedsvis henfører varer under toldprocedurer eller reeksporterer dem, forudsat at toldmyndighederne finder en sådan henførsel eller reeksport berettiget

d) er etableret i et land, hvis område støder op til Unionens toldområde, og frembyder varerne for et EU-grænsetoldsted, der støder op til dette land, såfremt det land, hvor eksportøren er etableret, giver gensidige fordele til personer, der er etableret i Unionens toldområde, eller

e) repræsenteres af en indirekte repræsentant, der er etableret i Unionens toldområde.

KAPITEL 4

Autoriserede økonomiske operatører og betroede erhvervsdrivende

Artikel 29

Ansøgning og bevilling med henblik på status som autoriseret økonomisk operatør

1. En økonomisk operatør, som er etableret i Unionens toldområde og opfylder kriterierne i artikel 30, kan ansøge om status som autoriseret økonomisk operatør.

2. Toldmyndighederne udsteder en eller begge af følgende typer bevillinger, om nødvendigt efter høring af andre myndigheder:

a) bevilling til en autoriseret økonomisk operatør vedrørende toldforenklinger, som giver indehaveren mulighed for at drage fordel af sådanne forenklinger i overensstemmelse med toldlovgivningen, eller

b) bevilling til en autoriseret økonomisk operatør vedrørende sikring og sikkerhed, som giver indehaveren mulighed for fordelagtige foranstaltninger for så vidt angår sikring og sikkerhed.

3. En økonomisk operatør omhandlet i stk. 1 kan indehave begge de typer bevillinger, der er omhandlet i stk. 2, samtidigt.

4. En autoriseret økonomisk operatør skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 2 og 3. Toldmyndighederne overvåger, om den autoriserede økonomiske operatør fortsat opfylder de relevante kriterier og overholder relevante forpligtelser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4.

Mindst hvert tredje år foretager toldmyndighederne et dybdegående tilsyn, herunder et besøg på stedet, af den autoriserede økonomiske operatørs aktiviteter og interne regnskaber.

5. Med forbehold af denne artikels stk. 6 og artikel 30 anerkendes status som autoriseret økonomisk operatør af toldmyndighederne i alle medlemsstaterne.

6. På grundlag af anerkendelsen af status som autoriseret økonomisk operatør, og forudsat at kravene vedrørende en bestemt type forenkling, som toldlovgivningen giver mulighed for, er opfyldt, godkender toldmyndighederne, at en økonomisk operatør kan nyde godt af denne forenkling. Toldmyndighederne undersøger ikke igen de kriterier, som allerede er blevet undersøgt i forbindelse med indrømmelsen af status som autoriseret økonomisk operatør.

7. En autoriseret økonomisk operatør nyder godt af flere fordelagtige foranstaltninger end andre økonomiske operatører for så vidt angår toldkontrol. Der skal tages hensyn til status som autoriseret økonomisk operatør i forbindelse med toldrisikostyring.

8. Toldmyndighederne giver sikrings- og sikkerhedsmæssige fordele i medfør af status som autoriseret økonomisk operatør til personer, der er etableret i tredjelande, og som opfylder kriterierne og overholder forpligtelserne fastsat i den relevante lovgivning i disse lande, hvis disse kriterier og forpligtelser er anerkendt af Unionen som svarende til dem, der er pålagt autoriserede økonomiske operatører, som er etableret i Unionens toldområde. En sådan tildeling af fordele skal være baseret på gensidighedsprincippet, medmindre andet er bestemt af Unionen, og være støttet af en international aftale, som Unionen er part i, eller af en EU-retsakt inden for den fælles handelspolitik.

9. Som led i de protokoller og procedurer for krisestyring, der er fastsat i artikel 227, udarbejder EU-Toldmyndigheden en mekanisme for forretningskontinuitet for at kunne reagere på forstyrrelser i handelsstrømmene på grund af forhøjede sikkerhedsadvarselsniveauer, grænselukninger, naturkatastrofer, farlige nødsituationer eller andre alvorlige hændelser. Mekanismen for forretningskontinuitet skal sikre, at toldmyndighederne i videst muligt omfang kan lette og fremskynde prioriteret gods, der har tilknytning til autoriserede økonomiske operatører.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) de forenklinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6

b) de fordelagtige foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7.

11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for de i denne artikels stk. 2 omhandlede høringer vedrørende fastlæggelse af status som autoriseret økonomisk operatør, herunder svarfrister. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 30

Indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør

1. Kriterierne for indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør er som følger:

a) ansøgeren har ingen registrering af alvorlige strafbare handlinger vedrørende økonomiske eller erhvervsmæssige aktiviteter og ingen alvorlige eller gentagne overtrædelser vedrørende disse aktiviteter og vedrørende:

i) toldlovgivningen og beskatningsreglerne

ii) anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, hvis den toldmyndighed, der er kompetent til at indrømme status som autoriseret økonomisk operatør, har kendskab til sådanne overtrædelser eller strafbare handlinger

b) ansøgeren godtgør, at:

i) den pågældende udøver en høj grad af kontrol over sin virksomhed og varestrømmen i kraft af et system for forvaltning af forretningsregnskaber og om nødvendigt transportregnskaber, som muliggør passende toldkontrol

ii) den pågældende har indført tilfredsstillende procedurer for håndtering af licenser, bevillinger og krav i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, herunder produktsikkerhedslovgivning, og at eventuel manglende overholdelse er blevet effektivt afhjulpet

iii) den pågældende sikrer, at det relevante personale instrueres i at underrette toldmyndighederne på sikker vis, hvis det får kendskab til overholdelsesvanskeligheder, mistænkelige varebevægelser eller uautoriseret varehåndtering, og

iv) den pågældende har indført procedurer for underretning af toldmyndighederne om de tilfælde, der er omhandlet i nr. iii)

c) ansøgeren er finansielt solvent, hvilket anses for at være tilfældet, hvis vedkommende har en tilstrækkelig god finansiel stilling, så denne er i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte type erhvervsaktivitets karakteristika

d) ansøgeren med hensyn til den i artikel 29, stk. 2, litra a), omhandlede bevilling har praktiske kompetencestandarder eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til typen og omfanget af den udførte aktivitet

e) ansøgeren med hensyn til den i artikel 29, stk. 2, litra b), omhandlede bevilling har passende standarder for sikrings, sikkerhed og overholdelse, som er tilpasset typen og omfanget af den udførte aktivitet, hvilket anses for at være tilfældet, hvis ansøgeren godtgør, at den pågældende har indført passende foranstaltninger for at garantere den internationale forsyningskædes sikring og sikkerhed, herunder på områderne fysisk integritet og adgangskontrol, logistiske processer og håndtering af specifikke varetyper, personale og identifikation af vedkommendes handelspartnere.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter modaliteterne for anvendelse af de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 31

Indrømmelse af status som betroet erhvervsdrivende

1. En importør, eksportør eller indirekte repræsentant, der er etableret i Unionens toldområde, opfylder kriterierne i stk. 3 og har udført regelmæssige toldtransaktioner som led i sin virksomhed i mindst to år, kan ansøge om status som betroet erhvervsdrivende hos toldmyndigheden i etableringsmedlemsstaten.

2. Toldmyndighederne indrømmer status som betroet erhvervsdrivende efter høring af andre toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt, og efter at have haft adgang til ansøgerens relevante data for de seneste tre år med henblik på at vurdere, om kriterierne i stk. 3 er opfyldt.

3. Kriterierne for indrømmelse af status som betroet erhvervsdrivende er som følger:

a) ansøgeren har ingen registrering af alvorlige strafbare handlinger vedrørende økonomiske eller erhvervsmæssige aktiviteter og ingen alvorlige eller gentagne overtrædelser vedrørende disse aktiviteter og vedrørende:

   i) toldlovgivningen og beskatningsreglerne

   ii) anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, hvis den toldmyndighed, der er kompetent til at indrømme status som betroet erhvervsdrivende, har kendskab til sådanne overtrædelser eller strafbare handlinger

b) ansøgeren godtgør, at:

   i) den pågældende udøver en høj grad af kontrol over sin virksomhed og varestrømmen i kraft af et system for forvaltning af forretningsregnskaber og om nødvendigt transportregnskaber, som muliggør passende toldkontrol

   ii) den pågældende har indført tilfredsstillende procedurer for håndtering af licenser, bevillinger og krav i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, herunder produktsikkerhedslovgivning, og at eventuel manglende overholdelse er blevet effektivt afhjulpet

   iii) den pågældende sikrer, at det relevante personale instrueres i at underrette toldmyndighederne på sikker vis, hvis det får kendskab til overholdelsesvanskeligheder, mistænkelige varebevægelser eller uautoriseret varehåndtering, og

   iv) den pågældende har indført procedurer for underretning af toldmyndighederne om de tilfælde, der er omhandlet i nr. iii)

c) ansøgeren er finansielt solvent, hvilket anses for at være tilfældet, hvis vedkommende har en tilstrækkelig god finansiel stilling, så denne er i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte type erhvervsaktivitets karakteristika, og navnlig at den pågældende i løbet af de tre år forud for indgivelsen af ansøgningen har opfyldt sine finansielle forpligtelser med hensyn til betaling af told og alle andre afgifter, skatter eller gebyrer opkrævet ved eller i forbindelse med import eller eksport af varer, herunder skyldig moms og skyldige punktafgifter i forbindelse med transaktioner internt i Unionen

d) ansøgeren har praktiske kompetencestandarder eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til typen og omfanget af den udførte aktivitet, herunder med hensyn til, hvordan der skal interageres gennem EU's tolddatacenter

e) ansøgeren har passende standarder for sikring, sikkerhed og overholdelse, herunder produktsikkerhedsstandarder, som er tilpasset typen og omfanget af den udførte aktivitet, hvilket anses for at være tilfældet, når ansøgeren godtgør, at vedkommende har indført passende foranstaltninger for at garantere den internationale forsyningskædes sikring og sikkerhed, herunder på områderne fysisk integritet og adgangskontrol, logistiske processer og håndtering af specifikke varetyper, personale og identifikation af vedkommendes handelspartnere

f) ansøgeren har et elektronisk system, der over for toldmyndighederne så tæt på realtid som teknisk muligt meddeler eller sørger for tilgængelighed af data om transporten af varer og vedkommendes opfyldelse af alle krav, der gælder for disse varer, herunder krav vedrørende sikring og sikkerhed, og at den pågældende, hvor det er relevant, over for toldmyndighederne stiller til rådighed gennem EU's tolddatacenter af:

i) toldregnskaber, herunder nødvendige regnskaber til at kontrollere, om toldskylden er fastlagt korrekt

ii) det regnskabssystem, der anvendes

iii) forretnings- og transportregnskaber

iv) sporings- og logistiksystemer, hvori varer angives som EU-varer eller som ikke-EU-varer, og hvori varernes opbevaringssted anføres, hvis det er relevant

v) licenser og bevillinger, som er udstedt i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

g) i tilfælde af en ansøger, som er fjernsalgsimportør, at den pågældende er registreret og har gjort passende brug af IOSS-ordningen i mindst to år.

4. En betroet erhvervsdrivende skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 2 og 3. Toldmyndighederne overvåger, om den erhvervsdrivende fortsat opfylder de relevante kriterier og overholder relevante forpligtelser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4.

Mindst hvert andet år foretager toldmyndighederne en dybdegående tilsyn, herunder et besøg på stedet, af den betroede erhvervsdrivendes aktiviteter og interne regnskaber med henblik på navnlig at verificere den praktiske anvendelse af de procedurer, som er indført for at opfylde de kriterier, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Den betroede erhvervsdrivende underretter toldmyndighederne om enhver ændring i sin selskabsstruktur, sit ejerskab, sin solvenssituation eller sine handelsmodeller eller andre væsentlige ændringer i sin situation og sine aktiviteter. Toldmyndighederne foretager en fornyet vurdering af status for den betroede erhvervsdrivende, hvis disse ændringer har væsentlig indvirkning på statussen som betroet erhvervsdrivende. Toldmyndighederne kan suspendere den betroede erhvervsdrivendes status, indtil der er truffet afgørelse i forbindelse med den fornyede vurdering.

5. Hvis en betroet erhvervsdrivende ændrer sin etableringsmedlemsstat, underretter den pågældende toldmyndighederne i den modtagende medlemsstat om enhver ændring i sin selskabsstruktur, sit ejerskab, sin solvenssituation eller sine handelsmodeller eller om andre væsentlige ændringer i sin situation og sine aktiviteter, hvis disse ændringer kan have indvirkning på den betroede erhvervsdrivendes status.

Toldmyndighederne i den modtagende medlemsstat foretager en fornyet vurdering af den betroede erhvervsdrivendes status i samråd med toldmyndighederne i den medlemsstat, som oprindeligt indrømmede denne status eller senere foretog en fornyet vurdering heraf. I forbindelse med denne fornyede vurdering kan toldmyndigheden i den modtagende medlemsstat suspendere den betroede erhvervsdrivendes status. En sådan suspension registreres i EU's tolddatacenter.

6. Hvis det på grundlag af tegn på manglende overholdelse fra den betroede erhvervsdrivendes side er berettiget, kan EU-Toldmyndigheden i samarbejde med de involverede kompetente toldmyndigheder verificere, om en bestemt økonomisk operatør overholder den betroede erhvervsdrivendes status.

Resultatet af den i første afsnit omhandlede verifikation meddeles Kommissionen og de involverede kompetente toldmyndigheder. På grundlag af resultatet af verifikationen kan EU-Toldmyndigheden henstille til den kompetente toldmyndighed, at den suspenderer eller tilbagekalder den betroede erhvervsdrivendes status.

Den kompetente toldmyndighed underretter uden unødigt ophold EU-Toldmyndigheden og Kommissionen om de tiltag, der iværksættes på grundlag af EU-Toldmyndighedens henstilling.

Hvis den kompetente toldmyndighed ikke fremlægger de i tredje afsnit omhandlede oplysninger, eller hvis det i nævnte afsnit omhandlede tiltag, der iværksættes på grundlag af EU-Toldmyndighedens henstilling, ikke er tilstrækkeligt, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage individuelle afgørelser, hvori den medlemsstat, der indrømmede status som betroet erhvervsdrivende, anmodes om at suspendere eller tilbagekalde den inden for den frist, der er fastsat i den relevante afgørelse. En sådan suspension eller tilbagekaldelse registreres i EU's tolddatacenter.

7. Hvis en betroet erhvervsdrivende er involveret i svigagtig aktivitet i forbindelse med sin økonomiske eller erhvervsmæssige aktivitet, eller hvis toldmyndighederne får kendskab til, at en betroet erhvervsdrivende overtræder anden relevant lovgivning, som anvendes af toldmyndighederne i henhold til artikel 27, stk. 2, litra c), suspenderes denne betroede erhvervsdrivendes status af toldmyndighederne. Denne suspension registreres i EU's tolddatacenter.

8. Toldmyndighederne giver betroede erhvervsdrivende tilladelse til at drage fordel af én eller flere af følgende forenklinger afhængigt af de pågældende erhvervsdrivendes økonomiske aktiviteter:

a) tilvejebringe eller stille en del af dataene om deres varer til rådighed efter frigivelsen af disse varer i overensstemmelse med artikel 74, stk. 5

b) foretage visse kontroller og frigive varer ved modtagelsen af dem på importørens, ejerens eller modtagerens forretningssted eller ved afsendelsen fra eksportørens, ejerens eller afsenderens forretningssted, jf. artikel 78, stk. 1 og 3

c) anse, at de giver den nødvendige sikkerhed for, at virksomheden drives korrekt, med henblik på at opnå midlertidig opbevaring i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, eller på at opnå tilladelse til særlige procedurer i overensstemmelse med artikel 125, stk. 4, artikel 126 og artikel 133, stk. 2

d) med regelmæssige mellemrum fastsætte toldskylden svarende til det samlede import- eller eksportafgiftsbeløb for alle de varer, som den pågældende erhvervsdrivende har frigivet, i overensstemmelse med artikel 205, stk. 5

e) udsætte betaling af toldskylden i overensstemmelse med artikel 212, stk. 2

f) uanset artikel 134 flytte varer, der føres ind i eller ud af Unionens toldområde, uden forpligtelse til at henføre dem under forsendelse, hvis varerne er omfattet af en toldsuspensionsordning og er under toldtilsyn, indtil de når deres endelige bestemmelsessted i Unionen.

9. Toldmyndighederne gør deres bedste for at tilpasse deres praksis med udstedelse af de i stk. 8 omhandlede tilladelser til andre toldmyndigheders praksis for at sikre en ensartet tilgang i Unionen.

10. Betroede erhvervsdrivende skal nyde godt af flere fordelagtige foranstaltninger end andre økonomiske operatører for så vidt angår toldkontrol. Der skal tages hensyn til status som betroet erhvervsdrivende i forbindelse med toldrisikostyring.

11. Som led i de protokoller og procedurer for krisestyring, der er fastsat i artikel 227, udarbejder EU-Toldmyndigheden en mekanisme for forretningskontinuitet for at kunne reagere på forstyrrelser i varestrømmene på grund af forhøjede sikkerhedsadvarselsniveauer, grænselukninger, naturkatastrofer, farlige nødsituationer eller andre alvorlige hændelser. Mekanismen for forretningskontinuitet skal sikre, at toldmyndighederne i videst muligt omfang kan lette og fremskynde prioriteret gods, der har tilknytning til betroet erhvervsdrivende.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) regler for høring af andre kompetente myndigheder med henblik på fastlæggelse af status som betroet erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 2, herunder svarfrister

b) modaliteterne for anvendelse af de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 3

c) de typer tilsynsaktiviteter, der er omhandlet i denne artikels stk. 4

d) regler for høring af toldmyndighederne omhandlet i denne artikels stk. 5

e) regler for fornyet vurdering af status som betroet erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 5.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 32

Tilpasning af status som autoriseret økonomisk operatør og betroet erhvervsdrivende

1. Toldmyndighederne tager hensyn til økonomiske operatørers særlige karakteristika, navnlig mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders særlige karakteristika, ved vurderingen, om de opfylder kriterierne for indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør og betroet erhvervsdrivende.

2. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at hjælpe mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med at gøre brug af status som autoriseret økonomisk operatør og betroet erhvervsdrivende.

KAPITEL 5

Toldrepræsentation

Artikel 33

Toldrepræsentanter

1. Enhver person kan udpege en toldrepræsentant.

En sådan repræsentation kan være enten direkte, hvorved toldrepræsentanten handler i en anden persons navn og på en anden persons vegne, eller indirekte, hvorved toldrepræsentanten handler i eget navn, men på en anden persons vegne.

2. En indirekte toldrepræsentant, der handler i eget navn, men på vegne af en importør eller eksportør, som er etableret i Unionens toldområde, er, solidarisk ansvarlig med den pågældende importør med henblik på artikel 27, stk. 2, eller med den pågældende eksportør med henblik på artikel 28, stk. 1.

3. En indirekte toldrepræsentant, der handler i eget navn, men på vegne af en importør eller eksportør, som ikke er etableret i Unionens toldområde, betragtes, som importør med henblik på artikel 27, stk. 2, eller eksportør med henblik på artikel 28, stk. 1.

4. Toldrepræsentanten skal være etableret i Unionens toldområde.

Med undtagelse af specifikke tilfælde, der er fastlagt i toldlovgivningen, dispenseres der fra dette krav, når toldrepræsentanten handler på vegne af personer, der ikke skal være etableret i Unionens toldområde.

5. En toldrepræsentant, der har status som betroet erhvervsdrivende, anerkendes kun som betroet erhvervsdrivende, når den pågældende handler som indirekte repræsentant.

Når en toldrepræsentant, der har status som betroet erhvervsdrivende, handler som direkte repræsentant, skal vedkommende:

a) anerkendes som betroet erhvervsdrivende, hvis den person, i hvis navn og på hvis vegne denne repræsentant handler, har fået tildelt en sådan status

b) nyde godt af de fordele, som status som autoriseret økonomisk operatør giver, hvis den person, i hvis navn og på hvis vegne denne repræsentant handler, ikke har fået tildelt status som betroet erhvervsdrivende.

6. En toldrepræsentant, der har status som autoriseret økonomisk operatør, anerkendes som autoriseret økonomisk operatør, når den pågældende handler som direkte eller indirekte repræsentant.

7. Kun en toldrepræsentant, der har status som autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser, eller en toldrepræsentant, der har status som betroet erhvervsdrivende, har ret til én eller begge af følgende:

a) at levere sådanne ydelser i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er etableret

b) at henføre varer, der sælges ved fjernsalg, til proceduren for overgang til fri omsætning.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de specifikke tilfælde, hvor den i nærværende artikels stk. 4, andet afsnit, omhandlede dispensation ikke finder anvendelse.

Artikel 34

Bemyndigelse af repræsentanter

1. Når en toldrepræsentant har at gøre med toldmyndighederne, skal den pågældende erklære at handle på vegne af den person, der repræsenteres, og angive, hvorvidt det drejer sig om direkte eller indirekte repræsentation.

Personer, der ikke erklærer, at de handler som toldrepræsentant, eller som erklærer, at de handler som toldrepræsentant uden at være bemyndiget hertil, anses for at handle i eget navn og på egne vegne.

2. Toldmyndighederne kan afkræve personer, der erklærer, at de handler som toldrepræsentant, bevis for, at den person, som de repræsenterer, har bemyndiget dem hertil.

3. Toldmyndighederne kræver ikke, at en person, der handler som toldrepræsentant og regelmæssigt foretager handlinger og opfylder formaliteter, hver gang skal fremlægge bevis for bemyndigelsen. Uanset dette skal en sådan person altid være i stand til at fremlægge et sådant bevis, hvis toldmyndighederne anmoder herom.

AFSNIT III

EU'S TOLDDATACENTER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 35

Oprettelse af EU's tolddatacenter

Ved denne forordning oprettes EU's tolddatacenter.

Artikel 36

Mål for EU's tolddatacenter

EU's tolddatacenter tilvejebringer en sikker og cyberrobust centraliseret IT-platform, der fungerer som det centrale punkt for dataudveksling med og mellem toldmyndighederne.

Artikel 37

Digital suverænitet

1. EU's tolddatacenter udformes med henblik på at sikre, at de deri tilgængelige data beskyttes mod uautoriseret adgang og andre trusler mod deres integritet og sikkerhed, hvilket er i offentlighedens interesse.

Infrastrukturen i EU's tolddatacenter, bortset fra infrastrukturen for telekommunikationstransmission, kontrolleres og forvaltes udelukkende af Kommissionen eller EU-Toldmyndigheden og skal være beliggende på Unionens område.

2. Ved udførelsen af opgaver i forbindelse med udvikling, hosting, drift og vedligeholdelse af EU's tolddatacenter og enhver relateret databehandling i dette center skal leverandører og andre tjenesteydere og deres underleverandører være pålidelige, sikre og fri for indflydelse fra tredjelandes regeringer og må ikke direkte eller indirekte være underlagt et tredjelands ret, herunder bekendtgørelser, der kan kræve videregivelse af data i EU's tolddatacenter til myndigheder i det pågældende land. De sikrer også EU-tolddatacentrets pålidelighed, sikkerhed og uafhængighed.

Disse leverandører og andre tjenesteydere og deres underleverandører skal være lovligt etableret i Unionen og må ikke direkte eller indirekte kontrolleres af nogen virksomhed i et tredjeland som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 ([36]).

For så vidt angår kritiske tjenester, herunder datarelaterede aktiviteter, kan den ordregivende myndighed kræve, at leverandøren, den anden tjenesteyder eller underleverandøren har en sikkerhedsgodkendelse.

3. Den ordregivende myndighed for EU's tolddatacenter kan til enhver tid kræve, at tilbudsgivere, leverandører og andre tjenesteydere og deres underleverandører fremlægger dokumentation for de foranstaltninger, som de har truffet for at forhindre uautoriseret videregivelse af data fra EU's tolddatacenter, herunder dokumentation for, at de opfylder forpligtelserne i stk. 2 med hensyn til uafhængighed og ikkevideregivelse, og for, at de er pålidelige, sikre og fri for indflydelse fra tredjelandes regeringer.

4. Sikkerheden i forsyningskæden for alle IT-komponenter, hardware og software skal sikres i størst muligt omfang. Den ordregivende myndighed for EU's tolddatacenter kan kræve, at leverandører og andre tjenesteydere og deres underleverandører fremlægger dokumentation med henblik herpå.

5. Hvis den ordregivende myndighed for EU's tolddatacenter har grund til at tro, at de foranstaltninger, som tilbudsgivere, leverandører og andre tjenesteydere eller deres underleverandører har truffet for at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 2, 3 og 4, er utilstrækkelige, eller at den dokumentation, som de har fremlagt i henhold til denne artikel, ikke er fuldt pålidelig, kan den træffe enhver foranstaltning i henhold til den relevante kontrakt eller i den relevante udbudsprocedure, som den finder nødvendig for at afhjælpe situationen, herunder hel eller delvis suspension eller ophævelse af denne kontrakt eller udelukkelse fra denne udbudsprocedure. Dette berører ikke eventuelle andre yderligere afhjælpende rettigheder, der er fastsat:

a) af den ordregivende myndighed for EU's tolddatacenter i den relevante kontrakt, eller

b) i EU-ret eller national ret.

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Medmindre det er fastsat i afsnit III eller XIII eller i en international aftale, som Unionen er bundet af, må data, der behandles i EU's tolddatacenter, ikke overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller fysiske eller juridiske personer, der er etableret uden for Unionens område.

7. EU's tolddatacenter skal i størst muligt omfang udformes med henblik på at undgå prækommercielle, kommercielle, tekniske, kontraktlige og organisatoriske problemer, der modvirker, vanskeliggør eller forhindrer den ordregivende myndigheds overførsel eller portering af data, applikationer eller digitale aktiver til en anden tjenesteyder eller deres anvendelse i et interoperabelt miljø.

KAPITEL 2

EU's tolddatacenters tekniske aspekter, funktioner, egenskaber og anvendelse

Artikel 38

EU's tolddatacenters funktioner og egenskaber

1. EU's tolddatacenter er en samling af elektroniske tjenester, applikationer, data og infrastruktur til behandling og lagring af data, herunder personoplysninger, til de formål, der er fastsat i artikel 41.

2. EU's tolddatacenter udvikles for at muliggøre overholdelse af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2841 ([37]) og direktiv (EU) 2016/680 vedrørende behandling af personoplysninger.

3. EU's tolddatacenter har følgende funktioner:

a) muliggøre elektronisk gennemførelse af toldlovgivningen og bidrage til gennemførelsen af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, navnlig: toldformaliteter, toldkontrol, beregning af og underretning af toldskylden og EU-håndteringsgebyret, moms og punktafgifter ved import og garantiforvaltning

b) sikre kvaliteten, integriteten, sikkerheden, bevarelsen, sporbarheden, fortroligheden og uafviseligheden af data, der behandles i EU's tolddatacenter, herunder anvendelse af reglerne for ændring, ugyldiggørelse og sletning af sådanne data

c) muliggøre og sikre risikoanalyse, økonomisk analyse og dataanalyse, forenklede toldbestemmelser og handelslettelser, herunder gennem anvendelse af systemer for kunstig intelligens i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1689

d) muliggøre interoperabilitet med andre elektroniske systemer, platforme eller miljøer med henblik på samarbejde i overensstemmelse med afsnit XIII i nærværende forordning

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2023/2841 af 13. december 2023 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer (EUT L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

e) muliggøre interoperabilitet med det europæiske søfartsmiljø med ét kontaktpunkt med henblik på levering og opfyldelse af de toldformaliteter, der er anført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1239 ([38])

f) integrere Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø for systemet til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CSW-CERTEX), der er oprettet ved artikel 4 i forordning (EU) 2022/2399, for at muliggøre interoperabilitet med de ikketoldrelaterede EU-systemer og formaliteter, der er omhandlet i nævnte forordning

g) muliggøre udveksling af oplysninger med tredjelande og andre myndigheder og organer i henhold til afsnit XIII i nærværende forordning

h) muliggøre toldovervågning af varer

i) muliggøre indberetningskapabiliteter, herunder mulighed for at indberette varer, der skal importeres eller eksporteres, og som ikke er i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

j) integrere kapabiliteter til styring af informationssikkerhed, en styringsbaseret ramme, der er beregnet til at forebygge brud på datasikkerheden ved at beskytte data mod tab, manipulation eller uautoriseret adgang, herunder gennem en mekanisme til mærkning af data alt efter deres fortrolighedsniveau

k) muliggøre dataportabilitet fra EU's tolddatacenter til nationale systemer

l) indføre et fælles adgangspunkt og flersprogede grænseflader

m) tillade videreanvendelse af data i størst muligt omfang

n) lette den nødvendige interoperabilitet med medlemsstaternes systemer for identitetsforvaltning og godkendelse af adgang til EU's tolddatacenter.

4. Handlinger, der foretages af personer, Kommissionen, toldmyndighederne, EU-Toldmyndigheden eller andre myndigheder ved hjælp af de funktioner, der er anført i stk. 3, forbliver disse personers og myndigheders handlinger, selv om de er blevet automatiseret.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282:

a) for at ændre nærværende artikels stk. 3 for så vidt angår de deri omhandlede funktioner med henblik på at tage hensyn til nye opgaver, der er overdraget til de myndigheder, som er omhandlet i denne forordnings artikel 41, i medfør af EU-retten eller for at tilpasse disse funktioner til disse myndigheders skiftende behov, når de gennemfører toldlovgivningen eller anden lovgivning, som anvendes af toldmyndighederne

b) for at supplere denne forordning ved at fastslå, hvilke data der kan overføres fra EU's tolddatacenter til nationale systemer som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra k).

([38]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1239 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og om ophævelse af direktiv 2010/65/EU (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af:

a) tekniske ordninger for vedligeholdelse og benyttelse af de elektroniske systemer, som medlemsstaterne og Kommissionen har udviklet i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EU) 2022/2399 i forbindelse med forordning (EU) 2023/2841 og med direktiv (EU) 2022/2555, herunder retningslinjer udstedt af Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA)

b) et arbejdsprogram for gradvis udfasning af de systemer, der er omhandlet i dette stykkes litra a), og for gradvis indfasning af EU's tolddatacenter, som skal udformes med henblik på at sikre en gnidningsløs omstilling.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 39

Pilotfase for EU's tolddatacenter

1. Inden den 1. marts 2034 kan Kommissionen indføre en pilotfase for at teste funktionerne i EU's tolddatacenter (»pilotfasen«). Deltagelse i pilotfasen er frivillig.

2. Kommissionen samarbejder med EU-Toldmyndigheden, toldmyndigheder og andre myndigheder og relevante interessenter i forbindelse med planlægningen og tilrettelæggelsen af pilotfasen.

3. Med henblik på stk. 1 offentliggør Kommissionen følgende oplysninger:

a) de tekniske betingelser for planlægningen og tilrettelæggelsen af pilotfasen

b) de funktioner i EU's tolddatacenter, der skal anvendes og testes i pilotfasen

c) den præcise varighed af pilotfasen.

Artikel 40

Nationale applikationer som supplement til EU's tolddatacenter

1. Medlemsstaterne kan udvikle:

a) de nødvendige applikationer til at koble sig til EU's tolddatacenter med henblik på at levere data til og behandle data fra EU's tolddatacenter, hvis sådanne applikationer ikke allerede findes

b) yderligere applikationer inden for EU's tolddatacenter i samarbejde med EU-Toldmyndigheden eller Kommissionen.

2. Medlemsstaterne kan anmode EU-Toldmyndigheden om at udvikle de i stk. 1 omhandlede applikationer. Hvor det er relevant, koordinerer EU-Toldmyndigheden medfinansieringen af en sådan udvikling blandt medlemsstaterne. Hvis der er tilstrækkelige midler og ressourcer til rådighed i dens budget, kan en sådan udvikling delvis finansieres af EU-Toldmyndigheden.

3. Hvis EU-Toldmyndigheden udvikler en applikation i overensstemmelse med stk. 2:

a) stilles denne applikation gratis til rådighed for alle medfinansierende medlemsstater, og hvis alle de medfinansierende medlemsstater er enige, stilles den også gratis til rådighed for andre medlemsstater.

b) forvaltes videreudviklingen og vedligeholdelsen af denne applikation på grundlag af en ny samfinansieringsaftale.

KAPITEL 3

Data

Artikel 41

Formål med behandling af personoplysninger og andre data i EU's tolddatacenter

1. Personer kan behandle data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, som de har videregivet, eller som er blevet videregivet på deres vegne, eller som er rettet til eller beregnet for dem. En sådan behandling må udelukkende finde sted med henblik på at:

a) udøve en persons rettigheder eller opfylde en persons forpligtelser i henhold til toldlovgivningen eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, herunder fastlæggelse af en persons hæftelse for told, gebyrer og skatter, der er skyldige i Unionen, og

b) dokumentere, at en person overholder toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

2. En toldmyndighed kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt til følgende formål, og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til denne artikels stk. 12:

a) at udføre myndighedens opgaver i forbindelse med gennemførelse af toldlovgivningen eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, herunder fastlæggelse af en persons hæftelse for told, gebyrer og skatter, der er skyldige i Unionen, og kontrol af overholdelsen af denne lovgivning

b) at udføre myndighedens opgaver i forbindelse med kontrol og risikostyring, jf. afsnit IV

c) at udføre de opgaver, der er nødvendige for samarbejdet, på de betingelser, der er fastsat i afsnit XIII.

For at sikre en effektiv toldkontrol kan alle toldmyndigheder modtage og behandle data fra en toldkontrol, hvis varer, der ikke opfylder kravene, er blevet opdaget.

3. EU-Toldmyndigheden kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt til følgende formål:

a) at udføre myndighedens opgaver, jf. artikel 42 og 43

b) at udføre myndighedens opgaver i forbindelse med toldrisikostyring, jf. afsnit IV, kapitel 2

c) at udføre myndighedens opgaver, jf. afsnit XII, kapitel 2, og afsnit XI

d) at udføre de opgaver, der er relevante for samarbejde, på de betingelser, der er fastsat i afsnit XIII.

4. Kommissionen kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt til følgende formål:

a) at udføre Kommissionens opgaver i forbindelse med risikostyring, jf. afsnit IV, kapitel 2

b) at udføre Kommissionens opgaver i forbindelse med tarifering af varer, deres oprindelse og værdi samt toldovervågning af dem i overensstemmelse med afsnit I og IX

c) at udføre Kommissionens opgaver i forbindelse med restriktive foranstaltninger og krisestyring i overensstemmelse med afsnit XI

d) at udføre Kommissionens opgaver i forbindelse med EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med afsnit XII

e) at udføre de opgaver, der er nødvendige for samarbejde, på de betingelser, der er fastsat i afsnit XIII

f) at vurdere og evaluere toldunionens resultater i overensstemmelse med afsnit XV, kapitel 1

g) at overvåge gennemførelsen og sikre ensartet anvendelse af toldlovgivningen eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, herunder kontrol af en persons hæftelse for told, gebyrer og skatter, der er skyldige i Unionen

h) at udvikle, udarbejde og formidle officielle EU-statistikker og andre analyser fastsat i EU-retsakter, for hvilke dataene i EU's tolddatacenter er nødvendige

i) hvor det er relevant, at bidrage til gennemførelsen af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, i overensstemmelse med det deri fastsatte anvendelsesområde og formål.

5. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af sine aktiviteter vedrørende toldspørgsmål, jf. artikel 1 i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og jf. forordning (EF) nr. 515/97, og på de betingelser vedrørende databeskyttelse, der er fastsat i disse forordninger.

6. Medlemsstaternes skattemyndigheder kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for at fastslå, om en person hæfter for punktafgifter, gebyrer og skatter, der er skyldige i Unionen i forbindelse med de relevante varer, og i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 12.

7. De nationale statistikmyndigheder i medlemsstaterne kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for at udvikle, udarbejde og formidle officielle EU-statistikker og nationale statistikker, og i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 12.

8. De kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2017/625 kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelse af EU-retsakter om markedsføring af eller sikkerhed for fødevarer, foder og planter og for samarbejde med toldmyndighederne om at minimere risikoen for, at produkter, der ikke opfylder kravene, indføres i Unionen, og i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 12..

9. De markedsovervågningsmyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2019/1020, kan udelukkende behandle data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for at håndhæve EU-retsakter om markedsføring af eller sikkerhed for produkter og for samarbejde med toldmyndighederne om at minimere risikoen for, at varer, der ikke opfylder kravene, indføres i Unionen, og i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 12.

10. Indtil den 28. februar 2034 kan Kommissionen, OLAF og, når den er oprettet, EU-Toldmyndigheden behandle data, herunder personoplysninger, fra de eksisterende elektroniske systemer for udveksling af oplysninger, der er udviklet af Kommissionen og medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013, forudsat at de udelukkende gør dette til de formål, der er anført i nærværende artikels stk. 3, 4 og 5.

11. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2, 3 og 4 ved at præcisere og supplere de i disse stykker fastlagte formål i lyset af toldmyndighedernes, EU-Toldmyndighedens og Kommissionens skiftende behov i forbindelse med gennemførelsen af toldlovgivningen eller anden lovgivning, som anvendes af toldmyndighederne.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter reglerne og modaliteterne for de i stk. 2 og 6-9 omhandlede myndigheders behandling af data i EU's tolddatacenter. Ved fastsættelsen af disse regler og modaliteter skal Kommissionen for hver myndighed eller kategori af myndigheder:

a) vurdere de eksisterende beskyttelsesforanstaltninger, som den pågældende myndighed eller kategori af myndigheder anvender, for at sikre, at dataene behandles til det relevante formål

b) sikre, at behandlingen står i et rimeligt forhold til det relevante formål og er nødvendig

c) fastlægge de specifikke kategorier af data, som myndigheden kan behandle

d) kræve, at de myndigheder, der er omhandlet i stk. 6-9, om nødvendigt tilvejebringer et specifikt kontaktpunkt eller yderligere beskyttelsesforanstaltninger

e) vurdere behovet for at begrænse efterfølgende udveksling af de relevante data.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 42

Den Europæiske Anklagemyndigheds ret til at indhente data, som er tilgængelige i EU's tolddatacenter

1. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) indhenter efter anmodning data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af sine opgaver, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2017/1939, i overensstemmelse med de modaliteter, der er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 4.

2. EPPO sender anmodningerne omhandlet i stk. 1 til EU-Toldmyndigheden. Toldmyndighederne gives automatisk meddelelse om sådanne anmodninger, når de fremsættes.

EU-Toldmyndigheden forelægger straks de relevante oplysninger for EPPO. EU-Toldmyndigheden underretter de berørte toldmyndigheder om, hvorvidt den har efterkommet en anmodning.

3. EU's tolddatacenter stiller en digital grænseflade til rådighed, hvorigennem EPPO let og uden ophold kan anmode om og indhente data.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter modaliteterne for EPPO's anmodning om og indhentning af data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, og navnlig:

a) fastsætter modaliteterne for anmodninger fra EPPO om data, herunder personoplysninger eller kommercielt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter

b) fastlægger en procedure for kontrol af, om disse anmodninger er i overensstemmelse med stk. 1, uden at dette berører fortroligheden af EPPO's efterforskninger

c) hvor det er relevant, imødekommer behovet for EU-Toldmyndigheden, at udpege et specifikt kontaktpunkt eller en eller flere specifikke personer

d) hvor det er relevant, imødekommer behovet for at tilvejebringe yderligere beskyttelsesforanstaltninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 43

Europols og Frontex' ret til at indhente data, som er tilgængelige i EU's tolddatacenter

1. Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) kan efter anmodning indhente data, herunder personoplysninger og forretningsmæssigt følsomme data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af sine opgaver, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2016/794, forudsat at disse opgaver vedrører toldrelaterede spørgsmål og er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 8.

2. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) kan efter anmodning indhente andre data end personoplysninger eller aggregerede data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt for risikoanalyse og operationel koordinering i forbindelse med grænseforvaltningsaktiviteter, der er omfattet af dets mandat som fastsat i forordning (EU) 2019/1896.

3. Enhver anmodning omhandlet i stk. 1 eller 2 indgives til EU-Toldmyndigheden. Den person, der anmoder om dataene, begrunder anmodningen og sikrer, at den falder inden for den retlige ramme, som den anmodende person opererer inden for.

4. EU-Toldmyndigheden behandler den anmodning om data, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, og kontrollerer, om den fremsættes i overensstemmelse med denne artikel. EU-Toldmyndigheden kontrollerer også i samarbejde med den relevante nationale centrale enhed eller, hvis udpeget af den relevante medlemsstat, en forbindelsesofficer, om den pågældende toldmyndighed har gjort indsigelse mod overførsel af disse data til den anmodende person af de grunde, der er angivet i den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i stk. 8, og i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt deri.

5. De data, der overføres i henhold til denne artikel, må kun være data, der er nødvendige til de formål, der er anført i anmodningen. EU-Toldmyndigheden stiller hurtigt disse data til rådighed via EU's tolddatacenter.

6. Hvert EU-organ, -kontor eller -agentur, der er omfattet af denne artikel, sikrer, at de data, der anmodes om, er nødvendige, relevante og forholdsmæssige. Det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur sikrer også, at dataenes anvendelse er i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, som er fastsat i de EU-retsakter, der finder anvendelse.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikel for at gøre det muligt for andre EU-organer, -kontorer og -agenturer end dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, at anmode om og indhente data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, i overensstemmelse med reglerne i nærværende artikels stk. 3-6, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver i henhold til EU-retten, og forudsat at disse opgaver vedrører anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter:

a) om fastsættelse af modaliteterne for de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omfattet af denne artikel, med henblik på at anmode om og indhente data

b) om fastlæggelse af en procedure for den kontrol, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, navnlig ved at præcisere:

i) hvordan de toldmyndigheder, der beskæftiger sig med dataene, identificeres

ii) hvordan situationer, hvor flere toldmyndigheder beskæftiger sig med dataene, håndteres

iii) grundene til, at de toldmyndigheder, der beskæftiger sig med dataene, kan gøre indsigelse mod overførsel af dataene, herunder under hensyntagen til følsomheden af de data, der anmodes om

c) om fastsættelse af begrænsninger og ansvar for den anmodende persons videreoverførsel af data

d) hvor det er relevant, om behovet for, at den anmodende person udpeger et bestemt kontaktpunkt eller en eller flere specifikke personer eller tilvejebringer yderligere beskyttelsesforanstaltninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 44

Personoplysninger i EU's tolddatacenter

1. Personoplysninger om følgende kategorier af registrerede kan udelukkende behandles i EU's tolddatacenter, i det omfang det er nødvendigt til de formål, der er fastsat i artikel 41:

a) registrerede, der er registreret eller ansøger om registrering i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1, 3 eller 4

b) andre registrerede end dem, der er omhandlet i dette stykkes litra a), og som lejlighedsvis er involveret i aktiviteter, der er omfattet af toldlovgivningen eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller hvis personoplysninger er indeholdt i de data, der indsamles med henblik på risikostyring i henhold til artikel 55, stk. 3, litra a)

c) registrerede, hvis personoplysninger er indeholdt i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 76, eller i eventuel yderligere dokumentation der er nødvendig for at opfylde forpligtelserne i henhold til toldlovgivningen og anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

d) autoriseret personale hos toldmyndigheder, andre kompetente myndigheder eller andre relevante myndigheder eller bemyndigede organer, hvis personoplysninger er nødvendige for at sikre passende kontrol og tilsyn med adgangen til oplysningerne i EU's tolddatacenter

e) personale eller bemyndigede tredjeparter, der arbejder på vegne af Kommissionen, EU-Toldmyndigheden eller andre EU-organer, -kontorer eller -agenturer, der er bemyndiget til at få adgang til EU's tolddatacenter.

2. Følgende kategorier af personoplysninger kan behandles i EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 41:

a) personoplysninger i EU's tolddatamodel, jf. artikel 49, og personoplysninger, der indsamles med henblik på risikostyring i henhold til artikel 55, stk. 3, litra a), nemlig:

i) identifikationsdata

ii) kontaktdata, navnlig adresse og elektroniske kontaktoplysninger

iii) identitetsdokumentdata (ID-data)

iv) finansielle data og betalingsdata

v) lokaliserings- og transportdata

vi) beskæftigelses- eller stillingsbetegnelse

vii) data i fuldmagter eller tilhørende dokumenter

viii) medarbejderdata

ix) elektroniske identifikationsdata

x) toldrepræsentationsdata

xi) toldrepræsentanters identifikationsdata

xii) toldtransaktionsdata

xiii) brugertekniske data

xiv) data om lovovertrædelser og strafbare handlinger

xv) data om kontrolresultater og afbødningsresultater

b) personoplysninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt identifikation af det personale, der er bemyndiget til at behandle data i EU's tolddatacenter, jf. denne artikels stk. 1, litra d) og e), nemlig:

i) identifikationsdata

ii) kontaktdata, navnlig adresse og elektroniske kontaktoplysninger

iii) identitetsdokumentdata (ID-data)

iv) beskæftigelses- eller stillingsbetegnelse

v) data i fuldmagter eller tilhørende dokumenter

vi) medarbejderdata

vii) elektroniske identifikationsdata

viii) brugertekniske data.

Artikel 45

Opbevaringsperiode for personoplysninger i EU's tolddatacenter

1. Personoplysninger i EU's tolddatacenter må ikke lagres længere end nødvendigt for behandlingen heraf og må under alle omstændigheder ikke opbevares længere end ti år fra den dato, hvor de registreres i EU's tolddatacenter. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 68, og i forbindelse med undersøgelser eller efterforskninger iværksat af OLAF, EPPO eller medlemsstaternes kompetente myndigheder, traktatbrudsprocedurer indledt af Kommissionen og administrative og retslige procedurer, der involverer personoplysninger i de kategorier, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, litra a) og b), kan disse oplysninger opbevares i en periode på længere end ti år, hvis det er nødvendigt med henblik på disse undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.

2. Efter udløbet af den periode, der er fastsat i stk. 1, slettes eller anonymiseres personoplysninger, alt efter hvad der er relevant, under hensyntagen til omstændighederne.

3. Den dataansvarlige eller de fælles dataansvarlige for den relevante behandlingsaktivitet foretager regelmæssige gennemgange af de data, der er lagret i EU's tolddatacenter, for at sikre, at personoplysninger ikke opbevares længere end nødvendigt.

Artikel 46

Roller og ansvar med hensyn til personoplysninger i EU's tolddatacenter

1. Medlemsstaternes toldmyndigheder, Kommissionen og EU-Toldmyndigheden betragtes som fælles dataansvarlige i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU's tolddatacenter med henblik på risikostyring og samarbejde som omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra b) og c), stk. 3, litra b) og d), og stk. 4, litra a) og e).

2. Hver toldmyndighed betragtes som dataansvarlig i forbindelse med personoplysninger, som den behandler til de formål, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra a). Hvis to eller flere toldmyndigheder er involveret i udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra a), til fælles formål og ved hjælp af fælles midler, betragtes de som fælles dataansvarlige.

3. Kommissionen betragtes som ene dataansvarlig i forbindelse med personoplysninger, som den behandler til de formål, der er omhandlet i artikel 41, stk. 4, litra c), d), f) og g).

4. Indtil den 28. februar 2034 betragtes Kommissionen, OLAF og EU-Toldmyndigheden hver især som ene dataansvarlig for data, som de behandler i henhold til artikel 41, stk. 10.

5. De i stk. 1 omhandlede fælles dataansvarlige skal:

a) samarbejde om at behandle de registreredes anmodninger rettidigt og om at lette udøvelse af registreredes rettigheder

b) bistå hinanden i spørgsmål vedrørende identifikation og behandling af eventuelle brud på datasikkerheden i forbindelse med fælles behandling

c) udveksle relevante oplysninger, der er nødvendige for at underrette registrerede i henhold til kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2016/679, kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2018/1725 og kapitel III i direktiv (EU) 2016/680, såfremt det er relevant

d) sikre og værne om sikkerheden, integriteten, tilgængeligheden og fortroligheden af personoplysninger, der behandles i fællesskab i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 2016/679, artikel 33 i forordning (EU) 2018/1725 og artikel 25 i direktiv (EU) 2016/680, såfremt det er relevant.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger rollerne og forbindelserne for hver af de fælles dataansvarlige, der er omhandlet i stk. 1, i forhold til de registrerede i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 28 i forordning (EU) 2018/1725. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 283, stk. 4.

Artikel 47

Begrænsning af registreredes rettigheder

1. Hvis en registrerets udøvelse af indsigtsretten og retten til begrænsning af behandling omhandlet i artikel 15 og 18 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 17 og 20 i forordning (EU) 2018/1725 eller underretning om et brud på datasikkerheden omhandlet i artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 vil bringe en igangværende undersøgelse vedrørende en fysisk person på toldområdet, gennemførelsen af toldkontrol eller håndteringen af en specifik risiko, der er identificeret i forbindelse med en fysisk person på toldområdet, i fare, kan disse rettigheder helt eller delvis begrænses, forudsat at begrænsningen er nødvendig og forholdsmæssig. Denne begrænsning pålægges:

a) af toldmyndighederne, i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, litra c), e), f) og h), i forordning (EU) 2016/679 eller

b) af Kommissionen og EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, litra a), c), e) og g), i forordning (EU) 2018/1725.

2. Toldmyndighederne, Kommissionen og EU-Toldmyndigheden vurderer i hvert enkelt tilfælde nødvendigheden og forholdsmæssigheden af de begrænsninger, der er omhandlet i stk. 1, inden de anvendes, under hensyntagen til den potentielle risici for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

3. Når toldmyndighederne, EU-Toldmyndigheden eller Kommissionen behandler personoplysninger, der er modtaget fra andre organisationer som led i deres opgaver, hører de, når de handler som dataansvarlige eller fælles dataansvarlige, inden de anvender en begrænsning af rettighederne omhandlet i stk. 1, disse organisationer om mulige grunde til en sådan begrænsning, og om den er nødvendig og forholdsmæssig.

4. Hvis toldmyndighederne, Kommissionen eller EU-Toldmyndigheden helt eller delvis begrænser de i stk. 1 omhandlede rettigheder, tager de følgende skridt:

a) underretter i svaret på anmodningen den berørte registrerede om den anvendte begrænsning og om årsagerne til den samt om muligheden for at indgive en klage til de nationale databeskyttelsesmyndigheder eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller for at indbringe sagen for en national domstol eller Den Europæiske Unions Domstol og

b) registrerer årsagerne til begrænsningen, herunder en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den, og årsagerne til, at adgang vil bringe risikostyringen og toldkontrollen i fare.

Den underretning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), kan udsættes, udelades eller nægtes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 8, i forordning (EU) 2018/1725, eller hvis den vil være til skade for formålet med begrænsningen.

5. Toldmyndighederne, Kommissionen eller EU-Toldmyndigheden medtager et afsnit i de databeskyttelsesmeddelelser, der offentliggøres på deres websted eller intranet, med generelle oplysninger til registrerede om muligheden for at begrænse registreredes rettigheder.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter beskyttelsesforanstaltninger til forebyggelse af misbrug, ulovlig adgang til eller videregivelse af de personoplysninger, for hvilke der gælder eller kan anvendes begrænsninger. Sådanne beskyttelsesforanstaltninger skal bl.a. fastlægge de forskellige aktørers roller og ansvarsområder, fastlægge de proceduremæssige skridt, der skal tages i forbindelse med sådanne begrænsninger, præcisere, hvad der udgør behørig overvågning af begrænsninger, og fastsætte periodisk gennemgang af deres anvendelse, som skal finde sted mindst hver sjette måned. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 48

Koordineret tilsyn mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og nationale tilsynsmyndigheder

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder, der handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder med henblik på at sikre koordineret tilsyn med driften af EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 49

EU's tolddatamodel

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik at supplere denne forordning ved at præcisere de data, der kræves for at opfylde de formål, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1-4. Disse datakrav udgør EU's tolddatamodel.

Artikel 50

Tekniske samarbejdsmidler

1. Kommissionen, EU-Toldmyndigheden og toldmyndighederne anvender EU's tolddatacenter, når de udveksler data med de myndigheder og EU-organer, -kontorer eller -agenturer, der er omhandlet i artikel 41, stk. 6-9, og artikel 42 og 43 med henblik på samarbejde i henhold til denne forordning.

2. Hvis økonomiske operatører anvender EU's tolddatacenter til at opfylde toldformaliteter i henhold til denne forordning, stiller EU's tolddatacenter de funktioner, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EU) 2022/2399, til rådighed.

3. Dersom andre myndigheder end toldmyndighederne eller EU-organer, -kontorer og -agenturer anvender elektroniske midler, der er etableret ved, anvendes til at nå målene i eller er omhandlet i EU-retsakter, kan samarbejdet i henhold til denne forordning finde sted via interoperabiliteten mellem disse elektroniske midler og EU's tolddatacenter.

4. Hvis andre myndigheder end toldmyndighederne ikke gør brug af elektroniske midler, der er etableret ved, anvendes til at nå målene i eller er omhandlet i EU-retsakter, kan de anvende de specifikke tjenester og systemer i EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 41.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske ordninger for interoperabilitet og forbindelse i henhold til denne artikels stk. 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 4

Andre bestemmelser

Artikel 51

Udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's tolddatacenter

1. Kommissionen udvikler, driver og vedligeholder EU's tolddatacenter.

2. Efter høring af medlemsstaterne kan Kommissionen overdrage udviklingen, driften og vedligeholdelsen af EU's tolddatacenter til EU-Toldmyndigheden under hensyntagen til, om EU-Toldmyndigheden er i stand til at udføre disse opgaver.

3. Udviklingen, driften og vedligeholdelsen af EU's tolddatacenter omfatter:

a) fastlæggelse af tekniske specifikationer for behandling af data i EU's tolddatacenter

b) etablering af en ramme for datakvalitet

c) gennemførelse af funktionerne i EU's tolddatacenter, jf. artikel 38, stk. 3, med undtagelse af vedligeholdelse og ajourføringer i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser om moms og punktafgifter, som skal foretages af medlemsstaterne

d) tilrådighedsstillelse af generel vejledning om anvendelse af EU's tolddatacenter

e) oprettelse af et offentligt kontaktpunkt for bistand til brugere af EU's tolddatacenter, herunder for sikkerhedstrusler

f) vedtagelse af foranstaltninger til at sikre forretningskontinuitet i EU's tolddatacenter.

Artikel 52

Forretningskontinuitet

1. Kommissionen og EU-Toldmyndigheden sikrer, at der i EU's tolddatacenter er indført foranstaltninger til forretningskontinuitet, herunder om nødvendigt redundans, failovermekanismer og datagenopretningsprotokoller, således at det kan fungere selv i tilfælde af en alvorlig krise, eller at det er indført passende nødprocedurer. Infrastrukturen for EU's tolddatacenter skal være geografisk spredt for at sikre driften af det i tilfælde af svigt på ét af dets steder.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødprocedurer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 53

Undtagelser

Under ekstraordinære og behørigt begrundede omstændigheder kan Kommissionen efter anmodning fra en eller flere medlemsstater vedtage en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse, der giver denne medlemsstat eller disse medlemsstater tilladelse til at anvende funktionelt tilsvarende elektroniske tjenester eller systemer ud over dem, der gennemføres i EU's tolddatacenter, eller til at anvende andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker til funktioner, der gennemføres i EU's tolddatacenter.

En gennemførelsesretsakt omhandlet i stk. 1:

a) må ikke påvirke EU's tolddatacenters funktion og fuldstændigheden af de lagrede data, medmindre der anvendes andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker

b) skal være begrundet i den eller de anmodende medlemsstaters særlige situation

c) skal være tidsbegrænset, regelmæssigt tages op til revision og tilbagekaldes, hvis den ikke længere er berettiget

d) vedtages kun, hvis den ikke påvirker udvekslingen af oplysninger mellem den eller de anmodende medlemsstater og andre medlemsstater og EU-Toldmyndigheden eller udvekslingen og lagringen af oplysninger i andre medlemsstater med henblik på anvendelse af toldlovgivningen

e) må ikke føre til permanent udelukkelse af den eller de anmodende medlemsstater fra at anvende EU's tolddatacenter

f) kan forlænges i behørigt begrundede tilfælde efter anmodning fra den eller de berørte medlemsstater.

AFSNIT IV

TOLDTILSYN, RISIKOSTYRING OG TOLDKONTROL

KAPITEL 1

Toldtilsyn

Artikel 54

Toldtilsyn

1. Varer, der skal føres ind i Unionens toldområde, kan underkastes risikoafbødningsforanstaltninger på grundlag af navnlig de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed i forbindelse med disse varer.

2. Varer, der føres ind i Unionens toldområde, skal være under toldtilsyn fra det tidspunkt, hvor de føres ind i dette område.

3. Varer, der føres ind i Unionens toldområde, forbliver under toldtilsyn:

a) i tilfælde af ikke-EU-varer, indtil de skifter toldmæssig status, eller varerne føres ud af Unionens toldområde eller tilintetgøres

b) i tilfælde af EU-varer, indtil deres toldmæssige status er bekræftet, medmindre de henføres under proceduren for særligt anvendelsesformål.

4. EU-varer, der er henført under proceduren for særligt anvendelsesformål, forbliver under toldtilsyn:

a) hvis varerne egner sig til anvendelse flere gange i en periode, som ikke overstiger to år fra datoen for deres første anvendelse til de formål, der er fastsat for anvendelse af toldfritagelse eller den nedsatte toldsats

b) indtil varerne er blevet anvendt til de formål, der er fastsat for anvendelse af toldfritagelse eller nedsat toldsats

c) indtil varerne er blevet ført ud af Unionens toldområde, tilintetgjort eller afstået til staten

d) indtil varerne er blevet anvendt til andre formål end dem, der er fastsat for anvendelse af toldfritagelse eller nedsat toldsats, og de relevante importafgifter er blevet betalt.

5. EU-varer, der henføres under proceduren for eksport eller passiv forædling, forbliver under toldtilsyn, indtil de føres ud af Unionens toldområde, afstås til staten eller tilintetgøres, eller indtil toldangivelsen eller relevante data om proceduren for eksport eller passiv forædling gøres ugyldige.

6. EU-varer, der er henført under proceduren for intern forsendelse, forbliver under toldtilsyn, indtil toldmyndighederne afslutter proceduren i overensstemmelse med artikel 129, stk. 2.

7. Varer må ikke uden toldmyndighedernes tilladelse unddrages toldtilsyn.

8. Ihændehaveren af varer under toldtilsyn kan med toldmyndighedernes tilladelse til enhver tid undersøge varerne eller udtage stikprøver, navnlig med henblik på at fastslå varernes tarifering, toldværdi eller toldmæssige status.

KAPITEL 2

Toldrisikostyring

Artikel 55

Generelle principper

1. EU-Toldmyndigheden, Kommissionen og toldmyndighederne afgør på grundlag af risikostyring og primært på grundlag af automatiseret risikoanalyse og i overensstemmelse med deres roller som fastsat i dette kapitel, om varer, personer, økonomiske operatører, transportmidler og forsyningskæder vil blive genstand for risikoafbødningsforanstaltninger, og i givet fald, hvor og hvornår disse risikoafbødningsforanstaltninger vil finde sted.

2. Kommissionen, EU-Toldmyndigheden og toldmyndighederne anvender toldrisikostyring til at skelne mellem niveauerne for alle typer risici forbundet med varer, personer, økonomiske operatører, transportmidler og forsyningskæder i overensstemmelse med dette kapitel.

3. Toldrisikostyring skal mindst omfatte følgende aktiviteter, som, hvis det er relevant, skal organiseres som en cyklus:

a) indsamling, behandling, udveksling og analyse af relevante data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter og fra andre kilder, herunder de kilder, der er identificeret i national ret eller EU-retten, samt fra andre myndigheder end toldmyndighederne

b) identifikation, analyse, vurdering eller forudsigelse af risici, herunder baseret på statistiske og prædiktive metoder og stikprøvekontrol

c) udarbejdelse af nødvendige foranstaltninger til risikostyring, herunder fastlæggelse af fælles prioriterede kontrolområder, fælles risikokriterier og -standarder og tilsynsstrategier

d) fastsættelse og iværksættelse af tiltag, herunder udvælgelse af passende risikoafbødningsforanstaltninger

e) indsamling af feedback om gennemførelsen af risikostyrings- og kontrolaktiviteter

f) overvågning og gennemgang af risikostyrings- og kontrolaktiviteter med henblik på at forbedre dem.

4. Når toldmyndighederne træffer afgørelser vedrørende toldrisikostyring, jf. stk. 2, tager de hensyn til tilgængelige oplysninger om en importørs, eksportørs eller fjernsalgsimportørs manglende overholdelse af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og som er blevet meddelt toldmyndighederne. En sådan manglende overholdelse skal tages i betragtning med henblik på den relevante importørs eller eksportørs risikoprofil.

Artikel 56

Kommissionens rolle

1. Uden at det berører toldmyndighedernes rolle i henhold til artikel 58, stk. 1, litra e), og artikel 63, kan Kommissionen under hensyntagen til resultatet af processen i henhold til artikel 232, stk. 6, såfremt det foreligger, fastsætte fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder for enhver type risiko, herunder, men ikke begrænset til, risici vedrørende finansielle interesser.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tiltag kan Kommissionen:

a) udstikke politikretningslinjer til EU-Toldmyndigheden om risikostyringsprojekter og tilsynsstrategier

b) anmode EU-Toldmyndigheden om at foretage en periodisk evaluering eller en ad hoc-evaluering af gennemførelsen af eventuelle risikostyringsaktiviteter

c) anmode EU-Toldmyndigheden om at udarbejde en tilsynsstrategi for enhver risiko og foretage ad hoc-trusselsvurderinger på toldområdet ud over de vurderinger, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1.

3. Kommissionen kan, hvis det er nødvendigt til de i stk. 1 og 2 omhandlede formål, behandle og analysere data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter og fra andre kilder, herunder kilder, der er identificeret i national ret eller EU-retten, samt fra andre myndigheder end toldmyndighederne.

Artikel 57

EU-Toldmyndighedens rolle

1. EU-Toldmyndigheden foretager en periodisk trusselsvurdering, som skal danne grundlag for de henstillinger, der er omhandlet i artikel 232, stk. 6.

2. EU-Toldmyndigheden udfører risikostyringsaktiviteter på EU-plan under behørig hensyntagen til de politikretningslinjer, der er omhandlet i artikel 56, stk. 2, litra a), og det mulige resultat af den proces, der er omhandlet i artikel 232, stk. 6. EU-Toldmyndigheden:

a) kan navnlig give Kommissionen input til fastsættelsen af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder, jf. artikel 56, stk. 1

b) kan navnlig bistå Kommissionen med at fastsætte fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder, jf. artikel 56, stk. 1, under hensyntagen til operationel viden og teknisk ekspertise inden for risikostyring

c) skal navnlig udarbejde tilsynsstrategier, om nødvendigt sammen med andre myndigheder end toldmyndighederne, og foretage ad hoc-trusselsvurderinger på toldområdet, jf. artikel 56, stk. 2, litra c)

d) skal navnlig udveksle relevante data med toldmyndighederne og andre myndigheder med henblik på dette afsnit, om muligt gennem EU's tolddatacenter, i overensstemmelse med artikel 60

e) skal, når den konstaterer eller får mistanke om tilfælde af svig, navnlig underrette OLAF derom og give OLAF alle de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med disse sager, den kan også underrette Europol inden for rammerne af Europols mandat

f) skal navnlig udvikle operationelle retningslinjer for risikostyringsaktiviteter, der involverer mere end én toldmyndighed

g) skal navnlig udarbejde og foretage fælles risikoanalyser og frembringe risikoanalyseresultater og, hvis der konstateres en risiko, udstede kontrolanbefalinger til og angive andre passende risikoafbødningsforanstaltninger over for toldmyndighederne, herunder med henblik på anvendelse af de fælles prioriterede kontrolområder og de fælles risikokriterier og -standarder og håndtering af krisesituationer, under hensyntagen til risikoens alvor og den indvirkning på handelsstrømmene og de enkelte medlemsstaters kontrolressourcer, som med rimelighed kan forventes

h) kan navnlig give Kommissionen input til udarbejdelse af en ramme for »følg eller forklar«-princippet gældende for kontrolanbefalinger, og som toldmyndighederne skal anvende, hvis de ikke følger sådanne kontrolanbefalinger

i) skal navnlig træffe foranstaltninger til at forvalte antallet af kontrolanbefalinger under hensyntagen til den indvirkning på handelsstrømmene, som med rimelighed kan forventes, og risikoens alvor, hvis det ikke er muligt at følge kontrolanbefalingerne på grund af et relevant toldsteds ressourcebegrænsninger.

3. EU-Toldmyndigheden kan, hvis det er nødvendigt til de i stk. 2 omhandlede formål, indsamle, behandle og analysere data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter og fra andre kilder, herunder de kilder, der er identificeret i national ret eller EU-retten, samt fra andre myndigheder end toldmyndighederne.

4. EU-Toldmyndigheden underretter Kommissionen og toldmyndighederne om sine risikostyringsaktiviteter og resultaterne heraf på ad hoc-basis, hvis det er nødvendigt, eller når Kommissionen anmoder herom. I denne forbindelse giver EU-Toldmyndigheden Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Indtil den 30. juni 2028 kan Kommissionen udføre EU-Toldmyndighedens risikostyringsopgaver omhandlet i denne artikel.

Artikel 58

De nationale toldmyndigheders rolle

1. Toldmyndighederne skal:

a) udføre nationale risikostyringsaktiviteter, herunder risikoanalyse, samarbejde og udveksling af oplysninger om risikostyring med relevante nationale myndigheder, og træffe risikoafbødningsforanstaltninger

b) gennemføre nationale processer, der er nødvendige for gennemførelsen af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder

c) hvor det er relevant, foretage nationale risikoanalyser for at gennemføre EU-Toldmyndighedens eller andre toldmyndigheders risikosignaler, risikoanalyseresultater og kontrolanbefalinger og, hvor det er nødvendigt, træffe passende risikoafbødningsforanstaltninger

d) udstede kontrolanbefalinger til og angive passende risikoafbødningsforanstaltninger over for toldmyndighederne i andre medlemsstater under hensyntagen til de operationelle retningslinjer, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, litra f)

e) træffe kontrolbeslutninger

f) foretage kontrol i overensstemmelse med kapitel 2 og med eventuelle gældende fælles risikokriterier og -standarder

g) give EU-Toldmyndigheden en redegørelse, i tilfælde af at en kontrolanbefaling ikke blev fulgt eller en risikoafbødningsforanstaltning ikke blev truffet.

2. Toldmyndighederne kan, hvis det er nødvendigt til de i stk. 1 omhandlede formål, indsamle, behandle og analysere data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter og fra andre kilder, herunder kilder, der er identificeret i national ret eller EU-retten, samt fra andre myndigheder end toldmyndighederne.

Artikel 59

Fælles risikokriterier og -standarder

1. De fælles risikokriterier og -standarder skal indeholde:

a) en beskrivelse af risiciene

b) de risikofaktorer eller -indikatorer, der skal anvendes til at udvælge varer eller økonomiske operatører til toldkontrol

c) karakteren af den toldkontrol, som toldmyndighederne skal foretage

d) anvendelsen af risikoanalyse og risikoafbødningsforanstaltninger i forsyningskæden, herunder anmodninger om oplysninger eller tiltag og instruktioner om ikke at laste eller transportere, og

e) varigheden af anvendelsen af den i litra c) omhandlede toldkontrol.

2. Ved fastsættelsen af fælles risikokriterier og -standarder tager Kommissionen hensyn til alt det følgende:

a) om de står i rimeligt forhold til risikoen

b) den hastende karakter af den nødvendige anvendelse af kontrol

c) den indvirkning på handelsstrømmene og de enkelte medlemsstaters kontrolressourcer, som med rimelighed kan forventes.

Artikel 60

Oplysninger, der er relevante for risikostyring og -kontrol

1. Alle risikooplysninger, risikosignaler, risikoanalyseresultater, kontrolanbefalinger, kontrolbeslutninger, kontrolresultater og andre relevante oplysninger registreres i den operationelle proces, som de vedrører, og i EU's tolddatacenter, uanset om de er baseret på national eller fælles risikoanalyse eller på tilfældig udvælgelse. Toldmyndighederne udveksler risikooplysninger med hinanden, med EU-Toldmyndigheden og med Kommissionen.

2. Toldmyndighederne, EU-Toldmyndigheden og Kommissionen har ret til at behandle de elementer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i overensstemmelse med deres roller som omhandlet i artikel 56-58 og 61 og på grundlag af deres respektive dataadgang og behandlingsrettigheder, jf. artikel 41.

3. EU-Toldmyndigheden anvender, hvor det er muligt, EU's tolddatacenter til at indsamle eller interagere med andre datakilder, dokumenter eller oplysninger, som EU-Toldmyndigheden, Kommissionen eller en toldmyndighed har identificeret som relevante for risikostyring. Hvis der anvendes et andet system end EU's tolddatacenter, skal dette system opfylde de samme standarder med hensyn til datasikkerhed og dataintegritet som fastsat i afsnit III.

4. Indtil den 30. juni 2028 udfører Kommissionen EU-Toldmyndighedens opgaver omhandlet i nærværende artikel.

Artikel 61

Evaluering af toldrisikostyring

1. Mindst hvert år evaluerer Kommissionen i samarbejde med EU-Toldmyndigheden og toldmyndighederne gennemførelsen af risikostyring med henblik på løbende at forbedre dens operationelle og strategiske effektivitet og offentliggør ikkefølsomme oplysninger om denne evaluering. Kommissionen kan desuden løbende tilrettelægge evalueringsaktiviteter, hvis den finder det nødvendigt.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede evaluering indsamler og analyserer EU-Toldmyndigheden relevante oplysninger og udfører alle nødvendige aktiviteter. EU-Toldmyndigheden kan anmode om periodiske rapporter eller ad hoc-rapporter fra en eller flere medlemsstater i denne henseende, medmindre disse oplysninger kan hentes i EU's tolddatacenter.

3. Men henblik på den i stk. 1 omhandlede evaluering og med henblik på at varetage sin rolle og ansvar i henhold til dette afsnit kan Kommissionen behandle alle relevante oplysninger, der er tilgængelige via EU's tolddatacenter, og anmode om oplysninger, der ikke er tilgængelige deri, fra EU-Toldmyndigheden og fra toldmyndighederne.

4. Ved fastlæggelsen af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder som omhandlet i artikel 56, stk. 1, artikel 57, stk. 2, litra a) og b) og artikel 59 tager EU-Toldmyndigheden og Kommissionen, hvis det er relevant, hensyn til evalueringer, der er foretaget i henhold til nærværende artikel.

Artikel 62

Tillæggelse af gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger for at sikre en harmoniseret anvendelse af toldkontrol og risikostyring, herunder udveksling af oplysninger og fastlæggelse af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder omhandlet i dette afsnit. Sådanne foranstaltninger skal omfatte:

a) de oplysninger, der skal registreres i EU's tolddatacenter i forbindelse med risikostyring og -kontrol, herunder med hensyn til risikooplysninger, risikoanalyseresultater, risikoafbødningsforanstaltninger, kontrolanbefalinger, kontrolbeslutninger, kontrolresultater og retten til at tilgå og behandle sådanne oplysninger

b) proceduremæssige foranstaltninger til midlertidig anvendelse af eller adgang til eksisterende toldinformationssystemer

c) proceduremæssige foranstaltninger til forvaltning af interoperabilitet mellem EU's tolddatacenter og andre systemer

d) proceduremæssige foranstaltninger med hensyn til anvendelse af rapporteringskravet i forbindelse med kontrol efter frigivelse og stikprøvekontrol

e) ordninger for samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, mellem EU-Toldmyndigheden og andre specifikke EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer med henblik på dette afsnit

f) identifikation af den kompetente toldmyndighed i tilfælde af specifikke risikostyringsprocesser, som vedrører mere end én medlemsstat

g) proceduremæssige aspekter af kontrol, herunder kontrol efter frigivelse, som vedrører mere end én medlemsstat, og tilgængelighed af resultater af stikprøver og anden kontrol mellem de berørte toldmyndigheder

h) ordninger for udveksling af risikooplysninger mellem toldmyndighederne, EU-Toldmyndigheden og Kommissionen

i) fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder som omhandlet i artikel 56, stk. 1, artikel 57, stk. 2, litra a) og b), og artikel 59, herunder modaliteterne for hastende anvendelse heraf, hvis det er nødvendigt

j) rammen for »følg eller forklar«-princippet, i tilfælde af at en kontrolanbefaling ikke er blev fulgt, jf. artikel 57, stk. 2, litra h).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder de modaliteterne for hastende anvendelse heraf for at reagere effektivt på kriser eller hændelser, der kan udgøre en overhængende sikrings- eller sikkerhedsrisiko, i forbindelse med behovet for hurtigt at ajourføre fælles risikostyring og tilpasse udvekslingen af oplysninger, fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder til risikoudviklingen vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

KAPITEL 3

Toldkontrol

Artikel 63

Toldkontrol

1. Uden at det berører kapitel 2, kan toldmyndighederne foretage enhver toldkontrol, som de finder nødvendig, herunder stikprøvekontrol.

2. Toldkontrol kan navnlig bestå i:

a) undersøgelse af varer

b) udtagelse af stikprøver af varer

c) verifikation af ægtheden, integriteten, nøjagtigheden og fuldstændigheden af de data, som en person har tilvejebragt eller stillet til rådighed

d) verifikation af dokumenters eksistens, ægthed, nøjagtighed og gyldighed

e) undersøgelse af økonomiske operatørers regnskaber, handelsmæssige fortegnelser og datakilder

f) inspektion af transportmidler

g) inspektion af bagage og andre varer, som medbringes af eller på personer

h) gennemførelse af administrative undersøgelser, og

i) andre lignende handlinger.

Hvis det er nødvendigt, kan toldkontrol omfatte behandling af elektroniske data og kilden til de data, der tilvejebringes eller stilles til rådighed i EU's tolddatacenter.

3. Hvis der for de samme varer skal foretages anden kontrol end toldkontrol af andre myndigheder, skal toldmyndighederne arbejde tæt sammen med disse andre myndigheder, således at der, når det er muligt, kan foretages denne anden kontrol på samme tid og sted som toldkontrol (»one-stop-shop«-princippet). Når der foretages anden kontrol på samme tid som toldkontrol, har toldmyndighederne en koordinerende rolle.

4. Toldmyndighederne kan beslutte at foretage kontrol på et sted, som de anviser.

Artikel 64

Verifikation af de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed

1. Fra det tidspunkt, hvor personer tilvejebringer eller stilles data til rådighed for toldmyndighederne, kan disse myndigheder med henblik på at verificere nøjagtigheden af sådanne data:

a) undersøge dataene og dokumentationen, herunder tilgå datakilder, som de økonomiske operatører er i besiddelse af, eller som tjenesteydere lagrer på deres vegne

b) kræve fremlæggelse af andre dokumenter eller data, herunder data, som de økonomiske operatører er i besiddelse af, eller som tjenesteydere lagrer på deres vegne

c) kræve adgang til personens elektroniske registre

d) undersøge varerne

e) udtage stikprøver med henblik på analyse eller nærmere undersøgelse af varerne.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter foranstaltninger vedrørende verifikation af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 65

Undersøgelse og prøveudtagning af varer

1. Toldmyndighederne kan til enhver tid kræve, at varer losses og pakkes ud, for at de kan undersøge dem, tage prøver af dem eller undersøge det transportmiddel, som benyttes til at transportere dem.

2. Transport af varerne til det sted, hvor undersøgelsen og prøveudtagningen skal finde sted, og alle nødvendige behandlinger i forbindelse hermed foretages af importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren eller på dennes ansvar. Omkostningerne herved afholdes af importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren.

3. Importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren har ret til at overvære eller lade sig repræsentere ved undersøgelsen af varerne og prøveudtagningen. Hvis toldmyndighederne har rimelig grund hertil, kan de kræve, at importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren er til stede eller repræsenteret ved undersøgelsen af varerne eller prøveudtagningen, eller at vedkommende yder dem den bistand, der er nødvendig for at lette en sådan undersøgelse eller prøveudtagning.

4. Forudsat at prøver udtages i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, har toldmyndighederne ikke pligt til at betale nogen form for erstatning herfor, men de afholder analyse- og kontrolomkostningerne i denne forbindelse.

5. Hvis kun en del af varerne undersøges, eller der udtages prøver, anses resultaterne af delundersøgelsen eller af analysen eller undersøgelsen af de udtagne prøver for at gælde for alle de samme varer i samme sending.

Importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren kan dog anmode om en yderligere undersøgelse eller prøveudtagning af varerne, hvis den pågældende mener, at resultaterne af delundersøgelsen eller af analysen eller undersøgelsen af de udtagne prøver ikke gælder for resten af de berørte varer. Denne anmodning tages til følge, forudsat at varerne ikke er blevet frigivet, eller, hvis de er blevet frigivet, forudsat at importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren godtgør, at de ikke er blevet ændret på nogen måde.

Uanset første og andet afsnit kan importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren for egen regning anmode om yderligere undersøgelse eller prøveudtagning.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter foranstaltninger vedrørende undersøgelse og prøveudtagning af de varer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 66

Resultater af verifikationen

1. Resultaterne af verifikationen i overensstemmelse med artikel 64 af de data, der tilvejebringes eller stilles til rådighed af importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren, tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne henføres under, og af andre forpligtelser, som er fastsat i toldlovgivningen.

2. Resultaterne af toldmyndighedernes verifikation har samme beviskraft i hele Unionens toldområde.

3. Hvis de data, som importøren, eksportøren, transportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren har tilvejebragt eller stillet til rådighed, ikke verificeres, finder stk. 1 anvendelse på grundlag af disse data.

4. Hvis toldmyndighederne finder, at en eller flere bestemte varer, der indgår i en sending, ikke opfylder kravene, vurderer de, om andre varer i en eventuel anden sending udgør en lignende risiko, i overensstemmelse med kriterier, der skal fastsættes i en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til stk. 5. I sådanne tilfælde kan toldmyndighederne vurdere, at de pågældende varer ikke opfylder kravene, og træffe risikoafbødningsforanstaltninger, eventuelt i samarbejde med andre kompetente myndigheder, eller nægte at frigive disse andre varer i henhold til artikel 77, stk. 4.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis importøren fremlægger bevis for, at de varer, der ikke er blevet verificeret, opfylder kravene.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) foranstaltninger vedrørende resultaterne af den verifikation, der er omhandlet i denne artikel, og

b) de kriterier, i henhold til hvilke toldmyndighederne kan betragte resultaterne af verifikationen som bevis for, at andre varer udgør en lignende risiko for manglende opfyldelse af kravene, jf. denne artikels stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 67

Identifikationsforanstaltninger

1. Toldmyndighederne eller i givet fald de økonomiske operatører, der af toldmyndighederne har fået bevilling dertil, træffer de fornødne foranstaltninger til at identificere varer, når dette er nødvendigt for at sikre overholdelse af bestemmelserne for den relevante toldprocedure, som varerne skal henføres under.

Disse identifikationsforanstaltninger har samme retsvirkning i hele Unionens toldområde.

2. Identifikationsmærker, der er påsat varer, emballage eller transportmidler, må kun fjernes eller tilintetgøres af toldmyndighederne eller af andre personer, der har fået bevilling hertil af toldmyndighederne, medmindre det som følge af uforudselige omstændigheder eller force majeure er absolut påkrævet at fjerne eller tilintetgøre sådanne identifikationsmærker for at sikre beskyttelse af varerne eller transportmidlerne.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvilke foranstaltninger der udgør de identifikationsforanstaltninger, som er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 68

Kontrol efter frigivelse

1. Med henblik på toldkontrol kan toldmyndighederne efter frigivelsen af varer:

a) verificere nøjagtigheden og fuldstændigheden af de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed og eksistensen, ægtheden, nøjagtigheden og gyldigheden af eventuel dokumentation

b) gennemgå den økonomiske operatørs regnskaber og andre fortegnelser vedrørende transaktioner med hensyn til de pågældende varer eller vedrørende tidligere eller senere erhvervsmæssige transaktioner med hensyn til disse varer

c) undersøge sådanne varer og udtage stikprøver, hvis det er relevant, og hvis det stadig er muligt for dem

d) tilgå økonomiske operatørers systemer for at verificere opfyldelsen af forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille data til rådighed for EU's tolddatacenter.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol kan foretages hos importøren, eksportøren, ihændehaveren af varerne, enhver anden person, som direkte eller indirekte er forretningsmæssigt involveret i transaktionerne vedrørende de pågældende varer, eller enhver anden person, som er i besiddelse af de dokumenter og data, der er omhandlet i nævnte stykke, i erhvervsøjemed.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de foranstaltninger, som skal finde anvendelse på den kontrol, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, herunder hvis transaktioner finder sted i mere end én medlemsstat, og om anvendelsen af passende metoder i forbindelse med en sådan kontrol. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 69

Revisioner

1. Med henblik på revision kan toldmyndighederne:

a) foretage en undersøgelse af en økonomisk operatørs forvaltning, organisation, interne procedurer eller interne systemer såsom regnskabsføring og logistik for at samle, vurdere og fremlægge bevis for, at den økonomiske operatør overholder relevante regler og krav, som anvendes af toldmyndighederne

b) foretage en omfattende analyse af en økonomisk operatørs transaktioner, processer, systemer og interne kontroller.

2. Revision kan foretages hos importøren, eksportøren, ihændehaveren af varerne, enhver anden person, som direkte eller indirekte er forretningsmæssigt involveret i disse transaktioner, eller enhver anden person, som er i besiddelse af de dokumenter og data, der er relevante for revisionen.

Artikel 70

Rejser med fly og skib inden for Unionen

1. Der skal kun foretages toldkontrol eller opfyldes toldformaliteter for så vidt angår håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager enten en fly- eller en skibsrejse inden for Unionen, hvis toldlovgivningen fastsætter det.

2. Stk. 1 finder anvendelse, uden at det berører:

a) sikring og sikkerhed

b) kontrol i tilknytning til anden lovgivning, som anvendes af toldmyndighederne.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de havne eller lufthavne, hvor toldkontrol og toldformaliteter skal anvendes på følgende:

a) håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer:

   i) der rejser med et luftfartøj, som kommer fra en lufthavn i et tredjeland, og som efter mellemlanding i en EU-lufthavn fortsætter til en anden EU-lufthavn

   ii) der rejser med et luftfartøj, som mellemlander i en EU-lufthavn, inden det fortsætter til en lufthavn i et tredjeland

   iii) der benytter en forbindelse ad søvejen, som indebærer flere på hinanden følgende strækninger, og som varetages af samme skib, der påbegynder eller afslutter rejsen i en havn i et tredjeland eller anløber en sådan havn undervejs

   iv) om bord på et lystfartøj og et turist- eller forretningsfly

b) håndbagage og indtjekket bagage:

   i) der ankommer til en EU-lufthavn om bord på et luftfartøj fra en lufthavn i et tredjeland, og som i EU-lufthavnen omlades til et andet luftfartøj, der foretager en flyvning inden for Unionen

   ii) der i en EU-lufthavn bringes om bord i et luftfartøj, der foretager en flyvning inden for Unionen, med henblik på i en anden EU-lufthavn at blive omladet til et luftfartøj med en lufthavn i et tredjeland som bestemmelsessted.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

AFSNIT V

HENFØRSEL AF VARER UNDER EN TOLDPROCEDURE

KAPITEL 1

Varers toldmæssige status

Artikel 71

Formodning om varers toldmæssige status som EU-varer

1. Alle varer inden for Unionens toldområde formodes at have toldmæssig status som EU-varer, medmindre det fastslås, at de ikke er EU-varer.

2. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, finder formodningen i stk. 1 ikke anvendelse. Som følge heraf er det nødvendigt at bevise, at den pågældende vare har toldmæssig status som EU-vare.

3. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, har varer, som fuldt ud er fremstillet inden for Unionens toldområde, og som er fremstillet af varer under midlertidig opbevaring eller af varer, der er henført under proceduren for ekstern forsendelse, en oplagringsprocedure, proceduren for midlertidig import eller proceduren for aktiv forædling, ikke toldmæssig status som EU-varer.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastsætte de særlige tilfælde, hvor den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede formodning ikke gælder

b) fastsætte betingelserne for indrømmelse af fordelagtige foranstaltninger med henblik på at bevise, at varer har toldmæssig status som EU-varer, jf. nærværende artikels stk. 2

c) fastsætte de særlige tilfælde, hvor de varer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, ikke har toldmæssig status som EU-varer.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for fremlæggelse og kontrol af bevismateriale for toldmæssig status som EU-varer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 72

Tab af varers toldmæssige status som EU-varer

EU-varer bliver til ikke-EU-varer i følgende tilfælde:

a) hvis de er ført ud af Unionens toldområde, forudsat at reglerne om intern forsendelse ikke finder anvendelse

b) hvis de er er henført under proceduren for ekstern forsendelse, en oplagringsprocedure eller proceduren for aktiv forædling, hvis toldlovgivningen tillader det

c) hvis de er henført under proceduren for særligt anvendelsesformål og efterfølgende enten afstås til staten eller tilintetgøres med affald som rest

d) hvis de oplysninger, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed, eller, hvor det er relevant, angivelsen om overgang til fri omsætning erklæres for ugyldige efter frigivelsen af varerne.

Artikel 73

EU-varer, der forlader Unionens toldområde midlertidigt

1. I de i artikel 136, stk. 2, litra b)-e), omhandlede tilfælde bevarer varer kun deres toldmæssige status som EU-varer, hvis denne status er fastslået på de betingelser og ved hjælp af de metoder, der er fastsat i toldlovgivningen.

2. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, kan EU-varer uden at være omfattet af en toldprocedure føres fra et sted til et andet sted inden for Unionens toldområde og midlertidigt føres ud af dette område, uden at deres toldmæssige status ændres.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de specifikke tilfælde, hvor varernes toldmæssige status ikke ændres, som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

KAPITEL 2

Henførsel og frigivelse

Artikel 74

Henførsel af varer under en toldprocedure

1. Importører, eksportører og de ansvarlige for forsendelsesproceduren tilvejebringer eller stiller til rådighed de data, der er nødvendige med henblik på henførsel af varer under den pågældende toldprocedure, eller stiller dem til rådighed i EU's tolddatacenter, så snart disse data er tilgængelige og under alle omstændigheder inden meddelelsen om varernes tilgængelighed.

2. Ved at tilvejebringe eller stille meddelelsen om varernes tilgængelighed til rådighed bekræfter importørerne, eksportørerne og de ansvarlige for forsendelsesproceduren over for toldmyndighederne, at de har til hensigt at henføre varerne under den pågældende toldprocedure.

3. En person, der gør brug af IOSS-ordningen, tilvejebringer eller stiller data til rådighed om fjernsalg af varer, der skal henføres under proceduren for overgang til fri omsætning i Unionens toldområde, senest dagen efter den dato, hvor betalingen for salget blev modtaget, og under alle omstændigheder inden meddelelsen om varernes tilgængelighed.

4. Uanset denne artikels stk. 1 og med forbehold af artikel 178 kan toldmyndighederne under behørigt begrundede omstændigheder i forbindelse med dokumentationen eller fastsættelsen af varernes toldværdi tillade, at en eksportør, ansvarlig for forsendelsesproceduren eller en anden importør end fjernsalgsimportøren at tilvejebringer eller stiller en del af dataene, bortset fra forhåndsoplysninger om fragt, til rådighed efter frigivelsen af varerne.

En anden eksportør, ansvarlig for forsendelsesproceduren eller importør end fjernsalgsimportøren skal tilvejebringe eller stille de udeladte oplysninger til rådighed inden for en bestemt frist.

5. Uanset denne artikels stk. 1 og med forbehold af artikel 178 kan en anden betroet erhvervsdrivende end fjernsalgsimportøren under behørigt begrundede omstændigheder i forbindelse med dokumentationen eller fastsættelsen af varernes toldværdi tilvejebringe eller stille en del af dataene til rådighed, bortset fra forhåndsoplysninger for fragt, efter frigivelsen af varerne. Den betroede erhvervsdrivende tilvejebringer eller stiller de udeladte oplysninger til rådighed inden for en bestemt frist.

6. Uanset denne artikels stk. 1 kan varer i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, henføres under en toldprocedure ved hjælp af andre midler end EU's tolddatacenter.

7. Varerne skal henføres under den pågældende toldprocedure, ved deres frigivelse.

Datoen for meddelelsen af varernes tilgængelighed er den dato, der lægges til grund for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne henføres under, og for alle andre import- eller eksportformaliteter.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastlægge de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 3

b) fastsætte betingelserne for at anvende den forenkling, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4

c) fastlægge de specifikke data, der kan tilvejebringes eller stilles til rådighed efter frigivelse af varerne, og fristerne for tilvejebringelse eller tilrådighedsstillelse af sådanne data, hvis nærværende artikels stk. 4 eller 5 anvendes

d) fastlægge de specifikke tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, og de andre midler end EU's tolddatacenter, der kan anvendes til at henføre varer under en toldprocedure.

Artikel 75

Andre former for meddelelse af varers tilgængelighed

Importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren kan give meddelelse om varers tilgængelighed eller stille den til rådighed gennem:

a) meddelelse om varernes ankomst til Unionens toldområde, hvis midlertidig opbevaring eller henførsel under en toldprocedure finder sted på indpassagetoldstedet, eller

b) meddelelse om varernes ankomst til udpassagestedet, hvis midlertidig opbevaring finder sted på udpassagetoldstedet.

Artikel 76

Oplysninger og dokumentation

1. Når personer leverer eller tilgængeliggør data og oplysninger, der er nødvendige for den specifikke toldprocedure, som varer er henført eller skal henføres under, skal de tilvejebringe eller stille digitale kopier af de originale papirdokumenter til rådighed, der er anvendt til at fremskaffe disse data og oplysninger, såfremt sådanne originale papirdokumenter findes.

2. Når en toldangivelse indgives, skal den dokumentation, som er nødvendig for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, indtil den 28. februar 2034 være i klarererens besiddelse og til rådighed for toldmyndighederne på det tidspunkt, hvor angivelsen indgives.

3. Dokumentationen for de gældende ikketoldrelaterede EU-formaliteter, der er opført i bilaget til forordning (EU) 2022/2399, anses for at være tilvejebragt, stillet til rådighed eller at være i klarererens besiddelse, hvis toldmyndighederne kan indhente de nødvendige data fra de relevante ikketoldrelaterede EU-systemer gennem Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø for systemet til udveksling af certifikater på toldområdet (EU CSW-CERTEX) i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 10, stk. 1, litra a) og c).

4. Personer skal også tilvejebringe eller stille dokumentation til rådighed, hvis det er nødvendigt med henblik på toldrisikostyring og toldkontrol.

5. Uden at det berører anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, kan toldmyndighederne give økonomiske operatører tilladelse til at udfærdige den dokumentation, der er omhandlet i stk. 3.

6. Medmindre andet fremgår for specifikke dokumenter, skal den berørte person med henblik på toldkontrol opbevare dokumenter og oplysninger i mindst tre år og i en form, som toldmyndighederne har adgang til, og som kan accepteres af dem. Denne frist løber:

a) i tilfælde af at varer overgår til fri omsætning afgiftsfrit eller til en nedsat importafgift på grund af deres særlige anvendelsesformål, fra udgangen af det år, hvor de ophører med at være undergivet toldtilsyn

b) i tilfælde af at varer er henført under en anden toldprocedure eller er under midlertidig opbevaring, fra udgangen af det år, hvor den pågældende toldprocedure er afsluttet, eller den midlertidige opbevaring ophører

c) i tilfælde, der ikke er omfattet af litra a) og b), fra udgangen af det år, hvor varerne frigives.

7. Hvis en toldkontrol vedrørende en toldskyld viser, at det er nødvendigt at korrigere bogføringen heraf, og dette er meddelt den berørte person, opbevares dokumenterne og oplysningerne i yderligere tre år ud over den i denne artikels stk. 6 fastsatte frist, jf. dog artikel 206, stk. 4.

8. Hvis der er anmodet om prøvelse af en afgørelse, eller en administrativ eller retslig procedure er indledt, skal dokumenterne og oplysningerne opbevares i den i stk. 6 fastsatte periode, eller indtil prøvelsesproceduren eller den administrative eller retslige procedure er afsluttet, alt eller hvilken dato der er den seneste.

Artikel 77

Frigivelse af varer

1. De toldmyndigheder, der er ansvarlige for henførsel af varer under en toldprocedure i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra d), og stk. 2, træffer afgørelse om frigivelse af varerne under hensyntagen til resultaterne af risikoanalysen af dataene i toldangivelsen eller de data, som importøren eller eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren har tilvejebragt eller stillet til rådighed, og, hvor det er relevant, resultaterne af en eventuel kontrol eller risikoafbødningsforanstaltning.

2. Frigivelse af varer betragtes ikke som bevis for overensstemmelse.

3. Varer frigives, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) toldmyndighederne er blevet underrettet om, hvilken person der er den importør, eksportør eller ansvarlige for forsendelsesproceduren, der er ansvarlig for varerne

b) betingelserne for henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure i henhold til artikel 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 og 161 er opfyldt, og

c) varerne er ikke blevet udvalgt til kontrol eller er blevet udvalgt til kontrol, og disse kontroller har ikke ført til resultater, der berettiger til at nægte frigivelse af varerne.

4. Toldmyndighederne nægter frigivelse i følgende tilfælde:

a) hvis betingelserne for at henføre varerne under den pågældende toldprocedure ikke er opfyldt, herunder eventuelle ikketoldrelaterede EU-formaliteter som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2022/2399, der er relevante for varerne

b) hvis de har bevis for, at varerne ikke er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

c) hvis de har bevis for, at de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed, ikke er korrekte.

5. Toldmyndighederne suspenderer frigivelse i følgende tilfælde:

a) hvis de har grund til at tro, at varerne ikke er overholder toldlovgivningen eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller at de udgør en alvorlig risiko for menneskers, dyrs eller planters sundhed og liv eller for miljøet eller andre samfundsinteresser

b) hvis andre kompetente myndigheder har anmodet herom i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

En systematisk overtrædelse, der er fastslået for en økonomisk operatør i overensstemmelse med artikel 276, stk. 5, udgør en grund til at antage, jf. nærværende stykkes første afsnit, litra a), for så vidt angår alle varer, som denne økonomiske operatør har meddelt som værende til rådighed for overgang til fri omsætning inden for seks måneder fra fastslåelsen af overtrædelsen.

6. Når frigivelsen er blevet suspenderet i overensstemmelse med stk. 5, skal toldmyndighederne foretage de høringer, der er fastsat i anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og:

a) hvis de andre kompetente myndigheder har anmodet herom i henhold til den relevante anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, nægte frigivelse

b) hvis de andre kompetente myndigheder har godkendt frigivelse, frigive varerne

c) hvis de andre kompetente myndigheder ikke har svaret inden for den frist, som er fastsat i den relevante anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller hvis der ikke er fastsat en sådan frist, frigive varerne inden for fem dage eller

d) hvis de andre kompetente myndigheder anmodede herom, fordi de meddelte toldmyndighederne, at der kræves mere tid til at vurdere, om varerne overholder den relevante anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, opretholde suspensionen i højst 90 dage.

7. Uden at det berører relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, anses toldmyndighederne for at have frigivet varerne, hvis de ikke har udtaget dem til kontrol inden for en rimelig frist efter:

a) at varerne tilhørende importører ved fjernsalg er ankommet til Unionens toldområde

b) at importørers varer er ankommet til deres endelige bestemmelsessted, eller

c) eksportøren har sendt oplysninger forud for afgang.

8. Hvis toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af varerne i henhold til stk. 5 eller nægter frigivelse af varerne i henhold til stk. 4 eller stk. 6, litra a), registrerer de deres afgørelse og eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til EU-retten, i EU's tolddatacenter, hvis det er relevant. Disse oplysninger stilles til rådighed for de øvrige toldmyndigheder.

9. Hvis toldmyndighederne har nægtet at frigive varerne i overensstemmelse med stk. 4 eller stk. 6, litra a):

a) kan varerne efterfølgende, hvis de andre kompetente myndigheder ikke har gjort indsigelse, henføres under en anden toldprocedure med angivelse af, at varerne tidligere er blevet nægtet en anden toldprocedure

b) registrerer toldmyndighederne, hvis de andre kompetente myndigheder har gjort indsigelse mod at henføre varerne under en toldprocedure, disse oplysninger i EU's tolddatacenter og handler i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 4.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastsætte rimelige frister, jf. nærværende artikels stk. 7

b) præcisere de særlige tilfælde, der er anført i nærværende artikels stk. 7, yderligere eller

c) fastlægge yderligere særlige tilfælde, hvor toldmyndighederne anses for at have frigivet varerne.

Artikel 78

Betroet erhvervsdrivendes frigivelse af varer på toldmyndighedernes vegne

1. Uanset artikel 77, stk. 1, kan toldmyndighederne give betroede erhvervsdrivende tilladelse til at frigive varer på deres vegne ved modtagelse af varerne på importørens, ejerens eller modtagerens forretningssted eller ved afsendelse fra eksportørens, ejerens eller afsenderens forretningssted, forudsat at de nødvendige data for den relevante procedure og realtidsoplysninger om ankomst eller afsendelse af varerne tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne.

2. Betroede erhvervsdrivende, der driver et toldoplag til fjernsalg i overensstemmelse med artikel 145, frigiver kun varer, der er henført under toldoplagsproceduren, og som er klar til at blive udbudt til salg i Unionens toldområde.

3. Uden at det berører artikel 63, kan toldmyndighederne give betroede erhvervsdrivende tilladelse til at foretage visse kontroller af varer under toldtilsyn. For at der kan foretages kontrol i henhold til anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, hører toldmyndighederne andre kompetente myndigheder, inden de giver en sådan tilladelse, og de kan aftale en kontrolplan med dem.

4. Hvis en betroet erhvervsdrivende, der har fået tilladelse i henhold til stk. 3, har grund til at tro, at varerne ikke overholder relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, giver vedkommende straks toldmyndighederne meddelelse herom. Når toldmyndighederne har modtaget en sådan meddelelse, træffer de afgørelse om frigivelse eller kontrol af disse varer.

5. Toldmyndighederne kan om nødvendigt kræve, at en betroet erhvervsdrivende frembyder varerne til kontrol på et toldsted eller på det sted, hvor det var meningen, at varerne skulle frigives.

6. Hvis toldmyndighederne har konstateret en ny alvorlig finansiel risiko eller en anden særlig situation i forbindelse med frigivelse af varer på deres vegne, kan de suspendere de tilladelser, der er givet i henhold til denne artikels stk. 1 og 3, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastlægge en procedure for betroede erhvervsdrivendes frigivelse af varer på toldmyndighedernes vegne

b) fastsætte betingelser for, angive indholdet af og fastlægge en procedure for den kontrol, der foretages af betroede erhvervsdrivende.

Artikel 79

Ændring af oplysninger ved henførsel af varer under en toldprocedure

1. Inden datoen for frigivelse af varer ændrer importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren et eller flere dataelementer, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed ved henførsel af varerne under en toldprocedure:

a) når de får kendskab til, at relevante oplysninger har ændret sig i deres registre, eller at sådanne oplysninger er ukorrekte, eller

b) når en toldmyndighed anmoder dem herom på grund af unøjagtige eller ufuldstændige data eller problemer med dataenes kvalitet.

2. Importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren må ikke ændre oplysningerne, hvis:

a) toldmyndighederne har meddelt vedkommende om, at de agter at undersøge varerne

b) toldmyndighederne har meddelt vedkommende om, at de har konstateret, at de data, der er tilvejebragte eller stillet til rådighed, er ukorrekte, eller

c) varerne allerede er frigivet.

3. Inden for tre år fra datoen for frigivelse af varerne kan importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren anmode om ændring af et eller flere dataelementer, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure. Toldmyndighederne beslutter, om ændringen skal accepteres eller nægtes, under hensyntagen til risikoen for manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende henførsel af varer under den pågældende toldprocedure.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at angive de tilfælde, hvor data kan ændres efter frigivelsesdatoen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for ændring af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 80

Ugyldiggørelse af data ved henførsel af varer under en toldprocedure

1. Hvis importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren får kendskab til, at varer, der skal henføres under en toldprocedure, ikke vil blive ført ind i eller ud af Unionens toldområde, erklærer vedkommende hurtigst muligt dataene med henblik på henførsel af disse varer under den pågældende toldprocedure for ugyldige.

Hvis varer, der skal henføres under en toldprocedure, ikke føres ind i eller ud af Unionens toldområde inden for 200 dage fra den dato, hvor dataene med henblik på henførsel af disse varer under den pågældende toldprocedure blev tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne, erklærer toldmyndighederne disse data for ugyldige.

2. Toldmyndighederne erklærer efter ansøgning fra importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren dataene med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure, for hvilke en meddelelse om varernes tilgængelighed er tilvejebragt eller stillet til rådighed, for ugyldige, hvis toldmyndighederne finder det godtgjort, at:

a) varerne øjeblikkeligt henføres under en anden toldprocedure, eller

b) det som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget at henføre varerne under den primære toldprocedure.

Hvis toldmyndighederne har meddelt importøren, eksportøren eller den ansvarlige for fremsendelsesproceduren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan en ansøgning om ugyldiggørelse af dataene imidlertid ikke godtages, før undersøgelsen har fundet sted.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 for at supplere denne forordning ved at præcisere de tilfælde, hvor data med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure kan erklæres for ugyldige efter datoen for frigivelse af varerne.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for ugyldiggørelse af data med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser om toldangivelser

Artikel 81

Toldangivelse

1. Toldangivelser afgives ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker.

2. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, kan en toldangivelse indgives ved hjælp af andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker.

3. Medmindre andet er fastsat i toldlovgivningen, indgives en toldangivelse på et af følgende steder afhængigt af omstændighederne:

a) det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor varerne først ankommer til Unionens toldområde, eller

b) det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor varerne losses, når de ankommer til Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen

c) bestemmelsestoldstedet for forsendelsesproceduren, hvis varerne er ført ind i Unionens toldområde under en forsendelsesprocedure

d) det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor de varer, der skal henføres under en forsendelsesprocedure, befinder sig

e) det toldsted, der er ansvarligt for etableringsstedet for den autoriserede økonomiske operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser, når denne har tilladelse til at anvende centraliseret toldbehandling

f) det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor de varer, som skal føres ud af Unionens toldområde, befinder sig.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de særlige tilfælde, hvor en toldangivelse kan indgives ved hjælp af andre midler end elektroniske databehandlingsteknikker, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter:

a) om fastlæggelse af en procedure for indgivelse af toldangivelsen i de i denne artikels stk. 2 omhandlede tilfælde

b) om fastlæggelse af regler for fastsættelse af andre kompetente toldsteder end det i denne artikels stk. 3 omhandlede, herunder indpassagetoldsteder og udpassagetoldsteder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 82

Standardtoldangivelse

1. Indtil den 28. februar 2034 skal standardtoldangivelser indeholde alle de data, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, og den dokumentation, der er omhandlet i artikel 76.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for indgivelse af standardtoldangivelsen, jf. i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 83

Forenklet angivelse

1. Indtil den 28. februar 2034 kan toldmyndighederne acceptere, at en person har varer henført under en toldprocedure på grundlag af en forenklet angivelse, hvori nogle af de data eller noget af den dokumentation, der er omhandlet i artikel 76, er udeladt.

2. Indtil den 28. februar 2031 kan toldmyndighederne tillade regelmæssig brug af en forenklet angivelse.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelser for at give den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede tilladelse.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for indgivelse af en forenklet angivelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 84

Supplerende angivelse

1. I tilfælde af en forenklet angivelse omhandlet i artikel 83 eller en indskrivning i klarererens regnskaber omhandlet i artikel 92 skal en klarerer indgive en supplerende angivelse med de data, der er nødvendige for den pågældende toldprocedure, til det kompetente toldsted inden for en specifik frist.

I tilfælde af en forenklet angivelse omhandlet i artikel 83 skal den nødvendige dokumentation være i klarererens besiddelse og til rådighed for toldmyndighederne inden for en specifik frist.

Den supplerende angivelse kan være af samlet, periodisk eller opsummerende art.

2. Forpligtelsen til at indgive en supplerende angivelse gælder ikke i følgende tilfælde:

a) hvis varerne henføres under en toldoplagsprocedure

b) i andre særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen.

3. Toldmyndighederne kan dispensere fra kravet om indgivelse af en supplerende angivelse, hvis:

a) den forenklede angivelse, der er omhandlet i artikel 83, vedrører varer, hvis værdi og mængde ligger under den tærskel, der er omhandlet i artikel 194, stk. 8

b) den forenklede angivelse, der er omhandlet i artikel 83, allerede indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for den pågældende toldprocedure, og

c) den forenklede angivelse, der er omhandlet i artikel 83, ikke sker ved indskrivning i klarererens regnskaber.

4. Den forenklede angivelse omhandlet i artikel 83 og den supplerende angivelse anses for at udgøre et enkelt og udeleligt instrument, som får virkning på den dato, hvor den forenklede angivelse antages i overensstemmelse med artikel 87.

Indskrivningen i klarererens regnskaber omhandlet i artikel 92 og den supplerende angivelse anses for at udgøre et enkelt og udeleligt instrument, som får virkning på den dato, hvor varerne indskrives i klarererens regnskaber.

5. Det sted, hvor den supplerende angivelse skal indgives, anses for så vidt angår artikel 193 for at være det sted, hvor toldangivelsen er indgivet.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) den i nærværende artikels stk. 1, først afsnit, omhandlede specifikke frist, inden for hvilken den supplerende angivelse skal indgives

b) den i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede specifikke frist, inden for hvilken dokumentationen skal være i klarererens besiddelse og til rådighed for toldmyndighederne

c) de særlige tilfælde, hvor forpligtelsen til at indgive en supplerende angivelse ikke finder anvendelse, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra b).

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for indgivelse af den supplerende angivelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 85

Indgivelse af en toldangivelse

1. Indtil den 28. februar 2034 kan en toldangivelse indgives af enhver person, som kan forelægge alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til, jf. dog artikel 84, stk. 1. Denne person skal også kunne frembyde de relevante varer for toldmyndighederne eller kunne få dem frembudt for toldmyndighederne af en anden person.

Hvis antagelsen af en toldangivelse medfører særlige forpligtelser for en bestemt person, skal angivelsen dog indgives af denne person eller af dennes repræsentant.

2. Indtil den 30. juni 2028 skal en toldangivelse om overgang til fri omsætning af varer, der sælges ved fjernsalg, indgives af en af følgende personer:

a) den person, der har tilladelse til at gøre brug af IOSS-ordningen, eller dennes indirekte repræsentant

b) den person, der har tilladelse til at gøre brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 7, i direktiv 2006/112/EF, eller dennes indirekte repræsentant

c) i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a) og b), importørens indirekte repræsentant

d) i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a), b) og c), enhver anden person, der er i stand til at give alle de oplysninger, som kræves for at anvende de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

3. Klarereren skal være etableret i Unionens toldområde.

4. Uanset stk. 3 kræves det ikke, at følgende klarerere er etableret i Unionens toldområde:

a) personer, der indgiver en toldangivelse om forsendelse eller midlertidig import

b) personer, der lejlighedsvis indgiver en toldangivelse, herunder til særlige anvendelsesformål eller aktiv forædling, forudsat at toldmyndighederne finder det berettiget

c) personer, der er etableret i et land, hvis område støder op til Unionens toldområde, og som frembyder de varer, som toldangivelsen vedrører, for et EU-grænsetoldsted, der støder op til dette land, såfremt det land, hvor personerne er etablerede, giver gensidige fordele til personer, der er etableret i Unionens toldområde

d) importører ved fjernsalg af varer, der skal importeres til Unionens toldområde i henhold til IOSS-ordningen, forudsat at de udpeger en indirekte repræsentant.

Artikel 86

Indgivelse af en toldangivelse, inden varerne frembydes for toldmyndighederne

1. En toldangivelse kan indgives, inden de relevante varer forventes frembudt for toldmyndighederne. Hvis varerne ikke frembydes inden for 30 dage efter den dato, hvor toldangivelsen blev indgivet, anses toldangivelsen for ikke at være indgivet.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for indgivelse af en toldangivelse, jf. denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 87

Antagelse af en toldangivelse

1. Toldangivelser, der opfylder betingelserne i dette kapitel og bestemmelserne i artikel 76, antages straks af toldmyndighederne, forudsat at de varer, som angivelserne vedrører, er blevet frembudt for toldmyndighederne.

2. Medmindre andet er fastsat, er datoen for toldmyndighedernes antagelse af en toldangivelse den dato, der lægges til grund for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne henføres under, og for alle andre import- eller eksportformaliteter.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for antagelse af en toldangivelse, herunder anvendelse af disse regler i de i artikel 91 omhandlede tilfælde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 88

Ændring af en toldangivelse

1. En klarerer kan efter ansøgning få tilladelse til at ændre et eller flere af dataelementerne i en toldangivelse, efter at toldmyndighederne har antaget angivelsen. Ændringen medfører ikke, at toldangivelsen finder anvendelse på andre varer end dem, som den oprindelig vedrørte.

2. En ændring af en toldangivelse, efter at den er antaget af toldmyndighederne, er ikke tilladt, hvis der ansøges om den:

a) efter at toldmyndighederne har meddelt klarereren om, at de agter at undersøge varerne

b) efter at toldmyndighederne har fastslået, at dataene i toldangivelsen er ukorrekte, eller

c) efter at toldmyndighederne har frigivet varerne.

3. Efter ansøgning fra klarereren inden for tre år fra datoen for antagelse af en toldangivelse kan toldmyndighederne give tilladelse til, at toldangivelsen ændres efter frigivelsen af varerne, så klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter en procedure for ændring af toldangivelser efter frigivelse af varerne i overensstemmelse med denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 89

Ugyldiggørelse af en toldangivelse

1. Toldmyndighederne erklærer efter ansøgning fra klarereren en allerede antaget toldangivelse for ugyldig, hvis de finder det godtgjort, at:

a) varerne øjeblikkeligt skal henføres under en anden toldprocedure, eller

b) henførslen af varerne under den toldprocedure, som de er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Hvis toldmyndighederne har meddelt klarereren om, at de agter at undersøge varerne, kan en ansøgning om at få toldangivelsen erklæret ugyldig ikke godtages, før undersøgelsen har fundet sted.

2. Uanset stk. 1 kan en toldangivelse i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, erklæres for ugyldig af toldmyndighederne uden forudgående ansøgning fra klarereren.

3. Toldmyndighederne erklærer ikke en toldangivelse for ugyldig, efter at varerne er frigivet, undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de særlige tilfælde, hvor toldmyndighederne kan erklære en toldangivelse for ugyldig uden ansøgning fra klarereren, jf. nærværende artikels stk. 2, og efter frigivelsen af varerne, jf. nærværende artikels stk. 3.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter en procedure for ugyldiggørelse af toldangivelser efter frigivelsen af varerne, jf. denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 90

Forenkling af udarbejdelse af data for varer, der henhører under forskellige underpositioner i toldtariffen

1. Når en sending er sammensat af varer, der henhører under forskellige underpositioner i toldtariffen, og behandlingen af hver af disse varer efter deres underposition vil medføre en arbejdsbyrde og udgifter, som ikke står i rimeligt forhold til de import- eller eksportafgifter, som de kan pålægges, kan toldmyndighederne efter ansøgning fra klarereren fastlægge en forenklet metode for opkrævning af import- eller eksportafgifter, hvorved import- eller eksportafgifterne for hele sendingen opkræves på grundlag af underpositionen for de varer, der er omfattet af de højeste import- eller eksportafgifter.

2. Toldmyndighederne nægter at anvende den forenklede metode for opkrævning af import- eller eksportafgifter, der er omhandlet i stk. 1:

a) hvis EU-håndteringsgebyret finder anvendelse, eller

b) i forbindelse med varer, som er omfattet af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, af forbud eller restriktioner eller af punktafgifter, hvis en korrekt tarifering er nødvendig for at anvende disse foranstaltninger.

Artikel 91

Centraliseret toldbehandling

1. Indtil den 28. februar 2031 kan toldmyndighederne efter ansøgning tillade, at en person til et toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor pågældende person er etableret, indgiver en toldangivelse for varer, der frembydes for toldmyndighederne på et andet toldsted.

Toldmyndighederne kan dispensere fra kravet om den i første afsnit omhandlede tilladelse, hvis det toldsted, hvor toldangivelsen indgives, og det toldsted, hvor varerne frembydes for toldmyndighederne, er under samme toldmyndigheds ansvar.

2. Kun en autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser, jf. artikel 29, stk. 2, litra a), kan ansøge om den tilladelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

3. Det toldsted, hvor toldangivelsen indgives, skal:

a) føre tilsyn med, at varerne henføres under den pågældende toldprocedure

b) foretage toldkontrol til verifikation af toldangivelsen

c) hvis det er berettiget, anmode det toldsted, hvor varerne frembydes, om at foretage visse toldkontroller med henblik på verifikation af toldangivelsen og

d) udføre toldformaliteterne med henblik på opkrævning af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til enhver toldskyld.

4. Det toldsted, hvor toldangivelsen indgives, og det toldsted, hvor varerne frembydes, udveksler de oplysninger, der er nødvendige for verifikation af toldangivelsen og for frigivelse af varerne.

5. Det toldsted, hvor varerne frembydes, foretager med forbehold af sin egen kontrol af varer, der føres ind i eller ud af Unionens toldområde, den i stk. 3, litra c), omhandlede toldkontrol og meddeler det toldsted, hvor toldangivelsen indgives, resultaterne af denne kontrol.

6. Det toldsted, hvor toldangivelsen indgives, frigiver varerne under hensyntagen til resultaterne af:

a) sin egen kontrol med henblik på verifikation af toldangivelsen

b) den kontrol, der er foretaget af det toldsted, hvor varerne er frembudt med henblik på verifikation af toldangivelsen, og den kontrol af varer, der er ført ind i eller ud af Unionens toldområde.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for at give den i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, omhandlede tilladelse.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for centraliseret toldbehandling, herunder de relevante toldformaliteter og den relevante toldkontrol. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 92

Indskrivning i klarererens regnskaber

1. Indtil den 28. februar 2031 kan toldmyndighederne efter ansøgning tillade, at en person indgiver en toldangivelse, herunder en forenklet angivelse, i form af en indskrivning i klarererens regnskaber, forudsat at dataene i denne angivelse er stillet til rådighed for toldmyndighederne i klarererens elektroniske system på det tidspunkt, hvor toldangivelsen i form af en indskrivning i klarererens regnskaber indgives.

2. Toldangivelsen anses for at være antaget på det tidspunkt, hvor varerne indskrives i klarererens regnskaber.

3. Toldmyndighederne kan efter ansøgning dispensere fra forpligtelsen til at frembyde varerne. I så fald betragtes varerne som frigivet fra tidspunktet for indskrivning i klarererens regnskaber.

Dispensationen kan gives, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Klarereren er en autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser, jf. artikel 29, stk. 2, litra a).

b) De pågældende varers art og strøm berettiger en dispensation og er kendt af toldmyndighederne.

c) Det tilsynsførende toldsted har adgang til alle oplysninger, som det finder nødvendige, for at det kan udøve sin ret til at undersøge varerne, hvis behovet opstår.

d) Varerne er på det tidspunkt, hvor de indskrives i regnskaberne, ikke længere omfattet af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, medmindre andet er fastsat i tilladelsen, jf. stk. 1.

Det tilsynsførende toldsted kan dog i specifikke situationer anmode om, at varerne frembydes selv i tilfælde af en sådan dispensation.

4. Betingelserne for frigivelse af varerne fastsættes i tilladelsen, jf. stk. 1.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for at give den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tilladelse.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for indskrivning i en klarerers regnskaber, herunder de relevante toldformaliteter og den relevante toldkontrol, jf. denne artikels stk. 1, og dispensationen fra forpligtelsen til at frembyde varerne, jf. denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 93

Bortfald af gyldighed

Tilladelserne til forenklede angivelser, centraliseret toldbehandling og indskrivning i klarererens regnskaber omhandlet i henholdsvis artikel 83, 91 og 92 udløber den 1. marts 2034.

KAPITEL 4

Bortskaffelse af varer

Artikel 94

Foranstaltninger, som skal træffes af toldmyndighederne

1. Toldmyndighederne træffer med forbehold af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, alle nødvendige foranstaltninger for at bortskaffe varer, herunder konfiskation eller fortabelse til staten i overensstemmelse med national ret, salg, donation til humanitære formål eller tilintetgørelse, i følgende tilfælde:

a) hvis en af forpligtelserne i toldlovgivningen med hensyn til at føre ikke-EU-varer ind i Unionens toldområde ikke er opfyldt, eller varerne er blevet unddraget toldtilsyn

b) hvis varerne ikke kan frigives af en af følgende årsager:

   i) fordi undersøgelse af varerne af årsager, der kan tilskrives importøren, eksportøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren eller ihændehaveren af varerne, ikke har kunnet indledes eller fortsættes inden for den af toldmyndighederne fastsatte frist

   ii) fordi de dokumenter eller oplysninger, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed inden varerne kan henføres under eller frigives til den toldprocedure, der anmodes om, ikke er tilvejebragt eller stillet til rådighed

   iii) fordi de import- eller eksportafgifter, der skulle være betalt, eller for hvilke der skulle være stillet sikkerhed, ikke er blevet betalt, eller der ikke er stillet sikkerhed herfor, inden for den fastsatte frist

   iv) fordi varerne ikke opfylder de i artikel 77 og 78 fastsatte betingelser for frigivelse

c) hvis varerne ikke er blevet fjernet inden for en rimelig frist efter deres frigivelse

d) hvis det efter varernes frigivelse konstateres, at de ikke opfylder betingelserne for frigivelse, eller

e) hvis varer afstås til staten i henhold til artikel 96.

2. Ikke-EU-varer, der er afstået til staten, eller ikke-EU-varer, der er beslaglagt, konfiskeret eller fortabt til staten i overensstemmelse med national ret, anses for at være henført under toldoplagsproceduren. Sådanne varer indskrives i toldoplagsoperatørens register eller, hvis de opbevares af toldmyndighederne, i disses registre.

Hvis toldmyndighederne allerede har modtaget data eller en toldangivelse om de varer, der skal tilintetgøres, afstås til staten, beslaglægges, konfiskeres eller fortabes til staten i overensstemmelse med national ret, skal regnskaberne indeholde en henvisning til disse data eller denne toldangivelse. Den pågældende toldangivelse eller de pågældende data skal erklæres for ugyldige.

3. Omkostningerne ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger afholdes:

a) i det i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde af transportøren, importøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren, ihændehaveren af varerne eller den person, som har unddraget varerne toldtilsyn

b) i de i stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede tilfælde af importøren, eksportøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren eller ihændehaveren af varerne

c) i det i stk. 1, litra e), omhandlede tilfælde af den person, som afstår varerne til staten.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de tilfælde, hvor varer kan konfiskeres.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for toldmyndighedernes salg og donation af varer som omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 95

Tilintetgørelse af varer

1. Hvis toldmyndighederne har rimelig grund hertil, kan de kræve, at varer, for hvilke der er givet meddelelse om tilgængelighed eller en sådan er stillet til rådighed, tilintetgøres, og de underretter importøren, eksportøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren og ihændehaveren af varerne herom. Udgifterne til tilintetgørelsen påhviler importøren, eksportøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren eller ihændehaveren af varerne.

2. Hvis toldmyndighederne finder det nødvendigt og forholdsmæssigt, kan de i overensstemmelse med national ret beslaglægge, tilintetgøre eller på anden måde ubrugeliggøre varer, for hvilke der ikke er givet meddelelse om tilgængelighed, eller en som er stillet til rådighed, og som udgør en risiko for slutbrugernes sundhed og sikkerhed. Udgifterne til en sådan foranstaltning påhviler importøren, eksportøren eller ihændehaveren af varerne.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for tilintetgørelse af varer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 96

Afståelse

1. Importøren, eksportøren, den ansvarlige for forsendelsesproceduren eller ihændehaveren af varerne kan med toldmyndighedernes forudgående tilladelse afstå ikke-EU-varer og varer henført under proceduren for særligt anvendelsesformål til staten.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for afståelse af varer til staten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

AFSNIT VI

VARER, DER FØRES IND I UNIONENS TOLDOMRÅDE

KAPITEL 1

Varers indpassage

Artikel 97

Forhåndsoplysninger for fragt

1. Varer må ikke føres ind i Unionens toldområde, medmindre transportører, der fører varer ind i Unionens toldområde, tilvejebringer eller stiller forhåndsoplysninger om fragt vedrørende disse varer til rådighed for det forventede toldsted for første indpassage inden for specifikke frister.

2. Hvis der ikke er tilvejebragt eller stillet forhåndsoplysninger for fragt til rådighed i overensstemmelse med stk. 1, tilvejebringes eller stilles til rådighed for det faktiske toldsted for første indpassage forhåndsoplysningerne for fragt, senest ved ankomsten af det transportmiddel, der benyttes til at transportere varerne.

3. Forhåndsoplysningerne for fragt skal mindst omfatte identiteten af den importør, der er ansvarlig for varerne, sendingens unikke referencenummer, afsenderens identitet, modtagerens identitet, en beskrivelse af varerne, tariferingen, værdien, varernes endelige bestemmelsessted, hvis det foreligger, data om ruten og arten og identifikation af det transportmiddel, der benyttes til at transportere varerne, samt transportomkostningerne.

4. Importøren kan tilvejebringe eller stille en del af de forhåndsoplysninger for fragt, der kræves inden for de specifikke frister til rådighed for det relevante toldsted, der kræves inden for de specifikke frister.

5. Hvis importøren allerede har tilvejebragt eller stillet en del af de krævede forhåndsoplysninger for fragt til rådighed, knytter transportøren de forhåndsoplysninger for fragt, som den pågældende meddeler eller gør tilgængelige, til de oplysninger, som importøren allerede har tilvejebragt eller stillet til rådighed.

6. Importøren underrettes, hvis en transportør knytter de forhåndsoplysninger for fragt, som den pågældende har tilvejebragt eller stillet til rådighed, til den del af forhåndsoplysningerne for fragt, som importøren har tilvejebragt eller stillet til rådighed.

7. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, hvor transportøren eller importøren ikke har alle de i stk. 1 og 3 omhandlede forhåndsoplysninger for fragt, kan det kræves at andre personer, der er i besiddelse af disse oplysninger, fremsender dem eller gør dem tilgængelige.

8. Forhåndsoplysninger for fragt skal indeholde de data, der er nødvendige, for at toldmyndighederne kan foretage en risikoanalyse.

9. En person, der fremsender forhåndsoplysninger for fragt eller gør dem tilgængelige, kan begrænse synligheden af sin identifikation og sine forretningsmæssigt følsomme data til en eller flere personer, som også tilvejebringer eller stiller data til rådighed, uden at dette berører anvendelsen af alle data til toldtilsyn.

10. Forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille forhåndsoplysninger for fragt til rådighed finder ikke anvendelse:

a) på transportmidler og varer, som transporteres herpå, og som kun passerer gennem søterritorier eller luftrum, der indgår i Unionens toldområde, uden stop i området

b) på ikke-EU-varer, der føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, og som er blevet transporteret ad en direkte rute uden stop uden for Unionens toldområde

c) på EU-varer, hvis toldmæssige status skal fastslås i henhold til artikel 71, stk. 2, som føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, og som er blevet transporteret ad en direkte rute uden stop uden for Unionens toldområde

d) på EU-varer, som i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, transporteres, uden at deres toldmæssige status ændres, som føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, og som er blevet transporteret ad en direkte rute uden stop uden for Unionens toldområde, og

e) i andre tilfælde, hvor en sådan manglende anvendelse er fuldt ud begrundet af typen af varer eller trafik eller er påkrævet i henhold til internationale aftaler.

11. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastsætte regler for fastlæggelse af det forventede toldsted for første indpassage, jf. nærværende artikels stk. 1

b) præcisere de forhåndsoplysninger for fragt, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og de i nærværende artikels stk. 8 omhandlede data, som skal indeholde specifikke oplysninger, som sætter toldmyndighederne i stand til at foretage en risikoanalyse med hensyn til varernes sikring og sikkerhed

c) fastsætte de specifikke frister, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 4

d) fastlægge de særlige tilfælde og de andre personer, der kan forpligtes til at tilvejebringe eller stille forhåndsoplysninger for fragt til rådighed, jf. nærværende artikels stk. 7

e) fastlægge de tilfælde, hvor typen af varer eller trafik fuldt ud begrunder manglende anvendelse af forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille forhåndsoplysninger for fragt til rådighed, jf. nærværende artikels stk. 10, litra e)

f) fastsætte de betingelser, hvorunder den person, der meddeler forhåndsoplysninger for fragt eller gør dem tilgængelige, kan begrænse synligheden af identifikationsdataene eller forretningsmæssigt følsomme data, jf. nærværende artikels stk. 9.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for fremsendelse, tilrådighedsstillelse og modtagelse af forhåndsoplysninger for fragt som omhandlet i denne artikels stk. 1-8. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

13. I overensstemmelse med datoerne fastsat i arbejdsprogrammet, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra b), og senest indtil den 28. februar 2034 kan de formaliteter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1-12 og i denne forordnings artikel 98-103, fortsat opfyldes i overensstemmelse med de regler og datakrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013, og som finder anvendelse på de elektroniske systemer, som medlemsstaterne og Kommissionen har udviklet i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 98

Risikoanalyse af forhåndsoplysninger for fragt

1. Uden at det berører EU-Toldmyndighedens aktiviteter fastsat i afsnit XII, sikrer toldstedet for første indpassage inden for specifikke frister, at der foretages en risikoanalyse. Denne risikoanalyse foretages primært af sikrings- og sikkerhedsmæssige hensyn og eventuelt i samarbejde med andre toldsteder og, hvor det er muligt, på grundlag af forhåndsoplysninger for fragt og andre oplysninger, der tilvejebringes eller stilles til rådighed via EU's tolddatacenter. Toldstedet for første indpassage træffer de nødvendige foranstaltninger på grundlag af resultaterne af denne risikoanalyse.

2. Toldstedet for første indpassage kan, hvis det er relevant, i samarbejde med toldmyndighederne i de andre medlemsstater, der er involveret i risikoanalyseprocessen, træffe passende afbødende foranstaltninger, herunder:

a) give den person, der har tilvejebragt eller stillet de forhåndsoplysninger for fragt til rådighed, instruks om, at varerne ikke skal lastes eller transporteres, og, hvis transportøren er en anden person end den person, der har fremsendt dataene, på tilsvarende vis at give transportøren instruks om, at varerne ikke skal lastes eller transporteres

b) anmode om yderligere oplysninger eller tiltag

c) identificere situationer, hvor en anden myndigheds indgriben kan være hensigtsmæssig

d) anbefale det mest hensigtsmæssige sted at foretage toldkontrol og træffe foranstaltninger med henblik på denne kontrol.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte specifikke frister for, hvornår risikoanalysen omhandlet i nærværende artikels stk. 1 skal foretages.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter de procedureregler, der gælder for de afbødende foranstaltninger, som er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelses-proceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

5. Indtil den 28. februar 2034 foretages den i stk. 1 omhandlede risikoanalyse på grundlag af den summariske indpassageangivelse.

Artikel 99

Ændring af forhåndsoplysninger for fragt

1. Importøren, transportøren eller de andre personer, der er omhandlet i artikel 97, ændrer et eller flere dataelementer i forhåndsoplysningerne for fragt, hvis:

a) importøren, transportøren eller den anden berørte person får kendskab til, at de relevante oplysninger har ændret sig i regnskaberne, eller at oplysningerne er ukorrekte, eller

b) en toldmyndighed anmoder importøren, transportøren eller den anden berørte person herom som følge af unøjagtige eller ufuldstændige data eller problemer med datakvaliteten, navnlig når det konstateres som følge af den risikoanalyse, der er foretaget.

2. Importøren, transportøren eller de andre personer, der er omhandlet i artikel 97, ændrer ikke forhåndsoplysningerne for fragt, hvis:

a) toldmyndighederne har givet den person, der har tilvejebragt eller stillet forhåndsoplysninger for fragt til rådighed, og transportøren, hvis vedkommende adskiller sig fra denne person, instruks om, at varerne ikke skal lastes eller transporteres, jf. artikel 98, stk. 2, litra a)

b) toldmyndighederne har meddelt transportøren eller andre personer, at toldmyndighederne agter at undersøge varerne

c) toldmyndighederne har konstateret, at forhåndsoplysningerne for fragt er ukorrekte

d) dataene i forhåndsoplysningerne for fragt er medtaget på listen over data, der ikke kan ændres.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte, hvilke data i forhåndsoplysningerne for fragt der ikke kan ændres, jf. nærværende artikels stk. 2, litra d).

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter proceduren for ændring af forhåndsoplysninger for fragt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 100

Ugyldiggørelse af forhåndsoplysninger for fragt

1. Hvis transportøren eller andre personer, der meddeler forhåndsoplysninger for fragt eller gør dem tilgængelige, får kendskab til, at de varer, der er omfattet af forhåndsoplysningerne for fragt, ikke vil blive ført ind i Unionens toldområde, skal de snarest muligt indgive en anmodning til toldmyndigheden om at erklære forhåndsoplysningerne for fragt for ugyldige.

Hvis de varer, der er omfattet af forhåndsoplysningerne for fragt, ikke er ført ind i Unionens toldområde inden for 200 dage fra den dato, hvor forhåndsoplysningerne for fragt blev tilvejebragt eller stillet til rådighed, erklærer toldmyndighederne disse oplysninger for ugyldige.

2. De personer, der meddeler forhåndsoplysningerne for fragt eller gør dem tilgængelige, og den importør, der meddeler oplysningerne eller gør dem tilgængelige i EU's tolddatacenter, underretter hinanden om ugyldiggørelsen af de oplysninger, som de har tilvejebragt eller stillet til rådighed.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter proceduren for ugyldiggørelse af forhåndsoplysninger for fragt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 101

Meddelelse om ankomst i forbindelse med transportmidlers og varer indpassage

1. Transportøren giver det faktiske toldsted for første indpassage meddelelse om ankomst af et transportmiddel, der fører varer ind i Unionens toldområde, når det er ankommet.

2. Transportøren giver det toldsted, der er ansvarligt for den havn eller lufthavn, hvor varerne losses eller omlades, meddelelse om ankomst af varer, der føres ind i Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen, når det transportmiddel, med hvilket disse varer føres ind i Unionens toldområde, ankommer til denne havn eller lufthavn.

3. Transportøren giver toldstedet for første indpassage meddelelse om ankomst af varer, der føres ind i Unionens toldområde ad vej, jernbane eller indre vandveje, når det transportmiddel, med hvilket disse varer føres ind i Unionens toldområde, ankommer til dette toldsted.

4. Transportøren knytter meddelelsen om varernes ankomst til de forhåndsoplysninger for fragt, som er tilvejebragt eller stillet til rådighed vedrørende disse varer.

5. Uanset transportørens forpligtelser omhandlet i stk. 1, 2 og 3, kan enhver af følgende personer give meddelelse om varernes ankomst på det tidspunkt, der er omhandlet i disse stykker:

a) den person, i hvis navn eller på hvis vegne den person, som har ført varerne ind i dette område, handler

b) den person, som har påtaget sig ansvaret for transporten af varerne, efter at de er ført ind i Unionens toldområde

c) enhver person, som øjeblikkeligt henfører varerne under en toldprocedure, eller

d) indehaveren af en bevilling til at drive en facilitet til midlertidig opbevaring eller enhver person, som udfører en aktivitet i en frizone.

6. I særlige tilfælde, som er fastsat i toldlovgivningen, hvor alle data i forbindelse med forhåndsoplysninger for fragt, jf. artikel 97, stk. 8, om varerne ikke kan indhentes hos transportøren, kan en efterfølgende transportør eller andre personer, der har disse data og de behørige rettigheder til at videregive dem, blive pålagt at give det faktiske toldsted for første indpassage meddelelse om varernes ankomst.

7. Med forbehold af toldmyndighedens godkendelse kan meddelelsen om transportmidlets og varernes ankomst tilvejebringes eller stilles til rådighed til toldmyndighederne eller ved hjælp af andre midler end EU's tolddatacenter såsom handels-, havne- eller transportinformationssystemer, forudsat at disse systemer indeholder de nødvendige data til en sådan meddelelse, og at disse data er tilgængelige på det tidspunkt, der er omhandlet i stk. 1, 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant. I sådanne tilfælde overføres de data, der tilvejebringes eller stilles til rådighed ved hjælp af disse andre midler, til EU's tolddatacenter.

8. Uanset stk. 2 finder forpligtelsen til at give meddelelse om varernes ankomst ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) hvor varer efter deres ankomst til Unionens toldområde losses og genlastes på samme transportmiddel under deres rejse ene og alene for at muliggøre losning eller lastning af andre varer i samme havn eller lufthavn i Unionen

b) hvor EU-varer, som i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, transporteres, uden at deres toldmæssige status ændres, føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, og som er blevet transporteret ad en direkte rute uden stop uden for Unionens toldområde.

9. Transportøren må ikke i Unionens toldområde losse varer, for hvilke forhåndsoplysninger for fragt, jf. artikel 97, stk. 8, ikke er tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne, medmindre toldmyndighederne har anmodet transportøren om at frembyde disse varer i overensstemmelse med artikel 103.

10. Uanset stk. 9 kan toldmyndighederne tillade transportøren at losse varerne i tilfælde af en overhængende fare, der nødvendiggør, at alle eller en del af varerne straks losses.

11. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de særlige tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, og de andre personer, der er omhandlet i nævnte stykke, og som kan blive pålagt at give det faktiske toldsted for første indpassage meddelelse om varernes ankomst.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter en procedure for meddelelse om ankomst omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

13. I overensstemmelse med datoerne fastsat i arbejdsprogrammet, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra b) og senest indtil den 28. februar 2034 kan der fortsat indgives en meddelelse om ankomst omhandlet i nærværende artikel, og der kan fortsat foretages en fysisk frembydelse af varer for toldmyndighederne omhandlet i denne forordnings artikel 103, stk. 1, i overensstemmelse med de regler og datakrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013, som finder anvendelse på de elektroniske systemer, som medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen har udviklet i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 102

Transport til det rette sted

1. En transportør, som fører varer ind i Unionens toldområde, skal uden ophold transportere dem ad den af toldmyndighederne anviste rute og i givet fald i overensstemmelse med deres instrukser til det af toldmyndighederne udpegede toldsted eller til et andet af disse myndigheder udpeget eller godkendt sted eller til en frizone.

2. Varer, der føres ind i en frizone, skal føres direkte ind i denne frizone enten ad sø- eller luftvejen eller, hvis over land, uden at passere gennem en anden del af Unionens toldområde, hvor frizonen støder op til en landgrænse mellem en medlemsstat og et tredjeland.

3. Hvis transportører som følge af uforudselige omstændigheder eller force majeure ikke kan opfylde forpligtelsen i stk. 1, underretter de uden ophold toldmyndighederne om situationen og varernes præcise lokalisering.

4. Toldmyndighederne bestemmer, hvilke forholdsregler der skal træffes, for at der kan føres toldtilsyn med de varer, der er omhandlet i stk. 1, eller med skibet eller luftfartøjet og varer, som transporteres herpå, på de betingelser, der er fastsat i stk. 3, for at det i givet fald kan sikres, at varerne senere transporteres til et af toldmyndighederne udpegede toldsted eller til et andet af disse myndigheder udpeget eller godkendt sted eller til en frizone.

5. Toldmyndighederne kan underkaste varer, der stadig befinder sig uden for Unionens toldområde, toldkontrol som følge af en aftale indgået med det relevante tredjeland. Toldmyndighederne behandler disse varer på samme måde, som de behandler varer, der føres ind i Unionens toldområde.

6. Uanset stk. 1 og 3 kan særlige regler finde anvendelse på varer, der transporteres i grænseområder eller i rørledninger og gennem kabler, på trafik af uvæsentlig økonomisk betydning eller på varer, der transporteres af rejsende, forudsat at mulighederne for toldtilsyn og toldkontrol ikke bringes i fare som følge heraf.

7. Stk. 1 finder ikke anvendelse på transportmidler eller varer, som transporteres herpå, og som kun passerer gennem søterritorier eller luftrum, der indgår i Unionens toldområde, uden stop i området.

Artikel 103

Fysisk frembydelse af varer for toldmyndighederne

1. Hvis toldmyndighederne eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, kræver det, skal transportøren eller ihændehaveren af varer fysisk frembyde de varer, der føres ind i Unionens toldområde, for toldmyndighederne ved deres ankomst til det af toldmyndighederne udpegede toldsted eller til et andet af disse myndigheder udpeget eller godkendt sted, eller til frizonen.

2. Toldmyndighederne meddeler transportøren eller ihændehaveren af varerne forpligtelsen til fysisk at frembyde disse varer for toldmyndighederne.

3. Varer, der frembydes fysisk for toldmyndighederne, må ikke uden toldmyndighedernes tilladelse fjernes fra det sted, hvor de blev frembudt.

4. Der dispenseres fra forpligtelsen til fysisk at frembyde varer for toldmyndighederne for så vidt angår EU-varer, som i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, transporteres, uden at deres toldmæssige status ændres, som føres ind i Unionens toldområde efter midlertidigt at have forladt dette område ad sø- eller luftvejen, og som er blevet transporteret ad en direkte rute uden stop uden for Unionens toldområde.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for udpegning og godkendelse af andre steder end det udpegede toldsted, jf. nærværende artikels stk. 1.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for fysisk frembydelse af varer for toldmyndighederne i overensstemmelse med denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 104

Midlertidig opbevaring af varer

1. Ikke-EU-varer anbringes i midlertidig opbevaring fra det tidspunkt, hvor den i artikel 101 omhandlede person giver meddelelse om deres ankomst til Unionens toldområde i overensstemmelse med nævnte artikel, indtil de henføres under en toldprocedure eller føres ud af Unionens toldområde, eller indtil toldmyndighederne bringer varernes situation i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

2. Ikke-EU-varer, der transporteres i henhold til en forsendelsesprocedure, anbringes i midlertidig opbevaring efter forsendelsesprocedurens ophør, indtil de henføres under en anden toldprocedure eller føres ud af Unionens toldområde, eller indtil toldmyndighederne bringer varernes situation i overensstemmelse med stk. 7.

3. Ikke-EU-varer i midlertidig opbevaring skal opbevares i faciliteter til midlertidig opbevaring bevilget i overensstemmelse med artikel 108 eller i begrundede tilfælde på andre steder udpeget eller godkendt af toldmyndighederne, herunder steder, som betroede erhvervsdrivende har angivet.

4. Den i artikel 108 omhandlede indehaver af en bevilling til at drive en facilitet til midlertidig opbevaring eller den person, der opbevarer varer i tilfælde, hvor varer opbevares på andre steder udpeget eller godkendt af toldmyndighederne, er ansvarlig for, at de forpligtelser, der følger af midlertidig opbevaring af varer, opfyldes, herunder at sikre, at varerne:

a) ikke unddrages toldtilsyn, og

b) kun er genstand for former for behandling, der sikrer deres bevarelse uden at ændre dem eller deres udseende eller tekniske egenskaber.

5. Medmindre andet er fastsat i EU-retten eller national ret henføres ikke-EU-varer i midlertidig opbevaring under en toldprocedure eller føres ud af Unionens toldområde inden for 90 dage fra påbegyndelsen af den midlertidige opbevaring. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, kan toldmyndighederne forlænge denne frist.

6. Ikke-EU-varer i midlertidig opbevaring på steder udpeget eller godkendt af toldmyndighederne, herunder steder angivet af betroede erhvervsdrivende, henføres under en toldprocedure eller reeksporteres inden for en bestemt frist.

7. Hvis varer af en behørigt begrundet årsag ikke kan bibeholdes i midlertidig opbevaring, træffer toldmyndighederne uden ophold alle nødvendige foranstaltninger for at bortskaffe varerne i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 4.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelser for udpegning og godkendelse af de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede steder, den i nærværende artikels stk. 6 omhandlede frist og de særlige tilfælde, hvor den i nærværende artikels stk. 5 omhandlede frist kan forlænges.

9. I overensstemmelse med datoerne fastsat i arbejdsprogrammet, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra b) og senest indtil den 28. februar 2034 skal angivelsen om midlertidig opbevaring indgives i overensstemmelse med de regler og datakrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 105

Oplysninger om midlertidig opbevaring

1. Ikke-EU-varer, for hvilke en meddelelse om varernes ankomst er tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne, er omfattet af oplysninger om midlertidig opbevaring, der indeholder alle de data, der er nødvendige for anvendelsen af bestemmelserne om midlertidig opbevaring.

2. Den i artikel 101 omhandlede person, indehaveren af en bevilling til at drive en facilitet til midlertidig opbevaring eller en anden person, som er ihændehaver af varerne, tilvejebringer eller stiller oplysninger om midlertidig opbevaring til rådighed senest på det tidspunkt, hvor varerne bringes til faciliteten til midlertidig opbevaring eller andre steder, der er udpeget eller godkendt af toldmyndighederne.

3. Medmindre andet er fastsat, må toldmyndighederne ikke kræve, at oplysninger om midlertidig opbevaring tilvejebringes eller stilles til rådighed, hvis:

a) de pågældende varers toldmæssige status som EU-varer fastlægges i overensstemmelse med artikel 71 senest på tidspunktet for meddelelsen om varernes ankomst til Unionens toldområde, eller

b) de data, der er nødvendige for toldproceduren eller reeksporten, allerede er tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved:

a) yderligere at præcisere de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede tilfælde, hvor toldmyndighederne ikke må kræve, at oplysninger om midlertidig opbevaring gives eller gøres tilgængelige

b) at fastlægge, hvilke data der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på anvendelse af bestemmelserne om midlertidig opbevaring.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for indgivelse af oplysninger om midlertidig opbevaring, jf. denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 106

Ændring af oplysninger om midlertidig opbevaring

1. De personer, der er omhandlet i artikel 105, stk. 2, ændrer et eller flere dataelementer i oplysningerne om midlertidig opbevaring:

a) hvis de får kendskab til, at relevante oplysninger har ændret sig i deres registre, eller

b) hvis en toldmyndighed anmoder dem herom på grund af unøjagtige eller ufuldstændige data eller problemer med dataenes kvalitet.

2. De personer, der er omhandlet i artikel 105, stk. 2, må ikke ændre oplysningerne om midlertidig opbevaring, hvis:

a) toldmyndighederne har meddelt sådanne personer, at de agter at undersøge varerne

b) toldmyndighederne har meddelt sådanne personer, at de har konstateret, at de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed er ukorrekte, eller

c) varerne er blevet ført ud af faciliteten til midlertidig opbevaring, medmindre andet er fastsat.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastslå de specifikke tilfælde for ændring af oplysningerne, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for ændring i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 af de deri omhandlede oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 107

Ugyldiggørelse af oplysninger om midlertidig opbevaring

1. Hvis en person omhandlet i artikel 105, stk. 2, får kendskab til, at varer ikke vil blive ført ind i Unionens toldområde, erklærer vedkommende hurtigst muligt oplysningerne om midlertidig opbevaring for ugyldige.

Hvis varer, for hvilke der er tilvejebragt eller stillet oplysninger om midlertidig opbevaring til rådighed, ikke føres ind i Unionens toldområde inden for 30 dage fra den dato, hvor disse oplysninger blev tilvejebragt eller stillet til rådighed, erklærer toldmyndighederne disse data ugyldige.

Oplysninger om midlertidig opbevaring erklæres også for ugyldige i andre tilfælde, der fastslås i en delegeret retsakt.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved yderligere at præcisere de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, tredje afsnit, hvor oplysninger om midlertidig opbevaring skal erklæres for ugyldige.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for ugyldiggørelse af oplysninger om midlertidig opbevaring, jf. denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 108

Bevilling til drift af faciliteter til midlertidig opbevaring

1. Der kræves bevilling fra toldmyndighederne til drift af en facilitet til midlertidig opbevaring. En sådan bevilling kræves ikke, hvis faciliteten til midlertidig opbevaring drives af toldmyndigheden selv.

Betingelserne for drift af en facilitet til midlertidig opbevaring angives i bevillingen.

2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede bevilling gives kun til personer, der:

a) er etableret i Unionens toldområde

b) giver den nødvendige forsikring om, at driften forløber korrekt, og

c) stiller garanti i overensstemmelse med artikel 194.

Hvor der stilles samlet garanti, overvåges opfyldelsen af de til denne garanti knyttede forpligtelser i kraft af passende revision.

En autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende anses for at have opfyldt betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra b), hvis der i den bevilling, der er omhandlet i henholdsvis artikel 30 eller 31, tages hensyn til aktiviteten i forbindelse med driften af de pågældende faciliteter til midlertidig opbevaring.

3. Bevillingen omhandlet i stk. 1 gives kun, hvis toldmyndighederne er i stand til at foretage toldtilsyn, uden at der skal træffes administrative forholdsregler, som ikke står i rimeligt forhold til de økonomiske behov i forbindelse hermed.

4. Indehaveren af den i stk. 1 omhandlede bevilling fører passende regnskaber i en af toldmyndighederne godkendt form og tilvejebringer eller stiller disse regnskaber til rådighed i EU's tolddatacenter.

Disse regnskaber skal indeholde de oplysninger og data, for at gøre det muligt for toldmyndighederne at føre tilsyn med driften af faciliteterne til midlertidig opbevaring, især med hensyn til identifikation af de opbevarede varer og deres toldmæssige status og bevægelser.

5. En autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende anses for at opfylde forpligtelserne i stk. 4, hvis vedkommendes regnskaber er passende for formålet med driften af faciliteter til midlertidig opbevaring.

6. Toldmyndighederne kan give indehaveren af den bevilling, der er omhandlet i stk. 1, tilladelse til at flytte varer under midlertidig opbevaring mellem forskellige faciliteter til midlertidig opbevaring, forudsat at sådanne bevægelser ikke øger risikoen for svig, for følgende typer bevægelser:

a) bevægelser, som sker på en toldmyndigheds ansvar

b) bevægelser, der kun er omfattet af én bevilling, som er udstedt til en autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende, eller

c) andre tilfælde af bevægelser, der skal fastsættes i en delegeret retsakt.

7. Hvis der er et økonomisk behov, og toldtilsynet ikke vil blive berørt negativt, kan toldmyndighederne tillade oplagring af EU-varer i en facilitet til midlertidig opbevaring. Sådanne varer anses ikke for varer under midlertidig opbevaring.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) betingelserne for tildeling af bevilling til drift af faciliteter til midlertidig opbevaring

b) den type oplysninger og data, der skal være indeholdt i de regnskaber, som skal tilvejebringes eller stilles til rådighed i EU's tolddatacenter, jf. nærværende artikels stk. 4

c) de øvrige tilfælde af transport af varer under midlertidig opbevaring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, litra c), og de dertil knyttede betingelser.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for flytning af varer mellem faciliteter til midlertidig opbevaring, jf. denne artikels stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 2

Overgang til fri omsætning

Artikel 109

Anvendelsesområde og virkning

1. Ikke-EU-varer, der skal bringes i omsætning på Unionens marked eller er bestemt til privat brug eller forbrug inden for Unionens toldområde, henføres til proceduren for overgang til fri omsætning.

2. Ved overgang til fri omsætning får ikke-EU-varer toldmæssig status som EU-varer.

3. Følgende betingelser skal være opfyldt, inden varer henføres til proceduren for overgang til fri omsætning:

a) de krævede data er tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne og skal mindst omfatte den importør, der er ansvarlig for varerne, sælgeren, køberen, fabrikanten, produktleverandøren hvis forskellig fra fabrikanten, den ansvarlige økonomiske operatør i Unionen, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2019/1020 og artikel 16 i forordning (EU) 2023/988, værdien, oprindelsen, tariferingen og en beskrivelse af varerne, sendingens unikke referencenummer og lokalisering samt en liste over anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

b) i tilfælde af varer, der importeres af en fjernsalgsimportør, som har valgt at anvende IOSS-ordningen, skal de krævede data ud over dem, der er omhandlet i litra a), omfatte de oplysninger, om er anført i registrene over transaktioner, der er omfattet af IOSS-ordningen, og som opbevares af den afgiftspligtige person, i overensstemmelse med artikel 369x, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF

c) enhver skyldig importafgift og andre gebyrer, herunder antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger, er betalt eller er garanteret, medmindre varerne er omfattet af en ansøgning om trækning på et toldkontingent

d) varerne er ankommet til frigivelsesstedet på Unionens toldområde, og

e) varerne er i overensstemmelse med anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved nærmere at fastlægge, hvilke data der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer til proceduren for overgang til fri omsætning som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a), eller fastsætte undtagelser fra nævnte litra, der er berettiget for den pågældende type trafik.

Artikel 110

Anvendelse af handelspolitiske foranstaltninger på aktiv og passiv forædling

1. Hvis forædlingsprodukter fremstillet ved aktiv forædling overgår til fri omsætning, og importafgiftsbeløbet beregnes efter artikel 192, stk. 3, er de handelspolitiske foranstaltninger, som skal finde anvendelse, dem, der finder anvendelse på overgang til fri omsætning for de varer, som er henført under aktiv forædling.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på affald og skrot.

3. Hvis forædlingsprodukter fremstillet ved aktiv forædling overgår til fri omsætning, og importafgiftsbeløbet beregnes efter artikel 191, stk. 1, anvendes de handelspolitiske foranstaltninger, der finder anvendelse på disse varer, kun, hvis de varer, som er henført under aktiv forædling, er underlagt sådanne foranstaltninger.

4. Handelspolitiske foranstaltninger finder ikke anvendelse på forædlingsprodukter, der overgår til fri omsætning efter passiv forædling, hvis:

a) forædlingsprodukterne bevarer deres EU-oprindelsesstatus, jf. artikel 169

b) den passive forædling omfatter reparation, herunder fremgangsmåden med standardombytning, jf. artikel 164, eller

c) den passive forædling følger efter yderligere forædlingsprocesser, jf. artikel 160.

KAPITEL 3

Fritagelse for importafgifter

Artikel 111

Returvarer

1. Ikke-EU-varer, som efter oprindelig at være eksporteret fra Unionens toldområde som EU-varer returneres til dette område inden for en frist på tre år og henføres til proceduren for overgang til fri omsætning, fritages efter ansøgning fra den berørte person for importafgifter.

Første afsnit finder anvendelse, selv hvis returvarerne kun udgør en del af de varer, der tidligere er eksporteret fra Unionens toldområde.

2. Den i stk. 1 omhandlede frist på tre år kan overskrides for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

3. Hvis returvarer inden deres eksport fra Unionens toldområde er bragt i fri omsætning afgiftsfrit eller til en nedsat importafgiftssats som følge af et særligt anvendelsesformål, må den i stk. 1 omhandlede importafgiftsfritagelse kun indrømmes, hvis disse varer overgår til fri omsætning til samme anvendelsesformål.

Hvis det anvendelsesformål, som de pågældende varer skal bringes i fri omsætning til, ikke længere er det samme, nedsættes importafgiftsbeløbet med ethvert beløb, som blev opkrævet for varerne, da de første gang overgik til fri omsætning. Hvis sidstnævnte beløb er større end det beløb, der blev opkrævet ved returvarernes overgang til fri omsætning, ydes der ingen godtgørelse.

4. Hvis EU-varer har mistet deres toldmæssige status i medfør af artikel 72 og efterfølgende overgår til fri omsætning, finder nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 anvendelse.

5. Fritagelse for importafgifter i henhold til stk. 1 indrømmes kun, hvis varer returneres i samme stand som den, de var i ved deres eksport.

6. Fritagelse for importafgifter i henhold til stk. 1 skal støttes af oplysninger, der godtgør, at betingelserne for denne fritagelse er opfyldt.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastslå de tilfælde, hvor varer anses for at være returneret i samme stand som den, de var i ved deres eksport, jf. nærværende artikels stk. 5.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for meddelelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 112

Varer, der tidligere var henført under proceduren for aktiv forædling

1. Artikel 111, stk. 1, 2, 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse på forædlingsprodukter, der oprindelig blev reeksporteret fra Unionens toldområde efter en procedure for aktiv forædling, forudsat at disse forædlingsprodukters overgang til fri omsætning resulterer i opkrævning af de skyldige importafgifter for de varer, der blev henført under den første procedure for aktiv forædling.

2. Hvis de i stk. 1 omhandlede forædlingsprodukter henføres under en efterfølgende procedure for aktiv forædling, og andre forædlingsprodukter end dem, der er fremstillet under den tidligere procedure for aktiv forædling, overgår til fri omsætning, opkræves importafgiften for de i stk. 1 omhandlede varer.

3. Importafgiftsbeløbet for de varer, der er omfattet af denne artikels stk. 1, fastsættes i overensstemmelse med artikel 192, stk. 3.

4. Fritagelsen for importafgifter omhandlet i artikel 111 indrømmes kun for forædlingsprodukter, som er eksporteret i overensstemmelse med artikel 133, stk. 2, litra c), hvis det sikres, at ingen varer, der er erstattet af ækvivalente varer, vil blive henført under proceduren for aktiv forædling.

Artikel 113

Produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra havet

1. Med forbehold af artikel 169, stk. 1, er følgende fritaget for importafgifter ved overgang til fri omsætning:

a) produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra et tredjelands søterritorium, af fartøjer, som udelukkende er registreret i en medlemsstat eller anmeldt til dens skibsregister og fører denne stats flag

b) produkter, der er fremstillet af de i nærværende stykkes litra a) omhandlede produkter om bord på fabriksskibe, der opfylder de i nævnte litra fastsatte betingelser.

2. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse for importafgift skal støttes af bevis for, at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for indgivelse af det bevis, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

AFSNIT VII

VARER, DER FØRES UD AF UNIONENS TOLDOMRÅDE

KAPITEL 1

Eksport og reeksport

Artikel 114

Eksport

1. EU-varer, som skal føres ud af Unionens toldområde, skal henføres under eksportproceduren.

2. Betingelserne for henførsel af varer under eksportproceduren er følgende:

a) de krævede data er tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne

b) enhver skyldig eksportafgift eller andre skyldige gebyrer er betalt eller garanteret, og

c) varerne overholder anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

3. Varer, der skal føres ud af Unionens toldområde, er efter omstændighederne omfattet af følgende:

a) godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter

b) de formaliteter, der kræves i henhold til gældende bestemmelser om andre gebyrer

c) procedurereglerne for eksport og udpassage.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på EU-varer:

a) der er henført under proceduren for passiv forædling

b) der er ført ud af Unionens toldområde efter at have været henført under proceduren for særligt anvendelsesformål

c) der er leveret som moms- eller punktafgiftsfritagne forsyninger til et luftfartøj eller skib og er underlagt nul moms eller punktafgift uanset luftfartøjets eller skibets bestemmelsessted; der kræves bevis for sådanne forsyninger

d) der er henført under proceduren for intern forsendelse

e) der midlertidigt er ført ud af Unionens toldområde i overensstemmelse med artikel 73.

5. De forpligtelser, der gælder for eksportproceduren, finder anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 4, litra a) og b), samt i stk. 4, litra c), uanset luftfartøjets eller skibets bestemmelsessted.

6. Varer, der afsendes til Helgoland, betragtes ikke som eksporteret fra Unionens toldområde.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under eksportproceduren som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a).

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter de procedureregler for eksport og udpassage, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra c). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 115

Fritagelse for eksportafgifter for midlertidigt eksporterede EU-varer

Med forbehold af artikel 161 er EU-varer, som midlertidigt eksporteres fra Unionens toldområde, omfattet af fritagelse for eksportafgifter, hvis de reimporteres.

Artikel 116

Reeksport

1. Ikke-EU-varer, der skal føres ud af Unionens toldområde, reeksporteres, forudsat at de relevante reeksportdata er tilvejebragt eller stillet til rådighed, og at de varer, der skal reeksporteres, overholder den anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne for så vidt angår ikke-EU-varer.

2. Reeksportdata skal, hvor det er relevant, omfatte de data, der er nødvendige for at gennemføre den tidligere toldprocedure eller for at afslutte den midlertidige opbevaring.

3. Artikel 74-80 og 123 finder anvendelse på reeksport.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

a) på ikke-EU-varer, der er henført under proceduren for ekstern forsendelse, og som kun passerer gennem Unionens toldområde

b) hvis ikke-EU-varer, der skal føres ud af Unionens toldområde, losses og genlastes på samme transportmiddel under deres rejse for at muliggøre losning eller lastning af andre varer i samme havn eller lufthavn.

5. Indtil den 28. februar 2034 kan reeksportdata angives i:

a) en reeksportangivelse eller

b) en reeksportmeddelelse, hvis varer omlades inden for eller reeksporteres direkte fra en frizone eller en facilitet til midlertidig opbevaring.

6. Indtil den 28. februar 2034 finder artikel 81-93 anvendelse på reeksportangivelser og reeksportmeddelelser.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte, i hvilke tilfælde der skal indgives en reeksportmeddelelse, og i hvilke tilfælde den kan ændres eller erklæres ugyldig.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for indgivelse, ændring eller ugyldiggørelse af en reeksportmeddelelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 2

Varers udpassage

Artikel 117

Oplysninger forud for afgang

1. Transportører, der fører varer ud af Unionens toldområde, tilvejebringer eller stiller et minimum af oplysninger til rådighed forud for afgang om disse varer for den kompetente toldmyndighed inden for specifikke frister og senest ved meddelelsen om varernes ankomst til udpassagestedet.

2. Oplysningerne forud for afgang skal indeholde de data, der er nødvendige for, at toldmyndighederne kan foretage risikoanalyser primært af sikrings- og sikkerhedshensyn.

3. Eksportøren kan tilvejebringe eller stille en del af eller alle oplysningerne til rådighed forud for afgang for den kompetente toldmyndighed.

4. Hvis eksportøren allerede har tilvejebragt eller stillet en del af de krævede oplysninger forud for afgang til rådighed, knytter transportøren den del af de krævede oplysninger forud for afgang, som den pågældende tilvejebringer eller stiller til rådighed, til de oplysninger, som eksportøren allerede har tilvejebragt eller stillet til rådighed.

5. Hvis eksportøren allerede har tilvejebragt eller stillet til rådighed alle de krævede oplysninger forud for afgang, transportøren tilvejebringer eller stiller kun yderligere oplysninger til rådighed forud for afgang, hvis denne er bekendt med, at de oplysninger, der tidligere er tilvejebragt eller stillet til rådighed, er ukorrekte.

6. Det meddeles eksportøren, hvis en transportør knytter de oplysninger forud for afgang, som den pågældende har tilvejebragt eller stillet til rådighed, til den del af oplysningerne forud for afgang, som eksportøren har tilvejebragt eller stillet til rådighed.

7. I særlige tilfælde, der fastsættes i en delegeret retsakt, hvor transportøren eller eksportøren ikke har tilvejebragt alle de i stk. 3 og 5 omhandlede oplysninger forud for afgang eller stillet dem til rådighed, kan den kompetente toldmyndighed pålægge andre personer, der er i besiddelse af disse oplysninger, at tilvejebringe dem eller stille dem til rådighed.

8. En person, der tilvejebringer eller stiller oplysninger til rådighed forud for afgang, kan begrænse synligheden af sine identifikationsdata og forretningsmæssigt følsomme data til en eller flere personer, som også tilvejebringer eller stiller data til rådighed, uden at dette berører anvendelsen af alle data til toldtilsyn.

9. Forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille oplysninger til rådighed forud for afgang finder ikke anvendelse:

a) på transportmidler og varer, som transporteres herpå, og som kun passerer gennem søterritorier eller luftrum, der indgår i Unionens toldområde, uden stop i området

b) i andre specifikke tilfælde, hvor det er behørigt begrundet i typen af varer eller trafik, eller hvor det er påkrævet i henhold til internationale aftaler

c) på varer, der midlertidigt føres ud af Unionens toldområde i henhold til artikel 73

d) på varer, der leveres til montering som dele af eller tilbehør til fartøjer eller luftfartøjer og til drift af motorer, maskiner og andet udstyr til fartøjer eller luftfartøjer, samt fødevarer og andre artikler, der skal forbruges eller sælges om bord.

10. I de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 9, tilvejebringer eller stilles reeksportdata til rådighed i overensstemmelse med artikel 116.

11. Transportøren fører varer ud af Unionens toldområde i samme stand, som da oplysningerne forud for afgang blev tilvejebragt eller stillet til rådighed.

12. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) angive, hvilke data i oplysningerne forud for afgang der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne, jf. nærværende artikels stk. 1

b) fastsætte de specifikke frister, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, under hensyntagen til trafiktypen og transportmidlet

c) fastsætte de specifikke tilfælde, hvor forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille oplysninger til rådighed forud for afgang ikke finder anvendelse, jf. nærværende artikels stk. 9, litra b)

d) fastsætte de betingelser, hvorunder en person, der tilvejebringer eller stiller oplysninger til rådighed forud for afgang, kan begrænse synligheden af identifikationsdata og kommercielt følsomme data, jf. nærværende artikels stk. 8.

13. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter en procedure for fremsendelse, tilgængeliggørelse og modtagelse af oplysninger forud for afgang omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

14. I overensstemmelse med datoerne fastsat i arbejdsprogrammet, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra b) og senest indtil den 28. februar 2034 kan formaliteter om udpassage af varer fortsat foretages i overensstemmelse med de regler og datakrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013, som finder anvendelse på de elektroniske systemer, som medlemsstaterne og Kommissionen har udviklet i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 118

Risikoanalyse af oplysninger forud for afgang

1. Uden at det berører EU-Toldmyndighedens aktiviteter fastsat i afsnit IV, sikrer den kompetente toldmyndighed inden for specifikke frister, at der foretages en risikoanalyse. Denne risikoanalyse foretages primært af sikrings- og sikkerhedsmæssige hensyn og eventuelt i samarbejde med andre toldsteder og, hvor det er muligt, på grundlag af oplysninger forud for afgang og andre data, der tilvejebringes eller stilles til rådighed via EU's tolddatacenter. Den kompetente toldmyndighed træffer de nødvendige foranstaltninger på grundlag af resultaterne af denne risikoanalyse.

2. Udpassagetoldstedet kan træffe passende afbødende foranstaltninger, herunder:

a) at give en person, der har tilvejebragt eller stillet oplysninger forud for afgang til rådighed, instruks om, at varerne ikke må lastes eller transporteres, og, hvis transportøren er en anden person end den person, der har givet oplysninger forud for afgang, på tilsvarende vis at give transportøren instruks om, at varerne ikke må lastes eller transporteres

b) at anmode om yderligere oplysninger eller tiltag

c) at identificere situationer, hvor en anden myndigheds indgriben kan være hensigtsmæssig

d) at anbefale det mest hensigtsmæssige sted at foretage toldkontrol og foranstaltninger med henblik på denne kontrol.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de specifikke frister, inden hvilke risikoanalysen, jf. nærværende artikels stk. 1, skal foretages.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for instruktion af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

5. I overensstemmelse med datoerne fastsat i arbejdsprogrammet, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra b) og indtil senest den 28. februar 2034 foretages risikoanalysen på grundlag af de data, der er henlagt i henhold til artikel 117, stk. 14. Efter denne dato foretages risikoanalysen på grundlag af de data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter.

Artikel 119

Ændring af oplysninger forud for afgang

1. Eksportøren eller de personer, der er omhandlet i artikel 117, ændrer et eller flere dataelementer i oplysningerne forud for afgang, hvis:

a) eksportøren eller de personer, der er omhandlet i artikel 117, får kendskab til, at de relevante oplysninger har ændret sig i regnskaberne, eller at oplysningerne er ukorrekte, eller

b) en toldmyndighed anmoder eksportøren eller de personer, der er omhandlet i artikel 117, herom som følge af unøjagtige eller ufuldstændige data eller problemer med datakvaliteten, navnlig når det konstateres som følge af den risikoanalyse, der er foretaget.

2. Eksportøren eller de andre personer, der er omhandlet i artikel 117, må ikke ændre oplysningerne forud for afgang, hvis:

a) toldmyndighederne har givet den person, der har tilvejebragt eller stillet oplysningerne forud for afgang til rådighed, og transportøren, hvis denne adskiller sig fra den pågældende person, instruks om, at varerne ikke må lastes eller transporteres, jf. artikel 118, stk. 2, litra a)

b) toldmyndighederne har meddelt transportøren eller den person, der har tilvejebragt eller stillet oplysningerne forud for afgang til rådighed eller gjort dem tilgængelige, om, at de agter at undersøge varerne

c) toldmyndighederne har fastslået, at oplysningerne forud for afgang er ukorrekte

d) dataene i oplysningerne forud for afgang er medtaget på listen over data, der ikke kan ændres

e) toldmyndighederne allerede har frigivet varerne til udpassage.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte, hvilke data i oplysninger forud for afgang der ikke kan ændres, jf. nærværende artikels stk. 2, litra d).

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter en procedure for ændring af oplysninger forud for afgang i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 120

Ugyldiggørelse af oplysninger forud for afgang

1. Hvis transportøren eller andre personer, der giver oplysninger forud for afgang eller gør dem tilgængelige, får kendskab til, at de varer, der er omfattet af oplysningerne forud for afgang, ikke vil blive ført ud af Unionens toldområde, skal de pågældende snarest muligt anmode toldmyndigheden om uden ophold at erklære oplysningerne forud for afgang ugyldige.

Hvis de varer, der er omfattet af oplysningerne forud for afgang, ikke er ført ud af Unionens toldområde inden for 200 dage fra den dato, hvor oplysningerne forud for afgang blev tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne, erklærer toldmyndighederne oplysningerne for ugyldige.

2. Personer, der giver oplysninger forud for afgang eller gør dem tilgængelige, herunder eksportøren, skal underrette hinanden om, at de oplysninger forud for afgang, som de har tilvejebragt eller stillet til rådighed, er blevet erklæret ugyldige.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter en procedure for ugyldiggørelse af oplysninger forud for afgang i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 121

Meddelelse om varers ankomst til udpassagestedet

1. Transportøren giver det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor varer skal føres ud af Unionens toldområde, meddelelse om varernes ankomst til udpassagestedet inden for specifikke frister.

2. Uanset transportørens forpligtelser omhandlet i stk. 1 kan enhver af følgende personer give meddelelse om varernes ankomst:

a) en eksportør, eller

b) den person, som har ansvaret for transporten af varerne, inden de føres ud af Unionens toldområde.

3. Med forbehold af toldmyndighedens godkendelse kan meddelelsen om varernes ankomst tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne ved hjælp af andre midler end EU's tolddatacenter såsom handels-, havne- eller transportinformationssystemer, forudsat at sådanne systemer indeholder de nødvendige data til en sådan meddelelse, og disse data er tilgængelige inden for de specifikke frister, der er omhandlet i stk. 1. I sådanne tilfælde overføres de data, der tilvejebringes eller stilles til rådighed ved hjælp af disse andre midler, til EU's tolddatacenter.

4. Forpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når varer, der skal føres ud af Unionens toldområde, losses og genlastes på samme transportmiddel under deres rejse ene og alene for at muliggøre losning eller lastning af andre varer i samme havn eller lufthavn i Unionen.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte, hvilke data der skal meddeles det toldsted, der er ansvarligt for det sted, hvor varer føres ud af Unionens toldområde.

Artikel 122

Fysisk frembydelse af varer for toldmyndighederne

1. Hvis toldmyndighederne eller anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, kræver det, skal transportøren eller ihændehaveren af varerne fysisk frembyde disse varer, der skal føres ud af Unionens toldområde, for toldmyndighederne inden disse varers afgang.

2. Toldmyndighederne meddeler transportøren eller ihændehaveren af varerne forpligtelsen til fysisk at frembyde varerne for toldmyndighederne.

3. Varer, der frembydes fysisk for toldmyndighederne, må ikke uden toldmyndighedernes tilladelse fjernes fra det sted, hvor de blev frembudt.

Artikel 123

Bekræftelse af udpassage

En transportør, der fører varer ud af Unionens toldområde, eller en person, som påtager sig ansvaret for transporten af varer, inden de føres ud af Unionens toldområde, bekræfter over for toldmyndighederne varernes udpassage af Unionens toldområde.

AFSNIT VIII

SÆRLIGE PROCEDURER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 124

Anvendelsesområde

Varer kan henføres under en af følgende kategorier af særlige procedurer:

a) forsendelse, der omfatter ekstern og intern forsendelse

b) oplagring, der omfatter toldoplag og frizoner

c) særlig anvendelse, der omfatter midlertidig import og anvendelse til særligt formål

d) forædling, der omfatter aktiv og passiv forædling.

Artikel 125

Bevilling

1. Importører og eksportører eller deres indirekte repræsentanter, som har til hensigt at henføre varer under en særlig procedure, har brug for en bevilling fra toldmyndighederne til følgende:

a) at benytte proceduren for aktiv eller passiv forædling, proceduren for midlertidig import eller proceduren for særligt anvendelsesformål

b) at drive lagerfaciliteter med henblik på oplæggelse af varer på toldoplag, undtagen i tilfælde, hvor den pågældende toldmyndighed fungerer som operatør af en lagerfacilitet.

2. De følgende personer og myndigheder kan drive lagerfaciliteter til enhver importørs toldoplag af varer:

a) personer, der har en hertil relevant bevilling fra toldmyndighederne, og

b) den pågældende toldmyndighed, når denne er operatør af lagerfaciliteten.

3. Bevillingerne omhandlet i stk. 1 og 2 skal fastsætte betingelser for anvendelse af de pågældende særlige procedurer eller for driften af de pågældende lagerfaciliteter.

4. Undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i EU-retten, giver toldmyndighederne kun de i stk. 1 og 2 omhandlede bevillinger, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) ansøgeren er etableret i Unionens toldområde

b) ansøgeren giver den nødvendige forsikring om, at driften forløber korrekt

c) der stilles garanti for den potentielle toldskyld eller andre gebyrer i forbindelse med de varer, der er henført under den særlige procedure, i overensstemmelse med artikel 194

d) toldmyndighederne er i stand til at foretage toldtilsyn uden at skulle indføre administrative ordninger, som ikke står i rimeligt forhold til de økonomiske behov i forbindelse hermed

e) i forbindelse med proceduren for midlertidig import anvender ansøgeren varerne eller sørger for deres anvendelse

f) i forbindelse med proceduren for aktiv forædling udfører ansøgeren forædlingsprocesser for varerne eller sørger for, at de bliver udført

g) i forbindelse med en forædlingsprocedure vil EU-producenternes væsentlige interesser ikke blive påvirket negativt af bevillingen (»økonomiske forudsætninger«).

En autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende anses for at opfylde betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra b), hvis der i den bevilling, der er omhandlet i henholdsvis artikel 30 eller 31, tages hensyn til den aktivitet, der er forbundet med den pågældende særlige procedure.

5. Hvis der er dokumentation for, at indrømmelse af en bevilling til en procedure for aktiv forædling sandsynligvis vil berøre EU-producenternes væsentlige interesser negativt, anmoder de kompetente toldmyndigheder, inden de træffer afgørelse om denne bevilling, EU-Toldmyndigheden om en begrundet udtalelse, medmindre indrømmelsen af bevillingen på anden måde er begrundet i forædlingens økonomiske karakter.

6. Hvis der er dokumentation for, at indrømmelse af en bevilling til en procedure for passiv forædling sandsynligvis vil berøre de væsentlige interesser for EU-producenter af varer, der anses for at være følsomme, negativt, og varerne ikke skal repareres, anmoder de kompetente toldmyndigheder EU-Toldmyndigheden om en begrundet udtalelse, inden de træffer afgørelse om denne bevilling.

7. Når der anmodes herom i overensstemmelse med stk. 5 og 6, kan EU-Toldmyndigheden afgive en af følgende udtalelser:

a) at indrømmelse af en bevilling ikke berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt

b) at indrømmelse af en bevilling berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt

c) at indrømmelse af en bevilling med hensyn til en behørigt dokumenteret og overvåget mængde varer, der er fastlagt i udtalelsen, ikke berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt.

EU-Toldmyndighedens udtalelse skal tages i betragtning af de toldmyndigheder, der er kompetente til at indrømme en bevilling, samt af eventuelle andre toldmyndigheder, der beskæftiger sig med lignende bevillinger.

For at afgive denne udtalelse kan EU-Toldmyndigheden tage hensyn til synspunkter og oplysninger fra interessenter, forudsat at disse interessenter fremlægger disse oplysninger for EU-Toldmyndigheden inden for de frister, der er fastsat i de procedureregler, som er omhandlet i stk. 11, litra b).

8. De toldmyndigheder, der udsteder bevillinger, tilvejebringer eller stiller ansøgningerne om bevilling og bevillingerne til EU's tolddatacenter til rådighed heri. Hvis bevillinger til særlige procedurer indeholder forretningsmæssigt følsomme oplysninger, begrænses adgangen til disse oplysninger.

9. Hvis der er dokumentation for, at EU-producenternes væsentlige interesser kan blive berørt negativt af anvendelsen af en bevilling, der allerede er indrømmet, kan Kommissionen eller medlemsstaterne anmode EU-Toldmyndigheden om at afgive en begrundet udtalelse efter proceduren i stk. 5 og 6.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastsætte de betingelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og 4, for indrømmelse af bevillinger til anvendelse af særlige procedurer, jf. nærværende artikels stk. 1, litra a), eller drift af de lagerfaciliteter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), og stk. 2

b) fastlægge de særlige tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4

c) præcisere de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, hvor den økonomiske karakter af forædlingen berettiger, at toldmyndighederne uden udtalelse fra EU-Toldmyndigheden vurderer, om indrømmelse af en bevilling til en procedure for aktiv forædling berører EU-producenternes væsentlige interesser negativt

d) præcise de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, hvor det anses for dokumenteret, at EU-producenternes væsentlige interesser sandsynligvis vil blive berørt negativt, og de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5 og 6, hvor de økonomiske forudsætninger anses for at være opfyldt

e) opstille en liste over varer, der betragtes som følsomme, jf. nærværende artikels stk. 6.

11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) procedureregler for indrømmelse af bevilling til de særlige procedurer eller driften af de lagerfaciliteter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2

b) procedureregler for undersøgelse af de økonomiske forudsætninger, herunder for EU-Toldmyndighedens afgivelse af en begrundet udtalelse, og

c) regler for fastsættelse og overvågning af den mængde, der er omhandlet i denne artikels stk. 7.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

12. Indtil den 21. september 2027:

a) skal en undersøgelse af de økonomiske forudsætninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, litra g), finde sted på EU-plan i overensstemmelse med de procedureregler, der er omhandlet i denne artikels stk. 11, litra b)

b) henviser til EU-Toldmyndighedens udtalelse i henhold til dette kapitel til Kommissionens undersøgelse af de økonomiske forudsætninger på EU-plan, jf. denne artikels stk. 5, 6 og 7.

Artikel 126

Bevillinger med tilbagevirkende kraft

1. Toldmyndighederne tildeler efter ansøgning bevilling med tilbagevirkende kraft, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) der findes et bevisligt økonomisk behov

b) ansøgningen er ikke forbundet med forsøg på at begå urigtigheder

c) ansøgeren har på grundlag af regnskaber eller fortegnelser påvist:

i) at alle krav i proceduren er opfyldt

ii) at varerne, hvor det er relevant, kan identificeres for den pågældende periode

iii) at regnskaberne eller fortegnelserne gør det muligt at kontrollere proceduren

d) alle de formaliteter, der er nødvendige for at bringe varernes situation i overensstemmelse med reglerne, kan opfyldes, herunder om nødvendigt ugyldiggørelse af de pågældende toldangivelser eller af de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure

e) ansøgeren har ikke fået tildelt en bevilling med tilbagevirkende kraft for samme særlige procedure inden for tre år fra den dato, hvor ansøgningen blev antaget

f) medmindre ansøgningen vedrører fornyelse af en bevilling til samme slags drift og varer, er EU-Toldmyndighedens udtalelse ikke nødvendig for at vurdere, om indrømmelse af en bevilling vil berøre EU-producenternes væsentlige interesser negativt

g) ansøgningen vedrører ikke drift af lagerfaciliteter til oplæggelse af varer på toldoplag, og

h) hvor en ansøgning vedrører fornyelse af en bevilling til samme slags drift og varer, indgives ansøgningen inden for tre år efter udløbet af den oprindelige bevilling.

2. Toldmyndighederne kan indrømme en bevilling med tilbagevirkende kraft, når de varer, der er henført under en toldprocedure, ikke længere er disponible på det tidspunkt, hvor ansøgningen om en sådan bevilling antages.

Artikel 127

Ændring af bevilling med tilbagevirkende kraft

1. Efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indgivet inden for bevillingens gyldighedsperiode, jf. artikel 125, stk. 1 og 2, kan toldmyndighederne med tilbagevirkende kraft ændre den tildelte bevilling.

Bevillingshaveren kan dog indgive ansøgningen om ændring af bevillingen efter udløbet af bevillingens gyldighedsperiode, hvis der er varer henført under den relevante toldprocedure, som ikke er blevet afsendt.

2. I afgørelsen om ændring af en bevilling med tilbagevirkende kraft fastsætter toldmyndighederne den dato, fra hvilken ændringen får virkning.

3. En ændring med tilbagevirkende kraft får ikke virkning før den dato, hvor bevillingen får virkning.

4. En retroaktiv ændring kan ikke tillades, hvis der ansøges om en af følgende:

a) ansøgningen indgives, efter at toldmyndighederne har meddelt bevillingshaveren om, at de agter at undersøge varerne eller foretage en kontrol

b) ansøgningen indgives, efter at toldmyndighederne har meddelt bevillingshaveren om, at de har konstateret, at dataene i bevillingen er ukorrekte

c) ansøgningen vedrører et forsøg på vildledning eller misbrug fra bevillingshaverens side.

5. En ansøgning om ændring med tilbagevirkende kraft vedrører ikke gyldighedsperioden for den tildelte bevilling.

6. Ændring af bevillingen med tilbagevirkende kraft kræver ikke en udtalelse fra EU-Toldmyndigheden, jf. artikel 125, stk. 5 og 6.

Artikel 128

Regnskaber

1. Indehaveren af en bevilling, der er omhandlet i artikel 125, stk. 1 og 2, importøren eller eksportøren, og enhver person, der udøver en aktivitet, som omfatter oplagring, bearbejdning eller forædling af varer eller salg eller køb af varer i frizoner, fører passende regnskaber i en af toldmyndighederne godkendt form og undtagen i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, fremsender dem til eller gør dem tilgængelige i EU's tolddatacenter.

Disse regnskaber skal indeholde oplysninger og data, der gør det muligt for toldmyndighederne at føre tilsyn med den pågældende procedure, især med hensyn til identifikation af varer, der er henført under proceduren, og deres toldmæssige status og bevægelser.

2. En autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende anses for at opfylde forpligtelserne i stk. 1, hvis vedkommendes regnskaber er passende for formålet med den pågældende særlige procedure.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere, hvilke typer oplysninger og data der skal indgå i regnskaberne, og undtagelserne fra forpligtelsen til at fremsende dem til eller gøre dem tilgængelige i EU's tolddatacenter, jf. nærværende artikels stk. 1.

Artikel 129

Afslutning af en særlig procedure

1. I andre tilfælde end forsendelsesproceduren og med forbehold af artikel 156 afsluttes en særlig procedure, når de under proceduren henførte varer eller forædlingsprodukterne er henført under en efterfølgende toldprocedure, er ført ud af Unionens toldområde, er tilintetgjort uden resterende affald eller er afstået til staten i overensstemmelse med artikel 96.

2. Forsendelsesproceduren afsluttes af toldmyndighederne, når de på grundlag af en sammenligning mellem de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed for afgangstoldstedet, og de data, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed for bestemmelsestoldstedet, kan konstatere, at proceduren er ophørt på korrekt vis.

3. Toldmyndighederne træffer enhver foranstaltning, der er nødvendig for at bringe situationen for varer, for hvilke en særlig procedure ikke er afsluttet på de fastsatte vilkår, i overensstemmelse med reglerne.

4. En særlig procedure afsluttes inden for bestemte frister, medmindre andet er fastsat i toldlovgivningen.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at angive længden af de frister, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for afslutning af en særlig procedure. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 130

Overdragelse af rettigheder og forpligtelser

1. Toldmyndighederne kan efter ansøgning give indehaveren af en bevilling til en særlig procedure, undtagen forsendelse, tilladelse til helt eller delvis at overdrage sine rettigheder og forpligtelser med hensyn til varer, der er henført under denne særlige procedure, til en importør, til en eksportør eller til enhver anden person.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser det er tilladt at overdrage de rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1

b) i hvilken form toldmyndighederne tillader en sådan overdragelse af rettigheder og forpligtelser

c) hvilke data og oplysninger der er nødvendige for ansøgninger om og tilladelser til en sådan overdragelse af rettigheder og forpligtelser.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for overdragelse af bevillingshaveres rettigheder og forpligtelser med hensyn til varer, der er henført under en særlig procedure, undtagen forsendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 131

Varebevægelser

1. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, kan importører, eksportører, indehavere af bevilling til at drive lagerfaciliteter med henblik på oplæggelse af varer på toldoplag og personer, som rettigheder og forpligtelser er overdraget til i overensstemmelse med artikel 130, transportere varer, der er henført under en særlig procedure, undtagen forsendelse, eller anbragt i en frizone, mellem forskellige steder i Unionens toldområde.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de særlige tilfælde, hvor varer kan transporteres jf. nærværende artikels stk. 1, og fastsætte de betingelser, hvorunder dette kan forekomme.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter procedureregler for transport af varer, der er henført under en særlig procedure, undtagen forsendelse, eller anbragt i en frizone, jf. denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 132

Sædvanlige behandlinger

1. Varer, der opbevares på et toldoplag eller er henført under en forædlingsprocedure eller anbragt i en frizone, kan underkastes sædvanlige former for behandling, som tjener til at konservere dem, til at forbedre deres udseende eller handelskvalitet eller til at forberede dem til distribution eller videresalg.

2. Varer, der er bestemt til fjernsalg fra et privat toldoplag til fjernsalg omhandlet i artikel 145, kan underkastes de sædvanlige former for behandling, som er strengt nødvendige med henblik på at forberede til fjernsalg.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de sædvanlige former for behandling for så vidt angår varer omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 133

Ækvivalente varer

1. Ækvivalente varer er EU-varer, som oplagres, anvendes eller forædles i stedet for varer, der er henført under en særlig procedure.

Under proceduren for passiv forædling er ækvivalente varer ikke-EU-varer, som forædles i stedet for EU-varer, der er henført under proceduren for passiv forædling.

Med undtagelse af særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, skal ækvivalente varer have samme ottecifrede kode i den kombinerede varenomenklatur fastlagt i forordning (EØF) nr. 2658/87 (»den kombinerede nomenklatur«), samme handelskvalitet og samme tekniske egenskaber som de varer, som de træder i stedet for.

2. Forudsat at der er sikkerhed for, at den særlige procedure forløber korrekt, navnlig med hensyn til toldtilsyn, tillader toldmyndighederne efter ansøgning følgende tiltag:

a) anvendelse af ækvivalente varer under toldoplagsproceduren, frizoneproceduren og proceduren for særligt anvendelsesformål

b) anvendelse af ækvivalente varer under proceduren for midlertidig import, som i særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen

c) anvendelse af ækvivalente varer under proceduren for aktiv forædling

d) i tilfælde af proceduren for aktiv forædling med forudgående eksport, eksport af forædlingsprodukter, som er fremstillet af ækvivalente varer forud for importen af de varer, som de træder i stedet for

e) anvendelse af ækvivalente varer under proceduren for passiv forædling

f) i tilfælde af proceduren for passiv forædling med forudgående import, import af forædlingsprodukter, som er fremstillet af ækvivalente varer forud for eksporten af de varer, som de træder i stedet for.

En autoriseret økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende anses for at opfylde betingelsen om sikring af, at den særlige procedure forløber korrekt, såfremt der blev taget hensyn til aktiviteten vedrørende anvendelse af ækvivalente varer i den pågældende procedure, da denne økonomisk operatør eller erhvervsdrivende blev tildelt en bevilling, jf. artikel 30 eller 31.

3. Anvendelse af ækvivalente varer er ikke tilladt i følgende tilfælde:

a) hvis der kun foretages sædvanlige former for behandling som fastlagt i artikel 132 under proceduren for aktiv forædling

b) hvis et forbud mod godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter finder anvendelse på varer uden oprindelsesstatus, der anvendes til fremstilling af forædlingsprodukter under proceduren for aktiv forædling, for hvilke der udstedes eller udfærdiges et oprindelsesbevis som led i en præferenceaftale mellem Unionen og visse tredjelande eller grupper af sådanne lande

c) hvis det kan føre til en uberettiget importafgiftsfordel, eller

d) hvis det er fastsat i EU-retsakter.

4. I det tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra d), og såfremt forædlingsprodukterne, hvis de ikke er eksporteret i forbindelse med proceduren for aktiv forædling, vil blive pålagt eksportafgifter, skal bevillingshaveren stille garanti for at sikre, at eksportafgifterne betales, i tilfælde af at ikke-EU-varerne ikke importeres inden for den i artikel 159, stk. 3, fastsatte frist.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastlægge de særlige tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, tredje afsnit

b) fastsætte de betingelser, hvorunder ækvivalente varer anvendes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2

c) fastlægge de i nærværende artikels stk. 2, litra b), omhandlede særlige tilfælde, hvor ækvivalente varer anvendes under proceduren for midlertidig import, og

d) præcisere de tilfælde, hvor anvendelse af ækvivalente varer ikke er tilladt i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra c).

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for anvendelse af ækvivalente varer, der er tilladt i henhold til denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 2

Forsendelse

Afdeling 1

Generelle regler

Artikel 134

Anvendelsesområde

1. Varer skal ved deres indpassage i Unionens toldområde henføres under en forsendelsesprocedure, uden at deres toldmæssige status ændres, jf. artikel 73, stk. 2, medmindre de allerede er henført under en forsendelsesprocedure omhandlet i artikel 135 og 136 eller under en anden toldprocedure inden for den frist, der er fastsat i artikel 104, stk. 5.

2. Den ansvarlige for forsendelsesproceduren anses for at være importør eller eksportør af varerne og er ansvarlig for betaling af told og gebyrer, medmindre toldmyndighederne har data om en anden person, der identificeres som importør eller eksportør.

Artikel 135

Ekstern forsendelse

1. Under proceduren for ekstern forsendelse kan ikke-EU-varer forsendes fra ét sted til et andet sted inden for Unionens toldområde uden at skulle gøres til genstand for:

a) importafgifter eller andre gebyrer, herunder antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger

b) handelspolitiske foranstaltninger, såfremt de ikke indeholder et forbud mod indpassage eller udpassage af varer til eller fra Unionens toldområde.

2. I særlige tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, skal EU-varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede forsendelse skal finde sted på en af følgende måder:

a) under proceduren for ekstern EU-forsendelse

b) i overensstemmelse med TIR-konventionen, forudsat at en sådan forsendelse:

i) er påbegyndt eller skal ophøre uden for Unionens toldområde

ii) foretages mellem to steder i Unionens toldområde gennem et tredjelands område

c) i overensstemmelse med toldkonventionen vedrørende ATA-carnet for midlertidig indførsel af varer (ATA-konventionen) udfærdiget den 6. december 1961 i Bruxelles eller konventionen om midlertidig indførsel (Istanbulkonventionen) udfærdiget den 26. juni 1990 i Istanbul ([39]), hvis der er tale om en transitforsendelse

([39]) EFT L 130 af 27.5.1993, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

d) i henhold til NATO-formular 302, der er indført som led i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker undertegnet den 19. juni 1951 i London, eller EU-formular 302

e) med post i overensstemmelse med Verdenspostforeningens bestemmelser, hvis varer transporteres af eller for indehavere af rettigheder og forpligtelser i henhold til disse bestemmelser.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede særlige tilfælde, hvor EU-varer skal henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for anvendelse af denne artikels stk. 3, litra b)-e), i Unionens toldområde under hensyntagen til Unionens behov. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 136

Intern forsendelse

1. Under proceduren for intern forsendelse kan EU-varer forsendes fra ét sted til et andet sted inden for Unionens toldområde, passerer gennem et tredjelands område uden ændring af deres toldmæssige status.

2. Den i stk. 1 omhandlede forsendelse skal finde sted på en af følgende måder:

a) under proceduren for intern EU-forsendelse, hvis denne mulighed er fastsat i en international aftale

b) i overensstemmelse med TIR-konventionen

c) i overensstemmelse med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, når der er tale om en transitforsendelse

d) i henhold til NATO-formular 302 eller EU-formular 302

e) med post i overensstemmelse med Verdenspostforeningens bestemmelser, hvis varer transporteres af eller for indehavere af rettigheder og forpligtelser i henhold til disse bestemmelser.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for anvendelse af denne artikels stk. 2, litra b)-e), i Unionens toldområde under hensyntagen til Unionens behov. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 137

Et enkelt område med henblik på forsendelse

Når varer forsendes fra ét sted til et andet sted inden for Unionens toldområde i overensstemmelse med TIR-konventionen, ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, i henhold til NATO-formular 302 eller EU-formular 302 eller med post, anses Unionens toldområde for at udgøre et enkelt område med henblik på sådan transport.

Artikel 138

Udelukkelse af personer fra TIR-transport

1. Hvis toldmyndighederne i en medlemsstat træffer afgørelse om at udelukke en person fra TIR-transport i medfør af artikel 38 i TIR-konventionen, finder denne afgørelse anvendelse i hele Unionens toldområde, og TIR-carneter, der er indgivet af denne person, må ikke godtages af noget toldsted.

2. En medlemsstat giver meddelelse om afgørelsen, jf. stk. 1, sammen med dens anvendelsesdato til de andre medlemsstater, Kommissionen og EU-Toldmyndigheden.

Artikel 139

Godkendt modtager og godkendt afsender i forbindelse med TIR-transport

1. Toldmyndighederne kan efter ansøgning tillade, at en person (en »godkendt modtager«) modtager varer transporteret i overensstemmelse med TIR-konventionen på et godkendt sted, således at proceduren ophører som omhandlet i TIR-konventionens artikel 1, litra d).

2. Toldmyndighederne kan efter ansøgning tillade, at en person (en »godkendt afsender«) sender varer, der skal transporteres i overensstemmelse med TIR-konventionen fra et godkendt sted, således at proceduren begynder som omhandlet i TIR-konventionens artikel 1, litra c).

Med henblik herpå har den godkendte afsender tilladelse til at anvende segl af en særlig type, jf. denne forordnings artikel 140, stk. 4, litra c).

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for at give de tilladelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Afdeling 2

EU-forsendelse

Artikel 140

Forpligtelser for den person, der er ansvarlig for en procedure for EU-forsendelse, og for transportøren og modtageren af varer, der forsendes under proceduren for EU-forsendelse

1. Den person, der er ansvarlig for en procedure for EU-forsendelse, er ansvarlig for at opfylde følgende forpligtelser:

a) at de krævede data meddeles eller gøres tilgængelige for toldmyndighederne

b) at der gives meddelelse om tilgængelighed af varerne og de krævede data på bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og under overholdelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til at sikre varernes identificering

c) at de bestemmelser i toldlovgivningen, der vedrører proceduren for EU-forsendelse, overholdes

d) medmindre andet er fastsat i toldlovgivningen, at der stilles garanti for at sikre betaling af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til enhver toldskyld eller andre gebyrer, som pålægges varerne.

2. De forpligtelser, der påhviler den person, som er ansvarlig for proceduren, er opfyldt, og proceduren for EU-forsendelse ophører, når de under proceduren henførte varer og de krævede oplysninger foreligger på bestemmelsestoldstedet i henhold til toldlovgivningen.

3. En varetransportør eller -modtager, der accepterer varer med kendskab til, at de forsendes under proceduren for EU-forsendelse, er ligeledes ansvarlig for at meddele, at varerne er tilgængelige på bestemmelsestoldstedet, inden for den fastsatte frist og under overholdelse af de af toldmyndighederne trufne foranstaltninger til at sikre disse varers identificering.

4. Toldmyndighederne kan efter ansøgning tillade følgende forenklinger for så vidt angår henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse eller afslutning af denne procedure:

a) status som godkendt afsender, der tillader bevillingshaveren at henføre varer under proceduren for EU-forsendelse uden frembydelse heraf for toldmyndighederne

b) status som godkendt modtager, der tillader bevillingshaveren at modtage varer, som transporteres under proceduren for EU-forsendelse, på et godkendt sted for at afslutte proceduren i overensstemmelse med stk. 2

c) anvendelse af en særlig type segl, hvor forsegling er nødvendig for at sikre identifikation af varer, der er henført under proceduren for EU-forsendelse

d) tilrådighedsstillelse af et reduceret datasæt eller, hvis det er relevant, anvendelse af en toldangivelse med et reduceret datasæt til henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse

e) anvendelse af et elektronisk transportdokument til at henføre varer under proceduren for EU-forsendelse, forudsat at det indeholder de nødvendige oplysninger og disse oplysninger er tilgængelige for toldmyndighederne på afgangs- og bestemmelsesstedet, så der kan føres toldtilsyn med varerne, og proceduren kan afsluttes.

5. Toldmyndighederne overvåger regelmæssigt godkendte afsenderes og modtageres aktiviteter med henblik på at vurdere deres opfyldelse af bevillingskravene.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved:

a) nærmere at angive datakravene i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), og betingelserne for indrømmelse af de i nærværende artikels stk. 4 omhandlede bevillinger

b) at fastsætte de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse, jf. nærværende artikels stk. 1, litra a).

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for:

a) henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse og afslutning af denne procedure

b) gennemførelse af de i denne artikels stk. 4 omhandlede forenklinger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 141

Varer, der passerer gennem et tredjelands område under proceduren for ekstern EU-forsendelse

1. Proceduren for ekstern EU-forsendelse finder anvendelse på varer, der passerer gennem et tredjeland, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) En sådan bestemmelse er fastsat i en international aftale.

b) Transporten gennem dette tredjeland sker på grundlag af et enkelt transportdokument, som er udfærdiget i Unionens toldområde.

2. I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), suspenderes gennemførelsen af proceduren for ekstern EU-forsendelse, så længe varerne befinder sig uden for Unionens toldområde.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler for toldtilsyn med varer, som passerer gennem et tredjelands område under proceduren for ekstern EU-forsendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 3

Oplagring

Afdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 142

Anvendelsesområde

1. Under en oplagringsprocedure kan ikke-EU-varer oplagres i Unionens toldområde uden at skulle gøres til genstand for:

a) importafgifter

b) andre gebyrer fastsat i EU-retten eller national ret

c) andre handelspolitiske foranstaltninger end dem der forbyder indpassage eller udpassage af varer til eller fra Unionens toldområde.

2. Betingelserne for henførsel af varer under en oplagringsprocedure er følgende:

a) De krævede data er tilvejebragt eller stillet til rådighed toldmyndighederne.

b) Varerne overholder anden relevant lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

c) Varerne er ankommet til frigivelsesstedet for proceduren.

3. EU-varer kan henføres under toldoplagsproceduren eller frizoneproceduren enten i overensstemmelse med den relevante anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, eller for at blive omfattet af en afgørelse, der indrømmer godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter.

4. Når der er et økonomisk behov herfor, og toldtilsynet ikke berøres negativt heraf, kan toldmyndighederne tillade indførsel, oplagring, flytning, benyttelse, forædling eller forbrug af EU-varer i et toldoplag eller i en frizone. I så fald betragtes disse varer ikke som omfattet af en oplagringsprocedure.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under en oplagringsprocedure som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a).

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter proceduren for henførsel af EU-varer under toldoplagsproceduren eller frizoneproceduren som omhandlet i denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 143

En oplagringsprocedures varighed

1. Varer kan forblive under en oplagringsprocedure uden tidsbegrænsning.

2. Uanset stk. 1 kan toldmyndighederne fastsætte en frist for, hvornår en oplagringsprocedure skal være afsluttet:

a) under særlige omstændigheder, navnlig hvis varernes art og egenskaber, såfremt der er tale om langvarig oplagring, kan udgøre en trussel for menneskers, dyrs eller planters sundhed og liv eller for miljøet

b) hvis en bevilling til drift af en lagerfacilitet er blevet tilbagekaldt.

Afdeling 2

Toldoplag

Artikel 144

Oplagring på toldoplag

1. Under toldoplagsproceduren kan ikke-EU-varer opbevares i lagre eller andre lokaler, der er godkendt til denne procedure af toldmyndighederne og under toldtilsyn (»toldoplag«).

2. Toldoplag kan benyttes af alle importører til oplæggelse af varer på toldoplag (»offentligt toldoplag«), eller de kan benyttes til oplagring af varer af indehaveren af en bevilling til drift af et toldoplag (»privat toldoplag«).

3. Varer, der er henført under toldoplagsproceduren, kan midlertidigt fjernes fra toldoplaget. Bortset fra i tilfælde af force majeure skal toldmyndighederne give forhåndstilladelse til en sådan fjernelse.

Artikel 145

Toldoplag til fjernsalg

1. Kun de importører ved fjernsalg, der har valgt at anvende IOSS-ordningen og har status som betroet erhvervsdrivende, eller deres indirekte repræsentanter, som har status som betroet erhvervsdrivende, kan få bevilling til at oplagre og forvalte varer på et privat toldoplag til fjernsalg forud for et fjernsalg.

2. Varer, der er bestemt til fjernsalg, kan kun henføres under toldoplagsproceduren på et toldoplag til fjernsalg, hvis varerne opfylder alle følgende betingelser:

a) De er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og som vil finde anvendelse for så vidt angår overgangen til fri omsætning.

b) De er pakket i samlepakninger, som indeholder lignende varer, i en stand forud for forberedelsen af de enkelte sendinger, når fjernsalget er gennemført.

c) De føres ind i Unionens toldområde i mængder, der letter gennemførelsen af en effektiv toldkontrol.

Ved vurderingen af, om den i første afsnit, litra c), omhandlede betingelse er opfyldt, tager toldmyndighederne hensyn til størrelsen af den enhed, der planlægger at gennemføre fjernsalg fra toldoplaget.

3. Toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder har ret til at kontrollere, om varerne opfylder kravene til overgang til fri omsætning, inden de henføres under toldoplagsproceduren, og under deres oplagring.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for tildeling af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bevilling.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for de betingelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 146

Forædling i et toldoplag

Når der er et økonomisk behov herfor, og toldtilsynet ikke berøres negativt heraf, kan toldmyndighederne tillade forædling af varer under proceduren for aktiv forædling eller proceduren for særligt anvendelsesformål, som skal finde sted i et toldoplag på de betingelser, der er fastsat i disse procedurer.

I så fald betragtes varerne ikke som omfattet af toldoplagsproceduren.

Artikel 147

Bevillingshaverens ansvarsområder

Med forbehold af artikel 27 er den i artikel 125, stk. 1, litra b), eller stk. 2, litra a), omhandlede bevillingshaver ansvarlig for:

a) at sikre, at varer under toldoplagsproceduren ikke unddrages toldtilsyn

b) at opfylde de forpligtelser, som følger af oplagring af de varer, der er omfattet af toldoplagsproceduren, og

c) at opfylde de forpligtelser, som følger af henførsel af varer under toldoplagsproceduren.

Afdeling 3

Frizoner

Artikel 148

Udpegning af frizoner

1. Medlemsstaterne kan udpege dele af Unionens toldområde som frizoner.

For hver frizone fastlægger medlemsstaten, hvilket område frizonen dækker, og hvor dens tilførsels- og fraførselssteder er.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EU-Toldmyndigheden oplysninger om deres frizoner, som er i drift.

3. Frizonerne er indhegnede.

Frizonernes ydergrænser og tilførsels- og fraførselssteder er underlagt toldtilsyn.

4. Personer, varer og transportmidler, der ankommer til eller forlader en frizone, kan underkastes toldkontrol.

Artikel 149

Bygninger og aktiviteter i frizoner

1. Opførelse af bygninger i en frizone kræver en forhåndstilladelse fra toldmyndighederne.

2. Under overholdelse af toldlovgivningen tillades aktiviteter af industriel eller forretningsmæssig art samt tjenesteydelser i en frizone. Udøvelsen af sådanne aktiviteter anmeldes forinden til toldmyndighederne.

3. Toldmyndighederne kan forbyde eller begrænse de i stk. 2 omhandlede aktiviteter under hensyntagen til arten af de pågældende varer, behovet for toldtilsyn eller sikrings- og sikkerhedskrav.

4. Toldmyndighederne kan nægte personer, der ikke yder den nødvendige sikkerhed for overholdelse af toldbestemmelserne, adgang til at udøve en aktivitet i en frizone.

Artikel 150

Ikke-EU-varer i frizoner

1. Mens ikke-EU-varer befinder sig i en frizone, kan de overgå til fri omsætning eller henføres til proceduren for aktiv forædling, midlertidig import eller særligt anvendelsesformål på de vilkår, der er fastsat for disse procedurer.

I så fald betragtes disse varer ikke som omfattet af frizoneproceduren.

2. Med forbehold af bestemmelserne for levering og proviantopbevaring, og uanset stk. 1, kan ikke-EU-varer, hvis den pågældende procedure tillader det, anvendes eller forbruges i en frizone, forudsat at:

a) deres overgang til fri omsætning eller midlertidige import ikke ville være pålagt importafgifter eller undergivet foranstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik eller handelspolitiske foranstaltninger eller foranstaltninger, der forbyder anvendelsen af disse varer i Unionen

b) de relevante oplysninger om denne anvendelse eller dette forbrug tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne.

Artikel 151

Varer, der føres ud af en frizone

1. Uden at det berører relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, kan varer i en frizone eksporteres eller reeksporteres fra Unionens toldområde eller føres ind i en anden del af Unionens toldområde.

2. Artikel 102 og 103 finder anvendelse på varer, der føres ud af en frizone og ind i andre dele af Unionens toldområde.

Artikel 152

Toldmæssig status

1. Efter ansøgning fra den berørte person fastlægger toldmyndighederne den toldmæssige status som EU-varer for følgende varer:

a) EU-varer, som føres ind i en frizone

b) EU-varer, som har været genstand for forædlingsprocesser i en frizone

c) varer, der er overgået til fri omsætning i en frizone.

2. Hvis varer føres ud af en frizone og ind i en anden del af Unionens toldområde eller henføres under en toldprocedure, betragtes de som ikke-EU-varer, medmindre deres toldmæssige status som EU-varer er bevist.

Når der skal anvendes eksportafgifter og eksportlicenser eller eksportkontrolforanstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik eller handelspolitiske foranstaltninger, betragtes varerne dog som EU-varer, medmindre det bliver fastslået, at de ikke har toldmæssig status som EU-varer.

KAPITEL 4

Særlig anvendelse

Afdeling 1

Midlertidig import

Artikel 153

Anvendelsesområde

1. Under proceduren for midlertidig import kan ikke-EU-varer, der er bestemt til reeksport, være genstand for særlig anvendelse i Unionens toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter og uden at skulle gøres til genstand for:

a) andre gebyrer fastsat i EU-retten eller national ret

b) andre handelspolitiske foranstaltninger end de foranstaltninger, der forbyder indpassage eller udpassage af varer til eller fra Unionens toldområde.

2. Proceduren for midlertidig import må kun anvendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) at varerne ikke er bestemt til at skulle ændres på nogen måde, bortset fra deres normale værdiforringelse som følge af brug af dem

b) at det er muligt at sikre, at de varer, der er henført under proceduren, kan identificeres, bortset fra:

(i) når det skønnes, at varernes art eller deres påtænkte anvendelse ikke vil kunne give anledning til misbrug af proceduren, selv om der ikke træffes identifikationsforanstaltninger, eller

(ii) for så vidt angår det i artikel 133 omhandlede tilfælde, hvor det kan verificeres, at de betingelser, der er fastlagt for ækvivalente varer, er opfyldt

c) når det kræves, at der er givet bevilling i overensstemmelse med artikel 125 og nærværende artikel

d) at de nødvendige oplysninger er blevet tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne

e) at de betingelser for fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, der er fastlagt i toldlovgivningen, er opfyldt

f) at varerne er ankommet til frigivelsesstedet som led i toldproceduren, og

g) at varerne er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved:

a) at fastsætte den særlige anvendelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1

b) at præcisere de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for midlertidig import, jf. nærværende artikels stk. 2, litra d)

c) at fastsætte betingelserne for fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra d).

Artikel 154

Tidsrum, inden for hvilket varer kan forblive under proceduren for midlertidig import

1. Toldmyndighederne fastsætter tidsrummet for afslutning af proceduren for midlertidig import. Et sådant tidsrum skal være så langt, at formålet med den bevilgede anvendelse kan opfyldes.

2. Det maksimale tidsrum, i hvilket varer kan forblive under proceduren for midlertidig import til det samme formål og under samme bevillingshavers ansvar, er 24 måneder, også selv om proceduren blev afsluttet, ved at varerne blev henført under en anden særlig procedure og efterfølgende igen blev henført under proceduren for midlertidig import.

3. Hvis den bevilgede anvendelse under særlige omstændigheder ikke kan fuldføres inden for det i stk. 2 omhandlede tidsrum, kan toldmyndighederne efter en begrundet ansøgning fra importøren indrømme en rimelig forlængelse af dette tidsrum.

4. Medmindre der er tale om en hændelig omstændighed, må det samlede tidsrum, inden for hvilket varer kan forblive under proceduren for midlertidig import, ikke overstige ti år.

Artikel 155

Importafgiftsbeløb i tilfælde af midlertidig import med delvis fritagelse for importafgifter

1. Importafgiftsbeløbet for varer henført under proceduren for midlertidig import med delvis fritagelse for importafgifter fastsættes til 3 % af det importafgiftsbeløb, der skulle have været betalt for de pågældende varer, hvis de var overgået til fri omsætning på den dato, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig import.

Dette beløb skal betales pr. måned eller pr. del af en måned, i hvilken varerne har været henført under proceduren for midlertidig import med delvis fritagelse for importafgift.

2. Det samlede importafgiftsbeløb, der skal betales i overensstemmelse med stk. 1, må ikke være højere end det, der skulle have været betalt, hvis de pågældende varer var overgået til fri omsætning på den dato, hvor de blev henført under proceduren for midlertidig import.

Afdeling 2

Særligt anvendelsesformål

Artikel 156

Proceduren for særligt anvendelsesformål

1. Under proceduren for særligt anvendelsesformål kan varer overgå til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat toldsats, som er fastsat i EU-retsakter, på betingelse af at importøren henfører varerne til et særligt anvendelsesformål.

2. Betingelserne for henførsel af varer under proceduren for særligt anvendelsesformål er følgende:

a) at der er givet bevilling i overensstemmelse med artikel 125 og nærværende artikel

b) at de nødvendige oplysninger er blevet tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne

c) at alle skyldige importafgifter eller andre gebyrer, herunder antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger, er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed, medmindre varerne er omfattet af en ansøgning om trækning på et toldkontingent

d) at varerne er ankommet til frigivelsesstedet som led i toldproceduren, og

e) at varerne er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

3. Når varerne befinder sig på et fremstillingstrin, som økonomisk set kun vil føre til det angivne særlige anvendelsesformål, kan toldmyndighederne i bevillingen fastsætte de betingelser, der for disse varer skal opfyldes, for at de kan anses for at være blevet anvendt til de formål, der er fastsat i EU-retsakter om toldfritagelsen eller den nedsatte toldsats.

4. Når varer egner sig til anvendelse flere gange, og toldmyndighederne finder det hensigtsmæssigt for at undgå misbrug, fortsætter toldtilsynet i en periode, der ikke overstiger to år fra datoen for deres første anvendelse til de formål, der er fastsat i EU-retsakter om toldfritagelsen eller den nedsatte toldsats.

5. Hvis der kræves en udbyttesats, finder artikel 157 anvendelse på proceduren for særligt anvendelsesformål.

6. Affald og skrot, der fremkommer ved be- eller forarbejdning af varer i overensstemmelse med det angivne særlige anvendelsesformål, samt svind, der kan tilskrives naturlige årsager, anses som varer, der er anvendt til det angivne særlige formål.

7. Affald og skrot, der fremkommer ved tilintetgørelse af varer, som er henført under proceduren for særligt anvendelsesformål, anses for at være henført under toldoplagsproceduren.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de oplysninger, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for særligt anvendelsesformål som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

KAPITEL 5

Forædling

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 157

Udbyttesats

Bortset fra når der er angivet en udbyttesats i EU-retsakter på særlige områder, fastsætter toldmyndighederne enten udbyttesatsen eller den gennemsnitlige udbyttesats for forædlingsprocessen, eller, hvor det er relevant, metoden til fastsættelse af en sådan sats.

Udbyttesatsen eller den gennemsnitlige udbyttesats for forædlingsprocessen fastsættes på grundlag af de faktiske omstændigheder, hvorunder forædlingsprocesserne foretages eller skal foretages. Satsen kan, hvor det er relevant, justeres i overensstemmelse med artikel 12.

Afdeling 2

Aktiv forædling

Artikel 158

Anvendelsesområde

1. Uden at det berører artikel 133, kan der under proceduren for aktiv forædling anvendes ikke-EU-varer i Unionens toldområde i en eller flere forædlingsprocesser, uden at de gøres til genstand for:

a) importafgifter eller andre gebyrer, herunder antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger

b) andre handelspolitiske foranstaltninger end de foranstaltninger, der forbyder indpassage eller udpassage af varer til eller fra Unionens toldområde.

2. Betingelserne for henførsel af varer under proceduren for aktiv forædling er følgende:

a) at der er givet bevilling i overensstemmelse med artikel 125 og nærværende artikel

b) at de nødvendige oplysninger er blevet tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne

c) at varerne er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, og

d) at varerne er ankommet til frigivelsesstedet som led i toldproceduren.

3. Proceduren for aktiv forædling kan kun anvendes i andre tilfælde end reparation og tilintetgørelse, hvis de varer, der henføres under denne procedure, kan identificeres i forædlingsprodukterne, uden at dette berører anvendelsen af produktionstilbehør.

I det i artikel 133 omhandlede tilfælde kan proceduren for aktiv forædling anvendes, når det kan verificeres, at de for ækvivalente varer deri fastsatte betingelser er opfyldt.

4. Ud over denne artikels stk. 1, 2 og 3 kan proceduren for aktiv forædling også anvendes på følgende varer:

a) varer, som er bestemt til at underkastes behandlinger for at sikre, at de er i overensstemmelse med tekniske krav med henblik på deres overgang til fri omsætning

b) varer, som skal underkastes sædvanlige behandlinger i overensstemmelse med artikel 132.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de oplysninger, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for aktiv forædling som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

Artikel 159

Tidsrum til afslutning

1. Toldmyndighederne fastsætter tidsrummet for afslutning af proceduren for aktiv forædling i overensstemmelse med artikel 129.

Dette tidsrum løber fra den dato, på hvilken ikke-EU-varer henføres under proceduren for aktiv forædling, og der skal tages hensyn til den tid, der er nødvendig til at gennemføre forædlingsprocesserne og til at afslutte den pågældende procedure.

2. Toldmyndighederne kan efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indrømme en rimelig forlængelse af det i henhold til stk. 1 fastsatte tidsrum.

Af bevillingen kan det fremgå, at et tidsrum, som begynder i løbet af en måned, et kvartal eller et halvår, udløber henholdsvis ved udgangen af en efterfølgende måned, det efterfølgende kvartal eller det efterfølgende halvår.

3. I tilfælde af forudgående eksport i henhold til artikel 133, stk. 2, litra d), skal bevillingen fastsætte den frist, inden for hvilken ikke-EU-varer skal henføres under proceduren for aktiv forædling. Ved fastsættelsen af denne frist tager toldmyndighederne hensyn til den tid, der er nødvendig til indkøb og transport til Unionens toldområde, som angivet af ansøgeren.

Den pågældende frist angives i måneder og må ikke overstige 12 måneder. Den løber fra datoen for henførsel under eksportproceduren af de forædlingsprodukter, der er fremstillet af de dertil svarende ækvivalente varer.

Artikel 160

Midlertidig reeksport til yderligere forædling

1. Toldmyndighederne kan efter ansøgning tillade, at nogle eller alle de varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling, eller forædlingsprodukterne reeksporteres midlertidigt med henblik på yderligere forædling uden for Unionens toldområde.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for midlertidig reeksport af varer med henblik på yderligere forædling, jf. nærværende artikels stk. 1.

Afdeling 3

Passiv forædling

Artikel 161

Anvendelsesområde

1. Under proceduren for passiv forædling kan EU-varer eksporteres midlertidigt fra Unionens toldområde for at undergå forædlingsprocesser. De forædlingsprodukter, der fremstilles af disse varer, kan overgå til fri omsætning med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter efter ansøgning fra bevillingshaveren eller en anden person, der er etableret i Unionens toldområde, der har opnået bevillingshaverens samtykke, og forudsat at betingelserne i bevillingen er opfyldt.

2. Betingelserne for henførsel af varer under passiv forædling er følgende:

a) at der er givet bevilling i overensstemmelse med artikel 125 og nærværende artikel

b) at de nødvendige oplysninger er blevet tilvejebragt eller stillet til rådighed for toldmyndighederne

c) at alle skyldige eksportafgifter eller andre gebyrer er blevet betalt, eller at der er stillet sikkerhed, og

d) at varerne er i overensstemmelse med relevant anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne.

3. Toldmyndighederne giver ikke bevilling til en procedure for passiv forædling for følgende EU-varer:

a) varer, for hvilke der ved eksport indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter

b) varer, der forud for deres eksport var overgået til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat toldsats på grund af deres særlige anvendelsesformål, så længe deres særlige anvendelsesformål ikke er opfyldt, medmindre der skal foretages reparation af disse varer

c) varer, for hvilke der indrømmes en finansiel fordel som led i den fælles landbrugspolitik på grund af eksporten af disse varer.

4. Toldmyndighederne fastsætter det tidsrum, inden for hvilket midlertidigt eksporterede varer skal være reimporteret til Unionens toldområde som forædlingsprodukter og overgået til fri omsætning for at kunne opnå fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter. De kan efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indrømme en rimelig forlængelse af dette tidsrum.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de data, der skal tilvejebringes eller stilles til rådighed for toldmyndighederne med henblik på henførsel af varer under proceduren for passiv forædling som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

Artikel 162

Varer, der repareres eller ombyttes vederlagsfrit

1. Hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres over for toldmyndighederne, at varer er blevet repareret eller ombyttet vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en fabrikations- eller materialefejl, eller fordi varerne ikke levede op til de af køber angivne specifikationer til sælgeren af varerne, kan varerne opnå fuldstændig fritagelse for importafgifter.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, når der har været taget hensyn til fabrikations- eller materialefejlen på det tidspunkt, hvor de pågældende varer første gang overgik til fri omsætning.

Artikel 163

Varer, der repareres eller ændres inden for rammerne af internationale aftaler

1. Der indrømmes fuldstændig fritagelse for importafgifter for forædlingsprodukter, som er fremstillet af varer, der er henført under proceduren for passiv forædling, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres over for toldmyndighederne, at:

a) varerne er blevet repareret eller ændret i et tredjeland, som Unionen har indgået en international aftale med, hvori der er fastlagt en sådan fritagelse, og

b) betingelserne for fritagelsen for importafgifter i den i litra a) omhandlede aftale er opfyldt.

2. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på forædlingsprodukter fremstillet af ækvivalente varer som omhandlet i artikel 133 og på ombytningsvarer som omhandlet i artikel 164 og 165.

Artikel 164

Fremgangsmåden med standardombytning

1. Under fremgangsmåden med standardombytning kan et importeret produkt (»ombytningsvare«) i medfør af stk. 2-5 træde i stedet for et forædlingsprodukt.

2. Toldmyndighederne tillader efter ansøgning anvendelse af fremgangsmåden med standardombytning, hvis forædlingsprocessen består i en reparation af defekte EU-varer, bortset fra varer, der er omfattet af foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik eller af de særordninger, der anvendes på visse varer, som fremstilles ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

3. Ombytningsvarer skal have samme ottecifrede kode i den kombinerede nomenklatur, samme handelskvalitet og samme tekniske egenskaber, som de defekte varer ville have haft, hvis de havde undergået reparation.

4. Hvis de defekte varer har været brugt før eksporten, skal ombytningsvarerne også have været brugt.

Toldmyndighederne fraviger dog det krav, hvis ombytningsvaren er leveret vederlagsfrit på grund af en garantiforpligtelse i henhold til kontrakt, i henhold til lovgivningen eller som følge af en materiale- eller fabrikationsfejl.

5. De bestemmelser, der gælder for forædlingsprodukterne, finder ligeledes anvendelse på ombytningsvarerne.

Artikel 165

Forudgående import af ombytningsvarer

1. På de betingelser, som de fastsætter, og efter ansøgning fra den pågældende person, tillader toldmyndighederne, at ombytningsvarer importeres, før de defekte varer eksporteres.

I tilfælde af en sådan forudgående import af en ombytningsvare, stilles der en sikkerhed, der dækker det importafgiftsbeløb, som vil skulle betales, hvis de defekte varer ikke eksporteres i overensstemmelse med stk. 2.

2. De defekte varer skal være eksporteret senest to måneder efter datoen for ombytningsvarernes overgang til fri omsætning.

3. Hvis de defekte varer under særlige omstændigheder ikke kan eksporteres inden den i stk. 2 omhandlede frist, kan toldmyndighederne efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indrømme en rimelig forlængelse af denne frist.

AFSNIT IX

VARERS TARIFERING, OPRINDELSE OG TOLDVÆRDI

KAPITEL 1

Den fælles toldtarif og tarifering af varer

Artikel 166

Den fælles toldtarif og toldovervågning

1. Import- og eksportafgifter, der skal betales, baseres på den fælles toldtarif.

Andre foranstaltninger, der er fastsat ved EU-bestemmelser på særlige områder vedrørende varehandelen, finder anvendelse i overensstemmelse med varernes tarifering, hvor det er relevant.

2. Den fælles toldtarif består af samtlige følgende:

a) den kombinerede nomenklatur

b) enhver anden nomenklatur, som helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som har yderligere underopdelinger, og som er opstillet i henhold til EU-retsakter på særlige områder med henblik på anvendelse af toldmæssige foranstaltninger i forbindelse med varehandelen

c) de bundne eller normale autonome toldsatser, der anvendes på varer, som er omfattet af den kombinerede nomenklatur

d) de præferencetoldforanstaltninger, der er fastsat i aftaler, som Unionen har indgået med visse tredjelande eller grupper af tredjelande

e) de præferencetoldforanstaltninger, der er vedtaget ensidigt af Unionen over for visse tredjelande eller grupper af tredjelande

f) de autonome foranstaltninger, hvorved der fastsættes nedsættelse af eller fritagelse for told for visse varer

g) de toldlempelser, som gælder for visse varer på grund af deres art eller deres særlige anvendelsesformål, inden for rammerne af foranstaltninger, der er omhandlet i litra c)-f) eller h)

h) andre foranstaltninger, der er fastsat ved EU-retsakter vedrørende landbrugspolitik, handelspolitik eller andre områder, som er baseret på varernes tarifering, navnlig en midlertidig eller endelig antidumpingtold, udligningstold eller beskyttelsesforanstaltninger.

3. Når de pågældende varer opfylder de betingelser, der indgår i foranstaltningerne i stk. 2, litra d)-g), kan disse foranstaltninger finde anvendelse i stedet for de i nævnte stykkes litra c) omhandlede foranstaltninger. Foranstaltningerne i stk. 2, litra d)-g), kan anvendes med tilbagevirkende kraft, forudsat at de frister og betingelser, der er fastsat i den pågældende foranstaltning eller i denne forordning, er opfyldt, og

a) der for så vidt angår foranstaltningerne i stk. 2, litra d) og e), gives mulighed for sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft

b) der for så vidt angår foranstaltningerne i stk. 2, litra d), af tredjelandet eller gruppen af tredjelande også gives mulighed for en sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft.

4. Er anvendelsen af de i stk. 2, litra d)-g), omhandlede foranstaltninger eller fritagelsen fra de i nævnte stykkes litra h) omhandlede foranstaltninger begrænset til kun at omfatte en vis import- eller eksportmængde, ophører denne anvendelse eller fritagelse for så vidt angår toldkontingenter eller andre kontingenter, når den specificerede import- eller eksportmængde er nået.

For så vidt angår toldlofter ophører anvendelsen af sådanne foranstaltninger i medfør af en EU-retsakt.

5. Kommissionen kan underkaste varers overgang til fri omsætning, eksport og henførsel under visse særlige procedurer toldovervågning med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 41, stk. 4.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltningerne vedrørende den ensartede forvaltning af de toldkontingenter og andre kontingenter og de toldlofter, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, og vedrørende forvaltningen af den toldovervågning, der er omhandlet i denne artikels stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 167

Tarifering af varer

1. I forbindelse med anvendelse af den fælles toldtarif består tarifering af en vare i at fastslå, hvilken underposition eller yderligere underopdeling i den kombinerede nomenklatur den pågældende vare skal henføres under.

2. I forbindelse med anvendelse af ikketoldmæssige foranstaltninger består tarifering af en vare i at fastslå, hvilken underposition eller yderligere underopdeling i den kombinerede nomenklatur eller i enhver anden nomenklatur, der er fastsat ved EU-retsakter, og som helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som har yderligere underopdelinger heraf, den pågældende vare skal henføres under.

3. En underposition eller yderligere underopdeling, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1 og 2, benyttes med henblik på anvendelse af de foranstaltninger, der er knyttet til den pågældende underposition.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger varers tarifering i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der er forbundet med behovet for hurtigt at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

KAPITEL 2

Varers oprindelse

Artikel 168

Ikkepræferenceoprindelse

Reglerne for fastsættelse af varers ikkepræferenceoprindelse i artikel 169 og 170 anvendes i forbindelse med følgende regler:

a) den fælles toldtarif undtagen de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 166, stk. 2, litra d) og e)

b) andre foranstaltninger end toldmæssige, der er fastsat i EU-retsakter på særlige områder vedrørende varehandelen, og

c) andre EU-foranstaltninger vedrørende varers oprindelse.

Artikel 169

Erhvervelse af ikkepræferenceoprindelse

1. Varer, der er fuldt ud fremstillet i et enkelt land eller område, anses for at have oprindelse i dette land eller område.

2. Varer, ved hvis fremstilling der er involveret mere end ét land eller område, anses for at have oprindelse i det land eller område, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte reglerne for, hvornår varer, for hvilke der kræves fastsættelse af ikke-præferenceoprindelse med henblik på anvendelse af de i artikel 168 omhandlede EU-foranstaltninger, anses for at være fuldt ud fremstillet i et enkelt land eller område eller for at have undergået den sidste, væsentlige, og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen, i et land eller område, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 170

Bevis for ikkepræferenceoprindelse

1. Når importøren har angivet varernes oprindelse i henhold til toldlovgivningen, kan toldmyndighederne kræve, at importøren beviser disse varers oprindelse.

2. Hvis et bevis for varernes oprindelse fremlægges i henhold til toldlovgivningen eller andre EU-retsakter på særlige områder, kan toldmyndighederne, når der foreligger begrundet tvivl, kræve yderligere bevis forelagt for at sikre, at oprindelsen er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i den relevante EU-retsakt.

3. Hvis det er nødvendigt af hensyn til handelen, kan der udstedes et dokument i Unionen, der beviser oprindelsen, i overensstemmelse med de gældende oprindelsesregler i bestemmelseslandet eller -området eller enhver anden metode til bestemmelse af det land, hvor disse varer blev fremstillet fuldt ud eller undergik den sidste væsentlige bearbejdning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for fremlæggelse og kontrol af et bevis for varernes oprindelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 171

Præferenceoprindelse

1. For at være omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 166, stk. 2, litra d) eller e), eller af ikketoldmæssige præferenceforanstaltninger, skal varer opfylde de regler om præferenceoprindelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2-5.

2. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger i aftaler, som Unionen har indgået med visse tredjelande eller grupper af sådanne lande, skal reglerne om præferenceoprindelse være dem, som er fastlagt i disse aftaler.

3. Hvis varer er omfattet af de præferenceforanstaltninger, der gælder for handel mellem Unionens toldområde og Ceuta og Melilla, og som fremgår af protokol 2 til tiltrædelsesakten af 1985, skal reglerne om præferenceoprindelse være dem, som er vedtaget i overensstemmelse med denne protokols artikel 9.

4. Hvis varer er omfattet af præferenceforanstaltninger i præferenceordninger til fordel for oversøiske lande og territorier, der er knyttet til Unionen, skal reglerne om præferenceoprindelse være dem, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 203 i TEUF.

5. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra et præferenceberettiget land eller område for visse varer indrømme det pågældende land eller område en midlertidig undtagelse for de i stk. 9 omhandlede regler om præferenceoprindelse (»midlertidig undtagelse«).

Den midlertidige undtagelse skal være begrundet i et af følgende forhold:

a) som følge af interne eller eksterne faktorer er det præferenceberettigede land eller område ikke i stand til at overholde reglerne om præferenceoprindelse

b) det præferenceberettigede land eller område har brug for tid til at forberede sig på at overholde reglerne om præferenceoprindelse.

6. Det pågældende præferenceberettigede land eller område forelægger Kommissionen en anmodning om midlertidig undtagelse. I denne anmodning anføres grundene til, at der er behov for en midlertidig undtagelse, jf. stk. 5, andet afsnit, og den relevante dokumentation vedlægges.

7. Den midlertidige undtagelse gælder kun, indtil virkningerne af de interne eller eksterne faktorer, der begrunder den, er ophørt, eller indtil det præferenceberettigede land eller område er i stand til at overholde reglerne.

8. Hvis der indrømmes en midlertidig undtagelse, skal det præferenceberettigede land eller område overholde eventuelle krav om, hvilke oplysninger der skal meddeles Kommissionen om anvendelsen af undtagelsen og forvaltningen af de mængder, for hvilke den midlertidige undtagelse er indrømmet.

9. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler om præferenceoprindelse for så vidt angår varer, der er omfattet af præferenceforanstaltninger vedtaget ensidigt af Unionen over for visse andre tredjelande eller grupper af sådanne lande end dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. Disse regler skal være baseret enten på kriteriet om fuldt ud fremstillede varer eller kriteriet om varernes tilstrækkelige bearbejdning eller forarbejdning.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter:

a) der fastsætter procedurereglerne vedrørende varers præferenceoprindelse med henblik på de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1

b) der fastsætter en foranstaltning, hvorved et præferenceberettiget land eller område indrømmes midlertidig undtagelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Afdeling 172

Fastsættelse af nærmere angivne varers oprindelse

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger foranstaltninger med henblik på at fastsætte nærmere angivne varers oprindelse i overensstemmelse med oprindelsesreglerne for disse varer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der er forbundet med behovet for hurtigt at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af oprindelsesregler, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

KAPITEL 3

Varers toldværdi

Artikel 173

Anvendelsesområde

I forbindelse med anvendelse af den fælles toldtarif og de ikketoldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i EU-retsakter på særlige områder vedrørende varehandelen, ansættes toldværdien i henhold til artikel 174 og 179.

Artikel 174

Metode til toldværdiansættelse baseret på transaktionsværdien

1. Det primære grundlag for toldværdien er transaktionsværdien, som er den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til eksport til Unionens toldområde, justeret i overensstemmelse med artikel 176 og 177.

2. Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. stk. 1, er den fulde betaling, som køberen erlægger eller skal erlægge til sælgeren eller tredjemand til fordel for sælgeren for de importerede varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de importerede varer.

3. Den transaktionsværdi, der er omhandlet i stk. 1, anvendes, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Der er ikke fastsat restriktioner med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over en eller flere af følgende:

   i) restriktioner pålagt eller påkrævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i Unionen

   ii) begrænsninger af det geografiske område, hvor varerne kan videresælges

   iii) restriktioner, som ikke i væsentlig grad påvirker de pågældende varers toldværdi.

b) Salget eller prisen er ikke betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes.

c) Ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købers side tilfalder sælgeren direkte eller indirekte, medmindre der kan foretages en passende justering, og

d) køberen og sælgeren er ikke indbyrdes afhængige, eller afhængighedsforholdet har ikke påvirket prisen.

Artikel 175

Transaktionsværdi af varer, der købes ved fjernsalg

1. Transaktionsværdien af varer, der købes ved fjernsalg, fastsættes på grundlag af dette salg.

2. Hvis varerne købes ved fjernsalg, mens de er henført under toldoplagsproceduren i overensstemmelse med artikel 145, efter at de blev ført ind i Unionens toldområde, fastsættes transaktionsværdien på grundlag af dette salg.

Artikel 176

Elementer, der indgår i transaktionsværdien

1. Ved fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 174 lægges følgende elementer til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) følgende i den udstrækning, de afholdes af køberen, men ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne:

   i) provisioner og mæglerhonorarer, dog ikke indkøbsprovisioner

   ii) prisen for beholdere, som ved toldbehandling betragtes som udgørende en del af selve varen, og

   iii) emballageomkostninger, omfattende såvel arbejdsløn som materialer

b) den forholdsmæssigt udregnede værdi af de herunder nævnte varer og tjenesteydelser, når de leveres direkte eller indirekte af køberen uden beregning eller til nedsat pris til brug ved fremstilling og salg til eksport af de importerede varer, for så vidt denne værdi ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales:

   i) materialer, komponenter, dele og lignende elementer, som indgår i de importerede varer

   ii) værktøj, matricer, forme og lignende genstande, der anvendes ved fremstilling af de importerede varer

   iii) materialer, der forbruges ved fremstillingen af de importerede varer, og

   iv) ingeniørarbejde, udviklingsarbejde, kunst- og designarbejde samt tegninger og skitser, som udføres andetsteds end i Unionen, og som er nødvendige for fremstillingen af de importerede varer

c) royalties og licensafgifter vedrørende varer, der skal værdiansættes, som køberen er forpligtet til at betale direkte eller indirekte som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, for så vidt sådanne royalties eller licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales

d) værdien af enhver del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af de importerede varer, som direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, og

e) følgende omkostninger indtil det sted, hvor varerne indføres i Unionens toldområde:

i) transport- og forsikringsomkostninger for de importerede varer, og

ii) omkostninger ved lastning og håndtering i forbindelse med transporten af de importerede varer.

2. Tillæg til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i henhold til stk. 1, baseres udelukkende på objektive og målelige oplysninger.

3. Der må ikke lægges noget tillæg til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, ved fastsættelsen af toldværdien, medmindre andet er fastsat i denne artikel.

Artikel 177

Elementer, der ikke indgår i toldværdien

Ved fastsættelse af toldværdi i henhold til artikel 174 må følgende ikke indgå:

a) transportomkostninger for de importerede varer efter indførslen i Unionens toldområde

b) omkostninger vedrørende bygnings-, installations- eller monteringsarbejder, vedligeholdelse eller teknisk bistand, som er udført efter indførslen i Unionens toldområde af de importerede varer, såsom industrianlæg, -maskiner eller -materiel

c) renter i henhold til en af køberen indgået finansieringsordning, som vedrører købet af de importerede varer, uanset om finansieringen tilvejebringes af sælgeren eller en anden person, forudsat at finansieringsordningen er indgået skriftligt, og at køberen på forlangende kan påvise, at følgende betingelser er opfyldt:

i) Varerne sælges faktisk til den pris, der angives som den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

ii) Den angivne rentesats overstiger ikke det normale niveau for sådanne transaktioner i det land og på det tidspunkt, hvor finansieringen tilvejebringes.

d) omkostninger i forbindelse med retten til at reproducere de importerede varer i Unionen

e) indkøbsprovisioner

f) importafgifter og andre gebyrer, som skal betales i Unionen i forbindelse med import eller salg af varerne

g) uanset artikel 176, stk. 1, litra c), betalinger, der foretages af køberen til gengæld for retten til at forhandle eller videresælge de importerede varer, hvis disse betalinger ikke er en betingelse for salget til eksport til Unionen af varerne.

Artikel 178

Forenklinger

1. Toldmyndighederne kan efter ansøgning tillade, at følgende beløb fastsættes på grundlag af specifikke kriterier, når de ikke kan opgøres på den dato, hvor toldangivelsen antages, eller på den dato, hvor dataene skal være tilgængelige for toldmyndighederne:

a) beløb, der skal indgå i toldværdien i henhold til artikel 174, stk. 2, og

b) de beløb, der er omhandlet i artikel 176 og 177.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for indrømmelse af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bevilling.

Artikel 179

Sekundære metoder til toldværdiansættelse

1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 174, fastsættes denne efter stk. 2 i rækkefølge fra litra a) til d), indtil det litra, efter hvilket toldværdien kan fastsættes.

Stk. 2, litra c) og d), kan finde anvendelse i omvendt rækkefølge, hvis importøren eller i givet fald klarereren anmoder herom.

2. I medfør af stk. 1 er toldværdien:

a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til eksport til Unionens toldområde og eksporteres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til eksport til Unionens toldområde og eksporteres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes

c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Unionens toldområde af den største samlede mængde af de importerede varer eller tilsvarende eller lignende importerede varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne, eller

d) den beregnede værdi, der udgør summen af:

i) prisen for eller værdien af materialer og fremstilling eller andre arbejdsprocesser ved fremstillingen af de importerede varer

ii) et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i eksportlandet til eksport til Unionen

iii) prisen for eller værdien af de i artikel 176, stk. 1, litra e), omhandlede elementer.

3. Hvis toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til denne artikels stk. 1, fastsættes den på grundlag af tilgængelige data i Unionens toldområde og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med principperne og de almindelige bestemmelser i samtlige følgende:

a) aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994

b) artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

c) dette kapitel.

4. Hvis importøren ved fjernsalg ikke fjerner enhver rimelig tvivl om, hvorvidt den angivne transaktionsværdi udgør den samlede pris, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. artikel 174, stk. 1, kan toldmyndighederne anvende en passende sekundær metode til værdiansættelse til at genfastsætte toldværdien af disse varer. Dette berører ikke importørens mulighed for inden for en rimelig frist at meddele de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde, hvorfor toldværdien kan fastsættes på den i nærværende artikels stk. 1 foreskrevne måde.

Artikel 180

Toldværdi med henblik på eksportafgifter

1. Når der fastsættes eksportafgifter, fastsættes værdien med henblik på eksportafgifter på grundlag af:

a) den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne, når de sælges til eksport fra Unionens toldområde, forudsat at køber og sælger ikke er indbyrdes afhængige, eller at deres afhængighedsforhold ikke har påvirket denne pris, som om nødvendigt er justeret i overensstemmelse med stk. 2 og 3, og som foreligger ud fra de oplysninger, som eksportøren har fremlagt, eller

b) en værdi, der er baseret på objektive og verificerbare data, herunder markedsprisen på tilsvarende eller lignende varer, som eksporteres fra Unionen på samme sted og tidspunkt, hvis den i dette stykkes litra a), omhandlede pris ikke foreligger, er ufuldstændig eller ikke afspejler varernes økonomiske værdi.

2. Værdien med henblik på eksportafgifter omfatter alle omkostninger, der har direkte tilknytning til eksporttransaktionen.

3. Værdien med henblik på eksportafgifter omfatter ikke omkostninger, der afholdes, efter at varerne har forladt Unionens toldområde, eller enhver betaling, der ikke vedrører de eksporterede varer.

4. Toldmyndighederne kan om nødvendigt anmode om yderligere dokumentation for at verificere de data, som eksportøren har fremlagt, eller for at fastsætte værdien med henblik på eksportafgifter i overensstemmelse med denne artikel.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de data, der er nødvendige for at fastsætte toldværdien med henblik på eksportafgifter som omhandlet i nærværende artikel.

Artikel 181

Procedureregler for fastsættelse af toldværdien

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedureregler:

a) for fastsættelse af toldværdien på grundlag af transaktionsværdien, jf. artikel 174, stk. 1 og 2, herunder procedureregler for justering af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. artikel 176 og 177, og for anvendelse af de betingelser, der er omhandlet i artikel 174, stk. 3

b) for fastsættelse af toldværdien ved hjælp af sekundære metoder, jf. artikel 179

c) for fastsættelse af toldværdien med henblik på eksportafgifter, jf. artikel 180.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 182

Fastsættelse af toldværdien i specifikke situationer

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger om fastlæggelse af en passende metode til toldværdiansættelse eller kriterier herfor, der skal anvendes til at fastsætte toldværdien i specifikke situationer, herunder fjernsalg. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der vedrører de foranstaltninger, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, i forbindelse med behovet for hurtigt at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af reglerne for fastsættelse af varers toldværdi vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

AFSNIT X

TOLDSKYLD OG SIKKERHEDSSTILLELSE

KAPITEL 1

Toldskyldens opståen

Afdeling 1

Toldskyld ved import

Artikel 183

Overgang til fri omsætning og midlertidig import

1. En toldskyld ved import for henførsel af varer under proceduren for overgang til fri omsætning eller under proceduren for midlertidig import med delvis fritagelse for importafgifter eller proceduren for særligt anvendelsesformål opstår, når importøren meddeler, at varerne er tilgængelige i overensstemmelse med artikel 74, stk. 1.

2. Uanset denne artikels stk. 1 opstår en toldskyld ved:

a) frigivelse af varerne, hvis artikel 205, stk. 5 finder anvendelse

b) antagelse af toldangivelsen, hvor det er relevant, indtil den 28. februar 2034

c) accept af betalingen af den person, som har valgt at anvende IOSS-ordningen.

3. Importøren er debitor. I tilfælde af indirekte repræsentation er toldrepræsentanten og den person, på hvis vegne toldrepræsentanten handler, begge debitorer og solidarisk hæftende for toldskylden.

4. Når de oplysninger, der er blevet tilvejebragt eller stillet til rådighed med henblik på de i stk. 1 omhandlede procedurer, er årsag til, at alle eller dele af importafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt disse oplysninger, og som vidste, eller som med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte, også debitor.

5. Indtil den 28. februar 2034, er klarereren debitor, når der indgives en toldangivelse. Ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldrepræsentanten handler, også en debitor.

Artikel 184

Særlige bestemmelser vedrørende varer uden oprindelsesstatus

1. Toldskyld opstår på tidspunktet for frigivelsen af produkterne til reeksport, hvis:

a) det i en præferenceordning mellem Unionen og visse tredjelande eller grupper af sådanne lande er fastsat, at præferencetoldbehandlingen af produkter med oprindelse i Unionen kræver, at der betales importafgifter af varer uden oprindelsesstatus, der anvendes til deres fremstilling, og

b) der er udstedt eller udfærdiget et oprindelsesbevis for disse produkter.

2. Toldskylden beregnes som det importafgiftsbeløb, som svarer til den toldskyld, som ville være opstået, hvis de varer uden oprindelsesstatus, der blev anvendt til fremstilling af de produkter, der reeksporteres, var overgået til fri omsætning på samme dato.

3. Eksportøren er debitor. I tilfælde af indirekte repræsentation er toldrepræsentanten og den person, på hvis vegne toldrepræsentanten handler, begge debitorer og solidarisk hæftende for toldskylden.

Artikel 185

Toldskyld, der opstår som følge af en manglende efterlevelse

1. For så vidt angår varer, der er importafgiftspligtige, opstår der toldskyld ved import ved manglende efterlevelse af:

a) en forpligtelse i toldlovgivningen ved indførsel af ikke-EU-varer i Unionens toldområde, ved deres fjernelse fra toldtilsyn eller ved transport, forædling, oplagring, midlertidig opbevaring, midlertidig import eller bortskaffelse af sådanne varer inden for dette område

b) en forpligtelse i toldlovgivningen om varers særlige anvendelsesformål inden for Unionens toldområde

c) en betingelse for at henføre ikke-EU-varer under en toldprocedure eller for at indrømme toldfritagelse eller en nedsat toldsats på grund af varernes særlige anvendelsesformål.

2. Toldskylden opstår på et af følgende tidspunkter:

a) når manglende overholdelse af en forpligtelse giver anledning til toldskyld, det tidspunkt, hvor denne forpligtelse ikke er opfyldt eller ophører med at være opfyldt

b) på det tidspunkt, hvor varer henføres under en toldprocedure, når det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for at henføre varerne under den pågældende procedure eller for at indrømme toldfritagelse eller en nedsat importtoldsats på grund af varernes særlige anvendelsesformål faktisk ikke var opfyldt.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), er debitor en af følgende:

a) enhver person, som det påhvilede at opfylde de pågældende forpligtelser

b) enhver person, som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at en af forpligtelserne i henhold til toldlovgivningen ikke var opfyldt, og som handlede på vegne af den person, der var forpligtet til at opfylde forpligtelsen, eller som medvirkede til den handling, der førte til manglende opfyldelse af forpligtelsen

c) enhver person, der erhvervede eller opbevarede de pågældende varer, og som på det tidspunkt, hvor den pågældende erhvervede eller modtog varerne, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at en af forpligtelserne i henhold til toldlovgivningen ikke var opfyldt.

4. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra c), er debitor den person, som det påhviler at overholde de betingelser, der gælder for henførsel af varerne under en toldprocedure eller for indrømmelse af toldfritagelse eller nedsat importtoldsats på grund af varernes særlige anvendelsesformål.

5. Hvis de oplysninger, som skal indgives i henhold til toldlovgivningen vedrørende betingelserne for at henføre varerne under denne toldprocedure, meddeles toldmyndighederne, og disse oplysninger fører til, at alle eller dele af importafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt disse oplysninger, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte, også en debitor.

Artikel 186

Fradrag af et allerede betalt importafgiftsbeløb

1. Hvis der opstår toldskyld i henhold til artikel 185, stk. 1, for varer, der er overgået til fri omsætning til nedsat importafgift på grund af deres særlige anvendelsesformål, trækkes det importafgiftsbeløb, der blev betalt ved overgangen til fri omsætning, fra det importafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden.

Første afsnit finder også anvendelse, hvis der opstår toldskyld for affald og skrot efter tilintetgørelse af sådanne varer.

2. Hvis der opstår toldskyld i henhold til artikel 183, stk. 1, eller artikel 185, stk. 1, for varer, der er henført under proceduren for midlertidig import med delvis fritagelse for importafgifter, trækkes det importafgiftsbeløb, der blev betalt i medfør af delvis fritagelse, fra det importafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden.

Afdeling 2

Toldskyld ved eksport

Artikel 187

Eksport og passiv forædling

1. Toldskyld ved eksport, for henførsel af varer under eksportproceduren eller proceduren for passiv forædling, opstår på det tidspunkt, hvor eksportøren meddeler, at varerne er tilgængelige i overensstemmelse med artikel 74, stk. 1.

2. Uanset stk. 1 opstår toldskylden på tidspunktet for:

a) frigivelsen af varerne, hvis artikel 205 stk. 5, finder anvendelse

b) accepten af toldangivelsen, hvor det er relevant, indtil den 28. februar 2034.

3. Eksportøren er debitor. I tilfælde af indirekte repræsentation er toldrepræsentanten og den person, på hvis vegne toldrepræsentanten handler, begge debitorer og solidarisk hæftende for toldskylden.

4. Hvis oplysningerne, der er blevet meddelt med henblik på henførsel af varerne under eksportproceduren eller proceduren for passiv forædling, er årsag til, at alle eller dele af eksportafgifterne ikke opkræves, er den person, der har meddelt disse oplysninger, og som vidste, eller som med rimelighed burde have vidst, at de pågældende oplysninger var forkerte, også debitor.

Artikel 188

Toldskyld, der opstår som følge af manglende efterlevelse

1. For så vidt angår varer, der er eksportafgiftspligtige, opstår der toldskyld ved eksport ved manglende efterlevelse af:

a) en forpligtelse i toldlovgivningen om udpassage af varer

b) en betingelse, på hvilken varerne kunne føres ud af Unionens toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter.

2. Toldskylden opstår på et af følgende tidspunkter:

a) på det tidspunkt, hvor varerne faktisk føres ud af Unionens toldområde, uden at oplysningerne om en sådan eksport er meddelt til eller gjort tilgængelige for toldmyndighederne

b) på det tidspunkt, hvor varerne anvendes til et andet formål end det, med henblik på hvilket de kunne føres ud af Unionens toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter

c) hvis toldmyndighederne ikke kan fastslå det tidspunkt, der er omhandlet i litra b), på det tidspunkt, hvor fristen udløber for fremlæggelse af bevis for, at de fastsatte betingelser for opnåelse af denne fritagelse er blevet opfyldt.

3. I de i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde er debitor en af følgende:

a) enhver person, som det påhvilede at opfylde den pågældende forpligtelse

b) enhver person, som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at den pågældende forpligtelse ikke var opfyldt, og som handlede på vegne af den person, der var forpligtet til at opfylde forpligtelsen

c) enhver person, der har medvirket i den handling, som førte til manglende opfyldelse af forpligtelsen, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de nødvendige oplysninger ikke var blevet meddelt, eller, såfremt det er relevant, at en toldangivelse, som burde have været indgivet, ikke var indgivet.

4. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde er debitor enhver person, som skal opfylde de betingelser, på hvilke varerne kunne føres ud af Unionens toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for eksportafgifter.

Afdeling 3

Fælles bestemmelser for toldskyld, der er opstået ved import og eksport

Artikel 189

Toldskyld, når varerne er omfattet af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

1. Der opstår toldskyld ved import eller eksport, selv om den vedrører varer, der er omfattet af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne på import eller eksport, uanset varernes art.

2. Uanset stk. 1 opstår der ikke toldskyld:

a) hvis der ulovligt føres falske penge ind i Unionens toldområde

b) hvis der i Unionens toldområde indføres narkotika og psykotrope stoffer, medmindre de er genstand for det af de kompetente myndigheder strengt kontrollerede tilsyn med henblik på anvendelse til medicinske og videnskabelige formål.

Med henblik på sanktioner for overtrædelser af toldlovgivningen, betragtes toldskylden dog som opstået, når denne forordning eller national ret fastsætter, at import- eller eksportafgifter eller eksistensen af en toldskyld danner grundlag for pålæggelse af sanktioner.

Artikel 190

Flere debitorer

Når mere end én person er betalingspligtig for et import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til en og samme toldskyld, hæfter disse personer solidarisk for betalingen af det pågældende beløb.

Artikel 191

Almindelige regler for beregning af import- eller eksportafgiftsbeløbet

1. Import- eller eksportafgiftsbeløbet beregnes på grundlag af varernes tarifering, toldværdi, mængde, bestemmelsessted og oprindelse. Reglerne for beregning af afgifter er dem, der gælder for de pågældende varer på det tidspunkt, hvor toldskylden for dem opstod.

2. I forbindelse med fjernsalg under IOSS-ordningen fastsættes importafgiftsbeløbet på grundlag af de regler for beregning af afgiften, der var gældende for de pågældende varer på det tidspunkt, hvor betalingen for fjernsalg blev accepteret.

3. Når det ikke er muligt nøjagtigt at fastslå, hvornår toldskylden opstod, regnes der med det tidspunkt, hvor toldmyndighederne når frem til den konstatering, at varerne befinder sig i en situation, hvori der er opstået en toldskyld.

Er toldmyndighederne med de oplysninger, som de råder over, i stand til at fastslå, at toldskylden opstod, inden de nåede frem til deres konstatering, anses toldskylden dog for at være opstået på det tidligste tidspunkt, hvor en sådan situation kan fastslås.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de i nærværende artikel omhandlede regler for beregning af import- eller eksportafgiftsbeløbet for varer, for hvilke der er opstået toldskyld i forbindelse med en særlig procedure.

Artikel 192

Særlige regler for beregning af importafgiftsbeløbet

1. Er der påløbet omkostninger til oplagring eller til sædvanlige behandlinger i Unionens toldområde for varer, der er henført under en toldprocedure eller til midlertidig opbevaring, tages sådanne omkostninger eller enhver værdistigning ikke i betragtning ved beregningen af importafgiftsbeløbet, forudsat at importøren eller, såfremt det er relevant, klarereren har fremlagt tilfredsstillende bevis for disse omkostninger.

Toldværdien, mængden og oprindelsen af ikke-EU-varer, der anvendes i behandlingerne, tages dog med i betragtning ved beregningen af importafgiftsbeløbet.

2. Ændres tariferingen af varer, der er henført under en toldprocedure, som følge af sædvanlige behandlinger i Unionens toldområde, anvendes den oprindelige tarifering af varer henført under proceduren efter anmodning fra importøren eller, såfremt det er relevant, klarereren.

3. Opstår der toldskyld for forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for aktiv forædling, fastsættes det importafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, efter anmodning fra importøren på grundlag af tariferingen, toldværdien, mængden og oprindelsen af de varer, der blev henført under proceduren for aktiv forædling, på det tidspunkt, hvor de blev henført under den pågældende procedure.

4. Er forædlingsprodukterne resultatet af efterfølgende procedurer for aktiv forædling for de varer, der er henført under en første procedure for aktiv forædling i overensstemmelse med stk. 3, kan importøren udelukkende anmode om beregning af toldskylden på grundlag af tariferingen, toldværdien, mængden og oprindelsen af de varer, der blev henført under den pågældende første procedure for aktiv forædling.

5. I specifikke tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, fastsættes importafgiftsbeløbet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, 3 og 4 uden en anmodning fra importøren eller eksportøren eller, såfremt det er relevant, klarereren for at undgå omgåelse af de i artikel 166, stk. 2, litra h), omhandlede foranstaltninger.

6. Opstår der toldskyld for forædlingsprodukter, der er resultatet af proceduren for passiv forædling, eller ombytningsvarer, beregnes importafgiftsbeløbet ud fra omkostningerne til den forædling, der er foregået uden for Unionens toldområde.

7. Opstår der toldskyld i henhold til denne forordnings artikel 185 eller 188, og forudsat at den forsømmelse, der førte til, at der opstod toldskyld, ikke udgjorde et forsøg på at vildlede, finder følgende også anvendelse:

a) toldlempelser for varer i henhold til toldlovgivningen

b) fuldstændig eller delvis fritagelse for import- eller eksportafgifter i henhold til denne forordnings artikel 166, stk. 2, litra d)-g), eller artikel 111, 112 og 113 eller artikel 161-165, eller

c) fritagelse i henhold til forordning (EF) nr. 1186/2009.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de i nærværende artikel omhandlede regler for beregning af import- eller eksportafgiftsbeløbet for varer, for hvilke der er opstået toldskyld i forbindelse med en særlig procedure, og de specifikke tilfælde omhandlet i nærværende artikels stk. 5.

Artikel 193

Stedet, hvor toldskylden opstår

1. Toldskylden opstår:

a) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), nr. ii), hvor varerne befinder sig

b) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), hvor varerne skal leveres

c) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), hvor den klarerer, der har tilladelse til at anvende centraliseret toldbehandling, er etableret

d) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra b), i den medlemsstat, hvor den betroede erhvervsdrivende er etableret.

I alle andre tilfælde opstår toldskylden det sted, hvor de omstændigheder, der er årsag til den, er indtruffet. Er det ikke muligt at fastslå dette sted, opstår toldskylden det sted, hvor toldmyndighederne konkluderer at varerne befinder sig i en situation, hvor der er opstået toldskyld.

2. Er varerne blevet henført under en toldprocedure, som ikke er afsluttet, eller er en midlertidig opbevaring ikke afsluttet korrekt, og kan stedet, hvor toldskylden er opstået, ikke bestemmes i henhold til stk. 1, andet eller tredje afsnit, inden for en specifik frist, opstår toldskylden det sted, hvor varerne enten blev henført under den pågældende procedure eller blev ført ind i Unionens toldområde under denne procedure eller var under midlertidig opbevaring.

3. Er toldmyndighederne med de oplysninger, som de råder over, i stand til at fastslå, at der kan være opstået toldskyld på flere steder, anses toldskylden for at være opstået på det sted, hvor den opstod først.

4. Fastslår en toldmyndighed, at der er opstået toldskyld i henhold til artikel 185 eller 188 i en anden medlemsstat, og hvis det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til denne toldskyld, er lavere end 10 000 EUR, anses toldskylden for at være opstået i den medlemsstat, hvor dens opståen er konstateret.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede frist.

KAPITEL 2

Sikkerhedsstillelse for en potentiel eller eksisterende toldskyld

Artikel 194

Almindelige bestemmelser

1. Medmindre andet er angivet, finder dette kapitel anvendelse på sikkerhedsstillelse for toldskyld, der er opstået (»eksisterende toldskyld«), og på sikkerhedsstillelse, der kræves, hvis der kan opstå en toldskyld (»potentiel toldskyld«).

2. Kræver toldmyndighederne sikkerhedsstillelse for en potentiel eller eksisterende toldskyld, skal denne sikkerhed dække import- eller eksportafgiftsbeløbet og andre gebyrer, der skal betales i forbindelse med importen eller eksporten af varerne, når sikkerheden:

a) anvendes til henførsel af varer under proceduren for EU-forsendelse, eller

b) kan anvendes i mere end én medlemsstat.

En sikkerhedsstillelse, der er accepteret eller tilladt af toldmyndighederne, er gyldig i hele Unionens toldområde til de formål, med henblik på hvilke den blev givet.

Hvis sikkerhedsstillelsen er knyttet til debitors aktiviteter i en medlemsstat, skal den mindst dække import- eller eksportafgiftsbeløbet.

3. Sikkerheden stilles af debitor eller af en person, som kan blive debitor, eller, hvis toldmyndighederne tillader det, af enhver anden person.

4. Toldmyndighederne kan kun kræve én sikkerhedsstillelse for specifikke varer, jf. dog artikel 202.

Den sikkerhed, der stilles for specifikke varer, gælder for det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer for disse varer, uanset om de oplysninger, som tilvejebringes eller stilles til rådighed om varerne, er korrekte.

Er sikkerheden ikke frigivet, kan den også anvendes inden for grænserne af det beløb, der stilles som sikkerhed, til inddrivelse af import- eller eksportafgiftsbeløb og andre gebyrer, der skal betales som følge af kontrollen af disse varer efter frigivelse.

5. Efter ansøgning fra den i denne artikels stk. 3 omhandlede person kan toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 200, stk. 1, 2 og 3, tillade, at der stilles en samlet sikkerhed til dækning af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, for to eller flere transaktioner eller toldprocedurer.

6. Toldmyndighederne fører tilsyn med sikkerhedsstillelsen.

7. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse:

a) af stater, regionale og lokale forvaltninger eller andre offentligretlige organer for aktiviteter, hvor de forpligter sig som offentlige myndigheder

b) for varetransport på Rhinen, Rhinvandvejene, Donau eller Donauvandvejene

c) for varetransport i faste installationer

d) i specifikke tilfælde, der er fastsat i toldlovgivningen, hvor varer er henført under proceduren for midlertidig import, og

e) for varer, der er henført under proceduren for EU-forsendelse ved anvendelse af den i artikel 140, stk. 4, litra e), omhandlede forenkling, og som transporteres ad sø- eller luftvejen mellem EU-havne eller EU-lufthavne.

8. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhedsstillelse, hvis det import- eller eksportafgiftsbeløb, der skal stilles sikkerhed for, ikke overstiger en bestemt tærskel.

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de specifikke tilfælde, hvor der ikke kræves sikkerhedsstillelse for varer, der er henført under proceduren for midlertidig import, jf. nærværende artikels stk. 7, litra d), og fastsætte tærsklen for at undlade at kræve sikkerhedsstillelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for at foretage sikkerhedsstillelse og tilsyn med sikkerheden som omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 195

Referencebeløb for en obligatorisk sikkerhedsstillelse

1. Når toldmyndighederne er forpligtet til at kræve sikkerhedsstillelse og kan fastsætte det nøjagtige import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer på det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillelsen kræves, skal sikkerhedsstillelsen dække dette nøjagtige beløb.

Er det ikke muligt at fastsætte det nøjagtige beløb, fastsættes størrelsen af sikkerhedsstillelsen til det af toldmyndighederne anslåede højeste import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til den toldskyld og andre gebyrer, der er opstået eller vil kunne opstå.

2. Med forbehold af artikel 200, fastsættes størrelsen af sikkerhedsstillelsen, hvis der er stillet samlet sikkerhed for det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer, hvor beløbet varierer over tid, således, at den på ethvert tidspunkt dækker det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og de andre gebyrer.

Artikel 196

Referencebeløb for en præventiv sikkerhedsstillelse

Når sikkerhedsstillelse ikke er obligatorisk, men toldmyndighederne ikke er sikre på, at det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer, vil blive betalt inden for den fastsatte frist, kræver de en sikkerhedsstillelse for et beløb, der ikke overstiger det i artikel 195 omhandlede højeste niveau.

Artikel 197

Former for sikkerhedsstillelse

1. Der kan kun stilles sikkerhed i følgende former:

a) ved ethvert betalingsmiddel, der anerkendes af toldmyndighederne, udstedt i euro eller i den medlemsstats valuta, hvor der kræves sikkerhedsstillelse

b) ved et tilsagn fra en kautionist eller

c) i en anden form, på betingelse af at den giver tilsvarende forsikring om, at det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer, vil blive betalt.

2. Sikkerhed i form af ethvert betalingsmiddel, der anerkendes af toldmyndighederne, skal stilles i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor der kræves sikkerhedsstillelse.

Toldmyndighederne er ikke forpligtet til at betale renter heraf.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte sikkerhedsstillelsens form som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c).

Artikel 198

Valg af sikkerhedsstillelse

Den person, der skal stille sikkerhed, kan vælge mellem de forskellige former for sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 197, stk. 1.

Toldmyndighederne kan dog afvise den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, hvis den er uforenelig med den pågældende toldprocedures korrekte afvikling.

Toldmyndighederne kan kræve, at den valgte form for sikkerhedsstillelse fastholdes i en bestemt periode.

Artikel 199

Kautionist

1. Den i artikel 197, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist skal være en tredjemand, der er etableret i Unionens toldområde. Kautionisten skal være godkendt af de toldmyndigheder, der kræver sikkerhedsstillelsen, medmindre kautionisten er et kreditinstitut, en finansiel institution eller et forsikringsselskab, der er akkrediteret i Unionen i henhold til gældende EU-ret.

2. Kautionisten skal give skriftligt tilsagn om at ville betale det beløb, der stilles som sikkerhed for det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer.

3. Toldmyndighederne kan afslå at godkende den foreslåede kautionist eller form for sikkerhedsstillelse, når det er usikkert, om en af dem er i stand til at sikre betaling af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, og af andre gebyrer inden for den fastsatte frist.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte formerne for sikkerhedsstillelse og de regler, der finder anvendelse på kautionisten, som omhandlet i nærværende artikel.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for tilbagekaldelse og annullering af tilsagn fra den i denne artikel omhandlede kautionist. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 200

Samlet sikkerhedsstillelse

1. Toldmyndighederne kan kun udstede den i artikel 194, stk. 5, omhandlede bevilling til personer, som opfylder følgende betingelser:

a) de er etableret i Unionens toldområde

b) de opfylder kriterierne i artikel 30, stk. 1, litra a), og

c) de er regelmæssige brugere af de pågældende toldprocedurer eller indehavere af en bevilling til at drive faciliteter til midlertidig opbevaring, eller de opfylder kriterierne i artikel 30, stk. 1, litra d).

2. Toldmyndighederne kan give en økonomisk operatør, der opfylder kriterierne i artikel 30, stk. 1, litra b) og c), eller en betroet erhvervsdrivende tilladelse til at stille en samlet sikkerhed med et nedsat beløb for potentiel toldskyld og andre gebyrer eller ikke at stille sikkerhed (»fritagelse for sikkerhedsstillelse«).

3. Toldmyndighederne kan efter ansøgning give en økonomisk operatør med bevilling til at udnytte forenklede toldbestemmelser eller en betroet erhvervsdrivende tilladelse til at stille en samlet sikkerhed med et nedsat beløb for eksisterende toldskyld og andre gebyrer. Sådanne samlede sikkerhedsstillelser anses for at være sidestillet med sikkerhedsstillelser i overensstemmelse med andre artikler i denne forordning.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne for tildeling af bevilling til at anvende en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb eller at indrømme fritagelse for sikkerhedsstillelse, jf. nærværende artikels stk. 2 og 3.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for fastsættelse af størrelsen af sikkerhedsstillelsen, herunder det nedsatte beløb som omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Artikel 201

Midlertidige forbud vedrørende anvendelsen af samlet sikkerhedsstillelse

1. I forbindelse med særlige procedurer eller midlertidig opbevaring kan Kommissionen træffe afgørelse om midlertidigt at forbyde, at der anvendes:

a) en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb eller en fritagelse for sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 200, stk. 2

b) en samlet sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 200 for varer, som har været genstand for påvist svig i større omfang.

2. Når stk. 1 finder anvendelse, kan der gives tilladelse til en samlet sikkerhedsstillelse med et nedsat beløb eller fritagelse for sikkerhedsstillelse eller til samlet sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 200 i et af følgende tilfælde:

a) Den pågældende person kan påvise, at der ikke er opstået toldskyld for de pågældende varer under de transaktioner, som vedkommende har foretaget i de to år forud for den i denne artikels stk. 1 omhandlede afgørelse.

b) Den pågældende person kan, når der er opstået toldskyld i de to år forud for den i denne artikels stk. 1 omhandlede afgørelse, påvise, at den blev betalt fuldt ud af debitoren eller debitorerne eller kautionisten inden for den fastsatte frist.

For at opnå tilladelse til at anvende en midlertidigt forbudt samlet sikkerhedsstillelse skal den pågældende person endvidere opfylde kriterierne i artikel 30, stk. 1, litra b) og c).

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for midlertidige forbud vedrørende anvendelsen af samlede sikkerhedsstillelser som omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der vedrører de foranstaltninger, som er omhandlet i denne artikel, i forbindelse med behovet for hurtigt at øge beskyttelsen af Unionens og medlemsstaternes finansielle interesser, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

Artikel 202

Supplerende sikkerhedsstillelse eller erstatning af sikkerhedsstillelse

Konstaterer toldmyndighederne, at sikkerhedsstillelsen ikke eller ikke længere helt sikkert eller fuldt ud garanterer rettidig betaling af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden og andre gebyrer, pålægger de den i artikel 194, stk. 3, omhandlede person at afhjælpe situationen ved enten at stille en supplerende sikkerhed eller erstatte den oprindelige sikkerhed med en ny sikkerhed. Den person, der anmodes herom, har et valg mellem de to muligheder.

Artikel 203

Frigivelse af sikkerhedsstillelse

1. Toldmyndighederne frigiver omgående sikkerhedsstillelsen, når toldskylden eller betalingspligten vedrørende andre gebyrer er ophørt eller ikke længere vil kunne opstå.

2. Når toldskylden eller betalingspligten vedrørende andre gebyrer er delvis ophørt eller kun kan opstå for en del af sikkerhedsstillelsesbeløbet, frigives en tilsvarende del af sikkerhedsstillelsen, hvis den pågældende person anmoder herom, medmindre det pågældende beløbs størrelse ikke berettiger en sådan handling.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte fristerne for frigivelse af en sikkerhedsstillelse.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for frigivelsen af sikkerhedsstillelsen som omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 3

Opkrævning, betaling og godtgørelse af samt fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløbet

Afdeling 1

Fastsættelse af import- eller eksportafgiftsbeløbet, meddelelse af toldskyld og bogføring

Artikel 204

Fastsættelse af import- eller eksportafgiftsbeløbet

1. Det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb fastsættes af de toldmyndigheder, der er ansvarlige for det sted, hvor toldskylden er opstået eller anses for at være opstået i henhold til artikel 193. Med henblik på denne fastsættelse tager toldmyndighederne de data i betragtning, der er tilvejebragt eller stillet til rådighed.

2. Uanset stk. 1 kan toldmyndighederne indtil den 28. februar 2034, hvis der er indgivet en toldangivelse, acceptere det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb, der er fastsat i toldangivelsen, med forhold af kontrollen efter frigivelse. Hvis toldmyndighederne er uenige i dette beløb, fastsætter de det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb, så snart de har de nødvendige oplysninger.

3. Hvis det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb ikke resulterer i et helt tal, kan beløbet rundes op eller ned.

Når det i første afsnit omhandlede beløb er udtrykt i euro, må det kun rundes op eller ned til det nærmeste hele tal.

En medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, kan enten:

a) anvende andet afsnit tilsvarende, eller

b) fravige fra nævnte afsnit, forudsat at medlemsstatens afrundingsregler ikke har en større økonomisk indvirkning end bestemmelsen i andet afsnit.

Artikel 205

Underretning om toldskyld

1. Toldmyndighederne giver debitor underretning om toldskylden på det sted, hvor toldskylden er opstået eller anses for at være opstået i henhold til artikel 193.

2. Hvis det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb er det samme som det beløb, der er beregnet på grundlag af de data, som importøren eller eksportøren har tilvejebragt eller stillet til rådighed, anses toldmyndighederne frigivelse af varerne som underretning om toldskylden til importøren eller eksportøren.

3. Den underretning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 eller 2, gives ikke i følgende tilfælde:

a) når der er indført en midlertidig antidumpingtold eller en midlertidig udligningstold eller en midlertidig beskyttelsesforanstaltning i afventning af den endelige fastsættelse af import- eller eksportafgiftsbeløbet

b) når det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb overstiger det beløb, der er fastsat på grundlag af en afgørelse truffet i henhold til artikel 15

c) når den oprindelige afgørelse om ikke at underrette toldskylden eller om at underrette den med et import- eller eksportafgiftsbeløb, der er lavere end det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb, blev truffet på grundlag af generelle bestemmelser, der senere blev erklæret ugyldige ved en retsafgørelse

d) når toldmyndighederne i henhold til toldlovgivningen er fritaget for underretning om toldskylden.

4. Er toldmyndighederne forpligtet til at give underretning om det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, underretter de debitor om toldskylden, når de er i stand til at fastsætte beløbet og træffe afgørelse herom.

Hvis de kompetente EU-myndigheder eller nationale myndigheder giver toldmyndighederne meddelelse om, at underretningen om toldskylden ville skade en strafferetlig efterforskning i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er etableret, eller i en anden medlemsstat, skal toldmyndighederne dog udsætte denne underretning, indtil den ikke længere skader den pågældende strafferetlige efterforskning.

5. En betroet erhvervsdrivende kan beregne den toldskyld, der svarer til det samlede import- eller eksportafgiftsbeløb for alle de varer, som en sådan erhvervsdrivende har frigivet på vegne af toldmyndighederne i en periode på højst 31 kalenderdage, og senest fem dage efter udløbet af denne frist meddele toldmyndighederne om denne toldskyld, herunder en opdeling af beløbene for de enkelte specifikke varer.

Ved modtagelsen af denne meddelelse anses toldmyndighederne for at have givet underretning om toldskylden.

6. En fjernsalgsimportør, som har valgt at anvende IOSS-ordningen og har status som betroet erhvervsdrivende, skal i den i denne artikels stk. 5 omhandlede meddelelse ændre eller ugyldiggøre de oplysninger, der er meddelt i overensstemmelse med artikel 74, stk. 3, hvis de varer, der er solgt af den pågældende fjernsalgsimportør, returneres til toldoplaget til fjernsalg, til den oprindelige afsenders adresse eller til en anden adresse uden for Unionens toldområde i den periode, der er omfattet af denne meddelelse. Den pågældende fjernsalgsimportør tilvejebringer eller stiller beviset til rådighed for varernes indpassage i toldoplaget eller udpassage fra Unionens toldområde.

7. Indtil den 28. februar 2034 kan toldmyndighederne, hvis der er indgivet en toldangivelse, og forudsat at der er stillet sikkerhed for betalingen, tillade, at toldskyld svarende til samtlige import- eller eksportafgiftsbeløb vedrørende alle varer, der er frigivet til en og samme person i løbet af en fastsat periode, meddeles ved slutningen af denne periode. Den af toldmyndighederne fastsatte periode må højst være 31 dage.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte:

a) de i nærværende artikels stk. 3, litra d), omhandlede tilfælde, hvor toldmyndighederne er fritaget for at give underretning om toldskylden

b) de oplysninger, der skal meddeles af den betroede erhvervsdrivende og importøren ved fjernsalg i den i nærværende artikels stk. 5 og 6 omhandlede meddelelse.

Artikel 206

Forældelse af toldskyld

1. Toldmyndighederne har en frist på tre år regnet fra den dato, hvor toldskylden opstod, til at give debitor underretning herom. Efter udløbet af denne frist betragtes toldskylden som forældet.

2. Er toldskylden opstået på grund af en handling, der på det tidspunkt, hvor den blev begået, kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, forlænges den treårsperiode, der er fastsat i stk. 1, til mindst fem og højst ti år i overensstemmelse med national ret.

3. De frister, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og 2, suspenderes, hvis:

a) der i overensstemmelse med artikel 18 indbringes en sag for perioden regnet fra den dato, hvor sagen indbringes, indtil prøvelsesprocedurens afslutning

b) toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, meddeler debitor de grunde, som de agter at basere toldskylden på, for den periode, der regnes fra datoen for denne meddelelse indtil udløbet af den periode, i hvilken debitor får lejlighed til at udtale sig, eller

c) underretningen om toldskyld udsættes i henhold til artikel 205, stk. 4, andet afsnit.

4. Hvis der genindføres en toldskyld i medfør af artikel 217, stk. 8, anses de frister, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1 og 2, for at være suspenderet fra den dato, hvor ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse blev indgivet i henhold til artikel 222, indtil den dato, hvor der blev truffet en afgørelse om godtgørelse eller fritagelse.

Artikel 207

Bogføring

1. De i artikel 204 omhandlede toldmyndigheder bogfører i overensstemmelse med national lovgivning det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb, som der er givet underretning om i overensstemmelse med artikel 205.

Den i dette stykkes første afsnit fastsatte forpligtelse finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 205, stk. 2.

2. Toldmyndighederne er ikke forpligtet til at bogføre import- eller eksportafgiftsbeløb, der i henhold til artikel 206 svarer til en toldskyld, som debitor ikke længere kan gives underretning om.

3. Medlemsstaterne fastlægger de praktiske procedurer for bogføringen af import- eller eksportafgiftsbeløb. Disse procedurer kan være forskellige, afhængigt af om toldmyndighederne på baggrund af forholdene omkring toldskyldens opståen har sikkerhed for, at sådanne beløb betales.

Artikel 208

Frist for bogføring

1. Senest 14 dage efter frigivelsen af varerne bogfører toldmyndighederne det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb, medmindre disse varer er henført under proceduren for midlertidig import med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Uanset stk. 1 kan toldmyndighederne bogføre det samlede import- eller eksportafgiftsbeløb for alle de varer, der er frigivet til en betroet erhvervsdrivende inden for en fastsat periode, jf. artikel 205, stk. 5, ved en enkelt bogføring ved udgangen af denne periode, forudsat at denne bogføring foretages senest 14 dage efter den pågældende fastsatte periodes udløb.

3. Hvis der gives underretning om en toldskyld i overensstemmelse med artikel 205, stk. 7, bogføres den senest 14 dage efter den pågældende periodes udløb.

4. Når varer kan frigives under visse betingelser, som enten vedrører fastlæggelsen af det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb eller opkrævningen heraf, bogføres dette beløb senest 14 dage efter den dato, hvor det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb er fastsat, eller hvor forpligtelsen til at betale denne afgift er fastslået.

Vedrører toldskylden imidlertid en foreløbig antidumpingtold, en foreløbig udligningstold eller en foreløbig beskyttelsesforanstaltning, bogføres det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb senest to måneder efter, at EU-retsakten om indførelse af den endelige told eller foranstaltning er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Hvis der opstår toldskyld under omstændigheder, der ikke er omhandlet i stk. 1, bogføres det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb senest 14 dage efter den dag, hvor toldmyndighederne kan fastsætte det pågældende import- eller eksportafgiftsbeløb og træffe afgørelse herom.

6. Stk. 5 finder anvendelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, der skal opkræves eller endnu ikke er opkrævet, hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er bogført i henhold til stk. 1-5 eller er fastsat og bogført for lavt i forhold til det beløb, der skal betales.

7. De frister for bogføring, der er fastsat i stk. 1-6, gælder ikke i tilfælde af hændelige omstændigheder eller force majeure.

8. Bogføringen kan udsættes i de i artikel 205, stk. 4, andet afsnit, omhandlede tilfælde, indtil underretningen om toldskylden ikke længere skader den pågældende strafferetlige efterforskning, selv om den pågældende efterforskning finder sted i en anden medlemsstat.

I så fald bogføres det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb senest 14 dage efter den dato, hvor debitor gives underretning om beløbet.

Artikel 209

Tillæggelse af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter foranstaltninger for at sikre gensidig bistand mellem toldmyndighederne, når der opstår toldskyld. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

Afdeling 2

Betaling af import- eller eksportafgiftsbeløbet

Artikel 210

Almindelige frister for betaling og suspension af betalingsfristen

1. Debitoren betaler import- eller eksportafgiftsbeløbene, der svarer til en toldskyld, som er underrettet om i overensstemmelse med artikel 205, inden for den frist, der er fastsat af toldmyndighederne.

Med forbehold af artikel 19, stk. 2, må denne frist højst være på ti dage fra det tidspunkt, hvor debitor er blevet underrettet om toldskylden.

Toldmyndighederne kan efter ansøgning fra debitor indrømme en forlænget frist i tilfælde, hvor det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb er blevet fastsat under kontrol efter frigivelse som omhandlet i artikel 68. En sådan forlænget frist må ikke overstige den tid, der er nødvendig for, at debitor kan træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde sin forpligtelse, jf. dog artikel 214, stk. 2.

2. Hvis der er indrømmet debitor en af de i artikel 212, 213 og 214 fastsatte betalingsmuligheder, skal betalingen finde sted inden for den eller de frister, der er fastsat i forbindelse med disse betalingsmuligheder.

3. Fristen for betaling af det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, suspenderes i følgende tilfælde:

a) når der indgives en ansøgning om fritagelse for afgifter i henhold til artikel 222

b) når en vare skal konfiskeres, tilintetgøres eller afstås til staten, eller

c) når toldskylden opstod i medfør af artikel 185, og der er mere end én debitor.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte reglerne for suspension af fristen for betaling af import- eller eksportafgifter svarende til en toldskyld som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og ved at fastsætte suspensionsperioden.

Artikel 211

Betaling

1. Betaling skal finde sted i form af ethvert betalingsmiddel, som har virkning af gældssanering, herunder modregning, i overensstemmelse med national ret.

2. Betaling kan foretages af tredjemand i stedet for debitor.

3. Debitor kan betale hele eller en del af de skyldige import- eller eksportafgifter uden at afvente udløbet af den frist for betaling, der er indrømmet debitor.

Artikel 212

Betalingshenstand

1. Toldmyndighederne tillader efter ansøgning fra den pågældende person, og på betingelse af at den pågældende stiller sikkerhed, at der gives henstand med betaling af de skyldige afgifter på en af følgende måder:

a) særskilt for hvert enkelt import- eller eksportafgiftsbeløb, der bogføres i overensstemmelse med artikel 208, stk. 1 eller 6

b) samlet for alle de import- eller eksportafgiftsbeløb, der bogføres i overensstemmelse med artikel 208, stk. 1, i en periode, der fastsættes af toldmyndighederne, og som højst må være på 31 dage, eller

c) samlet for alle de import- eller eksportafgiftsbeløb, der bogføres samlet i overensstemmelse med artikel 208, stk. 3.

2. En betroet erhvervsdrivende kan, på betingelse af at den pågældende stiller sikkerhed, indrømmes henstand med betaling af de skyldige afgifter samlet for alle de import- eller eksportafgiftsbeløb, der bogføres samlet i overensstemmelse med artikel 208, stk. 2.

Artikel 213

Perioder for betalingshenstand

1. Perioden for betalingshenstand i henhold til artikel 212 (»henstandsperioden«) er på 30 dage.

2. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 212, stk. 1, litra a), regnes henstandsperioden fra dagen efter den dag, hvor debitor underrettes om toldskylden.

3. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 212, stk. 1, litra b), regnes henstandsperioden fra dagen efter den dag, hvor perioden for samlet bogføring ophører. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, som perioden for samlet bogføring omfatter.

4. Hvis der gives betalingshenstand i henhold til artikel 212, stk. 1, litra c), eller artikel 212, stk. 2, regnes henstandsperioden fra dagen efter ophøret af den periode, der er fastsat til frigivelse af de pågældende varer. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, som den periode, der er fastsat til frigivelse af varer, omfatter.

5. Hvis det antal dage i den i stk. 3 omhandlede periode for samlet bogføring eller den i stk. 4 omhandlede periode, der er fastsat til frigivelse af varer, omfatter et ulige antal dage, er det antal dage, der skal fratrækkes henstandsperioden i henhold til bestemmelserne i disse stykker, lig med halvdelen af det lige antal dage umiddelbart under dette ulige antal.

6. Hvis den i stk. 3 omhandlede periode for samlet bogføring eller den i stk. 4 omhandlede periode, der er fastsat til frigivelse af varer, er udtrykt i uger, kan medlemsstaterne bestemme, at det import- eller eksportafgiftsbeløb, for hvilket der er givet betalingshenstand, skal betales senest om fredagen i den fjerde uge efter den uge, hvor betalingen skulle have fundet sted.

Hvis den i stk. 3 omhandlede periode for samlet bogføring eller den i stk. 4 omhandlede periode, der er fastsat til frigivelse af varer, er udtrykt i måneder, kan medlemsstaterne bestemme, at det import- eller eksportafgiftsbeløb, for hvilket der er givet betalingshenstand, skal betales senest den 16. dag i måneden efter den måned, hvor betalingen skulle have fundet sted.

Artikel 214

Andre betalingsmuligheder

1. Toldmyndighederne kan indrømme debitor andre betalingsmuligheder end betalingshenstand (»andre betalingsmuligheder«), på betingelse af at der stilles en sikkerhed.

2. Når der er indrømmet andre betalingsmuligheder i henhold til stk. 1, opkræves der lånerente af import- eller eksportafgiftsbeløbet.

For en medlemsstat, der har euroen som valuta, er lånerentesatsen lig med den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i den måned, hvor den pågældende toldskyld forfalder, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, forhøjet med et procentpoint.

For en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, er lånerentesatsen lig med den sats, som den relevante nationale centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i den måned, hvor den pågældende toldskyld forfalder, forhøjet med et procentpoint, eller, for en medlemsstat, hvor den nationale centralbanks sats ikke foreligger, den nærmest tilsvarende sats, der finder anvendelse den første dag i den pågældende måned på medlemsstatens pengemarked, forhøjet med et procentpoint.

3. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhed eller at opkræve lånerente, når det på grundlag af en dokumenteret vurdering af debitors situation fastslås, at et krav om sikkerhedsstillelse eller opkrævning af lånerente vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

4. Toldmyndighederne undlader at opkræve lånerente, når beløbet for hver opkrævning er under 10 EUR.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 4 ved at ajourføre den deri fastsatte tærskel for at afspejle ændringer i de økonomiske omstændigheder.

Artikel 215

Tvangsinddrivelse af betaling

Hvis det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb ikke er blevet betalt inden for den fastsatte frist, gør toldmyndighederne brug af alle de muligheder, de har i henhold til den pågældende medlemsstats ret, for at sikre, at beløbet betales.

Artikel 216

Morarenter

1. Der opkræves morarente af import- eller eksportafgiftsbeløbet fra den dag, hvor den fastsatte frist udløber, og indtil den dag, hvor betalingen finder sted.

For en medlemsstat, der har euroen som valuta, er morarentesatsen lig med den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i den måned, hvor den pågældende toldskyld forfalder, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, forhøjet med to procentpoint.

For en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, er morarentesatsen lig med den sats, som den relevante nationale centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i den måned, hvor den pågældende toldskyld forfalder, forhøjet med to procentpoint, eller, for en medlemsstat, hvor den nationale centralbanks sats ikke foreligger, den nærmest tilsvarende sats, der finder anvendelse den første dag i den pågældende måned på medlemsstatens pengemarked, forhøjet med to procentpoint.

2. Hvis toldskylden er opstået på grundlag af artikel 185 eller 188, eller hvis underretningen om toldskylden skyldes en kontrol efter frigivelse, opkræves der ud over import- eller eksportafgiftsbeløbet morarente fra den dag, hvor toldskylden opstod, og indtil datoen for meddelelsen.

Morarentesatsen fastsættes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1.

3. Toldmyndighederne kan undlade at opkræve morarente, når det på grundlag af en dokumenteret vurdering af debitors situation fastslås, at opkrævning af morarente vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

4. Toldmyndighederne undlader at opkræve morarente, når beløbet for hver opkrævning er under 10 EUR.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 4 ved at ajourføre den deri fastsatte tærskel for at afspejle ændringer i de økonomiske omstændigheder.

Afdeling 3

Godtgørelse og fritagelse

Afdeling 217

Godtgørelse og fritagelse

1. På de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, skal toldmyndighederne yde godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb på grundlag af følgende:

a) Der blev opkrævet for meget import- eller eksportafgift.

b) Varerne var defekte eller ikke bestillingssvarende.

c) De kompetente myndigheder begik en fejl.

d) Rimelighed.

e) De data, på grundlag af hvilke toldskylden blev fastslået for de pågældende varer, blev erklæret for ugyldige, eller den pågældende toldangivelse blev hvis det er relevant, erklæret for ugyldig.

2. Toldmyndighederne yder godtgørelse af eller fritagelse for det i stk. 1 omhandlede import- eller eksportafgiftsbeløb, når det er på 10 EUR eller derover. De indrømmer kun godtgørelse eller fritagelse for et lavere beløb, hvis den pågældende anmoder herom.

3. Hvis toldmyndighederne finder, at der bør indrømmes godtgørelse eller fritagelse på grundlag af artikel 220 eller 221, forelægger den pågældende medlemsstat sagen for Kommissionen, for at der kan træffes afgørelse, i følgende tilfælde:

a) når toldmyndighederne finder, at de særlige omstændigheder skyldes Kommissionens tilsidesættelse af sine forpligtelser

b) når toldmyndighederne finder, at Kommissionen begik en fejl som omhandlet i artikel 220

c) når sagens omstændigheder har tilknytning til resultaterne af en EU-undersøgelse gennemført i henhold til forordning (EF) nr. 515/97 eller i henhold til andre EU-retsakter eller i henhold til en aftale indgået af Unionen med lande eller grupper af lande, der indeholder bestemmelse om gennemførelse af sådanne EU-undersøgelser

d) når det beløb, som den pågældende person kan være betalingspligtig for i forbindelse med en eller flere import- eller eksporttransaktioner, svarer til eller overstiger 500 000 EUR som følge af en fejl eller særlige omstændigheder.

4. Forpligtelsen til at forelægge sagen i stk. 3 finder ikke anvendelse, når Kommissionen allerede har vedtaget en afgørelse i en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, eller hvor den allerede har fået forelagt en sådan sag.

5. Når toldmyndighederne selv inden for de i artikel 222, stk. 1, omhandlede frister konstaterer, at der skal ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb i medfør af artikel 218, 220 eller 221, og de har kompetence til at gøre dette, yder de på eget initiativ godtgørelse heraf eller fritagelse herfor.

6. Der indrømmes ikke godtgørelse eller fritagelse, når den situation, der førte til underretning om toldskylden, skyldes urigtigheder fra debitors side.

7. Godtgørelse medfører ikke, at de pågældende toldmyndigheder skal betale renter.

I de i stk. 1, litra a) og c), omhandlede tilfælde giver godtgørelse dog kun anledning til, at de berørte toldmyndigheder skal betale renter, hvis disse toldmyndigheder godtgør et import- eller eksportafgiftsbeløb uden unødigt ophold, efter at det er konstateret, at beløbet skal tilbagebetales. Hvis toldmyndighederne undlader at tilbagebetale beløbet uden unødigt ophold, og debitor indleder en sag med henblik på at opnå tilbagebetaling, betales renterne for perioden fra datoen for betalingen af disse afgifter til datoen for deres godtgørelse.

Derudover betales der rente, når en afgørelse om at indrømme godtgørelse ikke er gennemført senest tre måneder efter den dato, hvor denne afgørelse blev truffet, medmindre den manglende overholdelse af fristen skyldes forhold, som toldmyndighederne ikke havde kontrol over. En sådan rente betales fra datoen for tremånedersperiodens udløb indtil datoen for godtgørelsen. Rentesatsen fastsættes i overensstemmelse med artikel 214.

8. Hvis toldmyndighederne med urette har indrømmet godtgørelse eller fritagelse, genindføres den oprindelige toldskyld, forudsat at opkrævningen af den ikke er forældet i henhold til artikel 206, stk. 1, og de renter, der eventuelt er betalt i henhold til nærværende artikels stk. 7, andet afsnit, betales tilbage.

9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2 ved at ajourføre den deri fastsatte tærskel for at afspejle ændringer i de økonomiske omstændigheder.

10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de regler, som Kommissionen skal overholde, når den træffer en afgørelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, og navnlig med hensyn til følgende:

a) betingelserne for antagelse af sagen

b) fristen for at træffe en afgørelse og suspensionen af den pågældende frist

c) meddelelsen, inden der træffes en afgørelse, som kan få negative følger for den pågældende person, af de grunde, som Kommissionen agter at basere sin afgørelse på

d) meddelelsen af afgørelsen

e) følgerne af, at der ikke træffes afgørelse, eller at der ikke gives meddelelse om en sådan afgørelse.

11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for godtgørelse og fritagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

12. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt i form af en afgørelse, der giver tilladelse til godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb i alle de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, hvis kravene i nævnte stykke er opfyldt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. i artikel 283, stk. 2.

Hvis der ved skriftlig procedure skal indhentes udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 283, stk. 1, finder artikel 283, stk. 6 anvendelse.

Artikel 218

For meget opkrævet import- eller eksportafgift

1. Der ydes godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, hvis det beløb, der svarer til den oprindeligt meddelte toldskyld, overstiger det skyldige beløb, eller toldskylden blev meddelt debitor i strid med artikel 205, stk. 3, litra c) og d).

2. Når ansøgningen om godtgørelse eller fritagelse er begrundet i, at der på det tidspunkt, hvor varerne overgik til fri omsætning, kunne anvendes en nedsat importafgift eller nulimportafgift inden for rammerne af et toldkontingent, et toldloft eller en anden toldlempelse, indrømmes den pågældende godtgørelse eller fritagelse, hvis ansøgningen på tidspunktet for indgivelsen var ledsaget af de nødvendige dokumenter, og, når det drejer sig om et toldkontingent, hvis dette ikke er opbrugt, og i andre tilfælde, hvis den normale sats ikke er genindført.

Artikel 219

Defekte varer eller ikkebestillingssvarende varer

1. Toldmyndighederne godtgør eller fritager for et importafgiftsbeløb, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) meddelelsen af toldskylden vedrører varer, som importøren har afvist, fordi de på det tidspunkt, hvor de blev frigivet, var defekte eller ikke svarede til betingelserne i den kontrakt, som var grundlaget for importen af varerne

b) varerne ikke er blevet taget i anvendelse, bortset fra den anvendelse, der var nødvendig for at konstatere, at de var defekte eller ikke svarede til betingelserne i kontrakten, og

c) varerne føres ud af Unionens toldområde, eller toldmyndighederne efter ansøgning fra den berørte person, har givet tilladelse til, at varerne henføres under proceduren for aktiv forædling, herunder med henblik på tilintetgørelse, eller under proceduren for ekstern forsendelse, toldoplagsproceduren eller frizoneproceduren.

2. Toldmyndighederne giver hverken godtgørelse eller fritagelse for et importafgiftsbeløb i følgende tilfælde:

a) når varerne, inden de er overgået til fri omsætning, har været henført under en særlig procedure med henblik på afprøvning, medmindre det godtgøres, at det ikke under afprøvningen på normal vis har kunnet påvises, at disse var defekte eller ikkebestillingssvarende

b) når varernes defekte karakter er blevet taget i betragtning ved udfærdigelsen af kontrakten, navnlig ved fastsættelsen af prisen, inden de pågældende varer er henført under en toldprocedure, der indebærer toldskyld

c) når varerne er blevet solgt af ansøgeren, efter at det er blevet konstateret, at de var defekte eller ikkebestillingssvarende.

3. Defekte varer omfatter varer, som er blevet beskadiget inden frigivelsen.

Artikel 220

Fejl begået af toldmyndighederne

1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 217, stk. 1, litra e), og i artikel 218, 219 og 221, yder toldmyndighederne godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, når de som følge af en fejl begået af de kompetente myndigheder har givet underretning om et beløb, som svarer til toldskylden, der er lavere end det skyldige beløb, forudsat at debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen og handlede i god tro.

2. Når betingelserne i artikel 218, stk. 2, ikke er opfyldt, yder toldmyndighederne godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, såfremt det skyldes en fejl fra deres side, at den nedsatte importafgift eller nulimportafgiften ikke blev anvendt, og oplysningerne, der dannede grundlag for varernes frigivelse, eller, når det er relevant, angivelsen om overgang til fri omsætning indeholdt alle de oplysninger og var ledsaget af alle de dokumenter, der var nødvendige, for at den nedsatte afgift eller nulafgiften kunne anvendes.

3. Er præferencebehandlingen af varen indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland, anses disse myndigheders udstedelse af et certifikat, der senere viser sig at være ukorrekt, for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, jf. stk. 1.

Udstedelse af et ukorrekt certifikat anses dog ikke for en fejl, når certifikatet er baseret på eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, medmindre det er klart, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varen ikke var berettiget til præferencebehandling.

Debitor anses for at handle i god tro, når debitor kan påvise, at vedkommende i den periode, hvor de pågældende forretningsaktiviteter fandt sted, har udvist omhu for at sikre sig, at samtlige betingelser for præferencebehandling var opfyldt.

Debitor kan ikke påberåbe sig at have handlet i god tro, hvis Kommissionen har offentliggjort en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om, at der foreligger begrundet tvivl om, at det præferenceberettigede tredjeland har anvendt præferenceordningen korrekt.

Artikel 221

Rimelighed

1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 217, stk. 1, litra e), og i artikel 218, 219 og 220, yder toldmyndighederne af hensyn til rimelighed godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, når der er opstået toldskyld under særlige omstændigheder, hvor debitor ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed.

2. Særlige omstændigheder som omhandlet i stk. 1 foreligger, når det fremgår af sagens omstændigheder, at debitor befinder sig i en usædvanlig situation i forhold til andre økonomiske operatører, der udøver samme aktivitet, og den pågældende debitor, såfremt disse omstændigheder ikke havde foreligget, ikke ville have lidt tab som følge af opkrævning af import- eller eksportafgiftsbeløbet.

Artikel 222

Fremgangsmåde ved godtgørelse og fritagelse

1. Ansøgninger om godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb i henhold til artikel 217 indgives til toldmyndighederne inden for følgende frister:

a) i tilfælde af for meget opkrævet import- eller eksportafgift, fejl begået af de kompetente myndigheder eller rimelighed senest tre år efter datoen for meddelelse af toldskylden

b) i tilfælde af defekte varer eller varer, der er ikkebestillingssvarende, senest et år efter datoen for meddelelse af toldskylden

c) i tilfælde af ugyldiggørelse af de data eller, hvor relevant, den toldangivelse, på hvis grundlag varerne er blevet frigivet, senest et år efter datoen for ugyldiggørelse af disse data eller af den pågældende toldangivelse, medmindre andet er fastsat i de regler, der gælder for ugyldiggørelse.

Den i første afsnit, litra a) og b), omhandlede frist forlænges, hvis ansøgeren godtgør, at vedkommende har været forhindret i at indgive ansøgning inden for den fastsatte frist som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure.

2. Når toldmyndighederne ikke er i stand til at godtgøre eller fritage for et import- eller eksportafgiftsbeløb på grundlag af de anførte grunde, undersøger de, om en ansøgning om godtgørelse eller fritagelse skal tages til følge i lyset af de andre grundlag for godtgørelse eller fritagelse, der er omhandlet i artikel 217.

3. Hvis der er indgivet en klage over en afgørelse i henhold til artikel 18 vedrørende underretningen om toldskylden, suspenderes den relevante frist, der er angivet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, og undersøgelsen af ansøgningerne om fritagelse og godtgørelse og de tilhørende frister fra den dato, hvor sagen indbringes, og for hele prøvelsesperioden.

4. Hvis en toldmyndighed indrømmer godtgørelse eller fritagelse i medfør af artikel 220 eller 221, skal den berørte medlemsstat underrette Kommissionen herom.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurereglerne for underretning af Kommissionen i henhold til denne artikels stk. 4 og de oplysninger, der skal forelægges. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 4

Toldskyldens ophør

Artikel 223

Ophør

1. Med forbehold af de gældende bestemmelser om de tilfælde, hvor det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører toldskylden ved import eller eksport på en af følgende måder:

a) når toldskylden er forældet, jf. artikel 206

b) når import- eller eksportafgiftsbeløbet betales

c) når der ydes fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløbet, jf. dog denne artikels stk. 5

d) for så vidt angår varer frigivet til en toldprocedure, der medfører en forpligtelse til at betale import- eller eksportafgifter, når de data, som frigivelsen er sket på grundlag af, eller toldangivelsen ugyldiggøres

e) når import- eller eksportafgiftspligtige varer konfiskeres eller beslaglægges og samtidig eller senere konfiskeres

f) når import- eller eksportafgiftspligtige varer tilintetgøres under toldtilsyn eller afstås til staten

g) når varernes forsvinden eller manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til toldlovgivningen skyldes, at disse varer er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt som følge af varernes faktiske beskaffenhed eller hændelige omstændigheder eller force majeure eller som en konsekvens af en instruks fra toldmyndighederne, herunder når de er gjort uanvendelige for enhver og derfor anses for at være uigenkaldeligt tabt

h) når toldskylden opstod i henhold til artikel 185 eller 188, ved at følgende betingelser er opfyldt:

i) den forsømmelse, som førte til, at der opstod toldskyld, havde ikke væsentlige følger for den midlertidige opbevarings eller den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der var ikke gjort forsøg på at begå urigtigheder, og

ii) alle de toldformaliteter, der skal foretages for at bringe forholdene for de pågældende varer i overensstemmelse med reglerne, foretages efterfølgende

i) når varer, der er overgået til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat importtoldsats på grund af deres særlige anvendelsesformål, er blevet eksporteret med toldmyndighedernes tilladelse

j) når toldskylden opstod i henhold til artikel 184, ved at de formaliteter, der skal foretages med henblik på indrømmelse af den i nævnte artikel omhandlede præferencetoldbehandling, annulleres

k) når toldskylden opstod i henhold til artikel 185, ved på tilfredsstillende måde at godtgøre over for toldmyndighederne, at varerne ikke er blevet anvendt eller forbrugt og er blevet ført ud af Unionens toldområde, jf. dog nærværende artikels stk. 6.

l) når toldskylden opstod som følge af overskridelse af mængden eller værdien af varer, der er angivet i en bevilling til særlige procedurer, ved udløbet af en periode på fem år fra datoen for toldskyldens opståen, forudsat at det ville have været muligt at ændre bevillingen eller give en ny bevilling uden undersøgelse af de økonomiske forudsætninger for at dække denne større mængde eller værdi, hvis der var blevet indgivet en anmodning herom inden for denne periode, og forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

i) den forsømmelse, som førte til, at der opstod en toldskyld, ikke havde væsentlige følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der var ikke gjort forsøg på at begå urigtigheder, og

ii) alle de toldformaliteter, der skal foretages for at bringe forholdene for varerne i overensstemmelse med reglerne, er efterfølgende blevet opfyldt

m) i tilfælde af varer, der er bestemt til fjernsalg, enten:

i) ved i sidste ende at undlade at føre disse varer ind i Unionens toldområde og frigive dem til fri omsætning, eller

ii) ved at annullere et fjernsalg, inden toldskylden meddeles, og importørens ugyldiggørelse i forbindelse med fjernsalg af de data, der er fremlagt med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure i overensstemmelse med artikel 80, stk. 1, første afsnit.

2. I de tilfælde, der er anført i stk. 1, litra e), anses toldskylden dog af hensyn til sanktioner for overtrædelser af toldlovgivningen, for ikke at være ophørt, når import- eller eksportafgifter eller en opstået toldskyld i henhold til denne forordning eller en medlemsstats ret danner grundlag for pålæggelse af sanktioner.

3. Når en toldskyld i overensstemmelse med stk. 1, litra i), ophører for varer, der er overgået til fri omsætning i henhold til toldfritagelse eller til nedsat importtoldsats på grund af deres særlige anvendelsesformål, anses affald og skrot fra deres tilintetgørelse for at være ikke-EU-varer.

4. De gældende bestemmelser vedrørende standardsatser for uigenkaldeligt tab af grunde, der kan henføres til varens egen beskaffenhed, anvendes, medmindre der fremlægges dokumentation for, at det reelle tab har været større end det, der beregnes ved anvendelse af standardsatsen for den pågældende vare.

5. Når flere personer er betalingspligtige for det import- eller eksportafgiftsbeløb, der svarer til toldskylden, og der indrømmes fritagelse, ophører forpligtelsen til at betale toldskylden kun for den eller de personer, som fritagelsen indrømmes for.

6. I det tilfælde, der omhandles i stk. 1, litra k), ophører forpligtelsen til at betale toldskylden ikke for den eller de personer, der har forsøgt at begå urigtigheder.

7. Hvis toldskylden opstod i henhold til artikel 185, ophører forpligtelsen til at betale den kun for de personer, hvis adfærd ikke indebar noget forsøg på at begå urigtigheder, og som var med til at bekæmpe svig.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte listen over misligholdelser, der ikke har væsentlige følger for den midlertidige opbevarings eller den pågældende toldprocedures korrekte forløb som omhandlet i stk. 1, litra h), nr. i), og litra l), nr. i).

Artikel 224

Anvendelse af sanktioner

Det forhold, at toldskylden ophører i medfør af artikel 223, stk. 1, litra h) eller l), er ikke til hinder for at anvende sanktioner for relaterede overtrædelser af toldlovgivningen.

AFSNIT XI

RESTRIKTIVE FORANSTALTNINGER OG KRISESTYRINGSMEKANISME

KAPITEL 1

Restriktive foranstaltninger

Artikel 225

EU-Toldmyndighedens og toldmyndighedernes rolle

1. EU-Toldmyndigheden bidrager til den korrekte, konsekvente og effektive anvendelse af restriktive foranstaltninger vedtaget efter artikel 215 i TEUF (»restriktive foranstaltninger«) ved at overvåge deres gennemførelse på de områder, der henhører under dens kompetence, og, med forbehold af Kommissionens kontrol og tilladelse, ved at give toldmyndighederne behørig vejledning.

2. Toldmyndighederne tager alle nødvendige skridt til at overholde restriktive foranstaltninger under hensyntagen til vejledningen fra EU-Toldmyndigheden.

Artikel 226

Rapportering

1. EU-Toldmyndigheden aflægger regelmæssigt, og når det er nødvendigt, rapport til Kommissionen om toldmyndighedernes gennemførelse af restriktive foranstaltninger, navnlig ved at identificere mulige uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne.

Den indsamler og analyserer desuden oplysninger om, hvordan de restriktive foranstaltninger påvirker handelsstrømme og overholdelse af toldreglerne.

2. Toldmyndighederne underretter EU-Toldmyndigheden, Kommissionen og de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der har kompetence til at gennemføre restriktive foranstaltninger om alle tilfælde eller formodede tilfælde af omgåelse af restriktive foranstaltninger og om de risikoafbødningsforanstaltninger, der er blevet truffet. Disse oplysninger gives så vidt muligt gennem EU's tolddatacenter.

KAPITEL 2

Krisestyringsmekanisme

Artikel 227

Udvalg og procedurer

1. EU-Toldmyndigheden udarbejder procedurer og protokoller under hensyntagen til medlemsstaternes synspunkter med henblik på at sikre en passende reaktion på krisesituationer. Disse procedurer og protokoller kan aktiveres i overensstemmelse med artikel 228, stk. 1, i tilfælde af:

a) en krise i en eller flere medlemsstater, som har en stor eller potentielt stor indvirkning på de toldformaliteter, der skal foretages, og som kan forstyrre strømmen af varer, toldkontrollen eller relaterede procedurer

b) en krise i en given sektor, der kræver, at toldmyndighederne træffer koordinerede foranstaltninger med relevante myndigheder.

2. De protokoller og procedurer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan navnlig omfatte:

a) anvendelse af fælles prioriterede kontrolområder, fælles risikokriterier og -standarder og risikoprofiler samt passende risikoreducerende foranstaltninger, toldkontrol og toldformaliteter, der skal gennemføres, herunder betalingsbetingelser

b) en samarbejdsramme til støtte for midlertidig indsættelse af toldembedsmænd og toldkontroludstyr fra en medlemsstat i en anden

c) hurtigbaner ved grænserne for at minimere forsinkelser og trængsel i fragtstrømmene

d) betingelserne for aktivering, forlængelse og deaktivering af de forskellige foranstaltninger og ordninger til håndtering af krisesituationer på grundlag af klart definerede behov og en passende begrundelse

e) undgåelse af handelsrestriktioner for kriserelevante varer som defineret i artikel 3, nr. 6, i forordning (EU) 2024/2747

f) en mekanisme for forretningskontinuitet som omhandlet i nærværende forordnings artikel 29, stk. 9, og artikel 31, stk. 11.

Artikel 228

Aktivering af krisestyringsmekanismen

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en eller flere medlemsstater eller EU-Toldmyndigheden vedtage gennemførelsesretsakter, der aktiverer de nødvendige foranstaltninger og ordninger, der skal anvendes i tilfælde af en krise. Disse gennemførelsesretsakter skal:

a) tage hensyn til de protokoller og procedurer, som er omhandlet i artikel 227

b) identificere de specifikke foranstaltninger og ordninger, der er nødvendige for at håndtere en krisesituation eller afbøde dens negative virkninger

c) fastsætte varigheden af de foranstaltninger og ordninger, der skal anvendes, og de relevante betingelser for deres forlængelse og deaktivering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4 og 5.

2. I tilfælde af en krise opretter EU-Toldmyndigheden en kriseresponscelle, der er permanent tilgængelig under hele denne krise.

Kriseresponscellens kompetencer, ekspertiseområder og sammensætning fastlægges på tidspunktet for dens oprettelse under hensyntagen til de protokoller og procedurer, der er omhandlet i artikel 227, samt krisens art og omfang. Kommissionen kan støtte EU-Toldmyndigheden under planlægningsfasen og i forbindelse med oprettelse af en sådan kriseresponscelle. Kriseresponscellen finansieres med de budgetbevillinger, der er tildelt EU-Toldmyndigheden.

3. Toldmyndighederne gennemfører og anvender de foranstaltninger og ordninger, der er aktiveret i henhold til denne artikel, og aflægger rapport til EU-Toldmyndigheden om deres gennemførelse og anvendelse. Rapporteringens omfang, format og hyppighed fastlægges af EU-Toldmyndigheden i samråd med medlemsstaterne under hensyntagen til krisens art og de anvendte foranstaltninger.

4. EU-Toldmyndigheden koordinerer og fører tilsyn med toldmyndighedernes gennemførelse af de foranstaltninger og ordninger, der er omhandlet i stk. 1. Den vurderer effektiviteten af deres gennemførelse under hensyntagen til bl.a. toldmyndighedernes rapporter, jf. stk. 3, og indrapporterer resultaterne af denne vurdering til Kommissionen og toldmyndighederne.

AFSNIT XII

DEN EUROPÆISKE UNIONS TOLDMYNDIGHED

KAPITEL 1

Principper

Artikel 229

Etablering og retlig status

1. EU-Toldmyndigheden oprettes herved og er et EU-organ med status som juridisk person.

2. EU-Toldmyndigheden har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. EU-Toldmyndigheden repræsenteres af sin administrerende direktør.

Artikel 230

Hjemsted

EU-Toldmyndigheden har hjemsted i Lille, Frankrig.

Artikel 231

EU-Toldmyndighedens opgave og mål

1. EU-Toldmyndigheden bidrager til at opfylde toldmyndighedernes opgave som fastsat i artikel 2.

2. Uden at det berører Kommissionens, OLAF's og medlemsstaternes respektive ansvarsområder, har EU-Toldmyndigheden følgende mål:

a) at bidrage til at udvikle, drive og vedligeholde informationsteknologier, der er nødvendige for at gennemføre de procedurer, der er fastsat i denne forordning, og til at gøre optimal brug af de tilgængelige data til toldtilsyn, kontrol og risikostyring

b) at bistå toldmyndighederne med hensyn til at opnå en ensartet gennemførelse af toldlovgivningen, navnlig med hensyn til risikostyring og toldkontrol

c) at bidrage til den operationelle forvaltning af toldunionen ved at koordinere og fremme det operationelle samarbejde mellem toldmyndighederne og ved at samle og yde teknisk ekspertise for at øge effektiviteten og levere resultater

d) at bidrage til gennemførelsen af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

e) at samarbejde med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på områder, hvor deres aktiviteter vedrører forvaltningen af varer, der krydser Unionens toldområdes ydre grænser.

KAPITEL 2

Opgaver

Artikel 232

Opgaver

1. Fra den dato, hvor EU-Toldmyndigheden overdrages udviklingen, driften og vedligeholdelsen af EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, er den ansvarlig for disse opgaver og bidrager til en effektiv drift af det elektroniske toldmiljø på EU-plan.

2. EU-Toldmyndigheden udfører de dataforvaltnings- og behandlingsaktiviteter, der er nødvendige for varetagelsen af dens opgaver.

3. EU-Toldmyndigheden udfører risikostyringsopgaver i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 2.

4. EU-Toldmyndigheden udfører opgaver i forbindelse med restriktive foranstaltninger og krisestyringsmekanismer i overensstemmelse med afsnit XI.

5. EU-Toldmyndigheden støtter Kommissionen og medlemsstaterne, så de kan føre mere effektivt tilsyn med anvendelsen af restriktive foranstaltninger, som Rådet kan vedtage i overensstemmelse med artikel 215, stk. 2, i TEUF og som berører varestrømmen, for at sikre, at disse foranstaltninger ikke omgås.

6. EU-Toldmyndigheden udarbejder på grundlag af en trusselsvurdering, der foretages i henhold til artikel 57, stk. 1, og artikel 57, stk. 2, litra c), regelmæssigt henstillinger for at støtte toldmyndighederne i udførelsen af deres opgaver, jf. artikel 2. EU-Toldmyndigheden forelægger disse henstillinger for Kommissionen, som tager hensyn til dem, når den udpeger områder, der berettiger til en prioriteret behandling af Rådets oplysninger og eventuelle overvejelser.

7. EU-Toldmyndigheden udfører kapacitetsopbyggende aktiviteter og yder toldmyndighederne og Kommissionen operationel støtte og bistår dem med koordinering. Den skal navnlig:

a) udvikle vejledende fælles standarder med hensyn til gennemførelsen af denne forordning på grundlag af diagnosticering og evaluering af toldsteder og udstede anbefalinger til bedste praksis samt overvåge deres anvendelse

b) foretage målinger af toldunionens resultater og støtte Kommissionen i dens evaluering af toldunionens resultater i overensstemmelse med afsnit XV, kapitel 1

c) udarbejde uddannelsesindholdet for toldembedsmænd og toldpersonale i Unionen med henblik på at supplere og støtte uddannelse, der tilbydes af medlemsstaterne, hvor det er relevant

d) bidrage til oprettelsen af et EU-system til anerkendelse af topkvalitet hos uddannelsesinstitutioner, der tilbyder uddannelsesprogrammer på toldområdet, herunder med hensyn til status som autoriseret økonomisk operatør og status som betroet erhvervsdrivende

e) koordinere og støtte medlemsstaternes frivillige oprettelse af specialiserede ekspertisecentre til EU-dækkende formål på relevante toldområder, navnlig med henblik på uddannelse af toldembedsmænd, toldpersonale og toldlaboratorier

f) lette og koordinere forsknings- og innovationsaktiviteter på toldområdet

g) udarbejde og formidle driftshåndbøger for den praktiske anvendelse af toldmæssige processer og arbejdsmetoder i samarbejde med toldmyndighederne og udvikle fælles standarder i denne henseende

h) udarbejde forenklede retningslinjer og manualer til mikrovirksomheder og små virksomheder og støtte dem i anvendelsen af Unionens toldlovgivning og toldformaliteter

i) afgive udtalelse om, hvorvidt indrømmelse af en bevilling til særlige procedurer vil berøre EU-producenternes interesser negativt i overensstemmelse med artikel 125, stk. 5, 6 og 7

j) samarbejde med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -myndigheder og med andre nationale myndigheder end toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 268, stk. 10

k) koordinere og støtte det operationelle samarbejde mellem toldmyndighederne i forskellige medlemsstater og mellem toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med afsnit XIII

l) på anmodning fra en medlemsstat lette og støtte samarbejdet mellem toldmyndighederne og samarbejdet mellem toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder inden for én medlemsstat i overensstemmelse med afsnit XIII

m) planlægge, tilrettelægge og koordinere den fælles kontrol, der er omhandlet i artikel 267

n) yde støtte og ekspertise til Kommissionen med henblik på løsning af komplekse tariferings-, værdiansættelses- og oprindelsessager og evaluering af afgørelser og anvendelsen af afgørelserne i denne henseende.

o) yde støtte og ekspertise til toldmyndighederne med henblik på at afklare usikkerheder vedrørende fastlæggelsen af de økonomiske operatørers etableringssted, hvis de gældende kriterier henviser til mere end én medlemsstat

p) bistå Kommissionen, på dennes anmodning, med Kommissionens forvaltning af forbindelser med tredjelande og internationale organisationer på områder, der er omfattet af denne forordning.

8. EU-Toldmyndigheden udvikler og vedligeholder kommunikationskanaler med interessenter i forbindelse med EU's tolddatacenter og letter adgangen til oplysninger om told, kontingenter og restriktive foranstaltninger.

9. Kommissionen kan overdrage det til EU-Toldmyndigheden at yde støtte til udvikling og gennemførelse af en operationel strategi for aktiviteter vedrørende toldkontroludstyr og andre toldrelaterede programmer. I så fald samarbejder EU-Toldmyndigheden med Kommissionen og kan udføre opgaver såsom vurdering af behov, forvaltning af finansiering, koordinering af fælles indkøb, indkøb af udstyr og fremme af fælles deling heraf.

Artikel 233

Andre opgaver

EU-Toldmyndigheden kan tildeles yderligere opgaver inden for området fri bevægelighed og vedrørende import og eksport af varer fra tredjelande, hvis det er fastsat i relevante EU-retsakter. Når sådanne opgaver tildeles eller overdrages til EU-Toldmyndigheden, skal der sikres tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til deres gennemførelse.

KAPITEL 3

EU-Toldmyndighedens organisation

Afdeling 1

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

Artikel 234

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

EU-Toldmyndighedens forvaltnings- og ledelsesstruktur omfatter:

a) en bestyrelse til at varetage de i artikel 238 fastsatte funktioner

b) et forretningsudvalg til at varetage de i artikel 240 fastsatte opgaver

c) en administrerende direktør til at varetage de i artikel 242 fastsatte opgaver og ansvarsområder

d) en viceadministrerende direktør til at varetage de i artikel 244 fastsatte opgaver og ansvarsområder, hvis bestyrelsen beslutter at oprette en sådan stilling

e) et rådgivende toldudvalg til at varetage de i artikel 245 fastsatte funktioner.

Afdeling 2

Bestyrelsen

Artikel 235

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af:

a) et medlem fra hver medlemsstat

b) to medlemmer udpeget af Kommissionen

c) et medlem udpeget af Europa-Parlamentet.

De medlemmer, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), har stemmeret.

2. Hvert bestyrelsesmedlem har en suppleant. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i vedkommendes fravær.

3. Medlemmerne af bestyrelsen og deres suppleanter udpeges på grundlag af deres viden på toldområdet og under hensyntagen til deres relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer og deres erfaring med toldunionens politikker. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bestræber sig på at begrænse udskiftningen af de medlemmer, der er udpeget af dem, med henblik på at sikre kontinuiteten i dens arbejde. Alle parter tilstræber at sikre en ligelig kønsfordeling i bestyrelsen.

4. Bestyrelsesmedlemmernes og deres suppleanters mandatperiode varer fire år og kan fornyes én gang.

5. Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne har ret til at tilbagekalde udpegelsen af deres respektive medlemmer og suppleanter. Hvis udpegelsen af et medlem af bestyrelsen eller vedkommendes suppleant tilbagekaldes, underretter Europa-Parlamentet, Kommissionen eller den relevante medlemsstat bestyrelsens formand og næstformand om tilbagekaldelsen og om, hvem der er trådt i stedet for dette medlem eller denne suppleant.

6. Hvert medlem og hver suppleant indgiver på tidspunktet for tiltrædelsen en skriftlig erklæring om, at vedkommende ikke har nogen interessekonflikt. Hvert medlem og hver suppleant ajourfører sin erklæring i tilfælde af en ændring i omstændighederne med hensyn til en interessekonflikt og under alle omstændigheder mindst én gang om året.

Artikel 236

Bestyrelsesformand

1. Bestyrelsen vælger blandt sine stemmeberettigede medlemmer en formand og en næstformand. Hvis det ikke er et medlem, der er udpeget af Kommissionen, som vælges til formand, udnævnes et af de medlemmer, der er udpeget af Kommissionen, automatisk til næstformand. Hvis det er et medlem, der er udpeget af Kommissionen, som vælges til formand, vælges næstformanden blandt de øvrige stemmeberettigede medlemmer af bestyrelsen.

2. Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

3. Formandens og næstformandens mandatperiode er på fire år og kan fornyes én gang. Hvis formanden eller næstformanden ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog samtidig.

4. De nærmere regler for valg formanden og næstformanden og fornyelse af deres mandat fastsættes i bestyrelsens forretningsorden.

Artikel 237

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.

2. Den administrerende direktør deltager i møderne, men har ikke stemmeret.

3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på bestyrelsesformandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller fra mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne. Hvis forretningsudvalget har truffet en midlertidig afgørelse i overensstemmelse med artikel 240, stk. 4, træder bestyrelsen desuden sammen inden for den frist, der er fastsat i artikel 240, stk. 5.

4. Bestyrelsen kan på ad hoc-basis indbyde enhver person, hvis synspunkter er relevante for drøftelsen, til at deltage i dens møder uden stemmeret.

5. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter kan under møderne, såfremt bestyrelsens forretningsorden tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.

6. Når dagsordenen for et møde indeholder spørgsmål, der vedrører fortrolighed eller interessekonflikt, drøfter og træffer bestyrelsen afgørelse om dette spørgsmål uden det berørte medlems tilstedeværelse. Dette berører ikke Europa-Parlamentets, Kommissionens og medlemsstaternes ret til at lade sig repræsentere af en suppleant. Nærmere regler for anvendelse af denne bestemmelse kan fastlægges i bestyrelsens forretningsorden.

7. EU-Toldmyndigheden varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 238

Bestyrelsens funktioner

1. Bestyrelsen vælger formanden og næstformanden og fornyer, hvor det er relevant, deres mandatperiode i overensstemmelse med artikel 236.

2. Bestyrelsen nedsætter forretningsudvalget senest den 21. september 2029.

3. Bestyrelsen skal:

a) udstikke de overordnede retningslinjer for EU-Toldmyndighedens aktiviteter

b) vedtage EU-Toldmyndighedens årsbudget og varetage andre funktioner i relation til dette budget i henhold til kapitel 4

c) vurdere, vedtage og offentliggøre den konsoliderede årlige aktivitetsrapport om EU-Toldmyndighedens aktiviteter, herunder en oversigt over udførelsen af dens opgaver og dens overordnede resultater med hensyn til at nå toldpolitikkens mål, og senest den 1. juli hvert år forelægge både rapporten og vurderingen for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten

d) vedtage de finansielle bestemmelser for EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med artikel 248

e) vedtage en intern strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risikoen for svig, hvori der tages højde for omkostningerne og fordelene ved de foranstaltninger, der skal gennemføres

f) vedtage og offentliggøre regler til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter blandt medlemmerne og hvert år på EU-Toldmyndighedens websted offentliggøre en erklæring fra bestyrelsesmedlemmerne om, at der ikke foreligger interessekonflikter

g) vedtage og regelmæssigt ajourføre de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 258, stk. 3, baseret på en behovsanalyse

h) vedtage og offentliggøre sin forretningsorden

i) vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (personalevedtægten) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (ansættelsesvilkårene) ([40]) i overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110, stk. 2

j) i overensstemmelse med stk. 4 med hensyn til EU-Toldmyndighedens personale udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelserne«)

k) vedtage reglerne for udstationering af nationale eksperter til EU-Toldmyndigheden, jf. artikel 256, stk. 2

l) etablere en intern revisionsfunktion, hvor det er hensigtsmæssigt

m) vedtage EU-Toldmyndighedens sikkerhedsregler, jf. artikel 260

n) udnævne den administrerende direktør og, hvis der oprettes en sådan stilling, den viceadministrerende direktør og, hvor det er relevant, forlænge deres mandatperiode eller afskedige dem i overensstemmelse med artikel 241

o) vedtage resultatindikatorer, der gør det muligt at evaluere den administrerende direktørs resultater

p) udnævne medlemmer af forretningsudvalget og, hvis det er relevant, forlænge deres mandatperiode eller afskedige dem

q) udnævne en regnskabsfører, der kan være Kommissionens regnskabsfører, og som personalevedtægten og ansættelsesvilkårene skal finde anvendelse på, og som skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv

r) træffe alle afgørelser vedrørende etablering af EU-Toldmyndighedens interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf under hensyntagen til EU-Toldmyndighedens aktivitetsbehov og forsvarlig budgetforvaltning

s) bemyndige indgåelse af samarbejdsordninger i overensstemmelse med artikel 268

t) fastlægge og vedtage Det Rådgivende Toldudvalgs forretningsorden

u) nedsætte arbejdsgrupper og ekspertpaneler til at støtte EU-Toldmyndigheden i udførelsen af dens opgaver og vedtage deres forretningsorden

v) vedtage udkastet til det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 249, før det forelægges for Kommissionen med henblik på udtalelse

([40]) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

w) under hensyntagen til Kommissionens udtalelse vedtage EU-Toldmyndighedens samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med artikel 239

x) vedtage en strategi for »effektivitetsgevinster og synergier«

y) vedtage en strategi for samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

z) vedtage en strategi for systemerne for organisatorisk styring og intern kontrol

za) udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 258

zb) bemyndige indgåelse af samarbejdsordninger i overensstemmelse med artikel 270

zc) vedtage de protokoller og procedurer, som er omhandlet i artikel 227

zd) i overensstemmelse med artikel 240, stk. 5, bekræfte de midlertidige afgørelser, som forretningsudvalget har truffet i henhold til artikel 240, stk. 4

ze) indlede EU-Toldmyndighedens kontrol som omhandlet i artikel 31, stk. 6

zf) vedtage rammen for samarbejde med toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder eller organer på EU-plan og nationalt plan, som omhandlet i artikel 268, stk. 3.

4. I overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110 vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i personalevedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte en afgørelse om delegering af relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til den administrerende direktør og fastlæggelse af betingelserne for at suspendere nævnte delegation af beføjelser. Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

5. Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen træffe en afgørelse om midlertidigt at suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, som den administrerende direktør måtte have videredelegeret, og selv udøve disse beføjelser eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 239

Bestyrelsens afstemningsregler

1. Bestyrelsens afgørelser træffes som hovedregel med absolut flertal blandt dens stemmeberettigede medlemmer, bortset fra afgørelser i henhold til artikel 238, stk. 1, og artikel 238, stk. 3, litra b), f), n) og w), som kræver et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

2. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Hvis et stemmeberettiget medlem ikke er til stede, har dennes suppleant stemmeret.

3. Den administrerende direktør deltager ikke i afstemninger.

4. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig om stemmeundladelser, anvendelsen af skriftlige procedurer og betingelserne for, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Afdeling 3

Forretningsudvalget

Artikel 240

Forretningsudvalget

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.

2. Forretningsudvalget skal:

a) vejlede og føre tilsyn med det forberedende arbejde med henblik på afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen

b) sammen med bestyrelsen sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af OLAF og efterforskninger foretaget af EPPO

c) kontrollere gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke tilsynet med den administrative styring og budgetforvaltningen.

3. Forretningsudvalget står til ansvar over for bestyrelsen.

4. Hvis det er nødvendigt i hastesager, kan bestyrelsen vedtage visse midlertidige afgørelser på bestyrelsens vegne, navnlig:

a) vedrørende den administrative styring, herunder suspension af delegationen af ansættelsesmyndighedsbeføjelser, og vedrørende budgetspørgsmål

b) når der er konstateret en krisesituation som omhandlet i afsnit XI, som kræver øjeblikkelig handling eller øjeblikkelig tilpasning af EU-Toldmyndighedens aktiviteter.

5. En midlertidig afgørelse truffet af forretningsudvalget i henhold til stk. 4 skal bekræftes ved en formel afgørelse, som træffes af bestyrelsen senest 90 dage efter, at den midlertidige afgørelse blev truffet. Hvis bestyrelsen ikke træffer en formel afgørelse inden for denne frist, ophører forretningsudvalgets midlertidige afgørelse med at finde anvendelse.

6. Forretningsudvalget skal bestå af en af Kommissionens to repræsentanter i bestyrelsen og fire andre medlemmer, som udpeges af bestyrelsen blandt dens medlemmer med stemmeret. Ved udnævnelsen af forretningsudvalgets medlemmer tilstræber bestyrelsen at sikre kønsbalance.

Forretningsudvalget vælger sin formand blandt sine medlemmer.

Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder, men har ikke stemmeret.

7. Forretningsudvalgets afgørelser træffes med absolut flertal blandt dets medlemmer.

8. Mandatperioden for forretningsudvalgets medlemmer er to år og kan fornyes én gang. Mandatperioden for forretningsudvalgets medlemmer udløber ved en afgørelse truffet af bestyrelsen, eller når deres medlemskab af bestyrelsen ophører.

9. Forretningsudvalget afholder mindst fire ordinære møder om året. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra sine medlemmer.

10. Bestyrelsen vedtager forretningsudvalgets forretningsorden. Denne forretningsorden skal indeholde de nærmere regler for udnævnelse af forretningsudvalgets medlemmer med det formål at sikre en passende rotation blandt de medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne, under hensyntagen til bl.a. medlemsstaternes mangfoldighed.

Afdeling 4

Den administrerende direktør

Artikel 241

Udnævnelse, afskedigelse og forlængelse af mandatperioden

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene.

Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt relevant kompetence og erfaring ud fra en liste med mindst tre kandidater, som Kommissionen foreslår, efter en åben, ikkeforskelsbehandlende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure, der er udformet på en sådan måde, at den sikrer kønsbalance.

Udvælgelsesproceduren omfatter offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og i andre relevante kanaler. Kommissionen hører bestyrelsen om udkastet til indkaldelse af interessetilkendegivelser.

2. Europa-Parlamentets relevante udvalg kan opfordre kandidaterne til stillingen som administrerende direktør til at besvare spørgsmål fra dets medlemmer forud for udnævnelsen af den administrerende direktør uden at forsinke udnævnelsesproceduren eller begrænse bestyrelsens beslutningstagning.

3. Med henblik på indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres EU-Toldmyndigheden af bestyrelsens formanden.

4. Den administrerende direktørs mandatperiode er på fem år. I god tid inden udløbet af denne periode foretager Kommissionen i samråd med bestyrelsen en vurdering, i hvilken en evaluering af den administrerende direktørs resultater og EU-Toldmyndighedens fremtidige opgaver og udfordringer indgår.

5. På forslag af Kommissionen, der tager hensyn til den i stk. 4 omhandlede vurdering, kan bestyrelsen forlænge den administrerende direktørs mandatperiode én gang for en periode af højst fem år.

Europa-Parlamentets relevante udvalg kan opfordre den administrerende direktør til at besvare spørgsmål fra dets medlemmer forud for forlængelsen af vedkommendes mandatperiode uden at forsinke forlængelsesproceduren eller begrænse bestyrelsens beslutningstagning.

6. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af vedkommendes samlede mandatperiode.

7. Den administrerende direktør kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på forslag af Kommissionen. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om årsagen til en sådan afgørelse.

8. Afgørelser truffet af bestyrelsen om udnævnelse af den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør, forlængelse af deres mandatperiode eller deres afskedigelse træffes af et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Artikel 242

Den administrerende direktørs opgaver og ansvarsområder

1. Den administrerende direktør forestår ledelsen af EU-Toldmyndigheden. Den administrerende direktør står til ansvar over for bestyrelsen.

2. Uden at det berører Kommissionens og bestyrelsens beføjelser er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sine opgaver og må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer eller andre organer.

3. Den administrerende direktør aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om udførelsen af sit hverv og EU-Toldmyndighedens samlede resultater, når vedkommende anmodes herom. Europa-Parlamentet eller Rådet kan når som helst indkalde den administrerende direktør til en høring om et spørgsmål vedrørende EU-toldmyndighedens aktiviteter.

4. Den administrerende direktør er EU-Toldmyndighedens retlige repræsentant.

5. Den administrerende direktør er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges EU-Toldmyndigheden ved denne forordning. Den administrerende direktør skal navnlig:

a) udarbejde de henstillinger, der er omhandlet i artikel 232, stk. 6, og forelægge dem for bestyrelsen til vedtagelse

b) sikre en bæredygtig og effektiv daglig administration af EU-Toldmyndigheden

c) gennemføre bestyrelsens afgørelser

d) udarbejde udkastet til det samlede programmeringsdokument, som er omhandlet i artikel 249, og forelægge det for bestyrelsen efter høring af Kommissionen

e) gennemføre det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 249, og aflægge rapport til forretningsudvalget og bestyrelsen om dets gennemførelse

f) udarbejde den konsoliderede årlige rapport om EU-Toldmyndighedens aktiviteter og forelægge den for bestyrelsen til vurdering og godkendelse

g) udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt på undersøgelser foretaget af OLAF og efterforskninger foretaget af EPPO og aflægge en statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til forretningsudvalget og bestyrelsen

h) uden at det berører OLAF's undersøgelsesbeføjelser eller EPPO's efterforskningsbeføjelser, beskytte Unionens finansielle interesser med hensyn til EU-toldmyndighedens interne funktion ved anvendelse af interne foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb og, hvor det er hensigtsmæssigt, ved pålæggelse af administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning

i) udarbejde en intern strategi for bekæmpelse af svig, en strategi for »effektivitetsgevinster og synergier«, en strategi for samarbejde med toldmyndigheder og andre myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer og en strategi for systemerne for organisatorisk styring og intern kontrol for EU-Toldmyndigheden og forelægge dem for bestyrelsen til godkendelse

j) udarbejde udkast til finansielle bestemmelser for EU-Toldmyndigheden og forelægge dem for bestyrelsen med henblik på vedtagelse

k) udarbejde foreløbige udkast til et overslag over EU-Toldmyndighedens indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 250 og gennemføre dens budget

l) for så vidt angår EU-Toldmyndighedens personale udøve de beføjelser som ansættelsesmyndighed, der er omhandlet i artikel 238, stk. 3, litra j), i det omfang disse beføjelser er blevet delegeret til vedkommende i overensstemmelse med artikel 238, stk. 4

m) træffe afgørelser vedrørende EU-Toldmyndighedens interne strukturer, herunder, hvor det er nødvendigt, stedfortræderfunktioner vedrørende EU-Toldmyndighedens daglige ledelse, og om nødvendigt ændre dem, idet der tages hensyn til behovene i forbindelse med EU-Toldmyndighedens aktiviteter og forsvarlig budgetforvaltning

n) forhandle og efter bestyrelsens godkendelse undertegne en aftale om EU-Toldmyndighedens hjemsted og eventuelle lignende aftaler med de værtsmedlemsstater, hvor lokale kontorer er beliggende

o) forberede de praktiske foranstaltninger til anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([41]) og forelægge dem for bestyrelsen til vedtagelse

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

p) fremme mangfoldighed og sigte mod at sikre en ligelig kønsfordeling for så vidt angår ansættelse af EU-Toldmyndighedens personale

q) sigte mod at ansætte EU-toldmyndighedens personale på det bredest mulige geografiske grundlag, under hensyntagen til at rekrutteringskriterierne udelukkende skal være meritbaserede.

Artikel 243

Viceadministrerende direktør

Bestyrelsen kan beslutte at oprette en stilling som viceadministrerende direktør til at bistå den administrerende direktør. Hvis stillingen som viceadministrerende direktør oprettes, finder artikel 241 tilsvarende anvendelse på den viceadministrerende direktør.

Artikel 244

Den viceadministrerende direktørs opgaver og ansvarsområder

Hvis stillingen som viceadministrerende direktør oprettes, bistår den viceadministrerende direktør den administrerende direktør i ledelsen af EU-Toldmyndigheden og i udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 242. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald, eller dersom posten ikke er besat, varetages dennes opgaver af den viceadministrerende direktør.

Artikel 245

Det Rådgivende Toldudvalg

1. EU-Toldmyndigheden nedsætter et rådgivende toldudvalg.

2. Det Rådgivende Toldudvalg bistår EU-Toldmyndigheden ved at fungere som en mekanisme for høring af relevante interessenter om spørgsmål, der henhører under EU-Toldmyndighedens ansvarsområder. Det yder rådgivning:

a) om gennemførelsen af tekniske foranstaltninger og afgørelser

b) om gennemførelses- og standardiseringsspørgsmål, herunder harmoniseringsaktiviteter

c) om de operationelle aspekter af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

d) om andre af EU-Toldmyndighedens aktiviteter, hvis det er relevant, og efter anmodning.

3. Det Rådgivende Toldudvalg består af repræsentanter for interessenter, der er relevante for EU-Toldmyndighedens arbejde, herunder repræsentanter fra erhvervslivet, og repræsentanter for sammenslutninger af sådanne interessenter. Bestyrelsen fastlægger sammensætningen af Det Rådgivende Toldudvalg.

4. Det Rådgivende Toldudvalg høres regelmæssigt og kan yde rådgivning til EU-Toldmyndigheden på eget initiativ om de spørgsmål, der er anført i stk. 2, litra a), b) og c).

5. Det Rådgivende Toldudvalg holder mindst ét ordinært møde hver sjette måned. Det kan desuden mødes efter anmodning fra bestyrelsen, forretningsudvalget eller den administrerende direktør.

Afdeling 5

Datarevisor

Artikel 246

Datarevisorens udnævnelse, status og uafhængighed

1. Datarevisoren udnævnes af bestyrelsen på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede faglige færdigheder samt relevant kompetence og erfaring inden for datasikkerhed, cybersikkerhed og databeskyttelse.

2. Datarevisoren er ansat af EU-Toldmyndigheden og handler uafhængigt.

3. Datarevisoren handler under fuld overholdelse af EU-retten om fortrolighed og tavshedspligt.

Artikel 247

Datarevisorens ansvarsområder og opgaver

1. Datarevisoren overvåger og vurderer lovligheden af adgangen til EU's tolddatacenter i overensstemmelse med gældende EU-ret.

2. Datarevisoren aflægger hvert år beretning til bestyrelsen om sine aktiviteter.

3. Datarevisoren udfører sine opgaver i samarbejde med den databeskyttelsesrådgiver for EU-Toldmyndigheden, og uden at det berører andre EU-tilsynsorganers eller nationale tilsynsorganers ansvarsområder.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer datarevisorens uafhængige status og fastsætter vedkommendes nærmere opgaver og ansvarsområder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 283, stk. 2.

KAPITEL 4

Fastlæggelse og struktur af EU-Toldmyndighedens budget

Artikel 248

Almindelige bestemmelser

De finansielle bestemmelser for EU-Toldmyndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 ([42]), medmindre dette er strengt nødvendigt for EU-Toldmyndighedens drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

Artikel 249

Samlet programmeringsdokument

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til et samlet programmeringsdokument, der tager hensyn til Kommissionens retningslinjer og navnlig indeholder den flerårige og årlige programmering i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 og den relevante bestemmelse i EU-Toldmyndighedens finansielle bestemmelser, der er vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 248. En sådan årlig og flerårig programmering skal være i overensstemmelse med toldpolitikken og toldunionens overordnede prioriteter.

2. Bestyrelsen fremsender udkastet til det samlede programmeringsdokument til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten senest den 31. januar året før programmeringsperioden.

3. Bestyrelsen vedtager senest den 30. november hvert år det samlede programmeringsdokumentet. Den sender nævnte samlede programmeringsdokument samt eventuelle senere ajourførte udgaver af dette dokument til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Det samlede programmeringsdokument bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

4. EU-toldmyndighedens årlige arbejdsprogram indeholder detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det indeholder også en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 5 omhandlede flerårige arbejdsprogram. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, når EU-Toldmyndigheden tillægges nye opgaver inden for denne forordnings anvendelsesområde. Væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

([42]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. EU-Toldmyndighedens flerårige arbejdsprogram skal angive den overordnede strategiske programmering, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. For hver aktivitet skal det også fremgå, hvilke vejledende finansielle og menneskelige ressourcer der er nødvendige for at nå de opstillede mål. Den strategiske programmering ajourføres, såfremt det er relevant, og det skal fremgå, hvordan EU-Toldmyndigheden bidrager til at nå Unionens politiske prioriteter.

Artikel 250

Fastlæggelse af budgettet

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et foreløbigt udkast til overslag over EU-Toldmyndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte stillingsfortegnelsen, og sender det til bestyrelsen. Oplysningerne i det foreløbige udkast til overslag skal være i overensstemmelse med udkastet til det samlede programmeringsdokument som omhandlet i artikel 249, stk. 1.

2. Bestyrelsen vedtager på grundlag af det i stk. 1 omhandlede foreløbige udkast til overslag et udkast til overslag over EU-Toldmyndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår (»udkastet til overslag«).

3. Bestyrelsen sender udkastet til overslag til Kommissionen senest den 31. januar hvert år.

4. Kommissionen sender udkastet til overslag til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.

5. På grundlag af udkastet til overslag opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.

6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget fra Unionens almindelige budget til EU-Toldmyndigheden.

7. Budgetmyndigheden godkender EU-Toldmyndighedens stillingsfortegnelse.

8. Bestyrelsen vedtager EU-Toldmyndighedens budget. Dette budget bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Om nødvendigt justeres budgettet for EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse hermed.

Artikel 251

Budgettets struktur

1. Der udarbejdes hvert regnskabsår overslag over alle EU-Toldmyndighedens indtægter og udgifter, og de opføres i EU-Toldmyndighedens budget. Regnskabsåret følger kalenderåret.

2. Indtægterne og udgifterne på EU-Toldmyndighedens budget skal balancere.

3. Med forbehold af andre indtægter omfatter EU-Toldmyndighedens indtægter:

a) et bidrag fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget

b) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne

c) mulig EU-finansiering i form af bidragsaftaler eller tilskud i overensstemmelse med EU-Toldmyndighedens finansielle bestemmelser, der er omhandlet i artikel 248, og i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politikker

d) indtægter fra eller beløb opkrævet for publikationer og andre varer eller tjenesteydelser, der leveres af EU-Toldmyndigheden.

4. EU-Toldmyndighedens udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

5. Budgetmæssige forpligtelser for foranstaltninger vedrørende store projekter, der strækker sig over mere end ét regnskabsår, kan opdeles i flere årlige trancher.

Artikel 252

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører EU-Toldmyndighedens budget under overholdelse af principperne om sparsommelighed, produktivitet, effektivitet og forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvert år sender den administrerende direktør budgetmyndigheden alle de oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af budgetmyndighedens evalueringsopgaver.

Artikel 253

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. EU-Toldmyndighedens regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende regnskabsår (år n+1).

2. Senest den 31. marts i år n+1 sender EU-Toldmyndigheden en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts i år n+1 EU-Toldmyndighedens foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.

4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til EU-Toldmyndighedens foreløbige årsregnskab, jf. artikel 252 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([43]), udarbejder EU-Toldmyndighedens regnskabsfører EU-Toldmyndighedens endelige årsregnskab for dette år. Den administrerende direktør sender dette endelige årsregnskab til forretningsudvalget til udtalelse. Denne udtalelse vedtages af bestyrelsen.

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. EU-Toldmyndighedens regnskabsfører sender senest den 1. juli i år n+1 det endelige årsregnskab for år n til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten sammen med den af bestyrelsen vedtagne udtalelse.

6. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i år n+1.

7. Senest den 30. september i år n+1 sender den administrerende direktør et svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender også dette svar til bestyrelsen.

8. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for regnskabsåret n kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet, jf. artikel 267, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n +2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n.

Artikel 254

Bekæmpelse af svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter inden for EU-Toldmyndigheden finder forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ubegrænset anvendelse.

2. EU-Toldmyndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF ([44]), senest den 21. marts 2027 og vedtager de tilsvarende bestemmelser, som finder anvendelse på agenturets personale, ved hjælp af skabelonen i bilag til aftalen.

3. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem EU-Toldmyndigheden.

4. OLAF kan i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller kontrakter, der finansieres af EU-Toldmyndigheden ([45]).

([44]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15, ELI:: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Uden at det berører stk. 1-4, skal EU-Toldmyndighedens kontrakter, tilskudsaftaler og tilskudsafgørelser udtrykkeligt indeholde bestemmelser om bemyndigelse af Revisionsretten og OLAF til at gennemføre revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer. Samarbejdsordninger med kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer omfatter disse myndigheders og internationale organisationers bistand og samarbejde i forbindelse med revisioner og undersøgelser, der foretages af Revisionsretten og OLAF.

6. I overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 kan EPPO efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([46]). Artikel 24 i forordning (EU) 2017/1939 finder anvendelse på indberetning til EPPO af enhver relevant strafbar adfærd.

KAPITEL 5

Bestemmelser om personale

Artikel 255

Almindelige bestemmelser

Personalevedtægten, ansættelsesvilkårene og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, gælder for EU-Toldmyndighedens personale.

Artikel 256

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. EU-Toldmyndigheden kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andet personale, som ikke er ansat af EU-Toldmyndigheden.

2. Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til EU-Toldmyndigheden.

Artikel 257

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, gælder for EU-Toldmyndigheden og dens personale.

([46]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

KAPITEL 6

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 258

Åbenhed og kommunikation

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i EU-Toldmyndighedens besiddelse. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af nævnte forordning.

2. EU-Toldmyndighedens behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Bestyrelsen fastsætter senest seks måneder efter datoen for sit første møde foranstaltninger vedrørende EU-Toldmyndighedens anvendelse af nævnte forordning, herunder foranstaltninger vedrørende udnævnelse af en databeskyttelsesrådgiver for EU-Toldmyndigheden. Disse foranstaltninger fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

3. EU-Toldmyndigheden kan deltage i kommunikationsaktiviteter på eget initiativ inden for sit kompetenceområde. Tildelingen af ressourcer til kommunikationsaktiviteter skal bidrage til den effektive udførelse af EU-Toldmyndighedens opgaver. Kommunikationsaktiviteter skal gennemføres i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget.

Artikel 259

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af bestyrelsen og forretningsudvalget, den administrerende direktør, den viceadministrerende direktør, datarevisoren og alle ansatte i EU-Toldmyndigheden, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne, samt alle andre personer, der løser opgaver for EU-Toldmyndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 339 i TEUF og artikel 67 i direktiv (EU) 2024/1640, herunder efter deres hvervs ophør.

2. Fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse enten direkte eller indirekte eller permanent eller lejlighedsvist, der vedrører EU-Toldmyndighedens opgaver, er underlagt krav om tavshedspligt svarende til dem, der er fastsat i stk. 1.

3. EU-Toldmyndigheden har med henblik på at udføre sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning tilladelse til inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, at udveksle oplysninger med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer eller med nationale myndigheder og organer.

4. EU-Toldmyndigheden fastlægger de praktiske ordninger for gennemførelsen af de krav om tavshedspligt, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 260

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede informationer og følsomme ikkeklassificerede informationer

1. EU-Toldmyndigheden vedtager sine egne sikkerhedsregler på grundlag af de principper og regler, der er fastsat i Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer og følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder bl.a. bestemmelser om udveksling af sådanne oplysninger med tredjelande og behandling og lagring af sådanne oplysninger som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) og (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EU's klassificerede informationer til disse myndigheder kræver Kommissionens forhåndsgodkendelse.

2. Bestyrelsen vedtager EU-Toldmyndighedens sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem. Når Kommissionen vurderer de forslåede sikkerhedsregler, sikrer den, at de er forenelige med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444.

3. EU-Toldmyndigheden kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dens opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer. Administrative ordninger, der indgås med henblik herpå angående udveksling af EUCI, eller i mangel af sådanne ordninger ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EU-klassificerede informationer skal forhåndsgodkendes af Kommissionen.

Artikel 261

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 ([49]) finder anvendelse på myndigheden.

2. Bestyrelsen træffer afgørelse om EU-Toldmyndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelse og alle andre sprogtjenester, som EU-Toldmyndigheden har brug for, bortset fra tolkning, leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 262

Evaluering

1. Kommissionen sikrer, at der senest den 21. september 2031 og herefter hvert femte år foretages en evaluering af EU-Toldmyndighedens resultater i forhold til dens mål, mandat, opgaver, forvaltning og beliggenheder i overensstemmelse med de retningslinjer, som Kommissionen har fastsat.

([47]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Evalueringen, jf. stk. 1, skal navnlig dække det eventuelle behov for at ændre EU-Toldmyndighedens mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.

3. Ved hver anden evaluering som omhandlet i stk. 1 skal de resultater, som EU-Toldmyndigheden har opnået, vurderes i forhold til dens mål, mandat, opgaver og forvaltning, herunder en vurdering af, hvorvidt EU-Toldmyndigheden fortsættelse stadig er berettiget med hensyn til disse mål, dette mandat, disse opgaver og denne forvaltning.

4. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om resultaterne af evalueringen, jf. stk. 1. Resultaterne af denne evaluering offentliggøres.

Artikel 263

EU-Toldmyndighedens ansvar

1. EU-Toldmyndighedens ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af EU-Toldmyndigheden indgået kontrakt.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.

4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.

5. De ansattes personlige ansvar over for EU-Toldmyndigheden er underlagt de bestemmelser i tjenestemandsvedtægten eller ansættelsesvilkårene, der gælder for dem.

6. Unionens og medlemsstaternes økonomiske ansvar for EU-Toldmyndighedens gæld er begrænset til de bidrag, som de allerede har ydet til dens administrationsomkostninger.

Artikel 264

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for EU-Toldmyndigheden i værtsmedlemsstaten, og de faciliteter, der skal stilles til rådighed af værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler, der skal finde anvendelse på den administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, EU-Toldmyndighedens personale og deres familiemedlemmer i værtsmedlemsstaten, fastsættes i en hjemstedsaftale mellem EU-Toldmyndigheden og værtsmedlemsstaten; aftalen indgås med bestyrelsens godkendelse senest den 21. september 2028.

2. EU-Toldmyndighedens værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at EU-Toldmyndigheden kan fungere, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

3. Under helt særlige omstændigheder kan den administrerende direktør beslutte at oprette lokale kontorer i andre medlemsstater med henblik på at udføre EU-Toldmyndighedens opgaver på en mere effektiv, virkningsfuld og sammenhængende måde.

Inden den administrerende direktør beslutter at oprette et lokalt kontor, indhenter vedkommende forudgående samtykke fra Kommissionen, bestyrelsen og den berørte medlemsstat. Afgørelsen baseres på en passende cost-benefit-analyse, der navnlig påviser merværdien af en sådan afgørelse. I afgørelsen fastsættes omfanget af de aktiviteter, der skal udføres af det lokale kontor, således at der undgås unødige omkostninger og overlap af EU-Toldmyndighedens administrative funktioner.

Artikel 265

Påbegyndelse af EU-Toldmyndighedens aktiviteter

Kommissionen har ansvaret for oprettelsen og den indledende drift af EU-Toldmyndigheden, indtil EU-Toldmyndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Med henblik herpå:

a) kan Kommissionen, indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 241, udpege en tjenestemand i Kommissionen, der skal fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er tillagt den administrerende direktør

b) udøver den midlertidige administrerende direktør uanset artikel 238, stk. 3, litra j), og indtil den i artikel 238, stk. 4, nævnte afgørelse er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

c) kan Kommissionen tilbyde EU-Toldmyndigheden bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage EU-Toldmyndighedens opgaver under den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar

d) kan den midlertidige administrerende direktør anvise alle betalinger, der er omfattet af bevillinger i EU-Toldmyndighedens budget, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når EU-Toldmyndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget

e) skal den midlertidige administrerende direktør uanset artikel 237, stk. 1, indtil bestyrelsens formand er blevet valgt, indkalde til og lede møderne i bestyrelsen uden stemmeret.

AFSNIT XIII

TOLDSAMARBEJDE

KAPITEL 1

Samarbejde mellem toldmyndighederne i Unionen

Artikel 266

Internt toldsamarbejde

1. Uden at det berører forordning (EF) nr. 515/97, samarbejder toldmyndighederne med hinanden, med Kommissionen og med EU-Toldmyndigheden i overensstemmelse med toldlovgivningen og andre EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om et sådant samarbejde, med henblik på at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af disse retsakter og støtte opfyldelsen af deres opgave, jf. nærværende forordnings artikel 2.

2. Toldmyndighederne kan efter anmodning fra en anden medlemsstats toldmyndigheder midlertidigt stille toldembedsmænd til rådighed, som kan arbejde for toldmyndighederne i denne anden medlemsstat. Toldmyndighederne underretter EU-Toldmyndigheden om sådanne midlertidige udsendelser. EU-Toldmyndigheden kan foreslå sin støtte og med samtykke fra de berørte toldmyndigheder koordinere sådanne opgaver. De berørte medlemsstater kan fastsætte de nødvendige betingelser for sådanne udsendelser i en aftale eller i samarbejdsordninger.

3. Toldmyndighederne i forskellige medlemsstater kan ud over den fælles kontrol, der er omhandlet i artikel 267 foretage fælles kontrol på eget initiativ. De underretter EU-Toldmyndigheden om en sådan fælles kontrol.

4. Kommissionen, OLAF og EU-Toldmyndigheden kan udveksle oplysninger i overensstemmelse med afsnit III med henblik på det samarbejde, der er omhandlet i dette kapitel. Hvis en sådan udveksling omfatter oplysninger vedrørende risiko, sikrer EU-Toldmyndigheden effektiv anvendelse af sådanne oplysninger i sine risikostyringsaktiviteter i overensstemmelse med dette afsnit og afsnit XII.

Artikel 267

Fælles kontrol

1. EU-Toldmyndigheden planlægger, tilrettelægger og koordinerer i samarbejde med medlemsstaterne den fælles kontrol, der foretages af toldmyndighederne.

Hvis det er relevant, kan fælles kontrol omfatte samarbejde med Kommissionen eller andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer i overensstemmelse med artikel 268.

2. Med henblik på den fælles kontrol, der er omhandlet i stk. 1, følger EU-Toldmyndigheden de toldpolitiske prioriteter og sikrer samarbejde om de aktiviteter til bekæmpelse af svig, der gennemføres af relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, og om de undersøgelser, der foretages af toldmyndighederne.

3. For at gøre det muligt for EU-Toldmyndigheden at udarbejde en rapport og foretage en evaluering giver toldmyndighederne EU-Toldmyndigheden feedback om de aktiviteter og kontroller, de har udført i forbindelse med enhver fælles kontrol, jf. stk. 1.

KAPITEL 2

Samarbejde med andre myndigheder i Unionen

Artikel 268

Toldsamarbejde med andre myndigheder i Unionen

1. Uden at det berører forordning (EF) nr. 515/97 og nærværende forordnings artikel 41, 42 og 43, samarbejder EU-Toldmyndigheden og toldmyndighederne med andre kompetente myndigheder eller organer på EU-plan og nationalt plan, herunder markedsovervågningsmyndigheder, sundheds- og plantesundhedsmyndigheder, retshåndhævende myndigheder eller organer, statistikmyndigheder og skattemyndigheder, inden for de gældende retlige rammer.

2. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede samarbejde skal finde sted regelmæssigt og på en struktureret måde. Det skal navnlig forfølge følgende mål:

a) at bidrage til og følge den lovgivningsmæssige udvikling på politikområder af relevans for told

b) at udveksle data, navnlig data, der er relevante for risikostyring i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 2

c) at udvikle sammenhængende og koordinerede tilsynsstrategier for risikostyring med hensyn til varer under både toldmyndighedernes og andre myndigheders ansvarsområder i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 2

d) at fremme den operationelle gennemførelse, herunder gennemførelse af fælles kontrol i overensstemmelse med artikel 267

e) hvor det er relevant, at udveksle færdigheder og bedste praksis gennem fælles træningssessioner om, hvordan produkter, der ikke opfylder kravene, opdages

f) på områder, der er relevante for toldvæsenet, at bidrage til innovations- og forskningsaktiviteter, at udvikle nye teknologier og at lette fælles indkøb.

3. EU-Toldmyndigheden vedtager og ajourfører regelmæssigt, uden at dette berører Kommissionens beføjelser og med forbehold af dennes forudgående godkendelse, i samarbejde med toldmyndighederne en ramme til støtte for det samarbejde, der er omhandlet i denne artikel, ved at foreslå mål og centrale samarbejdsområder og udstikke retningslinjer for den praktiske gennemførelse heraf. EU-Toldmyndigheden kan indgå samarbejdsordninger med henblik på at udvikle og ajourføre en sådan ramme. EU-Toldmyndigheden inddrager andre relevante parter, når den udvikler den ramme eller de samarbejdsordninger, der er omhandlet i dette stykke.

4. Hvis toldmyndighederne inden for rammerne af det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, modtager en anmodning fra andre kompetente myndigheder på nationalt plan om udtræk og meddelelse af data, der er tilgængelige i EU's tolddatacenter, leveres sådanne data kun efter begrundet anmodning og med godkendelse fra de toldmyndigheder, der beskæftiger sig med dataene.

Dette udtræk og denne meddelelse begrænses til data, som den modtagende myndighed har ret til at indhente i overensstemmelse med den retlige ramme, inden for hvilken den opererer, og som er strengt nødvendige til det formål, der er anført i den relevante anmodning. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger for at sikre, at EU-reglerne om fortrolighed og databeskyttelse overholdes.

Toldmyndighederne udpeger en central enhed, som skal modtage de anmodninger, der er omhandlet i dette stykke, og sikre, at de behandles.

5. Toldmyndighederne og EU-Toldmyndigheden anvender elektroniske midler til at opfylde de forpligtelser, der er anført i stk. 4.

6. Hvis en toldmyndighed har mistanke om, at varer ikke er i overensstemmelse med anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, udveksler den straks disse oplysninger med de relevante kompetente myndigheder ved hjælp af de tekniske midler og inden for de frister, der er fastsat i den gældende lovgivning.

7. Hvis en toldmyndighed samarbejder med en anden myndighed i en anden medlemsstat, giver den toldmyndigheden i den pågældende medlemsstat meddelelse om, at samarbejdet finder sted. Hvis samarbejdet omfatter mere end to medlemsstater, underretter de deltagende toldmyndigheder EU-Toldmyndigheden, som efter anmodning kan yde dem operationel og koordineringsmæssig bistand i overensstemmelse med artikel 232.

8. Hvis medlemsstaterne anvender den ramme for samarbejde, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, aflægger de regelmæssigt og mindst hvert andet år rapport til EU-Toldmyndigheden om dens anvendelse. EU-Toldmyndigheden tager hensyn til resultaterne af denne rapportering i sine overvågningsaktiviteter, jf. artikel 232, stk. 7, litra a), og sine resultatmålingsopgaver, jf. artikel 232, stk. 7, litra b).

9. Indtil den 21. september 2027 kan Kommissionen udføre EU-Toldmyndighedens opgaver.

10. EU-Toldmyndigheden kan samarbejde med andre nationale myndigheder og med Kommissionen og andre EU-institutioner, -kontorer, -agenturer, -netværk og -organer med henblik på at bidrage til de mål, der er omhandlet i stk. 2. Hvis EU-toldmyndigheden samarbejder med andre nationale myndigheder i en medlemsstat, underretter den toldmyndigheden i den pågældende medlemsstat.

11. EU-Toldmyndigheden arbejder tæt sammen med OLAF og EPPO i tilfælde af svig eller mistanke om svig i forbindelse med dens samarbejdsaktiviteter.

12. EU-Toldmyndigheden kan deltage i og bidrage til strategiske analyser og trusselsvurderinger, innovationsprogrammer, uddannelsesaktiviteter, netværk og andre aktiviteter, der er relevante for gennemførelsen af dens opgaver, og som tilrettelægges af relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

Artikel 269

Foranstaltninger, som skal træffes af toldmyndighederne

1. Toldmyndighederne gennemfører de foranstaltninger, der er fastsat i anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne anden lovgivning, såsom:

a) at indsamle specifikke data for alle sendinger, herunder automatisk kontrol af ikketoldrelaterede EU-formaliteter, forudsat at de er lagret i et centralt EU-register

b) at tilvejebringe statistikker og analyser og oplysninger om tendenser, navnlig på risikoområdet

c) at lette og koordinere andre myndigheders kontrol

d) at foretage kontrol af bestemte sendinger udvalgt på grundlag af risikostyring i overensstemmelse med afsnit IV og under hensyntagen til den analyse, der er omhandlet i dette stykkes litra b)

e) at høre andre myndigheder, inden varer frigives i overensstemmelse med artikel 77

f) at træffe enhver nødvendig foranstaltning vedrørende varer, der ikke opfylder kravene, herunder salg eller tilintetgørelse af disse varer

g) at gennemføre rammen for samarbejde, jf. artikel 268

h) at advare andre myndigheder om risici, der er relevante for deres arbejde, og indberette mistanke om svig og kriminalitet

i) at foretage opfølgning, når transport af varer er i strid med anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne

j) at træffe enhver anden supplerende foranstaltning.

2. Hvis en medlemsstat udpeger et specialiseret toldgrænseovergangssted til at anvende anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, giver den EU-Toldmyndigheden meddelelse om denne udpegelse. EU-Toldmyndigheden udarbejder og ajourfører regelmæssigt en liste over sådanne specialiserede toldgrænseovergangssteder og offentliggør denne liste på sit websted. De restriktioner, der følger af en forpligtelse til at passere gennem et sådant udpeget specialiseret toldgrænseovergangssted, må ikke være urimelige for de økonomiske operatører i forhold til det forfulgte mål og de omstændigheder, der taler for en sådan forpligtelse.

3. For at lette identifikation, anvendelse og håndhævelse af anden lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, udarbejder og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en integreret liste over EU-retsakter, der fastsætter krav til varer omfattet af toldkontrol, som har til formål at beskytte samfundsinteresser, og offentliggøre denne liste på sit websted.

KAPITEL 3

Toldsamarbejde med andre myndigheder uden for Unionen

Artikel 270

Toldsamarbejde med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer

1. EU-Toldmyndigheden kan, i det omfang det er nødvendigt for dens opgaver, efter høring af Kommissionen og med forbehold af dennes forudgående godkendelse indgå samarbejdsordninger med toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder i tredjelande samt med internationale organisationer. Disse samarbejdsordninger kan omfatte fælles aktiviteter og udveksling af bedste praksis.

2. De i stk. 1 omhandlede samarbejdsordninger begrænses til EU-Toldmyndighedens opgaver og skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen eller medlemsstaterne.

3. EU-Toldmyndigheden underretter medlemsstaternes toldmyndigheder om de i stk. 1 omhandlede samarbejdsordninger.

Artikel 271

Bilaterale aftaler med tredjelande

1. Hvis en medlemsstat indleder forhandlinger med et tredjeland om indgåelse af en bilateral aftale om gennemførelse af toldlovgivningen, giver den uden unødigt ophold Kommissionen meddelelse om det udkast til aftale, som den agter at undertegne.

2. Før en medlemsstat indgår eller ændrer en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder, rådfører den sig med Kommissionen om denne aftales forenelighed med EU-retten. Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med EU-retten, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat. Denne medlemsstat træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de dele, som er uforenelige, fjernes.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres eksisterende bilaterale aftaler senest den 21. september 2027.

Artikel 272

Udveksling af data med tredjelande

1. Kommissionen, toldmyndighederne og EU-Toldmyndigheden kan i overensstemmelse med gældende EU-ret udveksle og dele data, der behandles i overensstemmelse med denne forordning, med toldmyndigheder og andre myndigheder i tredjelande med henblik på toldsamarbejde, herunder ved systematiske og automatiserede udvekslinger, hvis:

a) en international aftale indgået mellem Unionen og det eller de pågældende tredjelande indeholder bestemmelser om en sådan udveksling

b) EU-retsakter på områderne told, den fælles handelspolitik eller den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik eller anden EU-lovgivning, der anvendes af toldmyndighederne, indeholder bestemmelser om en sådan udveksling, eller

c) en bilateral aftale, der er indgået eller opretholdt i overensstemmelse med proceduren og betingelserne i stk. 6-9 mellem en medlemsstat og et tredjeland, indeholder bestemmelser om en sådan udveksling.

2. Hvis toldmyndighederne eller EU-Toldmyndigheden udveksler data med toldmyndighederne og andre myndigheder i tredjelande, underretter de Kommissionen om en sådan udveksling.

3. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede udveksling skal:

a) sikre, at videregivelsen af personoplysninger er i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679, alt efter hvad der er relevant

b) sikre fortroligheden af oplysninger i overensstemmelse med nærværende forordning, og

c) sikre, at udvekslingen af data finder sted ved hjælp af passende sikre kommunikationsmidler.

4. Den i stk. 1 omhandlede udveksling kan navnlig vedrøre følgende kategorier af data:

a) dataelementer, der indgår i afgørelser truffet af toldmyndighederne eller lignende afgørelser truffet i tredjelande vedrørende bindende oplysninger, status som autoriseret økonomisk operatør, status som betroet erhvervsdrivende, toldværdiansættelse, varers toldmæssige status eller særlige procedurer

b) dataelementer, der indgår i angivelser, meddelelser og beviser for varers toldmæssige status og i dokumentation eller på anden måde er tilvejebragt eller stillet til rådighed for medlemsstaternes toldmyndigheder, Kommissionen eller toldmyndighederne i tredjelande eller er udstedt af disse myndigheder

c) data om identificerede risici, konstaterede forhold og resultater opnået af medlemsstaternes toldmyndigheder eller Kommissionen på den ene side og toldmyndighederne i tredjelande på den anden side i forbindelse med udførelsen af deres risikoanalyser og kontroller.

5. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede udveksling berører ikke udveksling af oplysninger i henhold til bestemmelserne om gensidig administrativ bistand i aftaler mellem Unionen og tredjelande og forordning (EF) nr. 515/97.

6. En medlemsstat kan bemyndiges til at indlede forhandlinger med et tredjeland med henblik på indgåelse af en bilateral aftale om udveksling af oplysninger, jf. stk. 1 i overensstemmelse med de generelle procedurer og betingelser, der er fastsat i en delegeret retsakt vedtaget i overensstemmelse med stk. 8.

Når en aftale om udveksling af oplysninger, jf. stk. 1, mellem Unionen og et givet tredjeland træder i kraft, har denne aftale forrang for alle relevante dele af eksisterende bilaterale aftaler, som ikke længere må anvendes.

7. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om deres eksisterende bilaterale aftaler, der indeholder bestemmelser om udveksling af toldrelaterede oplysninger, når denne forordning træder i kraft. Hvis Kommissionen finder en aftale uforenelig med EU-retten, giver Kommissionen den pågældende medlemsstat meddelelse herom. Denne medlemsstat træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist, som fastsættes af Kommissionen, ændres på en sådan måde, at de dele, som er uforenelige, fjernes.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelserne og procedurerne i overensstemmelse med hvilke en medlemsstat kan bemyndiges til at indlede de i stk. 6 omhandlede forhandlinger. Disse betingelser skal omfatte kravet om, at den pågældende medlemsstat skal meddele Kommissionen, EU-Toldmyndigheden og alle andre medlemsstater, at den har til hensigt at indgå en sådan bilateral aftale, og indholdet heraf. Kommissionen vurderer dens indvirkning på EU-retten og på fremtidige forhandlinger på EU-plan. Den delegerede retsakt skal også indeholde bestemmelser om overvågning af gennemførelsen af disse aftaler.

9. Kommissionen kan senest 60 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 8, vedtage en gennemførelsesretsakt, der bemyndiger den pågældende medlemsstat til at indgå den pågældende bilaterale aftale. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 283, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende en sådan bemyndigelse i forbindelse med behovet for hurtigt at tillade den udveksling af oplysninger, der anmodes om, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 283, stk. 5, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks.

Kommissionen underretter inden for samme frist den pågældende medlemsstat, hvis den beslutter ikke at vedtage en gennemførelsesretsakt i henhold til dette stykke.

AFSNIT XIV

OVERTRÆDELSER AF TOLDLOVGIVNING OG IKKESTRAFFERETLIGE SANKTIONER

Artikel 273

Genstand og almindelige bestemmelser

1. I dette afsnit fastlægges en minimumliste over overtrædelser af toldlovgivningen og ikkestrafferetlige sanktioner for disse overtrædelser.

Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale ret bestemmelser om overtrædelser af toldlovgivningen og ikkestrafferetlige sanktioner for disse overtrædelser i overensstemmelse med dette afsnit.

2. Dette afsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om yderligere overtrædelser af toldlovgivningen eller træffe strengere foranstaltninger for overtrædelser af toldlovgivningen.

3. Sanktionerne for overtrædelse af toldlovgivningen skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

4. Medlemsstaterne giver senest den 19. marts 2028 Kommissionen meddelelse om de bestemmelser i deres nationale ret, som de vedtager i henhold til dette afsnit, og underretter den straks om senere ændringer, der berører disse bestemmelser.

Artikel 274

Overtrædelser af toldlovgivningen

1. Med forbehold af artikel 224, 273 og 275 sikrer medlemsstaterne, at som minimum følgende overtrædelser af toldlovgivningen er omfattet af sanktioner, som er fastsat i deres nationale ret:

a) når indehaveren af en toldafgørelse ikke overholder de forpligtelser, der følger af afgørelsen

b) når forpligtelsen til at tilvejebringe eller stille fuldstændige og nøjagtige data til rådighed for toldmyndighederne i henhold til toldlovgivningen ikke overholdes

c) når den af toldlovgivningen krævede forpligtelse til at føre regnskaber ikke overholdes

d) når reglerne om fjernelse af varer fra toldtilsyn ikke overholdes

e) når forpligtelserne i forbindelse med toldprocedurer ikke overholdes

f) når en importørs forpligtelser som fastsat i artikel 27, stk. 2, ikke overholdes

g) når en eksportørs forpligtelser som fastsat i artikel 28, stk. 1, ikke overholdes.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte, at yderligere adfærd, handlinger eller undladelser udgør overtrædelser af toldlovgivningen.

Artikel 275

Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at der, når de træffer afgørelse om sanktionens art og strenghed, tages behørigt hensyn til følgende:

a) om overtrædelsen af toldlovgivningen blev begået forsætligt eller uagtsomt

b) arten, grovheden, hyppigheden og varigheden af overtrædelsen af toldlovgivningen

c) indvirkningen af overtrædelsen af toldlovgivningen på Unionens og medlemsstaternes finansielle interesser og andre sikrings- og sikkerhedsinteresser

d) graden af samarbejde med toldmyndigheden med henblik på at afhjælpe overtrædelsen af toldlovgivningen og afbøde dens mulige negative virkninger

e) eventuelle andre formildende eller skærpende omstændigheder ved sagen i overensstemmelse med national ret.

2. Sanktioner skal antage en eller flere af følgende former:

a) et pengekrav fra toldmyndighederne eller eventuelt en sanktion pålagt af de kompetente toldmyndigheder gennem en forligsprocedure, som anvendes i stedet for en strafferetlig sanktion

b) tilbagekaldelse, suspension eller ændring af en bevilling, som den pågældende person er i besiddelse af

c) konfiskation af de varer, der er involveret i overtrædelsen af toldlovgivningen

d) en advarsel

e) en anden sanktion.

3. Alle ikkestrafferetlige sanktioner for overtrædelser af toldlovgivningen, der pålægges af toldmyndighederne, registreres ved at angive overtrædelsens art og størrelsen af eventuelle pengekrav eller ved at identificere eventuelle andre ikkestrafferetlige sanktioner, der pålægges for den pågældende overtrædelse. Disse oplysninger stilles til rådighed for EU-Toldmyndigheden gennem EU's tolddatacenter.

4. Senest den 21. september 2032 evaluerer Kommissionen i samråd med EU-Toldmyndigheden anvendelsen af denne artikel og vurderer, om pengekravene pålægges effektivt i alle medlemsstaterne, uden at det fører til forvridninger af det indre marked, eller om der er behov for at fastsætte harmoniserede pengekrav for overtrædelser. På grundlag af resultatet af denne evaluering kan Kommissionen, hvis det er relevant, fremlægge et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at ændre denne forordning.

Artikel 276

Sanktioner for systematisk manglende overholdelse ved fjernsalg

1. Hvis toldmyndighederne i forbindelse med overgang til fri omsætning af varer, der sælges ved fjernsalg, konstaterer, at den samme økonomiske operatør systematisk undlader at opfylde de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 274, stk. 1, betragtes dette som en systematisk overtrædelse. Medlemsstaterne sikrer, at den sanktion, der pålægges for en systematisk overtrædelse, som minimum har form af pengekrav på mindst 1 % og op til 4 % af den samlede værdi af de varer, som den pågældende økonomiske operatør har importeret til Unionen i løbet af de foregående 12 måneder.

2. Med henblik på denne artikel betragtes en økonomisk operatørs manglende overholdelse som systematisk, hvis resultaterne af et betydeligt antal toldkontroller inden for en kalendermåned viser manglende overholdelse i et tilstrækkeligt repræsentativt antal tilfælde.

3. I tilfælde af en systematisk overtrædelse som omhandlet i stk. 1 suspenderer, tilbagekalder eller annullerer de kompetente myndigheder også enhver status som autoriseret økonomisk operatør eller status som betroet erhvervsdrivende eller tilsvarende fordelagtig foranstaltning, der i henhold til denne forordning er indrømmet til den økonomiske operatør, der har begået overtrædelsen.

4. Hvis der inden for en periode på seks måneder efter pålæggelsen af en sanktion som omhandlet i stk. 1 finder yderligere systematisk overtrædelse sted fra den samme økonomiske operatørs side, skal de sanktioner, der pålægges for nævnte overtrædelse, som minimum have form af pengekrav på mindst 3 % og op til 6 % af den samlede værdi af de varer, som den pågældende økonomisk operatør har importeret til Unionen i løbet af de foregående 12 måneder.

5. Hvis toldmyndighederne inden for en periode på seks måneder efter pålæggelsen af en sanktion som omhandlet i stk. 4 finder yderligere systematisk overtrædelse sted fra den samme økonomiske operatørs side, skal sanktionen for en sådan yderligere systematisk overtrædelse som minimum have form af en af de sanktioner, der er omhandlet i nævnte stykke. Hvis det er relevant og under hensyntagen til alvoren af en sådan yderligere systematisk overtrædelse, kan adgangen til den pågældende økonomiske operatørs onlinegrænseflade begrænses midlertidigt. Med henblik herpå fremsender den kompetente toldmyndighed uden unødigt ophold oplysningerne om overtrædelsen til de relevante myndigheder. Desuden træffes der foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 77, stk. 5, første afsnit, litra a).

6. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte, hvad der udgør et betydeligt antal toldkontroller, idet der tages hensyn til mængden og virkningen af relevant fjernsalg, og hvilken tærskel for tilfælde baseret på overtrædelsens grovhed der anses for at være tilstrækkeligt repræsentativ med henblik på at fastslå systematisk manglende overholdelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 277

Klassificering af økonomiske operatører forbundet med høj risiko

1. Hvis der pålægges en sanktion i henhold til artikel 276, klassificeres den relevante fjernsalgsimportør som en højrisiko økonomisk operatør i EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2.

2. Klassificering som en højrisiko økonomisk operatør tages i betragtning i forbindelse med:

a) toldrisikostyring i overensstemmelse med artikel 55 og

b) fastlæggelse og gennemførelse af fælles prioriterede kontrolområder og fælles risikokriterier og -standarder i overensstemmelse med artikel 56, 57 og 58.

Artikel 278

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Hvis en overtrædelse af toldlovgivningen henhører under mere end én medlemsstats jurisdiktion, samarbejder de kompetente myndigheder i disse medlemsstater i overensstemmelse med gældende ret.

2. EU-Toldmyndigheden kan støtte og lette samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på de i stk. 1 omhandlede formål.

AFSNIT XV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Måling af toldunionens resultater

Artikel 279

Vurdering og rapportering

1. Kommissionen vurderer og evaluerer toldunionens resultater mindst en gang om året. Dette omfatter målinger af de toldaktiviteter, der udføres af medlemsstaternes toldmyndigheder og, hvor det er muligt, kandidatlandene, på nationalt niveau og lokalt niveau. Sådanne målinger kan bygge på eksisterende værktøjer, som Kommissionen og medlemsstaterne har udviklet til dette formål.

2. Medlemsstaterne og EU-Toldmyndigheden bistår Kommissionen med den i stk. 1 omhandlede opgave. Navnlig fremsender de data til EU-Toldmyndigheden med oplysninger på både nationalt og lokalt niveau. Dataene skal gøre det muligt at udarbejde resultatindikatorer for både input, aktiviteter og output.

På grundlag af disse data og andre tilgængelige oplysninger kortlægger EU-Toldmyndigheden, hvordan toldaktiviteter og -aktioner og de ressourcer, der er afsat til disse aktiviteter og operationer, understøtter opfyldelsen af toldunionens strategiske mål og prioriteter og bidrager til toldmyndighedernes opgave som fastsat i artikel 2. EU-Toldmyndigheden udarbejder navnlig i samarbejde med toldmyndighederne udkast til årsrapporter og andre typer dokumenter med henblik på at identificere de vigtigste tendenser, styrker, svagheder, mangler og potentielle risici og fremsætter anbefalinger til forbedringer til Kommissionen. Disse udkast til årsrapporter skal indeholde oplysninger om, hvordan status som autoriseret økonomisk operatør og status som betroet erhvervsdrivende, jf. artikel 31, fungerer.

3. EU-Toldmyndigheden forelægger de i stk. 2, andet afsnit, omhandlede udkast til årsrapporter for Kommissionen med henblik på godkendelse og fremsendelse til medlemsstaterne til orientering.

4. Senest den 21. september 2027 vurderer Kommissionen, hvordan det i artikel 20, stk. 2, omhandlede EU-håndteringsgebyr fungerer, herunder dets indvirkning på, hvordan fjernsalg fungerer. Kommissionen forelægger denne vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de data, som medlemsstaterne skal fremlægge i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, første afsnit, samt deres fortrolighedsniveau og udformningen af resultatmålingen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 283, stk. 4.

KAPITEL 2

Overvågning, evaluering og rapportering

Artikel 280

Overvågning

Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af denne forordning under hensyntagen til bl.a. oplysninger og analyser, der er relevante for overvågningen, og som tilvejebringes eller stilles til rådighed af toldmyndighederne og EU-Toldmyndigheden i EU's tolddatacenter.

Artikel 281

Evaluering og rapportering

1. Kommissionen forelægger inden den 31. december 2027 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af den centraliserede toldbehandling, som er omhandlet i artikel 91. Den ikkefortrolige del af rapporten gøres offentligt tilgængelig. Kommissionen kan, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at sikre en retfærdig fordeling af medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i forbindelse med vurderingen af og hæftelsen for toldskylden ved import.

2. Senest den 21. september 2031 og hvert femte år derefter foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af de mål, som den forfølger, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport derom.

Rapporten skal indeholde:

a) en oversigt over status for gennemførelsen af denne forordning

b) en vurdering af denne forordnings virkningsfuldhed, effektivitet, sammenhæng, relevans og EU-merværdi, navnlig med hensyn til de mål, der er omhandlet i artikel 2

c) en oversigt over de opdelte omkostninger, som Unionen og medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.

3. Efter anmodning fra Kommissionen og i overensstemmelse med kapitel 1 forelægger medlemsstaterne de oplysninger om gennemførelsen af denne forordning, som er nødvendige for udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke er tilgængelige i EU's tolddatacenter.

4. Kommissionen aflægger senest den 31. december 2031 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af navnlig:

a) effektiviteten af det toldtilsyn med betroet erhvervsdrivende, som foretages af etableringsmedlemsstaternes toldmyndigheder, og anvendelsen af de bestemmelser, hvorefter stedet for toldskyldens opståen fastlægges

b) effektiviteten af toldtilsynet med andre økonomiske operatører end betroet erhvervsdrivende

c) de mulige virkninger af de ændringer, der er omhandlet i stk. 5.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 282 med henblik på at ændre artikel 6, stk. 2, og artikel 193, stk. 1, litra b), c) og d), ved at lade de deri fastsatte undtagelser udgå eller ændre dem, såfremt det er relevant i lyset af den rapport, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

KAPITEL 3

Delegation af beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 282

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 9, artikel 12, stk. 6, artikel 16, stk. 13, artikel 20, stk. 10, artikel 26, stk. 6, artikel 29, stk. 10, artikel 33, stk. 8, artikel 38, stk. 5, artikel 41, stk. 11, artikel 43, stk. 7, artikel 49, artikel 71, stk. 4, artikel 73, stk. 3, artikel 74, stk. 8, artikel 77, stk. 10, artikel 78, stk. 7, artikel 79, stk. 4, artikel 80, stk. 3, artikel 81, stk. 4, artikel 83, stk. 3, artikel 84, stk. 6, artikel 89, stk. 4, artikel 91, stk. 7, artikel 92, stk. 5, artikel 94, stk. 4, artikel 97, stk. 11, artikel 98, stk. 3, artikel 99, stk. 3, artikel 101, stk. 11, artikel 103, stk. 5, artikel 104, stk. 8, artikel 105, stk. 4, artikel 106, stk. 3, artikel 107, stk. 2, artikel 108, stk. 8, artikel 109, stk. 4, artikel 111, stk. 7, artikel 114, stk. 7, artikel 116, stk. 7, artikel 117, stk. 12, artikel 118, stk. 3, artikel 119, stk. 3, artikel 121, stk. 5, artikel 125, stk. 10, artikel 128, stk. 3, artikel 129, stk. 5, artikel 130, stk. 2, artikel 131, stk. 2, artikel 132, stk. 3, artikel 133, stk. 5, artikel 135, stk. 4, artikel 139, stk. 3, artikel 140, stk. 6, artikel 142, stk. 5, artikel 145, stk. 4, artikel 153, stk. 3, artikel 156, stk. 8, artikel 158, stk. 5, artikel 160, stk. 2, artikel 161, stk. 5, artikel 169, stk. 3, artikel 171, stk. 9, artikel 178, stk. 2, artikel 180, stk. 5, artikel 191, stk. 4, artikel 192, stk. 8, artikel 193, stk. 5, artikel 194, stk. 9, artikel 197, stk. 3, artikel 199, stk. 4, artikel 200, stk. 4, artikel 203, stk. 3, artikel 205, stk. 8, artikel 210, stk. 4, artikel 214, stk. 5, artikel 216, stk. 5, artikel 217, stk. 9 og 10, artikel 223, stk. 8, artikel 272, stk. 8, artikel 276, stk. 6, og artikel 281, stk. 5, tillægges Kommissionen.

3. Den i artikel 4, artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 9, artikel 12, stk. 6, artikel 16, stk. 13, artikel 20, stk. 10, artikel 26, stk. 6, artikel 29, stk. 10, artikel 33, stk. 8, artikel 38, stk. 5, artikel 41, stk. 11, artikel 43, stk. 7, artikel 49, artikel 71, stk. 4, artikel 73, stk. 3, artikel 74, stk. 8, artikel 77, stk. 10, artikel 78, stk. 7, artikel 79, stk. 4, artikel 80, stk. 3, artikel 81, stk. 4, artikel 83, stk. 3, artikel 84, stk. 6, artikel 89, stk. 4, artikel 91, stk. 7, artikel 92, stk. 5, artikel 94, stk. 4, artikel 97, stk. 11, artikel 98, stk. 3, artikel 99, stk. 3, artikel 101, stk. 11, artikel 103, stk. 5, artikel 104, stk. 8, artikel 105, stk. 4, artikel 106, stk. 3, artikel 107, stk. 2, artikel 108, stk. 8, artikel 109, stk. 4, artikel 111, stk. 7, artikel 114, stk. 7, artikel 116, stk. 7, artikel 117, stk. 12, artikel 118, stk. 3, artikel 119, stk. 3, artikel 121, stk. 5, artikel 125, stk. 10, artikel 128, stk. 3, artikel 129, stk. 5, artikel 130, stk. 2, artikel 131, stk. 2, artikel 132, stk. 3, artikel 133, stk. 5, artikel 135, stk. 4, artikel 139, stk. 3, artikel 140, stk. 6, artikel 142, stk. 5, artikel 145, stk. 4, artikel 153, stk. 3, artikel 156, stk. 8, artikel 158, stk. 5, artikel 160, stk. 2, artikel 161, stk. 5, artikel 169, stk. 3, artikel 171, stk. 9, artikel 178, stk. 2, artikel 180, stk. 5, artikel 191, stk. 4, artikel 192, stk. 8, artikel 193, stk. 5, artikel 194, stk. 9, artikel 197, stk. 3, artikel 199, stk. 4, artikel 200, stk. 4, artikel 203, stk. 3, artikel 205, stk. 8, artikel 210, stk. 4, artikel 214, stk. 5, artikel 216, stk. 5, artikel 217, stk. 9 og 10, artikel 223, stk. 8, artikel 272, stk. 8, artikel 276, stk. 6, og artikel 281, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 9, artikel 12, stk. 6, artikel 16, stk. 13, artikel 20, stk. 10, artikel 26, stk. 6, artikel 29, stk. 10, artikel 33, stk. 8, artikel 38, stk. 5, artikel 41, stk. 11, artikel 43, stk. 7, artikel 49, artikel 71, stk. 4, artikel 73, stk. 3, artikel 74, stk. 8, artikel 77, stk. 10, artikel 78, stk. 7, artikel 79, stk. 4, artikel 80, stk. 3, artikel 81, stk. 4, artikel 83, stk. 3, artikel 84, stk. 6, artikel 89, stk. 4, artikel 91, stk. 7, artikel 92, stk. 5, artikel 94, stk. 4, artikel 97, stk. 11, artikel 98, stk. 3, artikel 99, stk. 3, artikel 101, stk. 11, artikel 103, stk. 5, artikel 104, stk. 8, artikel 105, stk. 4, artikel 106, stk. 3, artikel 107, stk. 2, artikel 108, stk. 8, artikel 109, stk. 4, artikel 111, stk. 7, artikel 114, stk. 7, artikel 116, stk. 7, artikel 117, stk. 12, artikel 118, stk. 3, artikel 119, stk. 3, artikel 121, stk. 5, artikel 125, stk. 10, artikel 128, stk. 3, artikel 129, stk. 5, artikel 130, stk. 2, artikel 131, stk. 2, artikel 132, stk. 3, artikel 133, stk. 5, artikel 135, stk. 4, artikel 139, stk. 3, artikel 140, stk. 6, artikel 142, stk. 5, artikel 145, stk. 4, artikel 153, stk. 3, artikel 156, stk. 8, artikel 158, stk. 5, artikel 160, stk. 2, artikel 161, stk. 5, artikel 169, stk. 3, artikel 171, stk. 9, artikel 178, stk. 2, artikel 180, stk. 5, artikel 191, stk. 4, artikel 192, stk. 8, artikel 193, stk. 5, artikel 194, stk. 9, artikel 197, stk. 3, artikel 199, stk. 4, artikel 200, stk. 4, artikel 203, stk. 3, artikel 205, stk. 8, artikel 210, stk. 4, artikel 214, stk. 5, artikel 216, stk. 5, artikel 217, stk. 9 og 10, artikel 223, stk. 8, artikel 272, stk. 8, artikel 276, stk. 6, og artikel 281, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

7. Uanset denne artikels stk. 6 træder den første delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 10, kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 30 dage fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

Artikel 283

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Toldkodeksudvalget. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4 anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

5. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

6. Når Toldkodeksudvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, og der henvises til dette stykke, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer afgørelse herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

KAPITEL 4

Afsluttende bestemmelser

Artikel 284

Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 952/2013 ophæves.

Eksisterende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013 eller vedtaget i henhold til retsakter, der er erstattet af nævnte forordning eller af tidligere udgaver af nævnte forordning, finder dog fortsat anvendelse, indtil de ophæves af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen i henhold til nærværende forordning.

Henvisninger til forordning (EU) nr. 952/2013 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget til nærværende forordning.

2. Fra den 1. juli 2028:

a) anses henvisninger til toldangivelsen for at omfatte levering af de data, der er nødvendige for at henføre varer under en toldprocedure ved anvendelse af kapaciteterne i EU's tolddatacenter, alt efter hvad er relevant

b) anses henvisninger til klarereren for at omfatte transportøren, importøren, eksportøren eller den ansvarlige for forsendelsesproceduren, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 285

Overgangsforanstaltninger i forbindelse med oprettelse af EU's tolddatacenter

1. Indtil den 30. juni 2028 skal der for alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, indgives en toldangivelse, som passer til pågældende procedure.

2. Fra den 1. juli 2028 skal importører ved fjernsalg og personer, der har valgt at gøre brug af IOSS-ordningen, med henblik på henførsel af varer under toldoplagsproceduren i et toldoplag til på fjernsalg eller proceduren for overgang til fri omsætning tilvejebringe eller stille dataene til rådighed ved hjælp af EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 74. For at muliggøre dette skal funktionerne i EU's tolddatacenter være operationelle senest den 1. juni 2028.

3. Indtil den 28. februar 2031 skal andre importører end de personer, der er omhandlet i stk. 2, eksportører og de ansvarlige for forsendelsesproceduren med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure indgive en toldangivelse, der passer til denne procedure.

4. Fra den 1. marts 2031 kan importører, eksportører og de ansvarlige for forsendelsesproceduren med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure indgive en toldangivelse eller tilvejebringe eller stille de relevante oplysninger til rådighed, der kræves til den pågældende procedure, via EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 74.

5. Fra den 1. marts 2034 skal importører, eksportører og de ansvarlige for forsendelsesproceduren med henblik på henførsel af varer under en toldprocedure, tilvejebringe eller stille de relevante oplysninger til rådighed, der kræves til den pågældende procedure, via EU's tolddatacenter i overensstemmelse med artikel 74.

6. De i artikel 38 fastsatte funktioner i EU's tolddatacenter skal være fuldt operationelle senest den 1. februar 2034.

7. I tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, hvor en relevant funktion i EU's tolddatacenter ikke er operationel inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, tilvejebringer Kommissionen inden for de samme frister en overgangsløsning i samarbejde med medlemsstaterne. Overgangsløsningen må højst anvendes i seks måneder efter de frister, der er fastsat i denne forordning. Kommissionen sikrer, at den relevante funktion i EU's tolddatacenter er operationel, inden overgangsløsningen udløber.

Artikel 286

Dato for vedtagelse af visse delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager for første gang følgende retsakter inden for følgende frister:

a) en delegeret retsakt, der fastsætter størrelsen af det EU-håndteringsgebyr, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2 og 3, i henhold til beføjelsen i artikel 20, stk. 10, senest den 29. september 2026

b) en delegeret retsakt som omhandlet i artikel 276, stk. 6, senest den 1. marts 2028.

2. Kommissionen vedtager:

a) de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 38, stk. 5 og 6, og artikel 49, og som er nødvendige for anvendelsen af artikel 285, stk. 2, senest den 1. juli 2027

b) de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 38, stk. 5 og 6, og artikel 49, og som er nødvendige for anvendelsen af artikel 285, stk. 4, senest den 1. marts 2029

c) de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 38, stk. 5 og 6, og artikel 49, og som er nødvendige for anvendelsen af artikel 285, stk. 5, senest den 31. januar 2033.

Artikel 287

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning finder anvendelse fra den 21. september 2027.

3. Uanset denne artikels stk. 2 finder følgende bestemmelser anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden:

a) artikel 5, nr. 15), 16), 44) og 78)

b) artikel 20, undtagen stk. 1, 2 og 4

c) artikel 35-39 og artikel 51

d) artikel 41, stk. 10

e) artikel 85, stk. 2

f) artikel 175 og artikel 179, stk. 4

g) artikel 180

h) artikel 229, 230, 231, artikel 234-244 og artikel 255-265

i) artikel 268, stk. 9

j) artikel 272, stk. 7

k) alle de bestemmelser i denne forordning, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, samt artikel 282 og 283.

4. Uanset denne artikels stk. 2 finder artikel 20, stk. 2, anvendelse fra ti dage efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 20, stk. 10.

5. Uanset denne artikels stk. 2 finder følgende bestemmelser anvendelse fra den 1. juli 2028:

a) artikel 20, stk. 4, artikel 74 og 75, artikel 109, stk. 3, litra b), artikel 145, artikel 183, stk. 2, litra c), artikel 191, stk. 2, og artikel 223, stk. 1, litra m)

b) artikel 41, undtagen stk. 10, og artikel 42-45

c) artikel 78

d) artikel 205, stk. 5 og 6, og artikel 208, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2026.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	T. BYRNE
Formand	*Formand*

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Afsnit I	Afsnit I
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 4
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5, nr. 1)	Artikel 5, nr. 1)
Artikel 5, nr. 2)	Artikel 5, nr. 2)
Artikel 5, nr. 3)	Artikel 5, nr. 27)
Artikel 5, nr. 4)	Artikel 5, nr. 5)
Artikel 5, nr. 5)	Artikel 5, nr. 6)
Artikel 5, nr. 6)	Artikel 5, nr. 20)
Artikel 5, nr. 7)	Artikel 5, nr. 23)
Artikel 5, nr. 8)	Artikel 5, nr. 12)
Artikel 5, nr. 9)	Artikel 5, nr. 49)
Artikel 5, nr. 10)	Artikel 5, nr. 50)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 5, nr. 11)	Artikel 5, nr. 51)
Artikel 5, nr. 12)	Artikel 5, nr. 52)
Artikel 5, nr. 13)	Artikel 5, nr. 55)
Artikel 5, nr. 14)	Artikel 5, nr. 56)
Artikel 5, nr. 15)	Artikel 5, nr. 54)
Artikel 5, nr. 16)	Artikel 5, nr. 11)
Artikel 5, nr. 17)	Artikel 5, nr. 59)
Artikel 5, nr. 18)	Artikel 5, nr. 67)
Artikel 5, nr. 19)	Artikel 5, nr. 68)
Artikel 5, nr. 20)	Artikel 5, nr. 69)
Artikel 5, nr. 21)	Artikel 5, nr. 70)
Artikel 5, nr. 22)	Artikel 5, nr. 45)
Artikel 5, nr. 23)	Artikel 5, nr. 46)
Artikel 5, nr. 24)	Artikel 5, nr. 47)
Artikel 5, nr. 25)	Artikel 5, nr. 25)
Artikel 5, nr. 26)	Artikel 5, nr. 48)
Artikel 5, nr. 27)	Artikel 5, nr. 26)
Artikel 5, nr. 28)	Artikel 5, nr. 71)
Artikel 5, nr. 29)	Artikel 5, nr. 72)
Artikel 5, nr. 30)	Artikel 5, nr. 62)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 5, nr. 31)	Artikel 5, nr. 7)
Artikel 5, nr. 32)	Artikel 5, nr. 8)
Artikel 5, nr. 33)	Artikel 5, nr. 53)
Artikel 5, nr. 34)	Artikel 5, nr. 32)
Artikel 5, nr. 35)	—
Artikel 5, nr. 36)	Artikel 5, nr. 4)
Artikel 5, nr. 37)	Artikel 5, nr. 63)
Artikel 5, nr. 38)	Artikel 5, nr. 65)
Artikel 5, nr. 39)	Artikel 5, nr. 10)
Artikel 5, nr. 40)	Artikel 5, nr. 33)
Artikel 5, nr. 41)	Artikel 5, nr. 73)
Artikel 6, stk. 1	Artikel 9; artikel 74, stk. 1; artikel 77, stk. 4; artikel 81, stk. 1; artikel 108, stk. 4; artikel 125, stk. 8
Artikel 6, stk. 2	Artikel 49
Artikel 6, stk. 3	Artikel 74, stk. 6; artikel 81, stk. 2 og 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 53
Artikel 7, litra a)	Artikel 49
Artikel 7, litra b) og c)	—
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	Artikel 53
Artikel 9, stk. 1	Artikel 26, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 9, stk. 2	Artikel 26, stk. 3
Artikel 9, stk. 3	Artikel 26, stk. 4
Artikel 9, stk. 4	Artikel 26, stk. 5
Artikel 10, litra a)	Artikel 26, stk. 6, litra b)
Artikel 10, litra b)	Artikel 26, stk. 6, litra c)
Artikel 10, litra c)	Artikel 26, stk. 6, litra d)
Artikel 11	Artikel 26, stk. 7
Artikel 12, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 272, stk. 1
Artikel 12, stk. 3	Artikel 23, stk. 4
Artikel 13	Artikel 24
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18, stk. 1	Artikel 33, stk. 1
Artikel 18, stk. 2	Artikel 33, stk. 4
Artikel 18, stk. 3, første punktum	—
Artikel 18, stk. 3, andet punktum	Artikel 33, stk. 7, litra a)
Artikel 18, stk. 4	—

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 19, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 19, stk. 2, første afsnit	Artikel 34, stk. 2
Artikel 19, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 19, stk. 3	Artikel 34, stk. 3
Artikel 20, litra a)	Artikel 33, stk. 8
Artikel 20, litra b)	—
Artikel 21	—
Artikel 22, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 8, stk. 1
Artikel 22, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 22, stk. 2	Artikel 8, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 22, stk. 3	Artikel 8, stk. 3, første, andet og tredje afsnit
Artikel 22, stk. 4	Artikel 8, stk. 4
Artikel 22, stk. 5	Artikel 8, stk. 5
Artikel 22, stk. 6	Artikel 8, stk. 6
Artikel 22, stk. 7	Artikel 8, stk. 7
Artikel 23, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 23, stk. 3	Artikel 9, stk. 7, første punktum
Artikel 23, stk. 4, litra a)	Artikel 9, stk. 8
Artikel 23, stk. 4, litra b)	Artikel 12, stk. 2

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 23, stk. 5	Artikel 9, stk. 4
Artikel 24, litra a)	Artikel 6, stk. 6
Artikel 24, litra b)	Artikel 8, stk. 8, litra b)
Artikel 24, litra c)	Artikel 8, stk. 8, litra c)
Artikel 24, litra d)	Artikel 8, stk. 8, litra d)
Artikel 24, litra e)	Artikel 8, stk. 8, litra e)
Artikel 24, litra f)	Artikel 8, stk. 8, litra f)
Artikel 24, litra g)	Artikel 8, stk. 8, litra g)
Artikel 24, litra h)	Artikel 9, stk. 9, litra b)
Artikel 25, litra a)	Artikel 8, stk. 10, litra a)
Artikel 25, litra b)	Artikel 8, stk. 10, litra b)
Artikel 25, litra c)	Artikel 9, stk. 9, litra a)
Artikel 26	Artikel 10
Artikel 27	Artikel 11
Artikel 28, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 28, stk. 2	Artikel 12, stk. 3
Artikel 28, stk. 3	Artikel 12, stk. 4
Artikel 28, stk. 4	Artikel 12, stk. 5
Artikel 29	Artikel 13
Artikel 30	Artikel 14

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 31, litra a)	Artikel 12, stk. 6, litra a)
Artikel 31, litra b)	Artikel 12, stk. 6, litra b)
Artikel 32	Artikel 11, stk. 4
Artikel 33	Artikel 15
Artikel 34, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 34, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
Artikel 34, stk. 3	Artikel 16, stk. 4
Artikel 34, stk. 4	Artikel 16, stk. 5
Artikel 34, stk. 5	Artikel 16, stk. 6
Artikel 34, stk. 6	Artikel 16, stk. 7
Artikel 34, stk. 7, litra a)	Artikel 16, stk. 8
Artikel 34, stk. 7, litra b)	—
Artikel 34, stk. 8, litra a)	Artikel 16, stk. 9
Artikel 34, stk. 8, litra b)	—
Artikel 34, stk. 9	Artikel 16, stk. 10
Artikel 34, stk. 10	Artikel 16, stk. 11
Artikel 34, stk. 11	Artikel 16, stk. 12, første afsnit
Artikel 35	—
Artikel 36	
Artikel 37, stk. 1, litra a)	Artikel 16, stk. 14, litra a)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 37, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 14, litra b)
Artikel 37, stk. 1, litra c) og d)	—
Artikel 37, stk. 2, litra a)	Artikel 16, stk. 12
Artikel 37, stk. 2, litra b)	—
Artikel 38, stk. 1, første afsnit	Artikel 29, stk. 1
Artikel 38, stk. 1, andet afsnit	Artikel 29, stk. 2
Artikel 38, stk. 2	Artikel 29, stk. 2
Artikel 38, stk. 3	Artikel 29, stk. 3
Artikel 38, stk. 4	Artikel 29, stk. 5
Artikel 38, stk. 5	Artikel 29, stk. 6
Artikel 38, stk. 6	Artikel 29, stk. 7
Artikel 38, stk. 7	Artikel 29, stk. 8
Artikel 39, litra a)	Artikel 30, stk. 1, litra a)
Artikel 39, litra b)	Artikel 30, stk. 1, litra b), nr. i)
Artikel 39, litra c)	Artikel 30, stk. 1, litra c)
Artikel 39, litra d)	Artikel 30, stk. 1, litra d)
Artikel 39, litra e)	Artikel 30, stk. 1, litra e)
Artikel 40, litra a)	Artikel 29, stk. 10, litra a)
Artikel 40, litra b)	Artikel 29, stk. 10, litra b)
Artikel 40, litra c)	Artikel 29, stk. 10, litra b)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 41	Artikel 30, stk. 2
Artikel 42, stk. 1	Artikel 273, stk. 1, andet afsnit, og artikel 273, stk. 3
Artikel 42, stk. 2, litra a)	Artikel 275, stk. 2, litra a)
Artikel 42, stk. 2, litra b)	Artikel 275, stk. 2, litra b)
Artikel 42, stk. 3	Artikel 273, stk. 4
Artikel 43	Artikel 17
Artikel 44	Artikel 18
Artikel 45	Artikel 19
Artikel 46, stk. 1, første afsnit	Artikel 63, stk. 1
Artikel 46, stk. 1, andet afsnit	Artikel 63, stk. 2
Artikel 46, stk. 2	Artikel 55, stk. 1
Artikel 46, stk. 3	—
Artikel 46, stk. 4, første afsnit	Artikel 55, stk. 2
Artikel 46, stk. 4, andet afsnit	Artikel 55, stk. 3
Artikel 46, stk. 5	—
Artikel 46, stk. 6	Artikel 59, stk. 2
Artikel 46, stk. 7	Artikel 59, stk. 1
Artikel 46, stk. 8	Artikel 5, nr. 41)
Artikel 47, stk. 1	Artikel 63, stk. 3
Artikel 47, stk. 2	Artikel 268, stk. 2

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 48, første afsnit	Artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 48, andet afsnit	Artikel 68, stk. 2
Artikel 49, stk. 1	Artikel 70, stk. 1
Artikel 49, stk. 1	Artikel 70, stk. 2
Artikel 50, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 62, stk. 1
Artikel 50, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 62, stk. 2
Artikel 50, stk. 2	Artikel 70, stk. 3
Artikel 51, stk. 1	Artikel 76, stk. 6
Artikel 51, stk. 2, første afsnit	Artikel 76, stk. 7
Artikel 51, stk. 2, andet afsnit	Artikel 76, stk. 8
Artikel 52, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 52, stk. 2	Artikel 20, stk. 9
Artikel 53, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 53, stk. 2	Artikel 21, stk. 2
Artikel 54	Artikel 21, stk. 3
Artikel 55	Artikel 22
Afsnit II	Afsnit IX
Artikel 56, stk. 1	Artikel 166, stk. 1
Artikel 56, stk. 2	Artikel 166, stk. 2
Artikel 56, stk. 3	Artikel 166, stk. 3

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 56, stk. 4	Artikel 166, stk. 4
Artikel 56, stk. 5	Artikel 166, stk. 5
Artikel 57, stk. 1	Artikel 167, stk. 1
Artikel 57, stk. 2	Artikel 167, stk. 2
Artikel 57, stk. 3	Artikel 167, stk. 3
Artikel 57, stk. 4	Artikel 167, stk. 4
Artikel 58, stk. 1	Artikel 166, stk. 6
Artikel 58, stk. 2	Artikel 167, stk. 4
Artikel 59	Artikel 168
Artikel 60, stk. 1	Artikel 169, stk. 1
Artikel 60, stk. 2	Artikel 169, stk. 2
Artikel 61, stk. 1	Artikel 170, stk. 1
Artikel 61, stk. 2	Artikel 170, stk. 2
Artikel 61, stk. 3	Artikel 170, stk. 3
Artikel 62	Artikel 169, stk. 3
Artikel 63	Artikel 170, stk. 4
Artikel 64, stk. 1	Artikel 171, stk. 1
Artikel 64, stk. 2	Artikel 171, stk. 2
Artikel 64, stk. 3	Artikel 171, stk. 9
Artikel 64, stk. 4	Artikel 171, stk. 3

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 64, stk. 5	Artikel 171, stk. 4
Artikel 64, stk. 6, første og andet afsnit	Artikel 171, stk. 5
Artikel 64, stk. 6, tredje afsnit	Artikel 171, stk. 6
Artikel 64, stk. 6, fjerde afsnit	Artikel 171, stk. 7
Artikel 64, stk. 6, femte afsnit	Artikel 171, stk. 8
Artikel 65	Artikel 171, stk. 9
Artikel 66	Artikel 171, stk. 10
Artikel 67	Artikel 172, første afsnit
Artikel 68	Artikel 172
Artikel 69	Artikel 173
Artikel 70	Artikel 174
Artikel 71	Artikel 176
Artikel 72	Artikel 177
Artikel 73	Artikel 178, stk. 1
Artikel 74, stk. 1	Artile 179, stk. 1
Artikel 74, stk. 2	Artile 179, stk. 2
Artikel 74, stk. 3	Artile 179, stk. 3
Artikel 75	Artikel 178, stk. 2
Artikel 76	Artikel 181
Afsnit III	Afsnit X

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 77, stk. 1	Artikel 183, stk. 1; artikel 183, stk. 2, litra a)
Artikel 77, stk. 2	Artikel 183, stk. 2, litra b)
Artikel 77, stk. 3	Artikel 183, stk. 3 og 4
Artikel 78	Artikel 184
Artikel 79, stk. 1	Artikel 185, stk. 1
Artikel 79, stk. 2	Artikel 185, stk. 2
Artikel 79, stk. 3	Artikel 185, stk. 3
Artikel 79, stk. 4, første afsnit	Artikel 185, stk. 4
Artikel 79, stk. 4, andet afsnit	Artikel 185, stk. 5
Artikel 80	Artikel 186
Artikel 81, stk. 1	Artikel 187, stk. 1; artikel 187, stk. 2, litra a)
Artikel 81, stk. 2	Artikel 187, stk. 2, litra b)
Artikel 81, stk. 3, første afsnit	Artikel 187, stk. 3
Artikel 81, stk. 3, andet afsnit	Artikel 187, stk. 4
Artikel 82	Artikel 188
Artikel 83, stk. 1	Artikel 189, stk. 1
Artikel 83, stk. 2	Artikel 189, stk. 2, første afsnit
Artikel 83, stk. 3	Artikel 189, stk. 3
Artikel 84	Artikel 190
Artikel 85, stk. 1	Artikel 191, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 85, stk. 2	Artikel 191, stk. 3
Artikel 86, stk. 1	Artikel 192, stk. 1
Artikel 86, stk. 2	Artikel 192, stk. 2
Artikel 86, stk. 3	Artikel 192, stk. 3
Artikel 86, stk. 4	Artikel 192, stk. 5
Artikel 86, stk. 5	Artikel 192, stk. 6
Artikel 86, stk. 6	Artikel 192, stk. 7
Artikel 87, stk. 1	Artikel 193, stk. 1
Artikel 87, stk. 2	Artikel 193, stk. 2
Artikel 87, stk. 3	Artikel 193, stk. 3
Artikel 87, stk. 4	Artikel 193, stk. 4
Artikel 88, litra a)	Artikel 191, stk. 4; artikel 192, stk. 8
Artikel 88, litra b)	Artikel 192, stk. 8
Artikel 88, litra c)	Artikel 193, stk. 5
Artikel 89, stk. 1	Artikel 194, stk. 1
Artikel 89, stk. 2	Artikel 194, stk. 2
Artikel 89, stk. 3	Artikel 194, stk. 3
Artikel 89, stk. 4	Artikel 194, stk. 4
Artikel 89, stk. 5	Artikel 194, stk. 5
Artikel 89, stk. 6	Artikel 194, stk. 6

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 89, stk. 7	Artikel 194, stk. 7, litra a)
Artikel 89, stk. 8, litra a)	Artikel 194, stk. 7, litra b)
Artikel 89, stk. 8, litra b)	Artikel 194, stk. 7, litra c)
Artikel 89, stk. 8, litra c)	Artikel 194, stk. 7, litra d)
Artikel 89, stk. 8, litra d)	Artikel 194, stk. 7, litra e)
Artikel 89, stk. 9	Artikel 194, stk. 8
Artikel 90	Artikel 195
Artikel 91	Artikel 196
Artikel 92, stk. 1	Artikel 197, stk. 1
Artikel 92, stk. 2	Artikel 197, stk. 2
Artikel 93	Artikel 198
Artikel 94, stk. 1	Artikel 199, stk. 1
Artikel 94, stk. 2	Artikel 199, stk. 2
Artikel 94, stk. 3	Artikel 199, stk. 3
Artikel 95, stk. 1	Artikel 200, stk. 1
Artikel 95, stk. 2	Artikel 200, stk. 2
Artikel 95, stk. 3	Artikel 200, stk. 3
Artikel 95, stk. 4	Artikel 200, stk. 3
Artikel 96, stk. 1	Artikel 201, stk. 1
Artikel 96, stk. 2	Artikel 201, stk. 2

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 97	Artikel 202
Artikel 98, stk. 1	Artikel 203, stk. 1
Artikel 98, stk. 2	Artikel 203, stk. 2
Artikel 99, litra a)	Artikel 194, stk. 9
Artikel 99, litra b)	Artikel 197, stk. 3; artikel 199, stk. 4
Artikel 99, litra c)	Artikel 200, stk. 4
Artikel 99, litra d)	Artikel 203, stk. 3
Artikel 100, stk. 1, litra a)	Artikel 200, stk. 5
Artikel 100, stk. 1, litra b)	Artikel 194, stk. 10; artikel 199, stk. 5; artikel 203, stk. 4
Artikel 100, stk. 1, litra c)	Artikel 201, stk. 3
Artikel 100, stk. 2	Artikel 201, stk. 3
Artikel 101	Artikel 204
Artikel 102, stk. 1, første afsnit	Artikel 205, stk. 1
Artikel 102, stk. 1, andet afsnit	Artikel 205, stk. 3
Artikel 102, stk. 2	Artikel 205, stk. 2
Artikel 102, stk. 3	Artikel 205, stk. 4
Artikel 102, stk. 4	Artikel 205, stk. 7
Artikel 103	Artikel 206
Artikel 104	Artikel 207
Artikel 105, stk. 1, første afsnit	Artikel 208, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 105, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 105, stk. 2	Artikel 208, stk. 4
Artikel 105, stk. 3	Artikel 208, stk. 5
Artikel 105, stk. 4	Artikel 208, stk. 6
Artikel 105, stk. 5	Artikel 208, stk. 7
Artikel 105, stk. 6	Artikel 208, stk. 8, første afsnit
Artikel 106	Artikel 205, stk. 8, litra a)
Artikel 107	Artikel 209
Artikel 108, stk. 1	Artikel 210, stk. 1
Artikel 108, stk. 2	Artikel 210, stk. 2
Artikel 108, stk. 3	Artikel 210, stk. 3
Artikel 109	Artikel 211
Artikel 110	Artikel 212, stk. 1
Artikel 111	Artikel 213
Artikel 112, stk. 1	Artikel 214, stk. 1
Artikel 112, stk. 2	Artikel 214, stk. 2
Artikel 112, stk. 3	Artikel 214, stk. 3
Artikel 112, stk. 4	Artikel 214, stk. 4
Artikel 113	Artikel 215

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 114, stk. 1	Artcle 216, stk. 1
Artikel 114, stk. 2	Artcle 216, stk. 2
Artikel 114, stk. 3	Artcle 216, stk. 3
Artikel 114, stk. 4	Artcle 216, stk. 4
Artikel 115	Artikel 210, stk. 4
Artikel 116, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 217, stk. 1, litra a)
Artikel 116, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 217, stk. 1, litra b)
Artikel 116, stk. 1, første afsnit, litra c)	Artikel 217, stk. 1, litra c)
Artikel 116, stk. 1, første afsnit, litra d)	Artikel 217, stk. 1, litra d)
Artikel 116, stk. 1, andet afsnit	Artikel 217, stk. 1, litra e)
Artikel 116, stk. 2	Artikel 217, stk. 2
Artikel 116, stk. 3, første afsnit	Artikel 217, stk. 3
Artikel 116, stk. 3, anet afsnit	Artikel 217, stk. 4
Artikel 116, stk. 4	Artikel 217, stk. 5
Artikel 116, stk. 5	Artikel 217, stk. 6
Artikel 116, stk. 6	Artikel 217, stk. 7
Artikel 116, stk. 7	Artikel 217, stk. 8
Artikel 117	Artikel 218
Artikel 118, stk. 1, første afsnit	Artikel 219, stk. 1, litra a)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 118, stk. 1, andet afsnit	Artikel 219, stk. 3
Artikel 118, stk. 2	Artikel 219, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 118, stk. 3	Artikel 219, stk. 2
Artikel 118, stk. 4	Artikel 219, stk. 1, litra c)
Artikel 119	Artikel 220
Artikel 120	Artikel 221
Artikel 121, stk. 1	Artikel 222, stk. 1
Artikel 121, stk. 2	Artikel 222, stk. 2
Artikel 121, stk. 3	Artikel 222, stk. 3
Artikel 121, stk. 4	Artikel 222, stk. 4
Artikel 122	Artikel 217, stk. 10
Artikel 123, stk. 1, litra a)	Artikel 217, stk. 11
Artikel 123, stk. 1, litra b)	Artikel 222, stk. 5
Artikel 123, stk. 2	Artikel 217, stk. 12
Artikel 124, stk. 1, litra a)	Artikel 223, stk. 1, litra a)
Artikel 124, stk. 1, litra b)	Artikel 223, stk. 1, litra b)
Artikel 124, stk. 1, litra c)	Artikel 223, stk. 1, litra c)
Artikel 124, stk. 1, litra d)	Artikel 223, stk. 1, litra d)
Artikel 124, stk. 1, litra e)	Artikel 223, stk. 1, litra e)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 124, stk. 1, litra f)	Artikel 223, stk. 1, litra f)
Artikel 124, stk. 1, litra g)	Artikel 223, stk. 1, litra g)
Artikel 124, stk. 1, litra h)	Artikel 223, stk. 1, litra h)
Artikel 124, stk. 1, litra i)	Artikel 223, stk. 1, litra i)
Artikel 124, stk. 1, litra j)	Artikel 223, stk. 1, litra j)
Artikel 124, stk. 1, litra k)	Artikel 223, stk. 1, litra k)
Artikel 124, stk. 2	Artikel 223, stk. 2
Artikel 124, stk. 3	Artikel 223, stk. 3
Artikel 124, stk. 4	Artikel 223, stk. 4
Artikel 124, stk. 5	Artikel 223, stk. 5
Artikel 124, stk. 6	Artikel 223, stk. 6
Artikel 124, stk. 7	Artikel 223, stk. 7
Artikel 125	Artikel 224
Artikel 126	Artikel 223, stk. 8
Afsnit IV	Afsnit VI
Artikel 127, stk. 1)	Artikel 97, stk. 1
Artikel 127, stk. 2, litra a)	Artikel 97, stk. 10, litra a)
Artikel 127, stk. 2, litra b)	Artikel 97, stk. 10, litra e)
Artikel 127, stk. 3, første afsnit	Artikel 97, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 127, stk. 3, andet afsnit	Artikel 97, stk. 13
Artikel 127, stk. 4, første afsnit	Artikel 97, stk. 1
Artikel 127, stk. 4, andet afsnit, litra a)	Artikel 97, stk. 4
Artikel 127, stk. 4, andet afsnit, litra b)	Artikel 97, stk. 13
Artikel 127, stk. 5	Artikel 97, stk. 3 og 8
Artikel 127, stk. 6	Artikel 97, stk. 7
Artikel 127, stk. 7	Artikel 97, stk. 13
Artikel 127, stk. 8	Artikel 97, stk. 13
Artikel 128	Artikel 98, stk. 1 og 5
Artikel 129, stk. 1, første afsnit	Artikel 99, stk. 1
Artikel 129, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 99, stk. 2, litra b)
Artikel 129, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 99, stk. 2, litra c)
Artikel 129, stk. 1, andet afsnit, litra c)	Artikel 97, stk. 13
Artikel 129, stk. 2	Artikel 100, stk. 1
Artikel 130	Artikel 97, stk. 13
Artikel 131, litra a)	—
Artikel 131, litra b)	Artikel 97, stk. 11, litra c)
Artikel 131, litra c)	Artikel 97, stk. 11, litra d)
Artikel 132, litra a)	Artikel 97, stk. 12

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 132, litra b)	Artikel 97, stk. 12
Artikel 132, litra c)	Artikel 98, stk. 3
Artikel 132, litra d)	Artikel 99, stk. 4
Artikel 132, litra e)	Artikel 100, stk. 3
Artikel 133, stk. 1, første afsnit	Artikel 101, stk. 1
Artikel 133, stk. 1, andet afsnit	Artikel 101, stk. 13
Artikel 133, stk. 2	Artikel 101, stk. 7
Artikel 134, stk. 1, første afsnit	Artikel 54, stk. 1 og 2
Artikel 134, stk. 1, andet afsnit	Artikel 54, stk. 3-7
Artikel 134, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 54, stk. 3, litra b)
Artikel 134, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 54, stk. 3, litra a)
Artikel 134, stk. 2	Artikel 54, stk. 8
Artikel 135, stk. 1	Artikel 102, stk. 1
Artikel 135, stk. 2	Artikel 102, stk. 2
Artikel 135, stk. 3	Artikel 97, stk. 13
Artikel 135, stk. 4	Artikel 102, stk. 5
Artikel 135, stk. 5	Artikel 102, stk. 6
Artikel 135, stk. 6	Artikel 102, stk. 7
Artikel 136, stk. 1	Artikel 97, stk. 10, litra b)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 136, stk. 2	Artikel 97, stk. 10, litra c)
Artikel 136, stk. 3	Artikel 97, stk. 10, litra d); artikel 101, stk. 8, litra b); artikel 103, stk. 4
Artikel 137, stk. 1	Artikel 102, stk. 3
Artikel 137, stk. 2	Artikel 102, stk. 3
Artikel 137, stk. 3	Artikel 102, stk. 4
Artikel 138, litra a)	Artikel 101, stk. 12
Artikel 138, litra b)	—
Artikel 139, stk. 1-6	Artikel 103, stk. 1
Artikel 139, stk. 7	Artikel 103, stk. 3
Artikel 140, stk. 1	Artikel 101, stk. 9 og 10; artikel 101, stk. 13
Artikel 140, stk. 2	Artikel 65, stk. 1
Artikel 141	—
Artikel 142	Artikel 103, stk. 5
Artikel 143	Artikel 103, stk. 6
Artikel 144	Artikel 104, stk. 1
Artikel 145, stk. 1	Artikel 105, stk. 1
Artikel 145, stk. 2	Artikel 105, stk. 1
Artikel 145, stk. 3	Artikel 105, stk. 2
Artikel 145, stk. 4	—

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 145, stk. 5	—
Artikel 145, stk. 6	—
Artikel 145, stk. 7	Artikel 64
Artikel 145, stk. 8	—
Artikel 145, stk. 9	Artikel 105, stk. 3, litra a)
Artikel 145, stk. 10	—
Artikel 145, stk. 11	—
Artikel 146, stk. 1, første afsnit	Artikel 106, stk. 1
Artikel 146, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 106, stk. 2, litra a)
Artikel 146, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 106, stk. 2, litra b)
Artikel 146, stk. 2	Artikel 107, stk. 1
Artikel 147, stk. 1	Artikel 104, stk. 3
Artikel 147, stk. 2	Artikel 104, stk. 4, litra b)
Artikel 147, stk. 3	Artikel 104, stk. 4, litra a)
Artikel 147, stk. 4	Artikel 104, stk. 7
Artikel 148, stk. 1	Artikel 108, stk. 1
Artikel 148, stk. 2	Artikel 108, stk. 2
Artikel 148, stk. 3	Artikel 108, stk. 3
Artikel 148, stk. 4, første og andet afsnit	Artikel 108, stk. 4

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 148, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 108, stk. 5
Artikel 148, stk. 5	Artikel 108, stk. 6
Artikel 148, stk. 6	Artikel 108, stk. 7
Artikel 149	Artikel 104, stk. 5
Artikel 150	—
Artikel 151, litra a)	Artikel 104, stk. 8
Artikel 151, litra b)	Artikel 108, stk. 8, litra a)
Artikel 151, litra c)	Artikel 108, stk. 8, litra c)
Artikel 152, litra a)	Artikel 105, stk. 5
Artikel 152, litra b)	Artikel 106, stk. 4
Artikel 152, litra c)	Artikel 107, stk. 3
Artikel 152, litra d)	Artikel 108, stk. 9
Afsnit V	Afsnit V
Artikel 153, stk. 1	Artikel 71, stk. 1
Artikel 153, stk. 2	Artikel 71, stk. 2
Artikel 153, stk. 3	Artikel 71, stk. 3
Artikel 154	Artikel 72
Artikel 155, stk. 1	Artikel 73, stk. 1
Artikel 155, stk. 2	Artikel 73, stk. 2
Artikel 156, litra a)	Artikel 71, stk. 4, litra a)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 156, litra b)	Artikel 71, stk. 4, litra b)
Artikel 156, litra c)	Artikel 71, stk. 4, litra c)
Artikel 156, litra d)	Artikel 73, stk. 3
Artikel 157	Artikel 71, stk. 5
Artikel 158, stk. 1	—
Artikel 158, stk. 2	Artikel 81, stk. 2
Artikel 158, stk. 3	Artikel 54, stk. 5 og 6
Artikel 159, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 159, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 159, stk. 3	Artikel 81, stk. 3
Artikel 160	Artikel 81, stk. 4
Artikel 161, litra a)	Artikel 81, stk. 5, litra b)
Artikel 161, litra b)	Artikel 81, stk. 5, litra a)
Artikel 162	Artikel 82, stk. 1
Artikel 163, stk. 1, første afsnit	Artikel 76, stk. 2
Artikel 163, stk. 1, andet afsnit	Artikel 76, stk. 3
Artikel 163, stk. 2	Artikel 76, stk. 4
Artikel 163, stk. 3	Artikel 76, stk. 5
Artikel 164	—
Artikel 165, litra a)	Artikel 82, stk. 2

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 165, litra b)	—
Artikel 166, stk. 1	Artikel 83, stk. 1
Artikel 166, stk. 1	Artikel 83, stk. 2
Artikel 167, stk. 1	Artikel 84, stk. 1
Artikel 167, stk. 2	Artikel 84, stk. 2
Artikel 167, stk. 3	Artikel 84, stk. 3
Artikel 167, stk. 4	Artikel 84, stk. 4
Artikel 167, stk. 5	Artikel 84, stk. 5
Artikel 168, litra a)	Artikel 83, stk. 3
Artikel 168, litra b)	Artikel 84, stk. 6, litra a)
Artikel 168, litra c)	Artikel 84, stk. 6, litra b)
Artikel 168, litra d)	Artikel 84, stk. 6, litra c)
Artikel 169, litra a)	Artikel 83, stk. 4
Artikel 169, litra b)	Artikel 84, stk. 7
Artikel 170, stk. 1	Artikel 85, stk. 1
Artikel 170, stk. 2	Artikel 85, stk. 3
Artikel 170, stk. 3	Artikel 85, stk. 4
Artikel 170, stk. 4	—
Artikel 171	Artikel 86, stk. 1
Artikel 172, stk. 1	Artikel 87, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 172, stk. 2	Artikel 87, stk. 2
Artikel 173, stk. 1	Artikel 88, stk. 1
Artikel 173, stk. 2	Artikel 88, stk. 2
Artikel 173, stk. 3	Artikel 88, stk. 3
Artikel 174, stk. 1	Artikel 89, stk. 1
Artikel 174, stk. 2	Artikel 89, stk. 3
Artikel 175	Artikel 89, stk. 4
Artikel 176, litra a)	Artikel 86, stk. 2
Artikel 176, litra b)	Artikel 87, stk. 3
Artikel 176, point c)	Artikel 88, stk. 4
Artikel 177, stk. 1	Artikel 90, stk. 1
Artikel 177, stk. 2	Artikel 90, stk. 2, litra b)
Artikel 178	—
Artikel 179, stk. 1	Artikel 91, stk. 1
Artikel 179, stk. 2	Artikel 91, stk. 2
Artikel 179, stk. 3	Artikel 91, stk. 3
Artikel 179, stk. 4	Artikel 91, stk. 4
Artikel 179, stk. 5	Artikel 91, stk. 5
Artikel 179, stk. 6	Artikel 91, stk. 6
Artikel 180	Artikel 91, stk. 7

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 181, litra a)	Artikel 91, stk. 8
Artikel 181, litra b)	Artikel 92, stk. 6
Artikel 182, stk. 1	Artikel 92, stk. 1
Artikel 182, stk. 2	Artikel 92, stk. 2
Artikel 182, stk. 3	Artikel 92, stk. 3
Artikel 182, stk. 4	Artikel 92, stk. 4
Artikel 183	Artikel 92, stk. 5
Artikel 184	Artikel 92, stk. 6
Artikel 185	—
Artikel 186	—
Artikel 187	—
Artikel 188, litra a)	Artikel 64, stk. 1, litra a)
Artikel 188, litra b)	Artikel 64, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 188, litra c)	Artikel 64, stk. 1, litra d)
Artikel 188, litra d)	Artikel 64, stk. 1, litra e)
Artikel 189, stk. 1	Artikel 65, stk. 2
Artikel 189, stk. 2	Artikel 65, stk. 3
Artikel 189, stk. 3	Artikel 65, stk. 4
Artikel 190, stk. 1	Artikel 65, stk. 5, første og andet afsnit

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 190, stk. 2	—
Artikel 191, stk. 1	Artikel 66, stk. 1
Artikel 191, stk. 2	Artikel 66, stk. 3
Artikel 191, stk. 3	Artikel 66, stk. 2
Artikel 192, stk. 1	Artikel 67, stk. 1
Artikel 192, stk. 1	Artikel 67, stk. 2
Artikel 193	Artikel 64, stk. 2; artikel 65, stk. 6; artikel 66, stk. 5
Artikel 194, stk. 1	Artikel 77, stk. 1 og 3
Artikel 194, stk. 2	—
Artikel 195	—
Artikel 196	—
Artikel 197	Artikel 95, stk. 1
Artikel 198, stk. 1	Artikel 94, stk. 1
Artikel 198, stk. 2	Artikel 94, stk. 2
Artikel 198, stk. 3	Artikel 94, stk. 3
Artikel 199	Artikel 96, stk. 1
Artikel 200, litra a)	Artikel 95, stk. 3
Artikel 200, litra b)	Artikel 94, stk. 5
Artikel 200, litra c)	Artikel 96, stk. 2

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Afsnit VI	Afsnit VI (part)
Artikel 201, stk. 1	Artikel 109, stk. 1
Artikel 201, stk. 2	Artikel 109, stk. 3, litra c) og e)
Artikel 201, stk. 3	Artikel 109, stk. 2
Artikel 202	Artikel 110
Artikel 203, stk. 1	Artikel 111, stk. 1
Artikel 203, stk. 2	Artikel 111, stk. 2
Artikel 203, stk. 3	Artikel 111, stk. 3
Artikel 203, stk. 4	Artikel 111, stk. 4
Artikel 203, stk. 5	Artikel 111, stk. 5
Artikel 203, stk. 6	Artikel 111, stk. 6
Artikel 204	—
Artikel 205, stk. 1	Artikel 112, stk. 1
Artikel 205, stk. 2	Artikel 112, stk. 3
Artikel 205, stk. 3	Artikel 112, stk. 4
Artikel 206, litra a)	Artikel 111, stk. 7
Artikel 206, litra b)	—
Artikel 207	Artikel 111, stk. 8
Artikel 208, stk. 1	Artikel 113, stk. 1

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 208, stk. 2	Artikel 113, stk. 2
Artikel 209	Artikel 113, stk. 3
Afsnit VII	Afsnit VIII
Artikel 210	Artikel 124
Artikel 211, stk. 1	Artikel 125, stk. 1 og 3
Artikel 211, stk. 2	Artikel 126
Artikel 211, stk. 3	Artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra a), b), c), e) og f)
Artikel 211, stk. 4	Artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra d) og g); artikel 125, stk. 12
Artikel 211, stk. 5 og 6	Artikel 125, stk. 5-9
Artikel 212, litra a)	Artikel 125, stk. 10, litra a)
Artikel 212, litra b)	Artikel 125, stk. 10, litra b)
Artikel 212, litra c)	Artikel 125, stk. 10, litra c), d) og e)
Artikel 213	Artikel 125, stk. 11, litra b)
Artikel 214, stk. 1	Artikel 128, stk. 1
Artikel 214, stk. 2	Artikel 128, stk. 2
Artikel 215, stk. 1	Artikel 129, stk. 1
Artikel 215, stk. 2	Artikel 129, stk. 2
Artikel 215, stk. 3	Artikel 129, stk. 3

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 215, stk. 4	Artikel 129, stk. 4
Artikel 216	Artikel 129, stk. 5
Artikel 217	Artikel 129, stk. 6
Artikel 218	Artikel 130, stk. 1
Artikel 219	Artikel 131, stk. 1
Artikel 220	Artikel 132, stk. 1
Artikel 221, litra a)	Artikel 131, stk. 2
Artikel 221, litra b)	Aricle 132, stk. 3
Artikel 222, litra a)	Artikel 130, stk. 3
Artikel 222, litra b)	Artikel 131, stk. 3
Artikel 223, stk. 1	Artikel 133, stk. 1
Artikel 223, stk. 2	Artikel 133, stk. 2
Artikel 223, stk. 3	Artikel 133, stk. 3
Artikel 223, stk. 4	Artikel 133, stk. 4
Artikel 224	Artikel 133, stk. 5
Artikel 225	Artikel 133, stk. 6
Artikel 226, stk. 1	Artikel 135, stk. 1
Artikel 226, stk. 2	Artikel 135, stk. 2
Artikel 226, stk. 3	Artikel 135, stk. 3

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 227, stk. 1	Artikel 136, stk. 1
Artikel 227, stk. 2	Artikel 136, stk. 2
Artikel 228	Artikel 137
Artikel 229	Artikel 138
Artikel 230	Artikel 139, stk. 1
Artikel 231	Artikel 135, stk. 4; artikel 139, stk. 3
Artikel 232	Artikel 135, stk. 5; artikel 136, stk. 3
Artikel 233, stk. 1	Artikel 140, stk. 1
Artikel 233, stk. 2	Artikel 140, stk. 2
Artikel 233, stk. 3	Artikel 140, stk. 3
Artikel 233, stk. 4	Artikel 140, stk. 4
Artikel 234, stk. 1	Artcle 141, stk. 1
Artikel 234, stk. 2	Artikel 141, stk. 2
Artikel 235	Artikel 140, stk. 6, litra a)
Artikel 236	Artikel 140, stk. 7; artikel 141, stk. 3
Artikel 237, stk. 1	Artikel 142, stk. 1
Artikel 237, stk. 2	Artikel 142, stk. 3
Artikel 237, stk. 3	Artikel 142, stk. 4
Artikel 238	Artikel 238, stk. 1; artikel 238, stk. 2, litra a)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 239	Artikel 142, stk. 6
Artikel 240	Artikel 144
Artikel 241	Artikel 146
Artikel 242	Artikel 147
Artikel 243	Artikel 148
Artikel 244	Artikel 149
Artikel 245	Artikel 102, stk. 1, 2 og 4; artikel 103
Artikel 246, stk. 1	Artikel 142, stk. 4
Artikel 246, stk. 2	Artikel 152, stk. 1
Artikel 247	Artikel 150
Artikel 248	Artikel 151
Artikel 249	Artikel 152, stk. 2
Artikel 250, stk. 1	Artikel 153, stk. 1
Artikel 250, stk. 2	Artikel 153, stk. 2
Artikel 251	Artikel 154
Artikel 252	Artikel 155
Artikel 253, litra a) og b)	Artikel 153, stk. 3, litra a) og c)
Artikel 254	Artikel 156

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 255	Artikel 157
Artikel 256	Artikel 158
Artikel 257	Artikel 159
Artikel 258	Artikel 160
Artikel 259	Artikel 161
Artikel 260	Artikel 162
Artikel 260a	Artikel 163
Artikel 261	Artikel 164
Artikel 262	Artikel 165
Afsnit VIII	Afsnit VII
Artikel 263, stk. 1	Artikel 117, stk. 1
Artikel 263, stk. 2	Artikel 117, stk. 9
Artikel 263, stk. 3	Artikel 117, stk. 14
Artikel 263, stk. 4	Artikel 117, stk. 2
Artikel 264	Artikel 118, stk. 1
Artikel 265, litra a) og b)	Artikel 117, stk. 12, litra b) og c)
Artikel 266	Artikel 118, stk. 3
Artikel 267, stk. 1	Artikel 54, stk. 5; artikel 118, stk. 2, litra d)

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 267, stk. 2	Artticle 122
Artikel 267, stk. 3	Artikel 114, stk. 2 og 3
Artikel 267, stk. 4	Artikel 117, stk. 11 og 14
Artikel 268	Artikel 114, stk. 8
Artikel 269, stk. 1	Artikel 114, stk. 1
Artikel 269, stk. 2	Artikel 114, stk. 4
Artikel 269, stk. 3	Artikel 114, stk. 5
Artikel 270, stk. 1	Artikel 116, stk. 1
Artikel 270, stk. 2	Artikel 116, stk. 3
Artikel 270, stk. 3	Artikel 116, stk. 4
Artikel 271	Artikel 117, stk. 14
Artikel 272, stk. 1	Artikel 119; artikel 117, stk. 14
Artikel 272, stk. 2	Artikel 120; artikel 117, stk. 14
Artikel 273, litra a)	Artikel 117, stk. 13 og 14
Artikel 273, litra b)	Artikel 119, stk. 4; artikel 117, stk. 14
Artikel 273, litra c)	Artikel 120, stk. 3; artikel 117, stk. 14
Artikel 274	Artikel 116, stk. 5 og 6; artikel 117, stk. 14
Artikel 275	Artikel 116, stk. 6; artikel 117, stk. 14
Artikel 276	Artikel 116, stk. 8

Forordning (EU) nr. 952/2013	Nærværende forordning
Artikel 277	Artikel 115
Afsnit IX	Afsnit XV (part)
Artikel 278	—
Artikel 278a	—
Artikel 279	—
Artikel 280	—
Artikel 281	—
Artikel 282	—
Artikel 283	—
Artikel 284	Artikel 282
Artikel 285	Artikel 283
Artikel 286	Artikel 284
Artikel 287	Artikel 287, stk. 1
Artikel 288	Artikel 287, stk. 2-5